

NORSK LOVTIDEND

2^{NEN} AVDELING

Samling av lover, forordninger m. m.

Utgitt etter offentlig tiltak.

1942

1ste hefte

Utgiver: *Byråsjef C. Lampe.*

GRØNDAHL & SØNS BOKTRYKKERI OSLO

NORSK LOVTIDEND

2nen avdeling

1942

Forordning *) om endring av forordning av 3 janr. 24 februar 1941 om omsetning av saltet storsild og vårsild.

I forordning av 24 februar 1941 om omsetning av saltet stor- og vårsild §§ 7, 8 og 9 heretter lyde så:

§ 7. Når Handelsdepartementet eller den dette bemyndiger krever det, plikter enhver tilvirker, eksportør og annen lagerholder å avstå helt eller delvis sine beholdninger av saltet stor- og vårsild.

Handelsdepartementet eller den dette bemyndiger bestemmer hvem avståelsen skal skje til og hvordan silden skal leveres. Silden betales med de maksimalpriser som gjelder ved avståelsen.

§ 8. Bestemmelsene om straff og inndraging i lov av 14 mai 1917 nr. 5 § 8 (jfr. Administrasjonsrådets bestemmelse av 19 september 1940) får tilsvarende anvendelse ved overtredelse av denne forordning eller av bestemmelser utferdiget i medhold av den.

§ 9. Denne forordning gjelder inntil videre.

Oslo 3 januar 1942.

Departementet for handel, industri, håndverk og fiskeri.

S. J o h a n n e s s e n.

R. J. Fuglesang.

Forordning **) (Innenriksdepartementet) om opprettelse 3 janr. av folkeregister for Mosjøen.

Midlertidig forordning **) om tillegg til ekte- 5 janr. skapslovgivningen.

I.

I lov om inngåelse og oppløsning av ekteskap av 31 mai 1918 § 46 tilføyes et nytt annet ledd sålydende:

*) Kunngj. 9 januar i Lovtid. 1 nr. 2.

**) Kunngj. 16 januar i Lovtid. 1 nr. 4.

5 janr. Har den annen ektefelle tatt opphold i utlandet, kan den gjenværende ektefelle forlange skilsmisse av departementet dersom den fraværende blir frakjent sin norske statsborgerrett i henhold til forordning om frakjenning av norsk statsborgerrett av 15 november 1941.

II.

Ved deling av felleseie etter skilsmisse i henhold til ekteskapslovens § 46, annet ledd, gjelder reglene i samme lovs § 54, annet ledd. Dersom den gjenværende ektefelle forlanger det, skal felleseiets deling foregå på den måte som er nevnt i ekteskapslovens § 37. Ellers gjelder for oppgjøret, fastsettelsen av underholdsbidrag m. v. de vanlige regler i ekteskapslovens §§ 54 og 57, jfr. § 56, samt lov om foreldre og ektebarn av 10 april 1915 §§ 3 og 5 med den endring at avgjørelsen alltid kan treffes av departementet eller fylkesmannen dersom den gjenværende ektefelle forlanger det.

Inntil begjæring om offentlig skifte blir fremsatt av den annen part, har den gjenværende ektefelle, så lenge han forblir ugift, rett til å beholde felleseiet uskiftet. Bestemmelsene i lov om uskiftet bo av 4 juli 1927 §§ 5—12 får anvendelse så langt de passer.

Oslo 5 januar 1942.

Justisdepartementet.

Sverre Riisnæs.

R. J. Fuglesang.

5 janr. **Midlertidig forordning*)** om avståing av garasje plass for gas s generator drevne motor vogner.

§ 1. Når transportutvalget krever det, plikter enhver å avgi garasje eller garasplass som kan oppvarmes, til bruk for eier eller bruker av gassgenerator drevet motorvogn som ikke selv disponerer slik garasje. Transportutvalget fastsetter for hvilken tid avståingen skal gjelde. Avståing kan bare kreves for tiden fra og med 1 november til og med 31 mars.

Gjelder det garasje som brukes til oppbevaring av motorvogn, trenger kravet om avståing godkjenning av Forsyningsdepartementet. Ellers kan transportutvalgets avgjørelse innankes for Forsyningsdepartementet innen 14 dager etter at partene har fått underretning om den.

Departementets avgjørelser er endelige.

§ 2. Den som ønsker garasje avstått etter § 1, sender begjæring herom til transportutvalget. Begjæringen skal

*) Kunngj. 9 januar i Lovtid. 1 nr. 2.

inneholde opplysninger om søkerens bopel og arbeidssted, kjø- 5 janr.
ringens art, navnet på eieren eller brukeren av garasjen og
garasjens beliggenhet.

Garasjens eier eller bruker skal gis anledning til å uttale
seg før det treffes noen bestemmelse om avståing.

§ 3. Utleieren plikter å rydde garasjen før leieforholdets
begynnelse.

Utleieren plikter å holde garasjen oppvarmet, hvis ikke
transportutvalget bestemmer at han skal være fritatt for dette.

Leieren sørger for reinhold og må selv holde vei åpen for
atkomst til garasjen.

§ 4. Selv om han ikke har vist uaktsomhet, er leieren
ansvarlig for skade på garasjen eller bygning med garasje
såfremt skaden er voldt ved leierens bruk og ikke dekkes av
vanlig branntrygd.

§ 5. Leieren plikter å betale utleieren vederlag for bruk
av garasjen. Vederlaget skal fastsettes på grunnlag av gjel-
dende prisbestemmelser. Utenom vederlaget har utleieren krav
på å få godtgjort de utgifter han har til ryddiggjøring av
garasjen. Dersom utleier og leier ikke kommer overens om
hvor meget leieren plikter å betale, treffer kontrollnemnda
i den kommunen hvor garasjen ligger, avgjørelse med bin-
dende virkning for partene.

§ 6. Vederlaget for bruken av garasjen skal betales for-
skuddsvis for hver måned. Avståing kan bare kreves gjennom-
ført mot kontant betaling av en måneds leie og den godtgjø-
relse utleieren kan kreve etter bestemmelsen i § 5, tredje
punktum. Er det tvist om beløpets størrelse, kan avståing
kreves gjennomført når leieren stiller den sikkerhet som kon-
trollnemnda bestemmer.

Leieren kan forlanges utkastet ved namsmannen uten
særskilt varsel dersom leien ikke er betalt innen 8 dager etter
forfall.

Avståing kan om nødvendig gjennomføres ved hjelp av
politiet.

Oslo 5 januar 1942.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) (Politidepartementet) om eit tillegg til 5 janr.
politiføresegnene for Finsland herad, Vest-Agder fylke.

*) Kunngj. 16 januar i Lovtid. 1 nr. 4.

5 janr. **Forordning.** (Sosialdepartementet.)

Med hjemmel i fattiglovens § 50 godkjennes vedtak av ordføreren i Vang herred, Hedmark fylke, 19 april 1941 om sammenslutning av V a n g, Ø y e og H u r u m fattigdistrikter i Vang til én fattigkommune.

5 janr. **Forordning.*)** (Landbruksdepartementet.)

Forlengning av fangsttiden for ryper.

§ 1. I henhold til forordning av 14 august 1941 om jakt-utøvelse inntil 31 mars 1942 § 6 forlenges jakt- og fangsttiden for ryper inntil 28 februar 1942, denne dag medregnet, i nedennevnte områder: Fyresdal, Mo, Vinje, Rauland og Hjartdal herreder i Telemark fylke, Bygland, Hylestad, Valle og Bykle herreder i Aust-Agder fylke, Åseral, Eiken, Fjotland, Tonstad og Øvre Sirdal herreder i Vest-Agder fylke, Lesja og Dovre herreder i Opland fylke, Folldal, Kvikne og Engerdal herreder i Hedmark fylke, Brekken og Tydal herreder i Sør-Trøndelag fylke, Sørli, Nordli og Røyrvik herred i Nord-Trøndelag fylke, samt i hele Nordland, Troms og Finnmark fylker. Bestemmelse av 1 november f. å. oppheves.

§ 2. Skogdirektøren kan gi bestemmelse om forlengelse av jakt-(fangst)-tiden for ryper til utgangen av februar 1942 for andre områder enn de i § 1 nevnte.

§ 3. Overtredelse av disse bestemmelser straffes etter jaktlovens § 32.

5 janr. **Forordning**)** (Landbruksdepartementet) om at kap. I, II og XIII samt § 70 i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål skal komme til anvendelse i Egersund.7 janr. **Midlertidig forordning***)** om særlige tiltak for å øke jordbruksproduksjonen.

Med samtykke av der Reichskommissar für die besetzten norwegischen Gebiete og med hjemmel i Reichskommissars forordning av 28 september 1940 § 2, annet ledd, bestemmes følgende:

§ 1. De særlige tiltak for å øke jordbruksproduksjonen ledes av Landbruksdepartementet ved Produksjonsdirektoratet.

Departementet kan kreve bistand av fylkenes landbruksråd og jordstyrene.

§ 2. Landbruksdepartementet eller den det bemyndiger kan gi eier eller bruker av jord pålegg om bruken og utnyt-

*) Kunngj. 9 januar i Lovtid. 1 nr. 2.

**) Kunngj. 16 januar i Lovtid. 1 nr. 4.

***) Kunngj. 12 januar i Lovtid. 1 nr. 3.

telsen av den dyrkede jord og om innhøsting av avlingen. Her- 7 janr.
under kan bl. a. gis pålegg om å holde en viss jordvidde som
åpen åker, om dyrking av visse vekster samt om hvordan
åkerarealet skal fordeles mellom de forskjellige vekster.

§ 3. Landbruksdepartementet kan kreve avstått til sta-
ten bruksrett til jord som ikke blir brukt i samsvar med på-
legg gitt i medhold av § 2 og bruksrett til vanbrukt jord.

Hvis bruksrett bare kreves avstått til en del av en eiendoms dyrkede jord må det gås fram slik at det ikke blir urimelig vanskelig å drive resten av eiendommen på forsvarlig måte.

§ 4. Når avståelse av bruksrett kreves av den hele eller den vesentligste del av en eiendoms dyrkede jord kan også kreves avstått bruksrett til de nødvendige driftsmidler (hester, buskap, maskiner og redskaper m. v.), uthusbygninger, nødvendige rom til arbeidsfolk, beiter og beiterettigheter. Dessuten kan kreves avstått eiendomsrett til så meget av avlingen som kreves til fôr for de avståtte dyr, nødvendig gjødsel og såvarer av alle slags som finnes på eiendommen.

I det i denne paragraf omhandlede tilfelle kan eieren eller brukeren kreve at bruksretten til eiendommens driftsmidler m. v. blir avstått sammen med bruksretten til jorden.

§ 5. Når avståelsen er krevd i den i foregående paragraf nevnte utstrekning kan også kreves utvist i eiendommens skog det trevirke som trengs til vanlig vedlikehold og til brenne på gården uten særskilt vederlag for dette.

§ 6. Jordstyret avgjør om jord er å anse som vanbrukt eller som ikke brukt i samsvar med pålegg gitt i medhold av § 2.

Jordstyret avgjør også om avståelsen gjelder den vesentligste del av den dyrkede jordvidde og om avståelsen av en del av den dyrkede jord gjør det urimelig vanskelig å drive resten av eiendommen på forsvarlig måte.

Jordstyrets avgjørelse etter denne paragraf kan omgjøres av Landbruksdepartementet.

§ 7. Avståelse til bruk skal kreves for bestemt tid som fastsettes av departementet.

Det som kreves avstått kan, om nødvendig ved politiets hjelp, straks overtas. Overtatte driftsmidler skal holdes forsvarlig vedlike.

§ 8. I mangel av minnelig overenskomst blir erstatning for det som kreves avstått å fastsette ved skjønn avgitt etter reglene i §§ 8 og 9 i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål og av de der nevnte myndigheter. Underskjønnet skal være holdt før 1 juli første året. Utgiftene ved under-

7 janr. skjønnnet bæres av den som har forlangt avståelse, mens utgiftene ved overskjønnet utres på den måte som dette bestemmer. Erstatning for avståelse av bruksrett skal motsvare det tap i netto inntekt som eieren eller brukeren kan antas å lide beregnet på grunnlag av hans driftsmåte. Erstatningen fastsettes til en bestemt sum for året underrett for jorden og driftsmidlene. Erstatningen forfaller til betaling i august. Betaling for det som er avstått til eiendom skal erlegges 1 måned etter at skjønnnet er holdt.

§ 9. Når bruksretten til den hele eller den vesentligste del av en eiendoms dyrkede jord har vært avstått har den som eiendommen leveres tilbake til ved tilbakeleveringen rett til å kreve overtatt så meget av eiendommens avling som han trenger til mat, fôr og såvarer, all naturgjødning og en passende del av den kunstgjødning som finnes på eiendommen. I mangel av minnelig overenskomst om betaling for dette avgjøres spørsmålet på samme måte som bestemt i § 8.

§ 10. Landbruksdepartementets produksjonsdirektorat fastsetter de nærmere regler som er nødvendige ved gjennomføring av denne forordning.

§ 11. Overtredelse av forordningen eller av bestemmelser eller pålegg gitt i medhold av den straffes med bøter hvis ikke forholdet rammes av strengere straff etter straffeloven.

Oslo 7 januar 1942.

Landbruksdepartementet.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

7 janr. **Forordning *)** (Innenriksdepartementet) om at bygningsloven av 22 februar 1924 gjøres gjeldende for hele Strinda herred, Sør-Trøndelag fylke.

7 janr. **Forordning *)** (Landbruksdepartementet) om piggtråds anvendelse til gjerde i Solum herred, Telemark fylke.

8 janr. **Forordning *)** (Innenriksdepartementet) om vedtekter for Sjøholt, Sjøholtstrand og Lid bygningsdistrikt i Ørskog herad, Møre og Romsdal fylke, til ymse paragrafer i bygningslova.

9 janr. **Forordning *)** om plikt til å foreta vareoppstilling og føre varelagerbøker m. v.

§ 1. Når Direktoratet for proviantering og rasjonering eller Direktoratet for industriforsyning forlanger det, plikter

*) Kunngj. 16 januar i Lovtid. 1 nr. 4.

enhver å foreta opptelling av, og føre varelagerbøker og gjøre andre optegnelser av enhver art over varer som trengs for å holde næringslivet oppe eller for å sikre og ordne forsyningen med livsfornödenheter eller som i øvrig er av almen betydning.

§ 2. Vedkommende direktorat kan gi nærmere bestemmelser til gjennomføring av denne forordning.

§ 3. Bestemmelsene om straff og inndraging i lov av 14 mai 1917 nr. 5 § 8, jfr. Administrasjonsrådets vedtak av 19 september 1940, kommer til anvendelse på den som overtrer bestemmelser gitt i medhold av denne forordning.

Oslo 9 januar 1942.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) (Innenriksdepartementet) om opprettelse av folkeregister for Farsund. 9 janr.

Forordning **) (Sosialdepartementet), hvorved det med hjemmel i lov om tvungen avståelse av bruksrett til husrom av 25 mai 1917 nr. 2 § 8, jfr. § 1 og § 2, jfr. lov av 12 juni 1920 nr. 1, fastsettes at Ås herred, Akershus fylke, skal kunne kreve avstått mot erstatning bruken av forenings- og forsamlingslokaler og ledige leiligheter til beboelse eller annen bruk innen kommunens grenser. 9 janr.

Forordning. (Sosialdepartementet.) 9 janr.

Med hjemmel i fattiglovens § 50 godkjennes vedtak av ordføreren i Rollag herred, Buskerud fylke, 24 april 1941 om sammenslutning av Rollag og Veggli fattigdistrikter i Rollag til én fattigkommune.

Forordning **) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Borge herred, Østfold fylke, jfr. lov av 16 juni 1939 § 41. 10 janr.

Forordning **) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Øvre Eiker herred, Buskerud fylke, jfr. lov av 16 juni 1939 § 41. 10 janr.

Forordning **) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Arendal, jfr. lov av 16 juni 1939 § 41. 10 janr.

*) Kunngj. 16 januar i Lovtid. 1 nr. 4.

**) Kunngj. 23 januar i Lovtid. 1 nr. 5.

10 janr. **Forordning ***) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Værøy herred, Nordland fylke, jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

12 janr. **Forordning **)** om forlenging av de midlertidige lover om gjeldsordning for jordbrukere og fiskere av 29 juni 1934.

De midlertidige lover om gjeldsordning for jordbrukere og fiskere av 29 juni 1934 nr. 12 og 5 forlenges til 31 desember 1942.

Oslo 12 januar 1942.

Finans- og tolldepartementet.

E. Sandberg.

R. J. Fuglesang.

12 janr. **Forordning ***) (Sosialdepartementet) om tillegg til vedtekt av 6 juli 1940 om gjennomføring av husleieloven i Sandnes, jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

13 janr. **Forordning ***) (Innenriksdepartementet) om vedtekt til bygningslovens § 144 for Åsgårdstrand.

14 janr. **Forordning ***) (Innenriksdepartementet) om at Administrasjonsrådets vedtak av 27 juni 1940 om midlertidig avhjelp av husmangel som skyldes krigsforholdene gjøres gjeldende for Buskerud fylke, jfr. bestemmelsens § 2.

14 janr. **Forordning ***) (Innenriksdepartementet) om at Administrasjonsrådets vedtak av 27 juni 1940 om midlertidig avhjelp av husmangel som skyldes krigsforholdene gjøres gjeldende for Eikefjord herred, Sogn og Fjordane fylke.

14 janr. **Forordning ***) (Handelsdepartementet) om at Lofotoppsynet settes i kraft 31 januar 1942.

15 janr. **Forordning. *)** (Justisdepartementet.)

Instruks for rettenes fastsettelse av godtgjørelse til aktorer og offentlige forvarere i straffesaker, samt sakkyndige i straffesaker og sivile saker ved andre domstoler enn Høyesterett og Folke-domstolen.

I. Aktorer og forvarere.

§ 1. Godtgjørelse for å ha tjenstgjort som aktor eller offentlig forvarer i straffesak fastsettes av retten med et

*) Kunngj. 23 januar i Lovtid. 1 nr. 5.

**) Kunngj. 16 januar i Lovtid. 1 nr. 4.

samlet beløp og således at det til veiledning ved ansettelsen foretas en særskilt beregning for den tid som er gått med til forberedende arbeid. Godtgjørelsen fastsettes etter følgende satser:

a. For forsvarere ved hovedforhandling for lagmannsrett: Kr. 12 pr. time.

b. For aktorer og forsvarere ved hovedforhandling for herreds- eller byrett: Kr. 10 pr. time.

c. For forsvarere ved rettsmøter under rettslig forundersøkelse, rettslig etterforsking, bevisopptagelse forut for hovedforhandling og andre enkeltstående rettsmøter: Kr. 8 pr. time.

d. For arbeid utført utenfor retten: Kr. 6 pr. time.

§ 2. For kortere rettsmøter bør salæret i alminnelighet ikke settes lavere enn kr. 25.

§ 3. Når straffeprosesslovens § 107, 1 ledd, ikke kommer til anvendelse, fastsettes godtgjørelsen for full reisedag utenfor rettsdager til inntil kr. 35 pr. dag.

For reiser på rettsdager fastsettes godtgjørelsen til inntil kr. 5 pr. time, men således at den samlede godtgjørelse for reisen ikke overstiger kr. 25 pr. dag.

II. Sakkyndige.

§ 4. For å gjøre tjeneste som sakkyndig i straffesak eller sivil sak, fastsettes godtgjørelsen for leger, hvor sportellovens § 128 ikke kommer til anvendelse, etter følgende satser:

a. For å ha forrettet som sakkyndig under rettsmøte: Kr. 10 pr. time.

b. For sakkyndig arbeid utenfor rettsmøter: Kr. 7,50 pr. time.

c. For hver full reisedag utenfor rettsdager: Kr. 35 pr. dag.

d. For reiser på rettsdager inntil kr. 5 pr. time, men således at den samlede godtgjørelse for reisen ikke overstiger kr. 25 pr. dag.

§ 5. I medhold av lov om vitners og sakkyndiges godtgjørelse av 21 juli 1916 § 10, tredje punktum, kan retten i stedet for godtgjørelse etter sportellovens § 128 for oppnevnte sakkyndige fastsette godtgjørelsen etter reglene i denne instruks

a. for psykiatrisk forretning,

b. når lege ved forretning som er nevnt i sportellovens § 128 under straffesak har hatt særlig meget eller byrdefullt arbeid, har overvært et rettslig eller utenrettslig møte og herunder påhørt eller deltatt i eksaminasjon av siktet eller vitner, har besvart som sakkyndig spørsmål som er forelagt av retten

15 janr. eller i forbindelse med forretningen har foretatt reise av minst 3 km lengde fra legens bopel eller 6 km fram og tilbake.

§ 6. For andre sakkyndige enn leger fastsettes godtgjørelsen etter den sakkyndiges kvalifikasjoner og de øvrige foreliggende omstendigheter. Denne godtgjørelse må ikke overstige de satser som er fastsatt i § 4.

§ 7. Når de sakkyndiges erklæringer, unntatt ganske kortfattede, leveres i maskinskrevet stand med så mange og gode gjennomslag som trenges, kan retten herfor fastsette en godtgjørelse av inntil kr. 1 pr. side med nødvendige gjennomslag.

III. Alminnelige bestemmelser.

§ 8. Over det arbeid som blir utført utenfor retten skal det fremlegges arbeidsoppgave som er så vidt utførlig at retten kan bedømme rimeligheten av den tid som er gått med til arbeidet.

Ved fastsettelsen av salæret skal retten ta i betraktning om det oppgitte arbeid må anses nødvendig for saken og om det til arbeidet er anvendt lenger tid enn det må anses nødvendig, når det blir utført med tilbørlig flid og dyktighet.

§ 9. De oppstilte satser kommer til anvendelse under forutsetning av at arbeidet utføres med omhu og dyktighet. I motsatt fall nedsettes godtgjørelsen.

§ 10. Salærsatsene i denne instruks kan ikke fravikes med mindre retten i det enkelte tilfelle finner at godtgjørelsen på grunn av særlige omstendigheter ellers ville bli i vesentlig grad utilstrekkelig. Retten skal i så fall nøyaktig angi de omstendigheter som har medført at instruksens satser er fraveket.

§ 11. Denne instruks trer i kraft 1 februar 1942.

Fra samme tid oppheves instruks fastsatt ved kongelig resolusjon av 24 juni 1927.

16 janr. **Forordning *)** om tillegg til motorvognloven av 20 februar 1926.

Eier eller bruker av motorvogn plikter etter pålegg fra politiet å framstille vognen til monstring til tid og sted som av politiet angitt.

Unnlatelse av å etterkomme slikt pålegg straffes med bøter eller med fengsel inntil 3 måneder.

Oslo 16 januar 1942.

Arbeidsdepartementet.

Tormod Hustad.

R. J. Fuglesang.

*) Kunngj. 31 januar i Lovtid. 1 nr. 6.

Forordning *) (Innenriksdepartementet) om at bygnings- 16 janr.
lova av 22 februar 1924 gjerast gjeldande for desse eige-
domane i Fjaler herad, Sogn og Fjordane fylke: Yksne-
bjør gnr. 59, Dale gnr. 63, Steien gnr. 64, Bjergene gnr. 65 og
den lut av Haugen gnr. 70 som ligg på Dingemoen. Stroket
vert å kalla Dale bygningsstrok i Fjaler.

Forordning **) (Sosialdepartementet), hvorved det med 16 janr.
hjemmel i lov om tvungen avståelse av bruksrett til husrom
av 25 mai 1917 nr. 2 § 8, jfr. § 1 og § 2, jfr. lov av 12 juni
1920 nr. 1, fastsettes at Oppgård herred, Akershus fylke,
skal kunne kreve avstått mot erstatning bruken av forenings-
og forsamlingslokaler og av ledige leiligheter til beboelse eller
annen bruk innen kommunens grenser.

Forordning **) (Sosialdepartementet) om vedtekt om 16 janr.
gjennomføring av husleieloven i Elverum herred, Hed-
mark fylke, jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på 16 janr.
«Fru Elise Kjerlands legat til fordel for
Den norske sjømannsmisjon», opprettet ved gave-
brev av 11 juli og 9 september 1941.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på 16 janr.
«Johan Ødegårdens legat til fordel for
Kirsti Grindalens barnehjem i Hernes», opp-
rettet ved testament av 11 mars 1930.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på 16 janr.
«Elling Eliassen Vesterås og Elisabet Ste-
fensdtr. Vesterås' legat» til verdige trengande i
Geiranger, skipa ved gavebrev dagsett 15 februar 1921.

Forordning. **) (Sjøfartsdepartementet.) 17 janr.

I kongelig resolusjon av 19 august 1938 om tilføyelse i
§ 9 i instruksjon om losvesenet fastsatt ved
kongelig resolusjon av 17 oktober 1930, endres ordene:

«loseksamensattest ikke eldre enn 2 år»

til:

«loseksamensattest ikke eldre enn 3 år».

Forordning. **) (Landbruksdepartementet.) 17 janr.

Plakat av 8 september 1916 om forbud mot inn-
førsel og transport av stikkelsbærplanter
(jfr. lov av 21 juli 1916 om bekjempelse av skadeinsekter og
plantesykdommer) oppheves.

*) Kunngj. 23 januar i Lovtid. 1 nr. 5.

**) Kunngj. 31 januar i Lovtid. 1 nr. 6.

19 janr. **Forordning*)** om visse spørsmål som gjelder frivillig krigstjeneste.

Med samtykke fra Der Reichskommissar für die besetzten norwegischen Gebiete og med hjemmel i Reichskommissars forordning av 28 september 1940 § 3, annet ledd, fastsettes følgende etter samråd med ministeren for Sosialdepartementet:

§ 1. Mindreårige trenger ikke samtykke fra foreldre eller verge for å ta tjeneste i Den norske legion eller i den tyske forvarsmakt for øvrig.

§ 2. Arbeidstaker som tar tjeneste som nevnt i § 1, kan uten hinder av andre bestemmelser i lov eller avtale si opp arbeidsavtalen med en frist av 8 dager.

§ 3. Bestemmelsene i straffelovens § 133 finner ikke anvendelse på verving til Den norske legion eller den tyske forsvarsmakt for øvrig.

§ 4. Denne forordning gjelder også tjenesteavtaler som er sluttet før forordningens ikrafttreden.

Oslo 19 januar 1942.

Justisdepartementet.

Sverre Riisnæs.

R. J. Fuglesang.

19 janr. **Forordning*)** om endring i lov av 24 juni 1931 om margarin og margarinost m. v. med senere endringer.

§ 1, siste ledd (tilføyet ved forordning av 15 januar 1941), skal lyde så:

Departementet kan bestemme at bakefettblandinger med vanninnhold ikke under 28 % og ikke over 50 % helt eller delvis skal være unntatt fra loven og kan sette de vilkår for fremstilling og omsetning som finnes påkrevd.

Oslo 19 januar 1942.

Landbruksdepartementet.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

19 janr. **Forordning*)** (Innenriksdepartementet) om at Administrasjonsrådets vedtak av 27 juni 1940 om midlertidig avhjelp av husmangel som skyldes krigsforholdene gjøres gjeldende for Levanger.

*) Kunngj. 23 januar i Lovtid. 1 nr. 5.

Forordning *) (Sosialdepartementet om vedtekt om 19 janr. gjennomføring av husleieloven i Nesodden herred, Akershus fylke, jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

Forordning *) (Sosialdepartementet om vedtekt om 19 janr. gjennomføring av husleieloven i Tana herred, Finnmark fylke, jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

Forordning *) (Sosialdepartementet) om endring i § 1 i 19 janr. lukningsvedtekten for utsalgssteder i Soknedal herred, Sør-Trøndelag fylke.

Forordning *) (Handelsdepartementet) om vedtekt for 19 janr. torghandel i Kongsberg.

Forordning. **) (Sjøfartsdepartementet.) 19 janr.

Med hjemmel i lov om statskontroll med skips sjødyktighet av 9 juni 1903 §§ 69 og 72 og kongelig resolusjon av 10 mai 1906 bestemmes:

I.

I Bekjentgjørelse fra Handelsdepartementet om transport av spesielt ildsfarlig stoff ombord på passasjerskip av 7 august 1906 skal punkt 1, 2 ledd, heretter lyde så:

Solide sylinderformete fat av jern eller stål, som ikke må romme over 300 liter og som må være forarbeidd av solid materiale og være forsynt med de for den slags fat alminnelige beskyttelsesringer. Sammenføyningene skal være sveiset eller klinket og diktet. Spunshullet skal være forsynt med gjenget, solid metalløk, som skrues inn i pakning, eller

solid forarbeidde kanner av solid fortinnet blikk, som ikke må romme over 25 liter, og som må være forsynt med solid håndtak og med skrueløkk, som tettes med pakning. Istedenfor skrueløkk tett med pakning kan overgipset kork anvendes når det gjelder bensin på kanner som ikke rommer over 15 liter.

II.

I Forskrifter angående transport av spesielt ildsfarlig stoff ombord på skip uten passasjersertifikat av 16 september 1908 skal § 19, 1 ledd, heretter lyde så:

Som dekkslast kan spesielt ildsfarlige stoffer føres, når de er oppbevart på beholdere som nevnt i § 15, samt på solid

*) Kunngj. 31 januar i Lovtid. 1 nr. 6.

**) Kunngj. 23 januar i Lovtid. 1 nr. 5.

19 janr. forarbeidde kanner av fortinnet blikk, som ikke må romme over 25 liter, og som må være forsynt med solid håndtak og med skruelukk, tett med pakning. Istedenfor skruelukk tett med pakning kan overgipset kork anvendes når det gjelder bensin på kanner som ikke rommer over 15 liter.

20 janr. **Skrivelse fra Arbeidsdepartementet om at følgende tjenestemenn ved statsbanene med hensyn til kostgodtgjørelse på reiser innen riket klassifiseres således:**

1ste klasse.

Medlem av Statsbanenes landsråd og
Statsbanenes pensjonsstyre.

Konstruktør.

Disponent for Statsbanenes autoavdeling.

Driftsbestyrer ved statsdrevne bilruter.

Bokholder, kasserer og regnskapsfører ved
statsdrevne bilruter.

1ste lærer ved Jernbaneskolen.

2den klasse.

Lærer ved Jernbaneskolen.

Maskinist ved roterende plog.

Kranfører.

Sjåfør.

Fyrbøter ved stasjonære anlegg.

Ledningsreparatør.

Tomte- og lagerarbeider.

21 janr. **Forordning. (Kirkedepartementet.)**

Endring i reglement for bispemøtene.

Reglement for bispemøtene, godkjent ved kronprinsregentens resolusjon av 30 november 1934, gis herved følgende forandring og tilføyelse:

Punkt 1 skal lyde så:

Bispemøtet holdes i regelen hvert år til den tid som fastsettes av Kirkedepartementet.

Nytt punkt 9 skal lyde så:

Når Kirkedepartementet finner det ønskelig eller bispekollegiet anmoder om det, kan bispemøtet suppleres med 3 av departementet særlig oppnevnte medlemmer som da deltar så vel i behandlingen av de foreliggende saker som i voteringen. Oppnevning skjer etter departementets bestemmelse for en enkelt sak eller en gruppe av saker.

Forordning. *) (Politidepartementet.) 21 janr.

I medhold av lov nr. 3 av 10 juli 1936 om sivilt luftvern bestemmes følgende

Retningslinjer for organiseringen av utvidet egenbeskyttelse i det sivile luftvern.

I. Formålet med den utvidete egenbeskyttelse.

Den utvidete egenbeskyttelse tar på samme måte som sivilbefolkningens egenbeskyttelse i sin alminnelighet, sikte på å søke å hindre skade på private personers liv og eiendom ved flyangrep, og på å råde bot på slik skade.

II. Hvilke bedrifter som omfattes av den utvidete egenbeskyttelse.

Bedrifter (virksomheter) som går inn under følgende grupper, skal utarbeide plan for luftverntiltak overensstemmende med disse retningslinjer:

- a. Industrielle og håndverksmessige bedrifter som gjennomsnittlig beskjeftiger mindre enn 50, men fler enn 25 arbeidere og funksjonærer i året (dersom de ikke ved Politidepartementets bestemmelse hører inn under bedriftsluftvernet).
- b. Offentlige administrasjons- og forvaltningsbygninger.
- c. Magasiner og andre større forretninger.
- d. Større kontorer.
- e. Større banker.
- f. Teatre, kinoer og større museer.
- g. Større hoteller og restauranter.
- h. Skoler.
- i. Sykehus og fengsler.
- j. Gamle- og barnehjem o. l.
- k. Bedrifter, virksomheter eller lagerrom, som ikke er nevnt ovenfor, etter luftvernsjefens nærmere bestemmelse.

Bedrifter eller virksomheter som beskjeftiger 25 eller færre personer, kommer ikke inn under den utvidete egenbeskyttelse med mindre de jevnlig besøkes av et større publikum. I tvilstilfelle avgjør luftvernsjefen om bedriften eller virksomheten går inn under den utvidete egenbeskyttelse.

III. Ansvaret for planleggelsen og gjennomføringen av den utvidete egenbeskyttelse.

Bedriftens eller virksomhetens eier eller leder er ansvarlig for planleggelsen og gjennomføringen av luftverntiltakene overensstemmende med retningslinjene.

*) Kunngj. 31 januar i Lovtid. 1 nr. 6.

21. janr. I den anledning uttar han en egnet person av bedriftens personale som luftvernleder. Luftvernlederen skal godkjennes av luftvernsjefen, som skriftlig underretter ham om oppnevningen. Bedriftens (virksomhetens) eier eller leder oppnevner dessuten en stedfortreder for luftvernlederen som til stadighet må holde seg å jour med alle spørsmål som angår bedriftens luftvern.

Den oppnevnte luftvernleder må være i besittelse av den fornødne autoritet og bør ha en ledende stilling innen bedriften. Han må søke nøyaktig opplysning om hvor utsatt bedriften ligger til ved luftangrep, og hvorledes den er mest sårbar.

Luftvernlederen må gis tilstrekkelig tid til organisering og gjennomføring av den utvidete egenbeskyttelse (fritakelse for andre arbeider).

Luftvernlederen må være i kontakt med nabobedrifter med sikte på gjensidig underretning og støtte, spesielt under og etter luftangrep.

Luftvernlederen eller hans stedfortreder må til enhver tid — også utenfor kontor- og arbeidstiden — kunne treffes i telefonen.

Har flere bedrifter som kommer inn under den utvidete egenbeskyttelse, lokaler i samme gård, påhviler det bedriftene i fellesskap å gjennomføre luftverntiltakene. Ledelsen av mindre bedrifter eller virksomheter plikter da å gi den som organiserer den utvidete egenbeskyttelse på eiendommen (i bygningen) all mulig bistand, adgang til lokalene i forbindelse med organiseringen og gjennomføringen av luftverntiltakene, samt å gi de nødvendige opplysninger.

I tvilstilfelle avgjør luftvernsjefen hvilken bedrift som skal avgi felles luftvernleder.

IV. Luftvernplanen.

Luftvernlederen utarbeider en luftvernplan for den eller de bedrifter og virksomheter som han er luftvernleder for. Luftvernplanen skal utarbeides i 2 eksemplarer, hvorav 1 straks sendes luftvernsjefen. Luftvernsjefen kan gi en enkelt bedrift eller virksomhet pålegg om gjennomføring av tiltak, som han finner nødvendige på grunn av bedriftens egenart eller særlige forhold, selv om tiltakene ikke hører inn under disse retningslinjer.

Bedriften eller virksomheten må selv bære omkostningene ved luftverntiltakene. Drives virksomheten i leidde lokaler, utredes omkostningene overensstemmende med forordning av 7 august 1941 om luftverntiltak ved bedrifter som driver sin virksomhet i leidde lokaler.

Luftvernplanen skal inneholde redegjørelse for de enkelte tiltak, således:

a. *Varsling.*

Dersom de offentlige varslingsapparater (sirener og tyfoner) ikke høres tilstrekkelig og tydelig overalt i bedriften eller virksomheten, må det etableres et eget internt varslingsanlegg. Det kan brukes elektriske ringeapparater, mindre sirener, gongonger e. l. alt etter bedriftens eller virksomhetens størrelse og de lokale forhold for øvrig. Det må brukes signaler som svarer til det offentlige varslingsanleggs, nemlig gjentatte korte støt for flyalarm, og lange støt for faren over. Anleggets utløser må være plassert i et rom hvor man godt hører den offentlige varsling, og hvor det til stadighet i arbeids- eller kontortiden, eller den tid vedkommende virksomhet eller lokale er åpent for publikum, er folk til stede eller særskilt fast vakthold. Spesielle folk må uttas til betjening av anlegget og gis fornøden instruksjon.

b. *Tilfluktsrom.*

Tilfluktsrom skal være splint- og rassikre, dvs. de skal yte beskyttelse mot granat- og bombesplinter, luftstøt og luftsug, og tåle sammenrasning av den overliggende bygning.

Tilfluktsrommet bør normalt legges i kjeller som ligger under terrenget, og må foruten vanlig inngang også være forsynt med en nødutgang for hvert femtiende menneske som oppholder seg i tilfluktsrommet. Inngangen må være så bred at en uhindret kan transportere skadete på sykebårer gjennom den.

Dører, vinduer og nødutganger bør ligge slik at de ikke lett blir sperret av ras. Dørene skal åpne utover (i utgangsretning).

Det enkelte tilfluktsrom bør som regel ikke oppta mer enn 50 personer; flere små rom er å foretrekke for få store. For hver person som oppholder seg i tilfluktsrom uten kunstig luftfornyelse, må det finnes 3 m³ luft, med kunstig luftfornyelse 1 m³, og med grunnflate 0,6 m² pr. person. Bedriften eller virksomheten må ha tilstrekkelig tilfluktsrom til å romme det største antall arbeidere, funksjonærer m. v. som samtidig oppholder seg i bedriften.

Bedrifter eller virksomheter som har stort publikumsbesøk (banker, større forretninger, restauranter m. v.) må skaffe tilfluktsrom også til publikum. Det må av bedrifts- eller luftvernlederen gjøres et overslag over hvor mange mennesker en i ugunstigste tilfelle må skaffe beskyttelse. Er det ikke mulig å underbringe alle i tilfluktsrom, må det søkes istand-

21 janr. brakt en sånn ordning at det overskytende antall kan søke tilflukt i naboeiendom. Forretningsgårder vil om kvelden og natten ofte i meget liten utstrekning ha bruk for sine tilfluksrom, som helt eller delvis vil kunne stilles til disposisjon f. eks. for en restaurant i naboeiendommen som erfaringsmessig på denne tid har stort publikumsbesøk.

Merkning: Nedganger m. v. til tilfluksrom må merkes tydelig med holdbare henvisningsplakater og piler. Oppslag og piler skal finnes i alle rom hvor publikum har adgang og hvor arbeidere og funksjonærer ved bedriften eller virksomheten arbeider. Hvis publikum helt eller delvis henvises til tilfluksrom i naboeiendom, må det rettleides ved tydelig oppslag.

Utstyr i tilfluksrom: Tilfluksrommene skal være utstyrt med nødbelysning (f. eks. elektriske hånd- og lommelamper). Stearinlys og petroleumslamper må ikke benyttes. De skal videre være utstyrt med øks, sag, hammer, hakke, spett, brekkjern, meisel og spade til utgravning i tilfelle utgangene sperres ved ras. Endelig bør det i tilfluksrommene skaffes sitteplass iallfall i noen utstrekning ved hjelp av benker, stoler, kasser eller lignende. Klosettrom med tørrklosetter må avdeles av tilfluksrommene. Det bør være et klosettrom for hver femogtyvende person.

Ordensregler, som blant annet pålegger dem som oppholder seg i tilfluksrommet plikt til å rette seg etter ordensvernets (se under C, punkt 1) anvisninger, slås opp i rommene. Fortrinnsvis bør det reserveres et særskilt rom som kommandoplass for luftvernlederen. Likeså for bedriftens luftvernmannskaper (se under c); iallfall bør en del av det felles tilfluksrom avdeles for disse. Likedan bør avdeles et mindre rom hvor mulige syke eller skadete kan bringes inn og behandles.

c. Bedriftens aktive luftvernmannskaper.

Til å tjenstgjøre som aktive luftvernmannskaper ved bedriften uttas de til de forskjellige oppgaver best skikkete. Antallet varierer etter bedriftens størrelse, brannfarlighet, publikumsinnrykk m. v.

1. Ordensvakt.

Til ordensvakt uttas minst en person for hver femogtyvende person som i ugunstigste tilfelle er til stede i tilfluksrommet.

Ordensvakten påser at arbeidere, funksjonærer, kunder, publikum m. v. i ro og orden begir seg til tilfluksrommene og at ingen blir igjen oppe i bygningen. Han påser at ro og orden opprettholdes i tilfluksrommene, avsperrer skadesteder

som det kan være farlig å nærme seg, ueksploderte bomber 21 janr. og annet.

Til denne tjeneste bør uttas sindige og rolige folk som er i besittelse av den nødvendige autoritet.

2. Brannvernet.

Brannvernet organiseres under en brannvernleder i enheter (husbrannvakter) på tre personer (menn eller kvinner). Det utarbeides en instruks for brannslokningstjenesten.

Brannvernets oppgave er å bekjempe brannbomber og uskadeliggjøre dem før de får anstiftet brann, slokke eller holde begrenset brann som oppstår inntil hjelp når fram fra naboeiendommens brannvern eller det ordinære brannvesen.

Utstyr: Hver enhet skal være utstyrt med håndsprøyte (bøttesprøyte eller assurancesprøyte), 2—3 vannbøtter, brannøks, spett eller hakke, langskaftet sandspade, beskyttelseskjold, svaber, lommelykter, gassmasker og om mulig overalls og stålhjelmer. Materiellet skal stå klart i husbrannvaktens tilfluktsrom (alarmplass). Sandkasser, papirposer med sand (hver på 3—5 kg) og vannbeholdninger — bøtter, spann, fat, kar — skal stå ferdig til bruk på loftene og i de øvrige etasjer, i eller nær trappegang. Videre bør bedriften være utstyrt med mindre stiger, husbrannslanger og eventuelt kjemiske brannslokningsapparater for spesielle formål.

Antallet av slokningsmannskaper og omfanget av utstyr til brannslokning retter seg etter virksomhetens brannfarlighet og sårbarhet.

Brannvernlederen kontrollerer med korte mellomrom at slokningsmateriellet alltid er på plass og klart til øyeblikkelig bruk. Bøttene skal være fylt med vann. Det må dessuten om mulig sørges for vannreserver i større kummer, forhåndenværende kar eller lignende.

Brannvernlederen avdeler en eller flere av brannmannskapene til under flyangrep fra tid til annen å gå runder for på denne måte å holde bygningen og spesielt loftsetasjen under observasjon for hurtig inngripen. Til faste observasjonssteder uttas plasser i bygningens nedre etasjer som gir så god beskyttelse for mannskapene som mulig; de må således ha dekning for splinter gjennom vinduene. De øvrige brannmannskaper oppholder seg i tilfluktsrommet inntil de blir tilkalt.

Situasjonen kan ligge således an at flyangrep kan ventes når som helst. Med dette forhold for øye må det uttas en fast brannvakt, som — når luftvernssjefen bestemmer det — må være til stede i bedriften utenfor arbeidstiden.

Størrelsen av denne faste vakt må avhenge av bedriftens

21 janr. art. størrelse og beliggenhet. Den må hele tiden holde bygningen og spesielt loftsetasjen under observasjon for hurtig inngripen, og ha kjennskap til hvorledes assistanse kan rekvireres, om dette skulle bli nødvendig.

Den faste vakt må være kasernert i bedriften, som treffer de nødvendige rådgjerd for dette.

3. Sanitetstjenesten.

Til sanitetstjenesten uttas folk (gjerne kvinner) som på forhånd har kjennskap til førstehjelp eller utdannes til det. Sanitetet holder til i tilfluktsrommet under flyangrep og tar hånd om skadete og syke inntil de kan bli transportert til førstehjelpstasjon eller sykehus.

Utstyr: Førstehjelpskuffert type A eller B alt etter bedriftens størrelse, gassmaske og hvis mulig stålhjelm. Sanitetet må videre ha 2 eller flere sykebårer til disposisjon, hver med to sykebærere.

4. Rydningsmannskaper.

I bedrifter (virksomheter) hvor belegget i tilfluktsrommet(ene) for det vesentlige består av gamle, syke eller barn, som ikke har fysisk evne til å bruke utgravningsredskaper, om utgangen skulle bli sperret ved ras, oppsettes det en spesiell rydningstropp. Den må bestå av personer som er vant med å bruke de nødvendige redskaper ved utgravning.

Utstyr: De arbeidsredskaper som skal være til stede i tilfluktsrommet.

5. Sambandstjenesten.

Det må sørges for at en under flyalarm gjennom telefon eller ved ordonnanser kan komme i forbindelse med ledelsen av stedets sivile luftvern for tilkalling av hjelp osv. Luftvernlederen må være på det rene med hvor henvendelse skal gjøres ved begjæring om hjelp.

Det bør innlegges telefon i tilfluktsrommet (f. eks. biapparat til bedriftens kontortelefon).

To eller flere ordonnanser (helst unge gutter med sykkel) må på forhånd uttas. De skal under flyalarm ha sin plass i nærheten av luftvernlederen. For øvrig kan sambandstjenesten mellom brannmannskapene og ledelsen innen bedriften utbygges ved hustelefonanlegg.

d. Utdannelse.

Alle arbeidere og funksjonærer ved bedriften (virksomheten) gis instruksjon om hvilke luftverntiltak (derunder den interne varsling) som er gjort ved bedriften (virksomheten)

og nøyaktig beskjed om hvor de forskjellige hjelpemidler er plasert, og hvordan hver enkelt har å forholde seg under flyalarm. 21 janr.

De uttatte luftvernmannskaper skal ha en mere vidtgående instruksjon. Herunder hører bl. a. følgende:

Nøyaktig lokalkjennskap innen alle områder av bedriften (virksomheten), og kjennskap til planen for den utvidete egenbeskyttelse.

Grunntrekkene i oppbyggingen av det stedlige sivile luftvern.

Angrepsmidlenes, særlig brannbombenes virkning og bekjempelse.

Teoretisk og praktisk undervisning i behandling og bruk av brannredskapene.

Alminnelig førstehjelp.

Første behandling av giftgasskadete.

Meldetjeneste mellom ledelsen og aktivmannskapene.

I mindre bedrifter (virksomheter) med forholdsvis lite samlet antall aktivmannskaper bør alle disse få utdanning i samtlige forannevnte disipliner.

e. Øvelser.

Praktiske øvelser for brann- og sanitetsmannskaper må holdes så ofte — minst en gang pr. måned — at mannskapene er fullt fortrolig med sine oppgaver under flyalarm.

Det må også arrangeres fellesøvelser for hele bedriften (virksomheten). Det slås flyalarm på det interne anlegg, og arbeidere og funksjonærer begir seg til tilfluktsrommene som i planen bestemt.

Disse øvelser, hvor bare bedriften (virksomheten) selv deltar, anordner luftvernlederen på egen hånd.

Ved prøvealarm hvor publikum skal delta i øvelsen eller hvor varslingsapparatene kan høres utenfor bedriften (virksomheten) må luftvernssjefens tillatelse innhentes på forhånd.

Alle avholdte øvelser innberettes til luftvernssjefen.

f. Blending.

Bedriften (virksomheten) blendes overensstemmende med de gjeldende blendingsforskrifter. Særlig henledes oppmerksomheten på at overalt hvor en utgang fra fullt opplyst rom fører rett ut i det fri, må det sørges for at lys ikke trenger ut ved åpning av døren.

Reserveblendingsmateriell av papp eller treplater må holdes i beredskap til midlertidig innsetning i stedet for vinduer som måtte bli knust f. eks. ved eksplosjoner i nærheten.

21 janr. g. *Loftsrydding.*

Alle loft må ryddes. Loftet er det brannfarligste sted i bygningen, og må ryddes og til stadighet holdes ryddet for all unødig skrammel og opplag av brennbare saker (varer, dokumenter, kasser, arkivsaker osv.).

Loftene må være åpne og oversiktlige, slik at alle hjørner er lett tilgjengelige for slokningsmannskapene. Bordvegger og andre ikke absolutt nødvendige trevegger er farlige, fordi de kan hindre brannslukkingen, og de må derfor fjernes eller eventuelt erstattes med vegger av netting eller lignende.

V. *Sluttbemerkning.*

Foranstående retningslinjer gjelder i sin alminnelighet og vil stort sett passe på alle bedrifter som går inn under den utvidete egenbeskyttelse. For mange bedrifters (virksomheter) vedkommende vil imidlertid spesielle forhold bevirke at særlige spørsmål av luftvernteknisk art kan oppstå, som retningslinjene ikke gir den nødvendige rettleiding for. Slike enkelttilfelle må tas opp til særskilt behandling, eventuelt i samråd med luftvernsjefen, det stedlige brannvesen eller andre tekniske etater.

21 janr. **Forordning *)** (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Tønsberg; jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

22 janr. **Forordning *)** om tillegg til motorvognloven.

§ 1. Eier eller bruker av motorvogn plikter å etterkomme pålegg fra den bilsakkyndige om fornyelse, utbedring, vedlikehold eller lagring av motorvognen. Den bilsakkyndige skal i forbindelse med pålegget sette en oppfyllelsesfrist. Blir pålegget ikke etterkommet i rett tid, gjelder reglene i § 10, annet ledds første punktum, i lov om motorvogner av 20 februar 1926.

§ 2. Veidirektøren kan gi nærmere forskrifter om pålegg som de bilsakkyndige gir med hjemmel i § 1.

§ 3. Den som forsettlig eller uaktsomt unnlater å etterkomme et pålegg gitt med hjemmel i § 1, straffes med bøter eller med fengsel i inntil 3 måneder.

Oslo 22 januar 1942.

Arbeidsdepartementet.

Tormod Hustad.

R. J. Fuglesang.

*) Kunngj. 31 januar i Lovtid. 1 nr. 6.

Forordning *) om erleggelse av skipsavgift 22 janr.
til visse børser i kalenderåret 1942.

Sånn skipsavgift som omhandlet i lov om børser av 19 juni 1931 § 15, II, skal i kalenderåret 1942 fra og med 1 februar erlegges til de nedenfor nevnte børser beregnet etter følgende satser:

Til børsen i Bergen	6 øre
» » i Alesund	7 »
» » i Kristiansund N.	7 »

— alt pr. beregnet registertons bestuvning.

Avvikende fra den foran nevnte lovs bestemmelser skal skipsavgiften denne gang erlegges i inneværende kalenderår.

Oslo 22 januar 1942.

Departementet for handel, industri, håndverk og fiskeri.

S. J o h a n n e s s e n .

R. J. Fuglesang.

Forordning *) (Innenriksdepartementet om regulering 22 janr.
til industristrøk av et areal med atkomstveier i Breiviken i Bergen og om at vedtekt til bygningslovens § 113 for Bergen om trebebyggelse oppheves for så vidt dette areal angår.

Forordning *) (Innenriksdepartementet) hvorved Admi- 23 janr.
nistrasjonsrådets bestemmelser av 27 juni 1940 om midlertidig avhjelp av husmangel som skyldes krigsforholdene gjøres gjeldende for Finnmark fylke.

Forordning *) (Sosialdepartementet) om vedtekt om 23 janr.
gjennomføring av husleieloven i Levanger, jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

Forordning *) (Sosialdepartementet) om vedtekt om 23 janr.
gjennomføring av husleieloven i Gamvik herred, Finnmark fylke; jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

Forordning,)** (Sosialdepartementet) om at den som i 23 janr.
Sel herred, Opland fylke, gjør seg næring av å drive herberge, derunder gjestgiveri, pensjonatvirksomhet eller annen utleie av enkeltrom eller bevertning med mat eller drikke, fra 15 april 1942 skal ha bevilling.

Rundskrivelse fra Justisdepartementet.

23 janr.

Salærinstruksen for aktorer og forsvarere m.v.

Departementet har ved forordning av 15 januar 1942 fastsatt ny instruks for rettenes fastsettelse av godtgjørelse

*) Kunngj. 31 januar i Lovtid. 1 nr. 6.

**) Kunngj. 7 februar i Lovtid. 1 nr. 8.

- 23 janr. for aktorer og offentlige forsvarere i straffesaker samt for sakkyndige i straffesaker og sivile saker ved andre domstoler enn Høyesterett og Folkedomstolen.

Instruksen som trer i kraft 1 februar 1942, avløser den hittil gjeldende salærinstruks av 24 juni 1927.

Instruksen bygger, for så vidt angår fastsettelse av salærer for aktorer og forsvarere, på et nytt prinsipp. Etter instruksen av 24 juni 1927 ble den avgjørende vekt lagt på rettsmøtets varighet, idet en gikk ut fra at det forberedende arbeid som en sak medfører, i alminnelighet vil stå i forhold til den tid behandlingen av saken tar i retten. Etter den nye instruks skal salæret av retten fastsettes til et samlet beløp, men med en særskilt beregning for den tid som er gått med til forberedende arbeid. I samsvar med dette er fastsatt en særlig sats for arbeid utført utenfor retten. Etter den nye ordning må aktorer og forsvarere fremlegge oppgave over det arbeid som saken har medført utenfor retten. Oppgaven må være så utførlig, at retten kan bedømme rimeligheten av den tid som er oppgitt. Det er forutsetningen at dommerne bedømmer nødvendigheten av det oppgitte arbeid og eventuelt skjærer salæret ned i tilfelle hvor det er anvendt urimelig tid, jfr. instruksens §§ 8 og 9.

En gjør oppmerksom på at det ikke er høve til å tilstå særskilt godtgjørelse for etterarbeid, herunder bistand for tiltalte med anvendelsen av rettsmidler.

Utlegg til porto og telefon godtgjøres ikke særskilt, men tas i betraktning ved fastsettelsen av salæret.

Etter instruksens § 10 er det høve til å fravike satsene i instruksen når den vanlige godtgjørelse på grunn av særlige omstendigheter ellers vilde bli i vesentlig grad utilstrekkelig. Det er etter innføringen av den nye beregningsmåte av salærer for aktorer og forsvarere forutsetningen at denne bestemmelser bare kommer til anvendelse rent unntaksvis. Det må i tilfelle gis en utførlig redegjørelse av retten for grunnene til fravikelsen av instruksens satser.

- 24 janr. **Forordning ***) (Sosialdepartementet) om opphevelse av det midlertidige tillegg av 20 februar 1941 til § 1 i lukningsvedtekta for barber- og friserforretningene i Aker herred, Akershus fylke.

- 24 janr. **Forordning ***) (Sosialdepartementet) om opphevelse av det midlertidige tillegg av 20 februar 1941 til § 1 i lukningsvedtekta for utsalgssteder i Aker herred, Akershus fylke.

*) Kunngj. 31 januar i Lovtid. 1 nr. 6.

Forordning *) (Landbruksdepartementet) om vedtekter 24 janr. for bruk av § 55 i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål overfor innabygdsboende eiere av jordbruk i Hvaler herred, Østfold fylke.

Forordning *) (Landbruksdepartementet) om vedtekter 24 janr. for bruk av § 55 i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål overfor innabygdsboende eiere av jordbruk i Nordre Høland herred, Akershus fylke.

Forordning *) (Landbruksdepartementet) om laks- og 24 janr. sjøaurefisket i Vefsna elv, Nordland fylke.

Forordning *) (Politidepartementet) om endring av § 24, 26 janr. 1 ledd, i politivedtekten for Hammerfest.

Forordning **) om endring i lov om fattig- 27 janr. vesenet av 19 mai 1900.

I.

Følgende bestemmelser i lov om fattigvesenet av 19 mai 1900 skal lyde så:

§ 20. *Styrets sammensetning.* Fattigvesenet skal styres av et fattigstyre bestående av:

- a. så mange som ordføreren i møte med formennene oppnevner, deriblant minst én kvinne. For disse oppnevnes et like stort antall varamenn;
- b. soknepresten eller — om det i kommunen er flere prester i selvstendig embete — en av disse etter biskopens valg. Ordføreren oppnevner fattigstyrets formann og varaformann.

De oppnevntes funksjonstid er 3 år.

Til medlem av fattigstyret kan oppnevnes personer som bor i kommunen. Flytter et medlem av fattigstyret ut av kommunen mister han samtidig vervet. Den som blir oppnevnt kan ikke avslå med mindre han

- a. ved oppnevningen har fylt 65 år,
- b. har rett til å kreve seg fritatt etter bestemmelser i særlover,
- c. påberoper seg svakelighet eller annen hindring som fylkesmannen godkjenner,
- d. har gjort tjeneste de 3 foregående år.

Ingen kan gjøre tjeneste som medlem av fattigstyret eller tilsynsutvalg, når han i løpet av de siste 12 måneder for seg selv, ektefelle eller barn under 15 år har mottatt understøt-

*) Kunngj. 7 februar i Lovtid. 1 nr. 8.

**) Kunngj. 31 januar i Lovtid. 1 nr. 6.

27 janr. telse av sånn art, at den etter fattiglovgivningens bestemmelser virker avbrytende på hjemstavnshevd. Betales den i løpet av de siste 12 måneder således mottatte understøttelse tilbake, inntreer han straks i tjeneste.

§ 21. *Møter.* Fattigstyret holder møter når formannen bestemmer det. Gyldig vedtak kan bare gjøres når minst halvdelen av medlemmene er til stede.

Formannen eller den han bestemmer legger fram for de øvrige medlemmer de saker som skal behandles. Medlemmene plikter å uttale seg, men formannen gjør vedtaket etter eget omdømme. Er et medlem uenig i vedtaket plikter han å si fra og kreve sin mening bokført; gjør han ikke det, anses han som enig med formannen og medansvarlig for vedtaket. Stemmegivning finner ikke sted.

§ 25. *Fattigvesenets administrasjon.* Ordføreren oppretter i møte med formennene de stillinger som er nødvendige ved administrasjonen av fattigvesenet og tilsetter tjenestemenn.

For øvrig er enhver i fattigkommunen bosatt mann og kvinne under 65 år pliktig til uten godtgjørelse å overta de verv i fattigvesenets tjeneste som denne lov eller fattigkommunens plan omhandler.

§ 45 a. *Anke.* Er noen nektet understøttelse av fattigvesenet eller finner han at den understøttelse som ytes ikke er tilstrekkelig kan han bringe vedtaket av fattigstyrets formann inn for ordføreren. Ordførerens vedtak kan av den saken gjelder påankes til fylkesmannen, som treffer endelig avgjørelse i saken.

Anke etter denne paragraf må erklæres innen 2 uker etter at vedkommende har fått meddelelse om avgjørelsen.

Anke til ordføreren og fylkesmannen har ikke oppsettende virkning.

II.

Denne forordning trer i kraft 1 mars 1942. Oppnevning av nytt fattigstyre etter reglene i avsnitt I skal dog skje før denne dag.

Er nytt fattigstyre ikke brakt i stand i en kommune når denne forordning trer i kraft, fortsetter medlemmene av kommunens nåværende fattigstyre å gjøre tjeneste inntil det nye fattigstyre kan tre i virksomhet.

Oslo 27 januar 1942.

Sosialdepartementet.

J. A. Lippestad.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) om gummi, gummiavfall, re- 27 janr.
generat og gummivarer.

§ 1. *Definisjon.* Med gummi menes i denne forordning naturkautsjuk, kunstkautsjuk og andre kautsjuklignende kunststoffer, gummimelk (latex), balata og guttaperka samt uvulkaniserte blandinger eller oppløsninger som inneholder disse stoffer.

Med gummivarer menes varer av norsk eller utenlandsk opprinnelse som inneholder gummi, gummiavfall eller regenerat.

Med gummiavfall menes gummivarer som på grunn av elde, slitasje og lignende ikke lenger brukes eller kan brukes etter sitt formål, vulkanisert avfall fra gummivareproduksjonen, og avfall av gummivarer brukt som halvfabrikata.

Med regenerat menes det produkt som tilbakevinnes av gummiavfall ved regenerering eller replastisering.

§ 2. *Bruk av gummi, gummiavfall og regenerat.* Det er forbudt å bruke eller tilintetgjøre gummi, gummiavfall eller regenerat uten tillatelse fra Direktoratet for industriforsyning, som kan gi nærmere forskrifter om bruken.

§ 3. *Framstilling av gummivarer.* Direktoratet for industriforsyning kan forby og påby framstilling av bestemte slags gummivarer, og gi forskrifter om innblandingsprosent av gummi, regenerat, avfall, fyllstoffer, kjemikalier og lignende i gummivarer og om kvaliteten av varene.

§ 4. *Tilvirking for lager av gummivarer.* Det er forbudt å tilvirke gummivarer som det ikke er mottatt bestilling på.

§ 5. *Overdraging og avståing av gummi, gummiavfall og regenerat.* Det er forbudt å selge og kjøpe eller på annen måte overdra og erverve gummi, gummiavfall eller regenerat uten tillatelse fra Direktoratet for industriforsyning, som kan utferdige nærmere forskrifter. Direktoratet kan gi enhver som eier slike varer pålegg om å avstå varene til andre.

Direktoratet for industriforsyning kan fastsette nærmere vilkår for rett til oppkjøp og innsamling av gummiavfall, og kan pålegge bevilingshaver eller godkjent gummiavfallsforhandler å motta tilbudt gummiavfall mot å betale den pris som Prisdirektoratet fastsetter.

§ 6. *Erklæring ved erverv av gummivarer.* Det er forbudt å selge og kjøpe eller på annen måte overdra og erverve gummivarer uten at erververen på fastsatt skjema gir opplysning om beholdning, behov og normalt årsforbruk av vedkommende varer.

*) Kunngj. 7 februar i Lovtid. 1 nr. 8.

27 janr. § 7. *Begrensninger ved levering av gummivarer. Innlevering av gummiavfall.* Direktoratet for industriforsyning kan gi bestemmelser om begrensning av det kvantum gummivarer som kan leveres og om at bestemte gummivarer bare kan nyttes til bestemte formål.

Direktoratet kan bestemme at gummivarer bare kan leveres mot innlevering av gummiavfall.

§ 8. *Spesielle og utfyllende bestemmelser.* Er tilvirking eller omsetning av bestemte gummivarer eller innlevering av bestemte slags gummiavfall undergitt særlige bestemmelser, kommer bestemmelsene i denne forordning ikke til anvendelse.

Direktoratet for industriforsyning kan gi utfyllende bestemmelser og gjøre unntak fra bestemmelsene i denne forordning.

§ 9. *Straff og inndraging.* Overtredelse av denne forordning eller av forskrifter og bestemmelser gitt i medhold av den, kan medføre straff og inndraging, på samme måte som bestemt i lov nr. 5 av 14 mai 1917 § 8, jfr. Administrasjonsrådets vedtak av 19 september 1940.

§ 10. *Oppheving av eldre bestemmelser.* Fra ikraftttredelsen av denne forordning oppheves:

1. Administrasjonsrådets forskrifter om bruk av gummi, regenerat og gummiavfall og om fabrikasjon av gummivarer av 11 september 1940 med senere endringsbestemmelser.
2. Forordning om levering av gummiavfall av 20 februar 1941.
3. Forordning om salg m. v. av gummivarer av 27 mai 1941 og forskrifter gitt i medhold av forordningen.

Oslo 27 januar 1942.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

27 janr. **Forordning** *) om avståing, omsetning og bruk av gummiringer til kjøretøyer og av reparasjonsmaterialer til slike ringer.

§ 1. *Definisjon.* Med gummiringer menes i denne forordning nye og brukte luftgummidekk, slanger og massivringer til kjøretøyer. Med kjøretøyer menes motorvogner, motorsykler, traktorer, veiarbeidsmaskiner, hestekjøretøyer og tilhengere til slike kjøretøyer.

*) Kunngj. 7 februar i Lovtid. 1 nr. 8.

§ 2. *Overdraging av gummiringer.* Det er forbudt å selge og kjøpe eller på annen måte avstå og erverve gummiringer uten at erververen samtidig leverer tillatelse eller anvisning fra Direktoratet for industriforsyning eller den dette bemyndiger. Dette gjelder også gummiringer som er påmontert kjøretøyer. 27 janr.

§ 3. *Bruk av gummiringer. Gummiringkort.* Det er forbudt å bruke gummiringer som ikke er innført i gummiringkort og som det ikke er gitt brukstillatelse for etter nærmere bestemmelser av Direktoratet for industriforsyning.

Direktoratet for industriforsyning kan gi bestemmelser om det tillatte antall reserveringer og nærmere forskrifter om gummiringkortenes utstedelse, innhold og bruk. 28 janr.

§ 4. *Avståing av brukbare gummiringer.* Når Direktoratet for industriforsyning krever det, plikter enhver å avstå og sende inn gummiringer til Bilringcentralen A/S, Oslo, eller dens filialer. Avståing og innsending kan kreves foretatt straks og om nødvendig gjennomføres ved hjelp av politiet. Snarest mulig etter at ringene er kommet inn til Bilringcentralen A/S, fastsettes erstatning til eieren ved skjønn i samsvar med de prisreguleringsbestemmelser som gjelder ved avståingen. Overskjønn kan ikke kreves. Skjønnet avgis av skjønnsnemnder som kan opprettes for større eller mindre distrikter. Skjønnsnemnda skal ha tre medlemmer som ved varamenn oppnevnes av justitiarius i byretten eller av herreds- eller byrettsdommeren på Bilringcentralens eller filialenes sted.

Direktoratet for industriforsyning kan bemyndige transportutvalgene til å kreve at eier av gummiringer i utvalgets distrikt avstår ringer til eier av kjøretøy med kjøretillatelse innen distriktet eller til Bilringcentralen A/S.

Transportutvalget kan også bemyndiges til å fastsette erstatningen når ringene kreves avstått til en bestemt bileier innen distriktet. Eieren som ringene kreves avstått fra, kan i tilfelle innen 14 dager etter at han har fått meddelelse om erstatningens fastsetting, bringe avgjørelsen inn for nærmeste skjønnsnemnd. Krever transportutvalget ringene avstått til andre enn Bilringcentralen A/S, kan eieren kreve erstatningen utbetalt ved leveringen.

Omkostningene ved skjønnet bæres av den ringene kreves avstått til. Blir transportutvalgets avgjørelse av erstatningen innbrakt for skjønnsnemnda, betaler eieren omkostningene ved skjønnet, hvis erstatningen ikke forhøyes. Godtgjørelsen til skjønnsnemnda for tjenestegjøring ved skjønn, fastsettes av Forsyningsdepartementet.

§ 5. *Avståing av kasserte gummiringer mot levering av anviste ringer.* Ved utlevering av anviste gummiringer til er-

27 janr. statning for utslitte eller ødelagte ringer, skal den utslitte ringen leveres inn til bilgummiforhandleren. Forhandlerne skal avlevere de mottatte ringer etter bestemmelser av Direktoratet for industriforsyning.

For de gummiringer som er levert og videresendt i medhold av denne bestemmelse, ytes ingen erstatning til eieren eller forhandleren.

For øvrig får de alminnelige bestemmelser om innlevering av gummiavfall også anvendelse på kasserte gummiringer.

§ 6. *Omsetning og bruk av reparasjonsmaterialer til gummiringer.* Direktoratet for industriforsyning kan gi bestemmelser om bruk og omsetning av reparasjonsmaterialer til gummiringer, og om vilkårene for å utføre reparasjonsarbeidet.

§ 7. *Utfyllende bestemmelser.* Direktoratet for industriforsyning kan gi utfyllende forskrifter og gjøre unntak fra forordningen.

§ 8. *Straff og inndraging.* Overtredelse av denne forordning eller av forskrifter gitt i medhold av den, kan medføre straff og inndraging etter lov nr. 5 av 14 mai 1917 § 8, jfr. Administrasjonsrådets vedtak av 19 september 1940.

§ 9. *Oppheving av eldre bestemmelser.* Fra ikraftttredelsen av denne forordning oppheves:

1. Administrasjonsrådets forskrifter av 15 juni 1940 om rasjonering av bilgummi med tilleggsbestemmelser av 11 juli 1940 og forskrifter om rasjonering av gummiringer til bruk for motorkjøretøyer, dekk og slanger (herunder gummiringer for motorsykler, traktorer m. v.) av 8 august 1940, med forordning om forandring i og tillegg til disse forskrifter av 6 februar 1941.

2. Forordning om tilleggsbestemmelser til forskriftene om rasjonering av gummiringer til bruk for motorkjøretøyer, dekk og slanger av 3 desember 1940, med forordning om forandring i denne forordning av 3 mai 1941.

3. Forordning om framstilling og omsetning av vulkaniserings- og banepåleggingsmateriell av 8 oktober 1940.

4. Forordning om avståing av private beholdninger av gummiringer av 24 juni 1941.

5. Forskrifter og bestemmelser gitt i medhold av de under 1—4 nevnte forordninger og forskrifter.

Oslo 27 januar 1942.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) (Sosialdepartementet) om vedtekt om 27 janr. gjennomføring av husleieloven i Lillestrøm herred, Akershus fylke, jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

Forordning *) (Sosialdepartementet) hvorved det med 27 janr. hjemmel i lov om tvungen avståelse av bruksrett til husrom av 25 mai 1917 nr. 2, § 8, jfr. § 1 og § 2, jfr. lov av 12 juni 1920, nr. 1, fastsettes at Åmot kommune, Hedmark fylke, skal kunne kreve avstått mot erstatning bruken av forenings- og forsamlingslokaler og av ledige leiligheter til beboelse eller annen bruk innen kommunens grenser.

Forordning **) om endringer i lov om høgre 28 janr. almenskoler av 10 mai 1935.

I lov om høgre almenskoler av 10 mai 1935 skal følgende paragrafer lyde:

§ 13. Rektor (bestyrer) avgjør etter å ha hørt skolerådets uttalelse hvilke elever skal opptas. Dog kan det ikke nektes elever å bli opptatt når de fyller de betingelser som er fastsatt i lov og reglement, og det er plass i vedkommende klasse. Er det mangel på plass, går de foran som står best etter avgangsvitnesbyrd eller opptagelsesprøve.

§ 17. Når en elev som er opptatt i første klasse av en høgre almen skole, ikke kan følge med eller ikke viser seg moden til å delta i undervisningen med tilstrekkelig utbytte, avgjør rektor (bestyrer) før jul etter at hjemmet i tide er varslet, og etter at skolerådet har uttalt seg, om eleven kan bli i klassen. Blir dette nektet, melder rektor (bestyrer) det til Overstyret.

§ 20. En elev som har gått 2 år i en klasse og fremdeles ikke finnes moden til å flyttes opp, kan ikke vedbli å være elev av skolen. Rektor (bestyrer) kan dog i særegne tilfelle, etter å ha hørt skolerådets uttalelse, gjøre unntak fra denne bestemmelse.

§ 23. Skolens ferier skal tilsammen utgjøre 13 à 14 uker. Herav skal skolen benytte minst 4 dager samlet eller enkeltvis til idrett. Rektor (bestyrer) fordeler den tid som er bestemt til ferier etter å ha hørt skolerådets uttalelse. Sommerferien skal dog ikke være under 7 uker, og rektor (bestyrer) har adgang til å ta inntil 10 dager av skoleåret til enkelte fridager.

§ 24. Forser en elev seg mot sømmelighet eller god orden, skal det anvendes irettesettelse eller andre lempelige refselsmidler. Viser en elev tross eller forsømmelighet eller skjodes-

*) Kunngj. 7 februar i Lovtid. 1 nr. 8.

**) Kunngj. 20 februar i Lovtid. 1 nr. 11.

28 janr. løs atferd, og en irettesettelse ikke hjelper, blir hjemmet å underrette om forholdet. Hvis hverken skolens eller hjemmets påvirkning fører fram, kan rektor (bestyrer) beslutte at eleven skal utelukkes fra skolen for en tid av inntil 1 måned.

§ 25. Viser en elev sann vedvarende tross eller i øvrig så slett oppførsel at hans eksempel virker skadelig på klassen, skal han vises ut av skolen. Beslutning om utvisning fattes av rektor (bestyrer). Hjemmet må på forhånd være underrettet om stillingen. Beslutningen blir å melde til Overstyret. Det er adgang for elevens foresatte til å innanke saken for Overstyret.

En elev som er utvist fra en skole, kan ikke få adgang til en annen eksamensberettiget skole før etter 6 skolemåneders forløp, og bare hvis han i mellomtiden har vist god oppførsel.

Etter henstilling fra rektor kan Overstyret anbringe vedkommende elev i spesiell oppdragelsesanstalt når det anses påkrevd for å hindre at han fortsatt øver uheldig innflytelse på skolens ro og orden.

Beslutning om at en utvist elev for alltid skal være utelukket fra den høgre almenskole kan bare treffes av Overstyret.

§ 26. Hindrer foreldre eller foresatte en elev i å rette seg etter noen bestemmelse som er fastsatt ved lov eller reglement, kan rektor (bestyrer) nekte eleven adgang til skolen inntil videre. Overstyret skal få innberetning om beslutningen, og det er adgang til å innanke den for Overstyret.

§ 29. Bestyreren ved en kommunal høgre almenskole skal være rektor eller lektor. Stortinget avgjør hvilke bestyrerstillinger skal være rektorater.

De øvrige lærere skal være lektorer og (eller) adjunkter. Rektorer, lektorer og adjunkter skal ha samme utdannelse som de tilsvarende grader ved statsskolene. Hvor Overstyret finner det forsvarlig, kan det også ansettes lærere med lavere utdannelse i fullstendig post.

Bestyrere og lærere, også timelærere, ansettes av Overstyret etter innstilling av skolestyret. Ved ansettelse av lærere og timelærere avgir dessuten rektor (bestyrer) innstilling, jfr. § 31 nr. 4.

Rektorer, lektorer og adjunkter ansettes fast, lektorer og adjunkter først etter en prøvetid av 2 år. Dog kan en lærer få fast ansettelse straks hvis han har vært ansatt eller konstituert minst 2 år i lavere stilling i den høgre skole. De er undergitt forpliktelsen i nærværende lovs § 28, 3 ledd.

Når skolestyret forlanger det, kan rektorer, lektorer og adjunkter avskjediges av Overstyret når de viser utilbørlig

forhold eller for øvrig er uskikket til å røkte sin stilling for- 28 janr. svarlig.

De øvrige lærere ansettes på oppsigelse.

§ 31. Det påligger rektorene (bestyrerne) å vareta de skolers anliggender som er dem betrodd, så vel i forhold til myndighetene som til private. De er lærernes nærmeste foresatte og skal som sånne føre tilsyn med skolens undervisning og disiplin. Således skal rektor (bestyrer):

1. Forvalte skolens midler og legge fram for Overstyret og i tilfelle for kommunestyret forslag til budsjett.
2. Fordele friplasser og stipendier.
3. Anta kasserer, sekretær og skolelæge.
4. Avgi innstilling om besettelse av ledige lærerstillinger, jfr. nærværende lovs § 29, 3 ledd.
5. Sørge for betryggende kontroll av skolens kasse og regnskaper.
6. Fastsette den daglige undervisningstid.

§ 48. Enhver som akter å drive skole eller kurs med sikte på eksamen artium eller realskoleeksamen, er pliktig til å melde det til Overstyret minst 2 måneder forut. Skolestyret skal påse at melding blir sendt om slike skoler innen vedkommende kommune. Meldeplikten gjelder også skoler og kurser som er i gang når loven trer i kraft. Finner Overstyret det påkrevd, kan det legge ned forbud mot at skolen eller kurset settes i gang eller fortsetter, liksom det til enhver tid kan stille betingelse om tilsyn. Overtredelse straffes med bøter.

Skolestyreformannen eller et medlem av skolestyret skal en gang om året inspisere private høgre almenskoler eller kurser innen kommunen og sende melding til Overstyret om inspeksjonen.

De lokaler som benyttes til sånne skoler eller kurser, står under helserådets tilsyn og kan ikke benyttes uten dettes samtykke.

Oslo 28 januar 1942.

Kirke- og undervisningsdepartementet.

R. Skancke.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) om håndhevelsen av prisbe- 28 janr. stemmelsene.

I samråd med ministrene for Innenriksdepartementet, Politidepartementet og Finansdepartementet bestemmes:

*) Kunngj. 31 januar i Lovtid. 1 nr. 6.

28 janr. Kap. I. *Priskontroll og etterforskning i prissaker.*

§ 1. Kontrollen med at prisbestemmelsene overholdes og etterforskningen og straffeforfølgningen i prissaker skal ved politimesterembetene høre under særskilte prispolitifullmektiger. Vedkommende politipresident kan bestemme at en prispolitifullmektig skal lede arbeidet i flere politidistrikter. I de distrikter der det ikke er tilsatt særskilt rasjoneringspolitifullmektig, kan Politidepartementet bestemme at også rasjoneringssaker skal legges til prispolitifullmektigen.

Prispolitifullmektigen skal ha et tilstrekkelig antall underordnede polititjenestemenn til sin rådighet.

§ 2. De kommunale kontrollnemnder skal i sitt kontrollarbeid stå under ledelse av prispolitifullmektigen etter nærmere bestemmelser som gis av Prisdirektoratet.

§ 3. I hvert politipresidium skal tilsettes en særskilt prispolitiinspektør. I Oslo politipresidium skal det være 3 prispolitiinspektører, en for Oslo og Aker politidistrikter, en for Østfold, Hedmark, Opland og Akershus (med unntak av Aker politidistrikt) fylker og en for Buskerud, Vestfold og Telemark fylker. Det skal være felles prispolitiinspektør for Tromsø og Kirkenes politipresidier.

Prispolitiinspektørene skal også lede rasjoneringskontrollen i sine distrikter.

Prispolitiinspektørene tilsettes av Politidepartementet etter innstilling fra Prisdirektoratet og Forsyningsdepartementet. De skal være fritatt for annet politiarbeid, med mindre Politidepartementet i særlige tilfelle bestemmer noe annet, men kan dog pålegges å behandle andre saker som står i sammenheng med pris- eller rasjoneringssaker.

§ 4. Prispolitiinspektørene skal lede priskontrollen og føre tilsyn med etterforskningen og straffeforfølgningen i prissaker. De kan i dette øyemed gi pålegg til kontrollnemndene og det lokale prispoliti, jfr. § 9.

I hvert prispolitiinspektørdistrikt skal det være minst en reisende prisinspeksjon som skal stå under ledelse av prispolitiinspektøren selv eller den prispolitifullmektig han bestemmer.

Prispolitiinspektøren skal ha et tilstrekkelig antall underordnede tjenestemenn til sin rådighet.

§ 5. Prispolitiinspektøren skal for hver måned sende Prisdirektoratet oversikt over kontrollvirksomheten, etterforskningen og straffeforfølgningen i prissaker. Tilsvarende oversikter for hvert fylke sendes til fylkesmennene i inspektørens distrikt. Nærmere regler om oversiktene gis av Prisdirektoratet.

Dersom fylkesmannen finner at priskontrollen i hans 28 janr. fylke ikke er tilstrekkelig effektiv, eller at det er grunn til å sette i verk særskilte kontrolltiltak, skal han rette henvendelse om dette til prispolitiinspektøren.

Prisdirektoratet kan gi prispolitiet instruksjoner om priskontrollen og etterforskningen i prissaker.

§ 6. Under priskontroll og etterforskning i prissaker har prispolitiet rett til å kreve opplysninger og foreta granskning og besiktigelser i samsvar med de regler som gjelder for kontrollnemndene etter anordning om prisregulering av 12 september 1940 § 11.

Den som det er reist tiltale eller utferdiget forelegg mot eller som er pågrepet eller fengslet, plikter ikke å forklare seg. Det samme gjelder den som står i slikt forhold til ham som nevnt i straffeprosesslovens § 176.

Forklaringer som er gitt til politiet, kan oppleses for retten i en prissak, når retten finner det ubetenkelig.

Den som unnlater å gi opplysninger som er avkrevd ham eller gir uriktige opplysninger, straffes etter forordning om straff og inndraging ved prisovertridelser av 28 januar 1942.

Bestemmelsene om taushetsplikt i anordning om prisregulering av 12 september 1940 § 12 får tilsvarende anvendelse.

§ 7. Hvis en skatteinspektør eller en annen ligningsmyndighet under sitt arbeid får kjennskap til eller får skjellig grunn til å tro at en ervervsdrivende har overtrådt prisbestemmelsene eller at vilkårene for inndraging er til stede, skal han melde det til prispolitiet. Nærmere forskrifter herom gis av Finansdepartementet.

Kap. II. Rettergangen i prissaker.

§ 8. Prispolitifullmektigen har myndighet til selvstendig å utferdige forelegg, reise tiltale, erklære anke eller kjæremål og treffe slike andre tiltak som er nødvendige ledd i etterforskningen og straffeforfølgningen i prissaker. Han skal straks sende avskrift av forelegg som han utferdiger, til prispolitiinspektøren og Prisdirektoratet.

§ 9. Prispolitiinspektøren kan gi en prispolitifullmektig bindende pålegg om utøvingen av hans myndighet etter § 8 og kan omgjøre enhver avgjørelse som er truffet av ham. Han kan herunder oppheve et vedtatt forelegg og bestemme at saken skal bringes inn for herreds- eller byretten eller at det skal utferdiges nytt forelegg med bestemt innhold. Melding om at et vedtatt forelegg er opphevet må være forkynt for siktede innen 4 uker etter at han har vedtatt det.

28 janr. Prispolitiinspektøren skal snarest sende melding til Prisdirektoratet når han omgjør en avgjørelse som er truffet av en prispolitifullmektig.

§ 10. Prisdirektoratet kan kreve at prispolitiinspektøren gir pålegg som nevnt i § 9 og kan også kreve at de avgjørelser prispolitiinspektøren har truffet etter § 9 omgjøres av nærmeste overordnede påtalemyndighet.

§ 11. I prissaker skal forelegg anses vedtatt såfremt siktede ikke ved forkynnelsen eller innen tre dager etter at han har fått kunnskap om forelegget, har gitt uttrykkelig melding om at han ikke vedtar det. Slik melding kan gis til den myndighet og på den måte som er nevnt i straffeprosesslovens § 290.

Ved oversitting av fristen gjelder reglene i straffeprosesslovens § 384.

Forelegget skal inneholde opplysning om reglene i første ledd, og siktede skal ved forkynnelsen gjøres særskilt oppmerksom på dem.

§ 12. I prissaker kan forelegg også gå ut på tap av retten til å drive ervervsvirksomhet.

§ 13. Herreds- og byrettens forretninger med prissaker styres av særskilte dommere som oppnevnes av Justisdepartementet. Den som oppnevnes skal fylle vilkårene for å bli utnevnt som herreds- og bydommer. Justisdepartementet kan bestemme at en slik dommer skal ha prissakene i flere domsokn, eller at det skal være flere prisdommere i et domssokn.

§ 14. Når herreds- eller byretten behandler prissaker, tilkalles ikke domsmenn.

Prisdirektoratet har rett til å avgi møte.

Utskrifter av dommer og kjennelser i prissaker skal straks sendes til prispolitiinspektøren og Prisdirektoratet.

§ 15. Det skal være en særskilt lagmannsrett for hele landet til å behandle anke og kjæremål over herreds- og byrettens avgjørelser i prissaker samt anke over forelegg i slike saker.

Prislagmannsretten skal bestå av en lagmann og så mange andre dommere som Justisdepartementet bestemmer. Det oppnevnes varamenn. Lagmannen skal fylle de krav som gjelder for høyesterettsdommere. Lagmannen og de andre dommere skal være embetsdommere, enten således at de utnevnes til embete i prislagmannsretten eller således at embetsdommere ved andre domstoler konstitueres til dommere i prislagmannsretten med eller uten tjenestefrihet fra sitt faste dommerembete.

Prislagmannsretten har sete i Oslo, men den kan holde

rettsmøter også på andre steder i Norge. Domstollovens § 18, 28 janr. tredje ledd, gjelder ikke for den.

I den enkelte sak settes prislagmannsretten med lagmannen og to andre dommere. Det tilkalles ikke domsmenn.

§ 16. Prissaker kan ikke bringes inn for lagmannsretten som første instans.

Samtykke etter straffeprosesslovens § 400, annet ledd, til fornyet behandling ved lagmannsrett kan ikke gis.

§ 17. I prissaker skal den frist som er nevnt i straffeprosesslovens § 382, annet ledd, være 4 uker.

Tiltaltes erklæring om anke til lagmannsrett må skje innen 7 dager etter domsavsigelsen, eller om han ikke var tilstede ved den, etter forkynnelsen av dommen.

Anke kan bare grunnes på feil i saksbehandlingen eller lovanvendelsen eller på utmålingen av straff eller inndraging. Den som er dømt til ubetinget fengselsstraff eller ubetinget tap for over tre måneder av retten til å drive ervervsvirksomhet eller ubetinget bøtestraff på minst 100 000 kroner, kan anke fritt over avgjørelsen av skyldspørsmålet når Prisdirektoratet samtykker. Påtalemyndigheten kan med samtykke av Prisdirektoratet anke fritt over avgjørelsen av skyldspørsmålet når tiltalte er idømt eller påtalemyndigheten har påstått slik straff som nevnt.

Kjæremålsfristen er 7 dager.

§ 18. For prislagmannsretten føres saken av den prispolitifullmektig som har ført saken for herreds- eller byretten eller av en prispolitiinspektør eller annen embetsmann ved påtalemyndigheten eller av en særskilt aktor etter nærmere bestemmelse av Riksadvokaten.

Saksbehandlingen foregår etter straffeprosesslovens regler om anke til Høyesterett, når ikke annet følger av denne forordning.

I lagmannsretten kan etter bestemmelse av retten mottas forklaring av tiltalte og foretas avhøring av vitner og sakkyndige umiddelbart for den dømmende rett, og retten kan foreta gransking med eller uten befarung av åstedet.

Lagmannsretten skal, når den ikke avviser eller forkaster anken, så vidt mulig selv avsi dom i saken og ikke vise den til ny behandling ved herreds- eller byretten.

Prisdirektoratet skal varsles til rettsmøtene og har rett til å avgi møte.

§ 19. Prislagmannsrettens avgjørelser kan ikke påkjæres.

Dens dommer i ankesaker og dens kjennelser om å forkaste anke kan påankes til Høyesterett av tiltalte, såfremt han etter avgjørelsen er dømt til ubetinget fengselsstraff eller

28 janr. ubetinget tap for over tre måneder av retten til å drive ervervsvirksomhet eller ubetinget bøtestraff på minst 100 000 kroner. Påtalemyndigheten kan anke dersom tiltalte er idømt eller påtalemyndigheten har påstått slik straff som nevnt. Lagmannsrettens avgjørelse kan dog alltid påankes til Høyesterett når Prisdirektoratet har gitt samtykke til det.

Reglene i § 17, annet og tredje punktum, og § 18, første og fjerde ledd, får tilsvarende anvendelse.

Utskrift av dommer og kjennelser i prissaker ved lagmannsrett eller Høyesterett skal straks sendes vedkommende prispoliitiinspektør og Prisdirektoratet.

§ 20. Saksbehandlingen i prissaker skal påskyndes mest mulig. I herreds- eller byretten skal avgjørelse i alminnelighet være truffet innen 7 dager og i lagmannsretten innen 3 uker etter at saken er kommet inn til retten. I Høyesterett skal prissaker behandles utenfor tur, og avgjørelse skal i alminnelighet være truffet innen 3 uker etter at saken er kommet inn til retten. Blir disse frister oversittet, skal rettsboken inneholde opplysning om grunnen.

§ 21. Bestemmelsene i straffeprosesslovens 30 kapitel får tilsvarende anvendelse i prissaker.

Prisdirektoratet kan bestemme at en sak om inndraging som er avgjort ved dom eller forelegg eller henlagt av påtalemyndigheten, skal tas opp igjen når det opplyses en ny kjensgjerning eller skaffes fram et nytt bevis som alene eller i samband med det som er fremført tidligere, antas å føre til en annen avgjørelse.

§ 22. Med de forandringer som følger av bestemmelsene i denne forordning, gjelder om saksbehandlingen i prissaker straffeprosesslovens regler for forseelser.

Kap. III. Alminnelige bestemmelser.

§ 23. Hvis noen på grunn av overtredelse av prisbestemmelser er fradømt retten til å drive ervervsvirksomhet, kan politiet ved oppslag på eller ved hans forretningssted kunnngjøre at forretningen er påbudt stengt på grunn av overtredelse av prisbestemmelsene, samt hvor lenge den påbudte stengning skal vare.

§ 24. At domfelte i en prissak søker om benådning stanser ikke fullbyrdelsen av straffen med mindre det særskilt blir bestemt av Justisdepartementet eller av den påtalemyndighet som søknaden sendes inn gjennom.

§ 25. Med prissaker menes i denne forordning saker om overtredelse av bestemmelser som er gitt i eller i medhold av trustloven eller provisorisk anordning om prisregulering av

22 september 1939 eller anordning om prisregulering av 12 28 janr. september 1940 eller forordninger om prisregulering som senere blir gitt.

Som prissaker regnes også saker om inndraging etter forordning om straff og inndraging ved prisovertredeiser av 28 januar 1942 § 2 nr. 3.

§ 26. Denne forordning trer i kraft 1 februar 1942. Fra samme tid oppheves forordning av 12 desember 1940 om håndhevelsen av prislovgivningen med unntak av § 3, tredje og fjerde ledd. De bestemmelser som er gitt i nevnte forordning om fylkesmennenes deltakelse i priskontrollen og i etterforskningen og straffeferfølgningen i prissaker, skal fortsatt gjelde inntil prispoltiinspektører for vedkommende distrikter har tiltrådt sine stillinger.

Oslo 28 januar 1942.

Justisdepartementet.

Sverre Riisnæs.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) om straff og inndraging ved 28 janr. prisovertredeiser.

I samråd med ministrene for Innenriksdepartementet og Finansdepartementet fastsettes:

§ 1. *Straffebestemmelser.* Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser som er gitt i eller i medhold av anordning om prisregulering av 12 september 1940, eller som medvirker til det, straffes med bøter inntil 1 million kroner eller med fengsel inntil 6 år eller med begge deler. I grovere tilfelle skal både bøter og fengsel anvendes. Det samme gjelder i gjentakelsestilfelle, med mindre det foreligger særlig formildende omstendigheter.

Er overtredelsen begått under utøving av ervervsvirksomhet på egne eller andres vegne, kan den skyldige fradømmes retten til å drive ervervsvirksomhet i det omfang som fastsettes i dommen, for en tid av fra 1 uke inntil 5 år. Den som er fradømt rett til å drive ervervsvirksomhet, kan ikke være disponent eller direktør eller inneha annen ledende stilling hos ervervsdrivende (enkeltmann, selskap eller annen juridisk person) i næringsvirksomhet som dommen omfatter. Heller ikke kan han være medlem av styret for selskap eller annen juridisk person som nevnt.

Er overtredelsen begått av noen som har handlet på

*) Kunngj. 31 januar i Lovtid. 1 nr. 6.

28 janr. vegne av et selskap eller en annen juridisk person, kan bote-
straff og tap av retten til å drive ervervsvirksomhet idømmes
også den som det handles på vegne av. Vedkommende selskap
eller juridiske person kan oppløses ved dommen.

Forsøk straffes som fullbyrdet overtredelse.

§ 2. Inndragingsbestemmelser.

1. Dersom noen har tatt høyere pris enn lovlig etter be-
stemmelser som er fastsatt i medhold av anordning om pris-
regulering av 12 september 1940, skal det inndras hos ham et
beløp svarende til den oppnådde merpris. Har den ulovlige
virksomhet foregått gjennom en kortere eller lengre tid, uten
at det er mulig med bestemthet å fastslå virksomhetens om-
fang, eller kan merprisen av andre grunner ikke regnes ut
nøyaktig, kan inndraging foretas med et skjønnsmessig beløp.
Beløpet skal settes til det vedkommende antas å ha oppnådd
i merpris ved den ulovlige virksomhet. Er handlingen foretatt
på vegne av en ervervsdrivende (enkeltmann, selskap eller
annen juridisk person) foretas inndragingen hos denne.

Inndraging skjer uten hensyn til om han selv har betalt
ulovlig pris for innkjøpte salgsvarer, råvarer eller andre
driftsmidler eller for mottatte ytelser. I inndragingsbeløpet
kan dog fratrekkes den del av merprisen som måtte være inn-
dradd hos leverandøren. At en ervervsdrivende helt eller del-
vis har betalt en oppnådd merpris tilbake til den som har er-
lagt den, fritar ikke for inndraging. Inndraging kan dog unnlates,
dersom den ervervsdrivende ikke var kjent med at prisen
var ulovlig og har betalt merprisen tilbake før klage er inngitt
til kontrollmyndighetene eller disse av eget tiltak har tatt
saken opp. Med Prisdirektoratets samtykke kan inndraging
unnlates også i andre særlige tilfelle.

2. En gjenstand, — løsøre, skip eller fast eiendom —
kan inndras dersom den er omsatt eller søkt omsatt eller er
ervert til ulovlig pris eller ulovlig er tilbakeholdt eller søkt
tilbakeholdt fra omsetning eller unndratt eller søkt unndratt
fra påbudt avståelse eller det ellers er truffet disposisjoner
med hensyn til den i strid med bestemmelser som er fastsatt
i medhold av anordning om prisregulering av 12 september
1940. Gjenstanden kan inndras selv om den ikke tilhører noen
som er skyldig i den straffbare handling. Istedenfor at gjen-
standen blir inndratt hos den skyldige, kan dens verdi helt
eller delvis inndras hos ham.

3. Dersom en ervervsdrivende har hatt utilbørlig for-
tjeneste, kan den del av fortjenesten som overstiger det som
finnes rimelig, inndras hos ham. Dette gjelder uten hensyn til
om vedkommende ervervsdrivende har tatt høyere priser enn
lovlig etter gjeldende prisbestemmelser. Inndraging kan skje

så vel på grunnlag av enkeltstående fortjenesteberegninger 28 janr. som etter driftsresultatene for et regnskapsår eller et kortere tidsrom.

Utilbørlig anses fortjenesten:

- a. dersom den er vesentlig høyere enn svarende til den fortjeneste som vedkommende ervervsdrivende vet eller burde vite at prismyndighetene har lagt til grunn ved fastsetting av prisene for vedkommende bedrift eller erverv eller
- b. dersom fortjenesten ellers er åpenbart uforholdsmessig under hensyn til bedriftens art og omfang og forholdene for øvrig.

Inndraging av utilbørlig fortjeneste kan bare foretas etter begjæring fra Prisdirektoratet eller når direktoratet har samtykket i det.

Prisdirektoratet kan gi nærmere regler om inndragingen.

4. Inndraging etter punkt 1—3 skjer til fordel for statskassen. Avgjørelse om inndraging treffes ved forelegg eller dom.

§ 3. *Overgangsbestemmelser m. v.* Fra denne forordnings ikrafttreden oppheves §§ 14 og 15 i anordning om prisregulering av 12 september 1940.

Forordningen får også anvendelse på overtredelse av fremdeles gjeldende reguleringsbestemmelser som er gitt i medhold av provisorisk anordning om prisregulering m. v. av 22 september 1939.

Inndraging av utilbørlig fortjeneste etter forordningens § 2, post 3, kan skje også på grunnlag av driftsresultatene for 1941.

Oslo 28 januar 1942.

Justisdepartementet.

Sverre Riisnæs.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) om håndhevelsen av rasjonerings- og forsyningsbestemmelsene. 28 janr.

I samråd med ministrene for Innenriksdepartementet, Politidepartementet, Handelsdepartementet, Landbruksdepartementet og Forsyningsdepartementet bestemmes:

Kapitel I.

Rasjoneringskontroll og etterforskning i rasjoneringsaker.

§ 1. Kontrollen med at forbrukere, småprodusenter og detaljhandlere overholder rasjoneringsbestemmelsene, og

*) Kunngj. 31 januar i Lovtid. 1 nr. 6.

28 janr. etterforskningen og straffeforfølgningen i rasjoningssaker skal ved politimesterembetene høre under særskilte rasjoningspolitifullmektiger. Vedkommende politipresident kan bestemme at en rasjoningspolitifullmektig skal lede arbeidet i flere politidistrikter. Politidepartementet kan bestemme at rasjoningssakene i visse distrikter skal høre under prispolitifullmektigen.

Rasjoningspolitifullmektigen skal ha et tilstrekkelig antall underordnede polititjenestemenn til sin rådighet.

§ 2. Annen kontroll med at rasjoneringsbestemmelsene overholdes enn den som er nevnt i § 1, første ledd, hører under Forsyningsdepartementets kontrollører. Disse kan også pålegges å utføre kontroll som nevnt i § 1, første ledd.

Forsyningsdepartementet gir i samråd med Politidepartementet bestemmelser om avgrensning av området for politiets kontroll i forhold til den kontroll som er omhandlet i første ledd.

§ 3. De kommunale forsyningsnemnder deltar i kontrollen med overholdelsen av rasjoneringsbestemmelsene.

Når det gjelder kontroll som nevnt i § 1, første ledd, står forsyningsnemndene under ledelse av rasjoningspolitifullmektigen, men ellers under de kontrollører som er nevnt i § 2, første ledd.

§ 4. Enhver som i sitt arbeid i offentlig tjeneste får kjennskap til eller får skjellig grunn til å tro at noen har overtrådt en rasjoneringsbestemmelse, skal melde det til rasjoningspolitiet.

§ 5. Prispolitiinspektørene skal som rasjoningspolitiinspektører lede politiets rasjoneringskontroll og føre tilsyn med etterforskningen og straffeforfølgningen i rasjoningssaker. De kan i dette øyemed gi pålegg til forsyningsnemndene og rasjoningspolitiet, jfr. § 11. De skal ha et tilstrekkelig antall underordnede tjenestemenn til sin rådighet.

§ 6. Rasjoningspolitiinspektøren skal for hver måned sende Forsyningsdepartementet oversikt over kontrollvirksomheten, etterforskningen og straffeforfølgningen i rasjoningssaker. Tilsvarende oversikter for hvert fylke sendes til fylkesmennene i inspektørens distrikt. Nærmere regler om oversiktene gis av Forsyningsdepartementet.

Dersom fylkesmannen finner at rasjoneringskontrollen i hans fylke ikke er tilstrekkelig effektiv, eller at det er grunn til å sette i verk særskilte kontrolltiltak, skal han rette henvendelse om dette til rasjoningspolitiinspektøren.

Forsyningsdepartementet kan gi rasjoningspolitiet instruksjoner om dets rasjoneringskontroll og etterforskningen i rasjoningssaker.

§ 7. Enhver plikter å gi slike opplysninger som rasjone- 28 janr.
ringspolitiet, Forsyningsdepartementets kontrollører eller forsyningsnemndene under kontroll eller etterforskning i rasjoneringsaker krever for utføring av sine gjøremål. Opplysningene kan kreves gitt skriftlig eller muntlig innen den frist tjenestemannen fastsetter.

Enhver har dog rett til å forlange at opplysninger om hemmeligholdte tekniske innretninger eller fremgangsmåter bare skal gis til Forsyningsdepartementet, som kan tilkalle sakkyndige.

Den som det er reist tiltale eller utferdiget forelegg mot, eller som er pågrepet eller fengslet, plikter ikke å forklare seg. Det samme gjelder den som står i slikt forhold til ham som nevnt i straffeprosesslovens § 176.

Forklaringer som er gitt til politiet, kan oppleses for retten i en rasjoneringsak når retten finner det ubetenkelig.

Tjenestemannen kan kreve å få granske forretningsbøker, forretningspapirer og styre- og forhandlingsprotokoller. Han kan også kreve å få besiktige bedrifter og bedriftsinretninger, varer eller steder der varer finnes.

§ 8. Den som unnlater å gi opplysninger som kreves eller gir uriktige opplysninger, eller hindrer noen i å foreta granskning eller ettersyn etter bestemmelsene i § 7, straffes etter forordning om straff for svarthandel og snikhandel av 28 januar 1942.

§ 9. Enhver som i stillings medfør får opplysninger i medhold av bestemmelsene i denne forordning, skal — i den utstrekning undersøkelsens øyemed og mulige forføyninger til påtale av straffbare handlinger tillater det — bevare taushet om det som er opplyst.

Kapitel II.

Rettergangsmåten i rasjoneringsaker.

§ 10. Rasjoneringspolitifullmektigen har myndighet til selvstendig å utferdige forelegg, reise tiltale, erklære anke og kjøremål og treffe slike andre tiltak som er nødvendige ledd i etterforskningen og straffeforfølgningen i rasjoneringsaker. Han skal straks sende avskrift av forelegg som han utferdiger, til rasjoneringspolitiinspektøren og Forsyningsdepartementet.

§ 11. Rasjoneringspolitiinspektøren kan gi en rasjoneringspolitifullmektig bindende pålegg om utøving av hans myndighet etter § 10 og kan omgjøre enhver avgjørelse som er truffet av ham. Han kan herunder oppheve et vedtatt fore-

28 janr. legg og bestemme at saken skal bringes inn for herreds- eller byretten eller at det skal utferdiges nytt forelegg med bestemt innhold. Melding om at et vedtatt forelegg er opphevet må være forkynt for siktede innen 4 uker etter at han har vedtatt det.

Rasjoneringspolitiinspektøren skal snarest mulig sende melding til Forsyningsdepartementet når han omgjør en avgjørelse som er truffet av en rasjoneringspolitifullmektig.

§ 12. Forsyningsdepartementet kan kreve at rasjoneringspolitiinspektøren gir pålegg som nevnt i § 11 og kan også kreve at en avgjørelse som rasjoneringspolitiinspektøren har truffet etter § 11, omgjøres av nærmeste overordnede påtalemyndighet.

§ 13. I rasjeringssaker skal forelegg anses vedtatt såfremt siktede ikke ved forkynnelsen eller innen 3 dager etter at han har fått kunnskap om forelegget, har gitt uttrykkelig melding om at han ikke vedtar det. Slik melding kan gis til den myndighet og på den måte som er nevnt i straffeprosesslovens § 290.

Ved oversitting av fristen gjelder reglene i straffeprosesslovens § 384.

Forelegget skal inneholde opplysning om reglene i første ledd og ved forkynnelsen skal siktede gjøres særskilt oppmerksom på dem.

§ 14. Forelegg i rasjeringssaker kan også gå ut på tap av retten til å drive ervervsvirksomhet.

§ 15. Herreds- og byrettens forretninger med rasjeringssaker skal styres av de samme dommere som styrer pris-sakene.

§ 16. Når herreds- eller byretten behandler rasjonerings-saker, tilkalles ikke domsmenn.

Forsyningsdepartementet har rett til å avgi møte.

Utskrift av dommer og kjennelser i rasjeringssaker skal straks sendes rasjoneringspolitiinspektøren og Forsyningsdepartementet.

§ 17. Anke og kjæremål over herreds- og byrettens avgjørelser i rasjeringssaker samt anke over forelegg i slike saker behandles av prislagsmannsretten som lagmannsrett for rasjeringssaker.

§§ 15—24 i forordning om håndhevelsen av prisbestemmelsene av 28 januar 1942 får tilsvarende anvendelse på rasjeringssaker, idet Forsyningsdepartementet, rasjoneringspolitiinspektørene og rasjoneringspolitifullmektigene trer i stedet for Prisdirektoratet, prispoltiinspektørene og prispolitifullmektigene.

Kapitel III.

28 janr.

Alminnelige bestemmelser.

  18. Med rasjoneringsbestemmelser menes i denne forordning de bestemmelser hvis overtredelse straffes etter forordning om straff for svarthandel og snikhandel av 28 januar 1942.

Med rasjoneringssaker menes saker om straff eller inn-
dragning etter den i første ledd nevnte forordning.

  19. Denne forordning trer i kraft 1 februar 1942.

Oslo 28 januar 1942.

Justisdepartementet.

Sverre Riisnæs.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) om straff for svarthandel og 28 janr.
snikhandel.

I samråd med ministrene for Innenriksdepartementet,
Politidepartementet, Handelsdepartementet, Landbruksdepar-
tementet og Forsyningsdepartementet fastsettes:

  1. Den som går seg skyldig i svarthandel eller snik-
handel eller medvirker til det, straffes for slik usosial og
folkefiendtlig forbrytelse med fengsel inntil 6 år og b ter inn-
til kr. 1 000 000. Foreligger det formildende omstendigheter,
kan anvendelse av fengselsstraff unnlates n r p talem ndig-
heten finner straff av b ter tilstrekkelig. Som formildende
omstendigheter anses det særlig at den skyldige ikke har for-
brutt seg under utøving av ervervsvirksomhet.

Er handlingen begått av uaktsomhet, er straffen fengsel
inntil 1 år eller b ter inntil kr. 100 000 eller begge deler.

Er overtredelsen begått under utøving av ervervsvirk-
somhet på egne eller andres vegne, kan den skyldige fra-
dømmes retten til å drive ervervsvirksomhet i det omfang som
fastsettes i dommen for én tid av fra én uke inntil 5 år. Den
som er fradømt rett til å drive ervervsvirksomhet, kan ikke
være disponert eller direktør eller inneha annen ledende stil-
ling hos én ervervsdrivende (enkeltmann, selskap eller annen
juridisk person) i næringsvirksomhet som dommen omfatter.
Heller ikke kan han være medlem av styret eller represen-
tantskapet for selskap eller annen juridisk person som nevnt.

Er overtredelsen begått av noen som har handlet på vegne
av  t selskap eller annen juridisk person, kan bøtestraff og
tap av retten til å drive ervervsvirksomhet idømmes også den

*) Kunngj. 31 januar i Lovtid. 1 nr. 6.

28 janr. som det er handlet på vegne av. Vedkommende selskap eller juridiske person kan oppløses ved dommen.

Forsøk straffes som fullbyrdet forbrytelse.

§ 2. Med svarthandel menes i denne forordning omsetning av varer eller andre ting uten foreskrevet offentlig be- myndigelse eller tillatelse eller med overskridelse av en sann når handlingen etter forholdene må antas å ta sikte på å ut- nytte rådende vareknapphet.

Som medvirker til svarthandel anses også den som mot vederlag erverver varer m. v. gjennom slik handel.

Snikhandel i forordningens forstand driver den som over- drar, erverver eller fordeler varer eller andre ting i strid med gjeldende rasjonerings- og forsyningsbestemmelser. Med rasjo- nerings- og forsyningsbestemmelser menes enhver bestem- melse som er gitt i eller i medhold av

a. kongelig resolusjon, bestemmelse av Administrasjonsrådet eller av Forsyningsdepartementet, Handelsdepartemen- tet eller Landbruksdepartementet når overtredelse av be- stemmelsen hittil har vært straffbar etter lov om foran- staltninger til å sikre og ordne landets forsyninger med livsfornödenheter og andre varer av 14 mai 1917 § 8 eller når det er særskilt bestemt at overtredelsen er straffbar etter nærværende forordning.

b. forordning utferdiget av Forsyningsdepartementet.

§ 3. På samme måte som fastsatt i § 1 straffes:

a. Den som sitter inne med varer eller andre ting som er ervervet gjennom svarthandel eller snikhandel etter ikrafttredelsen av denne forordning. Straffskylden bort- faller dersom besitteren snarest mulig etter at han er blitt kjent med forholdet og straffbarheten av dette, selv melder fra til vedkommende myndighet og samtykker i at tingene i tilfelle blir inndratt etter foranstaltning av politiet.

b. Den som overtrer bestemmelser gitt av vedkommende departement eller etter fullmakt fra eller med godkjen- ning av dette angående fremstilling, anvendelse eller lag- ring av livsfornödenheter eller andre varer av betydning for landets forsyninger. Det departement som saken hører under, fastsetter hvilke bestemmelser som omfattes av foranstående.

c. Den som overtrer bestemmelser gitt av vedkommende departement eller etter fullmakt fra eller med godkjenning av dette angående nedtegning, oppgaver eller meldinger om ervervsmessige forhold av betydning for landets forsyninger. Det departement som saken hører under, fast- setter hvilke bestemmelser som omfattes av foranstående.

§ 4. Har noen overtrådt bestemmelsene i §§ 1—3, kan de ting som overtredelsen gjelder, inndras ved dom uansett hos hvem de finnes eller av hvem de eies. Kan tingene ikke inndras, kan verdien helt eller delvis inndras hos den skyldige. Er overtredelsen begått på vegne av et selskap eller annen juridisk person, kan inndraging foretas hos denne.

Har den ulovlige virksomhet foregått gjennom en kortere eller lengre tid, uten at det er mulig med bestemthet å fastslå virksomhetens omfang, kan inndraging foretas med et skjønnsmessig beløp.

Er noen ved rettskraftig dom ilagt straff for overtredelse av denne forordnings § 1, jfr. §§ 2 og 3 a, kan politiet bestemme at den skyldiges rasjoneringskort for nytelsesmidler og hans kjøpekort hos A/S Vinmonopolet skal inndras og at han for en viss tid eller for bestandig skal være utelukket fra å få slike kort utstedt.

Inndraging etter foranstående bestemmelser er ikke straff.

§ 5. Fra den tid denne forordning trer i kraft, oppheves de hittil gjeldende bestemmelser om straff og inndraging ved overtredelse av rasjonerings- og forsyningsbestemmelser m. v. i den utstrekning de avløses av bestemmelsene i denne forordnings §§ 1—4.

Oslo 28 januar 1942.

Justisdepartementet.

Sverre Riisnæs.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) om flytting av skip ved skips- byggerier og verksteder. 28 janr.

§ 1. For å forebygge skade på skip ved luftoverfall kan Politidepartementet eller den dette bemyndiger gi skipsbyggeri eller verksted pålegg om innen en fastsatt frist å flytte skip, som er i skipsbyggeriets (verkstedets) besittelse og som er eller har vært under bygging eller reparasjon eller er brakt inn til reparasjon, til annet opplagssted.

§ 2. Skipsbyggeri (verksted) som får pålegg etter § 1, taper ikke tilbakeholdsrett i skipet om besittelsen går tapt ved flyttingen.

§ 3. Flyttingsutgifter som skyldes pålegg etter § 1 refunderes skipsbyggeriet (verkstedet) av skipets eier eller bestiller dersom ikke annet er avtalt. Det samme gjelder utgifter til leie av nytt opplagssted.

*) Kunngj. 31 januar i Lovtid. 1 nr. 6.

28 janr. Skipsbyggeriet (verkstedet) har tilbakeholdsrett også for utgifter som nevnt i foregående ledd.

§ 4. Skip som ikke er flyttet innen den fastsatte frist, kan flyttes av det offentlige for skipsbyggeriets (verkstedets) regning. I dette tilfelle kan flyttingsutgiftene ikke kreves refundert av eier eller bestiller.

§ 5. Unnlatelse av å etterkomme pålegg etter § 1 straffes med bøter eller fengsel inntil 3 måneder eller med begge deler dersom ikke forholdet rammes av et strengere straffebud. Det samme gjelder medvirkning til slik unnlatelse.

Oslo 28 januar 1942.

Politidepartementet.

Jonas Lie.

R. J. Fuglesang.

28 janr. **Forordning***) om omsetning av saltet og sukkersaltet rogn unntatt silderogn.

§ 1. Forhandlinger om og avslutning av salg til utlandet av saltet og sukkersaltet rogn tilvirket etter 1 januar 1942, unntatt silderogn, kan bare finne sted med Handelsdepartementets samtykke og bare ved et utvalg som oppnevnes av Handelsdepartementet.

§ 2. Dispensasjon fra bestemmelsen i § 1 meddeles av Handelsdepartementet.

§ 3. Omsetning av rogn som nevnt i § 1 kan bare skje med samtykke av Handelsdepartementet eller den dette bemyndiger til å gi slikt samtykke.

§ 4. Det er forbudt å eksportpakke rogn som nevnt i § 1 uten Fiskeridirektørens tillatelse. Fiskeridirektøren fastsetter vilkårene for å få slik tillatelse.

§ 5. Etter bestemmelse av Handelsdepartementet eller den dette bemyndiger plikter alle tilvirkere, forhandlere og andre lagerholdere av rogn som nevnt i § 1 å avstå sine beholdninger av slik rogn. Rognen skal avstås i fiskepakket stand med mindre vedkommende innehaver etter bestemmelsene i § 4 har hatt tillatelse til å eksportpakke den, eller etter bestemmelsene i § 3 har hatt tillatelse til å kjøpe eksportpakket rogn.

§ 6. Enhver som driver tilvirkning eller omsetning av rogn som nevnt i § 1 må gi oppgaver over tilvirkning, beholdninger og omsetning etter bestemmelser som fastsettes av Fiskeridirektøren.

§ 7. Handelsdepartementet vil gi nærmere forskrifter om gjennomføring av bestemmelsene i nærværende forordning.

*) Kunngj. 31 januar i Lovtid. 1 nr. 6.

§ 8. Overtredelse av bestemmelsene i denne forordning 28 janr. eller bestemmelser utferdiget i medhold av forordningen eller forsøk på overtredelse straffes med bøter. Er overtredelsen begått av noen som har handlet på vegne av et selskap eller en annen juridisk person, kan bøtestraff idømmes også den som det er handlet på vegne av.

Videre kan det rognparti overtredelsen gjelder, inndras ved dom også om det ikke tilhører noen skyldig. Kan partiet ikke inndras, kan verdien av det helt eller delvis inndras hos den skyldige eller den han har handlet på vegne av.

Oslo 28 januar 1942.

Departementet for handel, industri, håndverk og fiskeri.

S. Johannessen.

R. J. Fuglesang.

Forordning. (Kirkedepartementet.)

28 janr.

Endring i reglementet for de høgre almen-skoler av 5 april 1940.

I det nevnte reglement skal følgende paragrafer lyde så:

§ 5. For de elever som ikke kommer fra folkeskole som gir fullstendig avgangsvitnemål, blir det holdt opptaings-prøve. Til denne prøven blir det gitt oppgaver i skriftlig norsk og regning som svarer til dem som blir gitt til avgangsprøven i folkeskolen på skolestedet. Omfanget av prøven i muntlige fag og ferdigheter blir fastsatt av rektor etter at han har hørt skolerådets uttalelse.

Ved skoler som bygger på undervisning i et fremmed språk i folkeskolen, skal det holdes skriftlig og muntlig prøve i det fremmede språk for de elever som har forberedt seg til slike prøver. Prøvene skal godtgjøre at elevene fyller folkeskolens minstekrav.

Ved sensuren blir brukt de samme karakterer som ved avgangsprøven i folkeskolen.

§ 9. Har en elev ved utgangen av skoleåret tilegnet seg de kunnskaper og ferdigheter som er målet for undervisningen i en klasse, skal han flyttes opp i neste klasse. I motsatt fall kan han ikke flyttes opp, men har adgang til å gå ett år til i samme klasse. I særlige tilfelle kan rektor etter å ha hørt skolerådets uttalelse gjøre unntak fra denne regel og flytte opp eleven på prøve.

Er det tvil om en elev har nådd klassens mål, kan han flyttes opp på prøve. Viser det seg at en elev som er flyttet opp på prøve, ikke kan følge undervisningen med utbytte, skal

28 janr. han flyttes ned i klassen under. Rektor (styrer) og klassens lærere avgjør dette. Spørsmålet om nedflytting må være avgjort før juleferien.

§ 10.

A. Uten opptaingsprøve blir elever med realskoleeksamen tatt opp i 2 klasse av et 4-årig gymnas, i 3 klasse av et 5-årig gymnas og i 4 klasse av et 6-årig gymnas.

B. Ved overgang fra en skole med eksamensrett til en annen av samme slag gjelder som alminnelig regel at elever som er flyttet opp på den første skole, tas opp i neste klasse ved den nye skole uten opptaingsprøve. En elev som ikke er flyttet opp, må også på den nye skole gå klassen om igjen.

C. Uten opptaingsprøve går dessuten elever som er flyttet opp, over til:

1. et 5-årig gymnas,

i 2 klasse fra 1 klasse av en 3-årig B-realskole og fra 2 klasse av en 4-årig B-realskole,

i 3 klasse fra 2 klasse av en 3-årig B-realskole, fra 2 klasse av et 4-årig gymnas og fra 3 klasse av en 4-årig B-realskole.

2. en 3-årig realskole,

i 2 klasse fra 1 klasse av et 5-årig B-gymnas og fra 2 klasse av en 4-årig B-realskole,

i 3 klasse fra 2 klasse av et 5-årig B-gymnas, fra 2 klasse av et 4-årig gymnas og fra 3 klasse av en 4-årig realskole.

3. et 4-årig gymnas,

i 2 klasse fra 2 klasse av et 5-årig B-gymnas, fra 2 klasse av en 3-årig B-realskole, fra 3 klasse av en 4-årig realskole og fra 3 klasse av et 6-årig gymnas,

i 3 klasse fra 3 klasse av et 5-årig gymnas.

4. en 2-årig realskole,

i 2 klasse fra 2 klasse av et 5-årig gymnas, fra 2 klasse av en 3-årig realskole, fra 3 klasse av en 4-årig realskole og fra 2 klasse av et 4-årig gymnas.

D. Når det gjelder andre overganger enn dem som er nevnt foran, f. eks. overgang fra en A. skole til en B. skole, fra A. realskole til A. gymnas eller fra 2-årig realskole til 4-årig gymnas, avgjør rektor etter en opptaingsprøve og etter å ha hørt skolerådets uttalelse om eleven skal tas opp i den klassen han søker å bli tatt opp i. Han kan eventuelt tas opp på prøve. (Jfr. § 9, 2 ledd.) I særlige tilfelle kan rektor etter at han har hørt skolerådets uttalelse ta opp en elev på prøve uten særskilt opptaingsprøve.

Som en alminnelig regel for overgang bør ellers gjelde, 28 janr. at en elev ikke skal tvinges inn i en klasse nedenfor det kunnskapsmål han har nådd.

E. Overgang fra en skole uten eksamensrett eller fra privat undervisning kan bare skje etter opptaingsprøve. Omfanget av prøven fastsettes av rektor etter å ha hørt skolerådets uttalelse for hvert enkelt tilfelle. Dersom det ikke blir holdt prøve i alle fag, blir slike elever alltid å ta opp på prøve. Opptaging skjer i samsvar med de regler som er gitt foran.

F. De som søker om å bli tatt opp i en klasse, må enten på forhånd ha bestått de deler av avgangsprøven som eksamensreglementet har lagt til et tidligere klassetrinn, eller også underkaste seg de prøver som eksamensreglementet foreskriver.

G. Adgangen til å gå over fra en skole til en annen er avhengig av om det er plass ved den nye skole uten økning av klassetallet.

§ 21. Hver klasse skal ha sin dagbok og protokoll og — om skolen ikke fører lesejournal — dessuten pensumbok.

Dagbok og protokoll føres etter skjema fastsatt av Undervisningsrådet. Hvorledes og hvor ofte karakterer og vitnemål skal sendes til hjemmene, fastsettes av rektor etter å ha hørt skolerådets uttalelse med godkjenning av Overstyret. Det skal dog sendes melding om karakterer minst 4 ganger om året; i dette er ikke medregnet melding om tentamener og årsprøver. Skolen bør dessuten i god tid si fra til hjemmet når en elev står så mye tilbake at det er fare for at han ikke vil kunne flyttes opp eller greie eksamen.

§ 22. Rektor ordner med den nødvendige inspeksjon. Rektor kan etter å ha hørt skolerådets uttalelse la elevene helt eller delvis overta inspeksjonen. Rektor (inspektør) påser at den blir utført trygt. Dersom inspeksjonen blir utført av lærerne, sørger rektor (inspektør) for likelig fordeling av inspeksjonene. Lærere som jevnlig må nytte friminuttene til arbeid med eksperimenter bør dog i noen grad fritas for inspeksjon.

§ 23. For å håndheve disiplin og orden kan skolen, foruten irettesettelse, bruke andre lempelige refselsmidler (§ 24 i loven). Parade kan bare ilegges for for sent frammøte.

Når det gjelder andre refselsmidler enn en øyeblikkelig irettesettelse, kan straffen bare ilegges av klasseforstander, inspektør eller rektor. Enhver elev har rett til å forklare seg overfor sin klasseforstander eller rektor før han blir ilagt noen straff.

Alle meldinger til hjemmet må gå gjennom klasseforstan-

28 janr. der eller rektor. Klasseforstanderen skal sende melding til hjemmet når det har vært noe vesentlig å si på en elevs flid, orden eller atferd.

Ligger det nær å tro at en elevs forhold skyldes legemlige eller sjelelige mangler, skal skolen få en uttalelse fra skolelegen og (eller) psykiateren.

§ 26. Elevene har med tilslutning av rektor adgang til å danne utvalg som skal være bindeledd mellom elevene og skolen. De nærmere regler for elevutvalgets virksomhet fastsettes ved hver enkelt skole.

§ 45. Uttalelse fra skolerådet skal rektor, foruten de i lovens §§ 8, 13, 17 og 20—23 fastsatte tilfelle også høre i saker som gjelder:

1. Skifte i undervisningsplanen.
2. Linjevalg og klassetall.
3. Overslag over skolens inntekter og utgifter for hver budsjett-termin.
4. Fagenes fordeling mellom lærerne.
5. Ordningen av inspeksjonen. (Jfr. § 22 i dette reglement.)
6. Valg av klasseforstandere.
7. Elevers fritaing for deler av undervisningen.
8. Utdeling av friplasser og stipend.

For saker som går inn under punkt 7, kan skolerådet overdra sin rett til å uttale seg til vedkommende klasses lærere (klasserådet).

Utskrift av den protokoll som er ført ved forhandlingene, sendes til Overstyret for de saker som er nevnt under 1, 2, 3, 4 og 8. For saker som er nevnt under 2, 3 og 8 skal rektor også høre forstanderskapets uttalelse (jfr. lovens §§ 31 og 40).

§ 48. Skolerådet (lovens § 34) blir sammenkalt av rektor når han finner det nødvendig, eller når det blir krevd av minst $\frac{1}{3}$ av dets medlemmer. Det blir ført protokoll over forhandlingene.

Foruten i de saker som er nevnt i dette reglements § 45 er skolerådet rektors rådgivere ved spørsmål om

1. fastsettelse av omfanget for opptaingsprøve (jfr. §§ 5 og 9 i dette reglement),
2. forslag om nærmere regler for orden og disiplin for den enkelte skolen (jfr. lovens § 27),
3. fastsettelse av de nærmere regler for hvorledes klasseprotokoll og dagbok skal føres og for hvorledes og hvor ofte det skal sendes meldinger til hjemmet (jfr. § 21 i dette reglement),
4. forslag til Overstyret om innføring av nye lærebøker,
5. innkjøp til skolens bibliotek og andre samlinger. Rektor kan for ett år om gangen oppnevne en eller flere nemnder

på to medlemmer som spesielle rådgivere vedkommende 28 janr. de enkelte fag.

§ 49. Foruten å uttale seg i de saker som er nevnt i §§ 45 og 48 i dette reglement, er skolerådet pliktig til å drøfte alle saker som rektor ønsker å høre dets mening om.

§ 50. Forstandskapet (lovens § 39) skal uttale seg om de saker som er nevnt i lovens §§ 8 og 40 og i dette reglements § 45 (jfr. for kommunale høgre almenskoler også lovens § 29).

Ved kommunale høgre almenskoler må rektor spesielt ta omsyn til forstanderskapets mening vedkommende de spørsmål som er nevnt i lovens § 31, 1, jfr. dette reglements § 45.

Når skolen har særskilt forstanderskap, gjelder regler for medlemmenes ugildhet i samsvar med de regler som gjelder for skolestyrets medlemmer (lov om folkeskolen i kjøpstedene § 43, lov om folkeskolen på landet § 46).

§ 51. Forstandskapet holder møte så ofte formannen finner det nødvendig eller når et av medlemmene krever det. Vedtakene blir innført i en forhandlingsprotokoll.

§ 53. Foruten det som er nevnt i dette reglements § 50 har forstandskapet å innhente og gi de opplysninger og erklæringer som Overstyret og kommunestyret måtte forlange.

§ 55. Forstandskapet kan — ved kommunale høgre almenskoler etter å ha innhentet uttalelse fra rektor — leie bort skolens lokaler til slike tider da skolen ikke selv har bruk for dem, og for så vidt skolens arbeid ikke på noen måte blir sjenert av det. Hvis skolens lokaler er kommunens eiendom, er forstanderskapets utøving av denne myndighet avhengig av kommunestyrets samtykke.

Forordning *) om endring i lov om syketrygd 29 janr. av 6 juni 1930.

Med samtykke av der Reichskommissar für die besetzten norwegischen Gebiete og med hjemmel i Reichskommissars forordning av 28 september 1940 § 3, annet ledd, fastsettes:

I lov om syketrygd av 6 juni 1930 skal følgende bestemmelser lyde så:

§ 26. Rikstrygdeverket kan utelukke en lege fra adgangen til å praktisere for trygdekassen. Rikstrygdeverkets vedtak kan innbringes for Sosialdepartementet til endelig avgjørd. Sosialdepartementet kan også av eget tiltak utelukke en lege fra trygdekassepraksis. Videre kan departementet gi alminnelige regler som begrenser adgangen til sånn praksis.

Hvis en lege etter kontrakt har rett til å praktisere for en trygdekasse, kan han ikke fratas retten hertil med mindre

*) Kunngj. 7 februar i Lovtid. 1 nr. 8.

29 janr. det finnes godtgjort at han har gjort seg skyldig i misbruk overfor en trygdekasse, eller at han ikke forsvarlig skjøtter sin legegjerning eller ikke oppfyller sine plikter som trygdekasselege, eller at han ikke etterkommer beslutning fattet av tvistemålsnemnda. Avgjerd treffes av de samme myndigheter, og det er samme adgang til anke som nevnt i første ledd.

En trygdekasse er ikke pliktig til å betale de trygdete godtgjørelse for legehjelp som er ytt av en utelukket lege, og heller ikke til å yte annen stønad på grunnlag av erklæring fra ham.

§ 41.

1. Hver trygdekasse skal ha en forretningsfører som tilsettes av Rikstrygdeverket. Nemnda som skal oppnevnes etter § 43, har forslagsrett.
2. Rikstrygdeverket fastsetter lønns- og arbeidsvilkår etter at nemnda har hatt høve til å uttale seg. Går stillingen ikke inn under tjenestemannsloven, treffer Rikstrygdeverket avgjerd om å si opp, suspendere eller gi avskjed.
3. Nemnda kan anke Rikstrygdeverkets avgjerd etter punkt 1 og 2 inn for Sosialdepartementet til endelig avgjerd. Den saken gjelder kan på tilsvarende måte anke over Rikstrygdeverkets avgjerd etter punkt 2.
4. Forretningsføreren skal stille fullgod sikkerhet for sitt økonomiske ansvar. Rikstrygdeverket gir nærmere regler om sikkerheten og deknningen av utgiftene til den.
5. Forretningsføreren leder syketrygden i kommunen; han er syketrygdens rettslige representant og tar avgjerd i alle spørsmål vedrørende denne som ikke ved særlig bestemmelse er lagt til annen trygdemyndighet.

§ 42.

1. Trenger trygdekassen andre tjenestemenn enn forretningsføreren, skal Rikstrygdeverket tilsette dem. Trygdekassen har forslagsrett. Ellers gjelder reglene i § 41, punkt 2, 3 og 4 på tilsvarende måte. Trygdekassen kan anke Rikstrygdeverkets avgjerd inn for Sosialdepartementet til endelig avgjerd.
2. Trygdekassen tilsetter midlertidig hjelp for inntil 1 år. Gjelder tilsettingen mere enn 3 måneder, skal den være godkjent av Rikstrygdeverket, som dog kan gjøre unntak for den enkelte trygdekasse.
3. Til å utføre den kur trygdekassen plikter å yte kan trygdekassen tilsette leger, tannleger og sykepleiere, sykegymnaster m. v. Blir de tilsatt fast eller for lengre tid enn 1 år, må tilsettingen være godkjent av Rikstrygdeverket.

§ 43.

29 janr.

1. Hver trygdekasse skal ha en nemnd, som oppnevnes av Rikstrygdeverket. Oppnevningen gjelder inntil videre, dog ikke ut over to år. Nemnda skal bestå av 4 medlemmer med personlige varamenn; av medlemmene og varamennene skal to være trygdet i trygdekassen og en innskuddspliktig arbeidsgiver. Kommunens ordfører har i møte med formennene forslagsrett.

Forretningsføreren er formann for nemnda. Rikstrygdeverket oppnevner som varaformann i nemnda et av nemndas medlemmer, jfr. § 45 nr. 4, tredje ledd.

Rikstrygdeverket kan avskjedige nemndsmedlemmer som finnes uskikket for sitt verv.

2. Oppnevnes kan den som har statsborgerlig stemmerett etter grunnlovens § 50, jfr. § 53, uten at stemmeretten er suspendert etter grunnlovens § 52. Lønnete tjenestemenn og revisorer i trygdekassen kan ikke være medlemmer av nemnda.

3. Nemnda fungerer inntil ny nemnd er oppnevnt.

4. Fyller et nemndsmedlem ikke lenger vilkårene etter første og annet punkt, uttrer han av nemnda; blir stemmeretten suspendert, trer han dog ikke ut, men kan ikke gjøre tjeneste så lenge suspensjonen varer. Ved uttreten utenfor tjenesteperiodens utløp rykker varamannen opp som fast medlem av nemnda. For øvrig tilkalles varamannen til å delta i møtet når et nemndsmedlem har forfall.

5. Hvis det i tjenesteperioden uttrer så mange medlemmer eller varamenn at nemnda ikke blir fulltallig, oppnevner Rikstrygdeverket nye medlemmer etter reglene i punkt 1.

6. Den som kan oppnevnes etter denne lov er pliktig til å motta oppnevning, med mindre han:

- a. ved oppnevningen har fylt 65 år,
- b. har rett til å kreve seg fritatt etter bestemmelser i særlover,
- c. påberoper seg svakelighet eller annen hindring som Rikstrygdeverket godkjenner,
- d. er ordfører eller formann, eller har gjort tjeneste som nemndsmedlem i en periode.

§ 44. Rikstrygdeverket kan tilstå nemndas medlemmer skyssgodtgjørelse for deltagelse i nemndsmøter når reiselengden fram og tilbake overstiger 20 km. Likeså kan Rikstrygdeverket samtykke i at det ytes nemndas medlemmer kostgodtgjørelse etter regulativet for offentlige tjenestemenn når fraværet til reise er minst 10 timer.

Godtgjørelsen betales av trygdekassen.

29 janr. § 45.

1. Nemnda er rådgivende organ for trygdekassen. Nemnda skal gi uttalelse i saker som Rikstrygdeverket eller forretningsføreren forelegger den.

2. Forretningsføreren skal innhente nemndas råd i saker om:

- a. Anbringelse av trygdekassens midler.
- b. Større nyanskaffelser og større kontorutgifter.
- c. Premietariff for trygdekassen.
- d. Å slutte kontrakt med leger, tannleger, jordmødre, sykehus etc.
- e. De i § 42 nevnte ansettelses.

3. Forretningsføreren fastsetter tid og sted for nemndas møter og sørger for at medlemmene eller, i tilfelle forfall, varamenn blir innkalt. Innkallingen bør inneholde opplysning om de saker som skal behandles.

Nemnda skal ha høve til å gjøre seg kjent med saksdokumentene før møtet.

4. Formannen leder forhandlingene. Behandling i nemnda er gyldig når forretningsføreren og minst 3 av medlemmene er til stede.

Varaformannen innkaller nemnda til møte i saker som er nevnt i § 41, 1, 2 og 3 og § 46, og leder forhandlingene der. I tilfelle av stemmelikhet utgjør varaformannens stemme utslaget.

I nemnda føres møtebok. Er et nemndsmedlem uenig i forretningsførerens vedtak, skal det gjøres tilføyelse herom i møteboken. Finner et medlem av nemnda at et vedtak er ulovlig, skal utskrift av møteboken med nødvendige opplysninger senest innen 14 dager sendes Rikstrygdeverket til godkjenning.

Rikstrygdeverket kan oppheve et vedtak som det finner ulovhjemlet. Inntil Rikstrygdeverkets avgjerd foreligger, blir iverksettelsen av vedtaket å utsette.

§ 46, punkt 1.

1. Rikstrygdeverket tilsetter en eller flere revisorer til å gå gjennom trygdekassens regnskaper. Rikstrygdeverket fastsetter lønns- og arbeidsvilkår og revisjonsinstruks etter at nemnda for trygdekassen har hatt høve til å uttale seg.

Reglene i § 41, punkt 2, annet punktum, skal gjelde på tilsvarende måte. Nemnda kan anke Rikstrygdeverkets avgjerd inn for Sosialdepartementet. Den saken gjelder kan likeså anke over Rikstrygdeverkets avgjerd om lønns- og arbeidsvilkår.

§ 49. Forretningsføreren, nemndas medlemmer, øvrige 29 janr. tjenestemenn i trygdekassen, revisor og medlemmer av trygdekassens ankenemnd skal i strafferettslig henseende være likestilte med offentlige tjenestemenn.

§ 50, første ledd.

Sentralstyret for syketrygden er Rikstrygdeverket (R. T. V.) som skal ledes av et styre på 3 medlemmer. Styret består av direktøren for R. T. V. og 2 andre medlemmer, som med personlige varamenn blir oppnevnt av Sosialdepartementet for 4 år. Departementet oppnevner formann og nestformann for 2 år om gangen.

§ 51, punkt 1 og 5.

1. Foruten å treffe de i denne lov særlig nevnte avgjørelser, påligger det Rikstrygdeverket å føre kontroll med trygdekassenes ledelse og virksomhet og for øvrig med lovens gjennomførelse i det hele tatt.

Spesielt påligger det Rikstrygdeverket å påse:

- a. at kommunestyret og trygdekassens nemnd, forretningsfører, revisorer og ankenemnd utfører sine plikter overensstemmende med loven og de i henhold til denne gitte forskrifter,
- b. at kassens regnskaper føres på en betryggende måte og at deres midler forvaltes og anvendes på sånn måte og til sånne formål som i lov og forskrifter bestemt.

5. Finner Rikstrygdeverket at noe medlem av trygdekassens nemnd eller ankenemnd eller noen tjenestemann ved en trygdekasse har gjort seg skyldig i straffbart forhold, kan det treffe de fornødne forføyninger til å gjøre strafferettslig ansvar gjeldende.

Finner Rikstrygdeverket at noen ankenemnd for trygdekasse eller noe medlem av slik ankenemnd er uskikket for sitt verv, kan det forlange at ordføreren treffer de for tilfellet nødvendige forføyninger.

§ 52, punkt 2.

2. Så lenge kassen står under administrasjon, plikter trygdekassen å følge de spesielle anordninger som administrator pålegger kassen å treffe.

§ 75, punkt 3.

Hvis forholdet ikke etter sin beskaffenhet inngår under strengere straffebud, straffes med bøter.

- 29 janr. 3. Den som uten lovlig forfall uteblir fra møter i trygdekassens nemnd eller trygdekassens ankenemnd. Offentlig påtale finner ikke sted uten etter begjæring av trygdekassen eller Rikstrygdeverket.

II.

I §§ 12, 23, 25, 48 og 54 blir trygdekassens styre, kassens styre osv. å endre til trygdekassen.

I §§ 54, 55, 56, 61,1 og 74 blir betegnelsen nemnd eller kassenemnd å endre til ankenemnda for trygdekassen.

III.

De nåværende styrer for trygdekassene skal fungere som trygdekassenemnder inntil nye nemnder er oppnevnt.

Det nåværende styre for Rikstrygdeverket skal tjenstgjøre inntil et nytt blir oppnevnt.

Oslo 29 januar 1942.

Sosialdepartementet.

J. A. Lippestad.

R. J. Fuglesang.

- 29 janr. **Skrivelse fra Finansdepartementet til en herredskasserer** hvori utales at et entreprenørfirma som engasjerer en lastebilsjåfør til å utføre arbeid for seg, antas å måtte anses som sjåførens arbeidsgiver etter land skatt el o v e n s § 114. Dette antas å gjelde også når sjåføren selv eier lastebilen og lønner en hjelpemann av den godtgjørelse han får utbetalt av entreprenørfirmaet. Ved ansettelsen av trekkprosenten må det tas omsyn til de utgifter som sjåføren har til bil, hjelpemann m. v., se trekkreglene av 29 mai 1936 § 3, tredje ledd.

30 janr.

Ministrenes beslutning*)

av 30 januar 1942.

Da den tidligere styremakt i Norge, Kongen med regjering, som har ansvaret for den ulykkelige krigstilstand som er påført landet med alle dens følger, forlengst har forlatt landet og ikke mer øver noen innflytelse på statsstyret,

da Stortinget heller ikke lenger er i funksjon, og samtlige politiske partier — hvorav Stortinget var utgått — ikke eksisterer lenger, med unntak av Nasjonal Samling,

da disse grunnlovsmessige organer således er ute av virksomhet,

da videre Nasjonal Samling er den eneste politiske organisasjon — den sterkeste vårt land har hatt — som kan vareta det norske folks interesser,

*) Kunng. 6 februar i Lovtid. 1 nr. 7.

da den eneste vei til å gjenreise landets frihet og selv- 30 janr.
stendighet går gjennom Nasjonal Samling,

da ministrene, som under denne situasjon som norske menn har tatt på seg den oppgave å vareta de norske interesser, ikke er utnevnt ved en selvstendig norsk statsakt, og ikke utgjør et eget regjeringskollegium, med en regjerings-sjef som leder,

da hensynet til landets selvstendighet og velferd med tvingende nødvendighet krever en norsk nasjonal riksregjering som kan vareta landets interesser,

har ministrene samtlige vedtatt å legge ned sine embeter, og undertegnede ministre retter herved en henstilling til Nasjonal Samlings Fører, Vidkun Quisling, om å danne en norsk, nasjonal regjering til overtagelse av regjeringsmakten.

Sjefen for Justisdepartementet har fra rikets Høyesterett innhentet en uttalelse som han legger fram som vedlegg.

Oslo 30 januar 1942.

Irgens. T. Hustad. Hagelin. Sverre Riisnæs. Jonas Lie.
R. Fuglesang. Fretheim. R. Skancke. Axel Stang.
Gulbrand Lunde. J. Lippestad.

Høyesteretts uttalelse*)

30 janr.

av 30 januar 1942.

Justisdepartementets sjef har i brev datert 28 ds. under henvisning til den foreliggende statsrettslige og politiske situasjon — anmodet om Høyesteretts uttalelse om hvorvidt Høyesterett finner avgjørende statsrettslig betenkelighet ved at Nasjonal Samlings Fører, Vidkun Quisling, på ministrenes henstilling danner en norsk nasjonal riksregjering til overtagelse av regjeringsmakten.

Man skal i den anledning meddele, at Høyesterett har drøftet det forelagte spørsmål og i plenum 30 januar 1942 enstemmig vedtatt å uttale:

Høyesterett finner under den foreliggende statsrettslige og politiske situasjon ingen avgjørende statsrettslig betenkelighet ved at Nasjonal Samlings Fører, Vidkun Quisling, på ministrenes henstilling danner en norsk nasjonal riksregjering til overtagelse av regjeringsmakten.

Oslo, i Høyesterett 30 januar 1942.

Andreas Mohr, R. Konstad. A. M. Dahl. Arnvid Vasbotten.
kst. justitiarius.

Christian Selmer. A. Aslaksen. Nikolai Helseth.

Wilhelm Hofgaard. E. Reichborn-Kjennerud.

Birger Motzfeldt.

*) Kunngj. 6 februar i Lovtid. 1 nr. 7.

30 janr. **Forordning** *) om forandring i og tillegg til forordning om drivremmer av 1 april 1941.

I.

I forordning om drivremmer av 1 april 1941 skal § 1 lyde så:

§ 1. *Forordningens omfang.* Ved drivremmer forstås i denne forordning remmer og bånd av alle slag — herunder også runde snorer og kordelsnorer — for transport og/eller drift av maskineri, med unntak av papirremmer og stålbånd.

II.

Forordning om drivremmer av 1 april 1941 gis følgende tillegg:

Gummi-, balata- og tekstilremmer, som utskiftes som ubrukbare, og som ikke brukes til reparasjon av andre remmer, skal anmeldes til Direktoratet for industriforsyning. Eieren skal i 3 måneder etter avsendelsen av anmeldelsen holde remmene til disposisjon for Direktoratet for industriforsyning. Direktoratet kan forlange remmene avstått på nærmere angitt sted mot godtgjørelse. Godtgjørelsen skal beregnes i overensstemmelse med de prisbestemmelser som gjelder ved avståingen.

Lærremmer som er så utslitt at de ikke lenger kan brukes etter sin forutsetning, kan bare anvendes til utbedring og reparasjon av drivremmer i egen bedrift.

Oslo 30 januar 1942.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

30 janr. **Forordning** **) (Politidepartementet) om endring av § 6, 1 punktum, i politivedtekten for Flesberg herred, Buskerud fylke.

31 janr. **Midlertidig forordning** *) om lempninger i bestemmelsene om helligdagsfredning under fiskeriene.

Uansett bestemmelsene om helligdagsfredning i lov av 3 august 1897 angående saltvannsfisket i Finnmarken,
 » av 3 august 1897 angående fiskerier i Nordlands og Tromsø amter,
 » av 6 august 1897 angående skreifiskeriene i Lofoten,

*) Kunngj. 12 februar i Lovtid. 1 nr. 9.

**) Kunngj. 7 februar i Lovtid. 1 nr. 8.

lov av 1 juli 1907 om vårtorskefisket ved Romsdals amts 31 janr. kyst og fjorde,

» av 3 juli 1909 om fiskeriene i Søndre og Nordre Trondhjems amter,

» av 28 juni 1913 om torskefiskeriene i Stavanger, Søndre og Nordre Bergenshus amter

eller de bestemmelser som er utferdiget i henhold til disse lover, skal det inntil videre være tillatt:

1. å la fiskeredskaper stå i sjøen på søn- og helligdager,
2. å trekke fiskeredskaper på søn- og helligdager når været har hindret trekking tidligere,
3. å bringe fiskeredskaper i sjøen etter kl. 17 langfredag og 2 påskedag,
4. å bringe fiskeredskaper i sjøen og å trekke fiskeredskaper på skjærtorsdag og 2 påskedag i Lofoten oppsynsdistrikt,
5. å stenge og ta opp agn på søn- og helligdager i Finnmark, Troms og Nordland fylker.

Oslo 31 januar 1942.

Departementet for handel, industri, håndverk og fiskeri.

S. J o h a n n e s s e n .

R. J. Fuglesang.

Forordning *) om brigde i mellombels lov til 31 janr. å fremja omsetnaden av jordbruksvaror av 10 juli 1936.

I mellombels lov til å fremja omsetnaden av jordbruksvaror av 10 juni 1936 skal disse paragrafane lyda slik:

§ 1. Det skal vera eit omsetningsråd på 8 medlemmer, som har til føremål gjennom samyrke å fremja omsetnaden av husdyrprodukt (flesk, kjøt av storfe, kalv og sau, mjølk, smør, ost, egg og pelsskinn), skogsprodukt og hagebruks- og gartneriprodukt og dessutan å stø arbeidet i Norges bondesamband.

Kvar av desse samskipnadene nemner opp ein representant og ein varamann til rådet: Norske melkeprodusenters landsforbund, Norges skogeierforbund, Norges kjøtt- og fleskesentral, Norske eggsentraler S/L, Gartnernes og hagebrukernes salgslag og Norges pelsdyrslag. Dessuten nemner Norges bondesamband opp 2 representantar med varamenn. Medlemene vert valde for 2 år. Kvart år går det ut like mange.

§ 2. Landbruksdepartementet nemner opp formann og varaformann i rådet.

*) Kunngj. 7 februar i Lovtid. 1 nr. 8.

31 janr. Når rådet har saker føre, legg formannen dei fram for rådslemene. Desse er skyldige til å segja si meining, men formannen tek avgjerda etter eige omdøme. Lovleg vedtak kan gjerast når det utanom formannen (varaformannen) er til stades minst 4 rådslemer. Dersom eit medlem er usamd i det vedtaket formannen gjer, er det skyldnaden hans å segja frå og krevja meininga si førd til protokollen. Gjer han ikkje det, vert han rekna for samd med formannen og medansvarleg for vedtaket. Sakene vert ikkje tekne opp til røysting.

§ 4. Rådet samlar og legg til rette det tilfanget som trengst og gjer framlegg om dei tiltak som bør setjast i verk for å fremja dei føremåla som er nemnde i § 1.

På grunnlag av dette kan Landbruksdepartementet for opp til 1 år om gongen leggja på avgifter ved omsetnad av andre husdyrprodukt enn smør og ost, av skogsprodukt og hagebruks- og gartneriprodukt.

§ 12, første leden.

Landbruksdepartementet nemner opp eit utval som skal føra tilsyn med arbeidet og rekneskapane til rådet, mjølkesentralane og dei omsetningsorganisasjonane som får tilskot av omsetningsavgiftene.

Oslo 31 januar 1942.

Landbruksdepartementet.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

31 janr. **Forordning.*)** (Innenriksdepartementet.)
I medhold av § 8 i midlertidig lov av 26 januar 1940 om vaksinasjon bestemmes:

Midlertidig lov av 26 januar 1940 om vaksinasjon skal også gjelde avlusning eller annen rensing av personer for utøy.

31 janr. **Forordning.**)** (Politidepartementet) om endring av §§ 7 og 8 i politivedtekten for Våler herred, Hedmark fylke.

31 janr. **Forordning.**)** (Handelsdepartementet.)

Opphevelse av visse importreguleringer.

De med hjemmel i nedennevnte bestemmelser iverksatte importreguleringer for visse varer oppheves:

Kongelig resolusjon av 16 mars 1934 om importregulering for fjær og dun.

*) Kunngj. 20 februar i Lovtid. 1 nr. 11.

**) Kunngj. 7 februar i Lovtid. 1 nr. 8.

Kongelig resolusjon av 31 august 1934 om importregulering for personautomobiler og andre motorvogner samt karosserier og understell til disse.

Kongelig resolusjon av 4 oktober 1935 om importregulering for kaffe, rå og brent.

Kongelig resolusjon av 5 februar 1937 om importregulering for urøkt saltet flesk.

Kongelig resolusjon av 23 desember 1937 om importregulering for samtlige de under tolltariffens posisjon 1, b (løpenr. 619 i tariffen for 1937—38) fallende vegetabiliske oljer.

Kongelig resolusjon av 29 april 1938 om importregulering for samtlige under tolltariffens posisjon: skomakerarbeid: 3, b, c (unntatt flettsko) og d (løpenr. 752 til og med 757 i tariffen for 1937—38) fallende sorter skotøy.

Kongelig resolusjon av 6 mai 1938 om importregulering for sement (post «Sten 6» i tolltariffen).

Kongelig resolusjon av 23 desember 1938 om importregulering for de sorter klær av silke, alle slags, som inngår under tolltariffens posisjon: «Klær etc. II. C. c.» og «Klær etc. II. D. c.».

Kongelig resolusjon av 6 januar 1939 om importregulering for tjæret og utjæret tauverk (løpenr. 453 og 454 i tolltariffen for 1938—39).

Kongelig resolusjon av 24 mars 1939 om importregulering for mottakerapparater for kringkasting samt dertil hørende deler under tolltariffens posisjon: «Elektriske apparater m. v., K., 2» (løpenr. 162 i tariffen for terminen 1938—39).

Kongelig resolusjon av 1 september 1939 om importregulering for oranger, alle slags.

Kongelig resolusjon av 17 november 1939 om importregulering for bensin.

Kongelig resolusjon av 22 desember 1939 om importregulering for petroleum og solar-, diesel- og fyringsolje.

Kongelig resolusjon av 23 februar 1940 om importregulering for erter hørende under tolltariffens posisjon: «Kornvarer, 1, c.» (løpenr. 390 i tariffen for 1939—40).

Kongelig resolusjon av 23 februar 1940 om importregulering for uavskallet og avskallet ris hørende under tolltariffens posisjoner: Ris, 1 og 2» (løpenr. 694, 695 og 696 i tariffen for 1939—40).

Kongelig resolusjon av 15 mars 1940 om importregulering for kopra, jordnøtter, rapsfrø, sojabønner, linfrø, bomullsfrø, smøreoljer og smørefett av ethvert slag, herunder også «crude oil», samt linolje.

31 janr. **Forordning.** (Arbeidsdepartementet.)

Endring i regler om offentlige tjenestemenns flyttingsgodtgjørelse av 3 juli 1925.

Fra 1 februar 1942 skal § 4 i nevnte regler lyde så:

Godtgjørelsen beregnes etter den veilengde som flyttes, således:

- a. for reiser på landevei kr. 2,50 pr. km.
- b. for reiser på jernbane kr. 0,60 pr. km til og med 100 km, kr. 0,40 for over 100 til og med 300 km og for de overskytende kr. 0,20 pr. km.
- c. for reiser sjøverts kr. 4 pr. sjømil til og med 100 sjømil og for de overskytende kr. 2 pr. sjømil.

Når flyttingen foregår sjøverts, får tjenestemannen dessuten refundert legitimerede utgifter til krigsforsikringspremie for sjøtransporten for en forsikringssum av inntil kr. 10 000.

1 febr.

Kunngjøring.

Til det norske folk!

I min tale under statsakten på Akershus 1 februar 1942 uttalte jeg bl. a. følgende:

Norge har igjen en nasjonal regjering. Bare en siste etappe skiller oss nå fra vår fulle nasjonale frihet og selvstendighet.

I et avgjørende historisk vendepunkt, da Norge var så nær undergang som noensinne i sin tusenårige historie, er Norge blitt reddet. Vi har på tross av den argeste motstand, ikke minst fra våre egne forblindete landsmenn, hevdet og reddet det norske folks selvstendighet. Vi har gjort det mulig for det norske folk å bli seg selv igjen. Vi har skapt et fast grunnlag for en sterk og sunn nasjonal-sosialistisk norsk politikk som lover rik fremgang for vårt folk, hvis det bare evner en samlet innsats. Derfor trenger det norske folk en streng skolemester, en av sine egne som kjenner det til bunns, og som kan lære det nasjonal disiplin.

For en norsk nasjonalregjering, som virkelig skal føre sitt folk, er det en viktig oppgave å være en slik streng, men rettferdig og klok oppdrager i nasjonal idealisme, nasjonal disiplin, nasjonal organisasjon og nasjonalt samhold.

Men dertil kreves først og fremst at regjeringen og hele den nasjonale samlingsbevegelse som bærer staten, selv er mønstergyldige forbilder på politisk disiplin og lojalitet mot saken.

Men Norges sak kan ikke frelses og fremmes ved en sterk

*) Kunngj. 6 februar i Lovtid. 1 nr. 7.

regjering alene. Norges ulykke har ikke bare vært systemet. 1 febr. Norges egentlige ulykke var at det norske folk hadde tatt skade på sin sjel. Og da det indre var galt, gikk det også mer og mer galt i det ytre.

Den materialistiske individualisme og liberalisme og den importerte jødiske ånd fordervet grunnlaget til folket og virket som forbereder og forløper for bolsjevismen. Den engelske propaganda gjorde resten. All denne livsløgn førte til det gamle samfunns sammenbrudd og forgifter ennå mange landsmenns sinn.

Vår fremste oppgave som vi alltid har strebet og fortsatt skal strebe etter å løse, er derfor å utrydde denne løgn og denne falske livsanskuelse, og skape en ny ånd, en nasjonal-sosialistisk og nordisk ånd. Denne ånd, den sanne NS-ånd, må bringes til å gjennomsyre hele det norske folk i stat og samfunn, i kulturlivet og næringslivet, yrkeslivet og bedriftslivet, familielivet og den enkeltes liv.

Men for at denne grunnleggende reform skal kunne virkeliggjøres, kreves igjen først og fremst eksemplets makt. Det kreves først og fremst at selve riksstyret og selve statspartiet er fylt av virkelig NS-ånd, at de styrende føler seg og fører seg ikke som folkets herrer, men som dets tjenere. Selve ordet «minister» betyr jo også egentlig «en som gjør tjeneste». Før bruktes det om kongenes og kirkens tjenere. Nå skal de være statens og folkets første tjenere.

Da kong Sverre hadde seiret over fåmannsveldets konge og over det katolske kirkeparti, uttalte han: «En mann er nå trådt i stedet for tre: for konge, for jarl og for erkebiskop, og jeg er denne mann.»

I dag forener den nasjonale regjering på en lignende måte kongens, statsrådets og stortingets myndighet. Vi har aldri strebet etter eller ønsket en slik maktfylde. Det er forholdenes utvikling og våre motstandere selv som i sin blinde selvishet har laget det slik.

Vi på vår side har tvert imot tusen ganger varslet demokratene og det norske folk om at slik vilde det komme, før eller senere, på den ene eller andre måten, hvis de ikke oppgav sin partipolitikk og sitt falske folkestyre, og gjennomførte en reform av statens styre som vi uavlatelig pekte på, nemlig å skape en handlekraftig nasjonal riksregjering, uavhengig av partipolitikk, og et riksting sammensatt av direkte målsmenn for nasjonens kultur- og næringsliv i stedet for en regjering av marxistiske landsforrædere og et storting av profesjonelle partipolitikere. Som vi vet la stortingsmennene under herr Hambros smarte sceneledelse våre velbegrunnede

1 febr. reformforslag enstemmig og uten debatt til protokollen. Nå er alle disse folk samt deres system selv «vedlagt protokollen». Vi har også der fått rett.

For øvrig er ingen mer enn jeg klar over at den nå etablerte ordning også i indrepolitisk henseende er en midlertidig ordning. Den betegner ikke den endelige regjeringsform som vi akter å gjennomføre.

Overensstemmende med vårt program vil vi da også, så snart forholdene tillater det, innkalle en nasjonalforsamling, et riksting eller storting (navnet er jo nå blitt ledig) av representanter for de forskjellige områder av samfunnslivet og folkets arbeidsliv, og gi dem innflytelse på rikets styre. Etter de samme synspunkter har vi også til denne statsakt innkalt representanter for bøndene, arbeiderne, fiskerne og andre yrker i kultur- og næringsliv. Imidlertid er det klart at krigssituasjonen med nødvendighet krever en konsentrasjon av makten.

Og fører- og ansvarsprinsippet må også under normale forhold forbli vår grunnsetning for styre i stat og samfunn. Det er vår særpregete nasjonale styreform, og det er den mest effektive.

Vår regjering er ikke noe vilkårlig voldsherredømme, eller noen despotisk diktaturregjering. Vi vil bygge landet med lov og ikke øde det med ulov, i motsetning til det gamle system som førte til vårt rettssamfunns oppløsning og derfra videre mot den kommunistiske slavestat.

Jeg vil også her fremheve en annen prinsipiell forskjell mellom det gamle og det nye styre, fordi den i seg selv inneholder et helt politisk-sosialt program. Det er en sannhetserkjennelse så dypt begrunnet i selve tingenes natur, at jeg med de nødvendige endringer kan uttrykke den med ord som ble uttalt for mer enn 2000 år siden. Allerede oldtidens største vismann, Alexander den stores lærer, bemerket at «mens kongedømmet er etablert for å forsvare de store mot folket, er det karakteristiske ved det autoritære styre å bekjempe fåmannsveldet».

Nasjonal Samling og den nasjonale regjering vil samle alle nordmenn til nasjonalt samarbeid.

Vår regjering er ikke noen partipolitisk regjering og enda mindre noen internasjonal klassekampregjering som Nygaardsvoldregjeringen. Vi er en nasjonal regjering, en regjering for hele folket. Vi vil bygge på folket, ikke på de «store».

Det nye samfunn bygger på arbeidet, ikke på gull og penger. Ethvert ærlig arbeid skal aktes, enten det er kroppsarbeid eller åndsarbeid. De beste skal lede, med stor myndig-

het og stort ansvar. Men det skal være likhet for loven og like gode utgangsvilkår for alle. Staten skal bekoste høyere utdannelse av særlig begavet ungdom. Alle skal som frie mennesker ha sitt eget erverv og virke, men arbeide sammen til gjensidig nytte for seg selv og for det hele. Vårt ideal er sosial rettferd. Alle landsmenn som urettferdig har det tungt og trangt, skal ha vår aktive støtte.

Alle skal få se at Norge har en nasjonal regjering som ikke lar seg overtreffe av noen i kjærlighet til sitt folk og i sitt arbeid for hele folkets vel. Men jøssingklikkene, plutokratklikkene, marxistklikkene og de intellektuelle klikkene som fremdeles arbeider for fienden og forsøker å utnytte frihetskjærligheten og terrorisere folket, for på dets bekostning (til hele nasjonens forderv) å fremme sine egne og sine engelske og orientalske herrers interesser, disse klikkers makt og innflytelse skal vi tyne med alle lovlige midler til siste rest.

Det kan spørres med hvilken rett opptrer Nasjonal Samling og vår nasjonale regjering således som representant for det norske folk, og som utøver av den offentlige makt og myndighet?

På det kan med rette svares at Nasjonal Samling er den eneste lovlige politiske organisasjon i dette land etter at alle de andre både har begått landsforræderi og er oppløst eller rømt. Vår bevegelse er i dag rettslig sett den eneste legitime norske statsbærende myndighet. Også faktisk er vi den eneste norske utøver av statsmakten i dette land, og den sterkeste politiske organisasjon Norge noensinne har hatt. Dertil kommer at den rømte marxistregjering bevislig var en regjering av landsforrædere, som på mer enn én måte hadde forbrutt seg mot rikets konstitusjon og lover. Så vel storting som kongemakt hadde som følge derav ved ikke å gripe inn, men ved å opprettholde og understøtte en sånn lovstridig regjering, gjort seg til medskyldige, og brutt med de grunnleggende prinsipper og rettsregler i Norges grunnlov.

Men høyere enn all jus og den faktiske maktstilling er den kjensgjerning at i en skjebnesvanger stund i vårt folks liv, da det gjaldt nasjonens være eller ikke være, er spontant blitt født av folkets skjød en nasjonal fornyelsesbevegelse, som direkte og håndgripelig representerer alt vesentlig i nasjonens livsvilje og som er den eneste utvei til nasjonens redning.

En sånn bevegelse besitter en særegen og høyere legitimitet som gir den den høyeste rett til alene å representere som konstitusjonelt organ nasjonens vitale interesser og til å lede folkets liv inntil dens misjon er oppfylt. Nasjonens livsvilje er ikke et juridisk begrep som kan fullgodt bestemmes ved av-

1 febr. stemning slik som demokratenes «folkevilje». Denne nasjonens evige livsvilje, som etter sin natur strekker seg utover de enkeltes liv, er ikke desto mindre en realitet som tar konkret form i de største stunder i en nasjons liv.

Nasjonal Samling og den nasjonale regjering er en slik legemliggjørelse av det norske folks livsvilje, en revolusjonær nasjonal bevegelse som henter sin legitimitet fra selve den nasjonale revolusjons kjenslgjærning. Vi har fått rett i alle de maningsord som vi gjennom mer enn ti kampår for Norges sak uopphørlig har rettet til det norske folk. Vi pekte på den vei som førte fram og NS er selve veien. Men den vei som fører fram, er folkeviljen. Fordi vi representerer livsviljen i det norske folk, fordi vi har sett klart og sett riktig og fremdeles har rett i vår bedømmelse av situasjonen og fremtiden, og fordi vi under den foreliggende situasjon er nasjonens eneste mulighet til redning i denne store krise, derfor representerer vi, enten vi er i flertall eller i mindretall, den virkelige folkevilje.

Intet forhold er av høyere moral mellom menneskene enn det å lede og å lyde i nasjonens skjebnetime. Ve den som da krever lojalitet og lydighet, når det ikke er rett. Men ve også den som da nekter det, når det er rett.

Når en spør etter vår regjerings program kan jeg i sin alminnelighet henvise til programmet for Nasjonal Samling og dettes 30 punkter.

Dette program har vært offentliggjort så mange ganger og i et så uhyre stort antall at det burde være velkjent for alle. Det er bl. a. sendt i posten til hver eneste husstand i dette land. Hvis noen ikke skulde kjenne det, er det deres egen skyld. Iallfall er det nå en plikt for alle å gjøre seg bekjent med det. Det er fremdeles lett tilgjengelig for enhver.

Programmet ble i sitt første utkast utformet av meg allerede i 1918 i Petersburg under det sterke inntrykk av den russiske revolusjons epokegjørende karakter. Etter å ha fremtrådt i forskjellige former med samme vesentlige innhold i en rekke utkast og i programmet av 1931 for den nordiske folke-reising, ble det endelig utformet for nøyaktig 8 år siden. Siden er ikke et eneste punkt i programmet blitt forandret. Dette program har aldri vært noe valgagn. Det er det norske uttrykket for det nye livssyn, og det er vår bestemte vilje ærlig å oppfylle og gjennomføre det så langt forholdene gjør det mulig. Vi har da også under de konstituerte statsråder og de senere ministre allerede gjennomført en betydelig del av det, så vidt det lot seg gjøre under de herskende krigsforhold. Også ellers har vi stadig hatt det for øye som arbeidsprogram og retningslinjer.

Til alle nordmenn — hjemme og ute — vil jeg imidlertid 1 febr. i dag ha sagt, både som en maning og som en advarsel:

I tidens fylde er det sanne nasjonale Norge igjen trådt klart og kraftig fram.

Vi har lagt en fast grunnvoll for dette nye Norge.

Vi har gitt folket en oppdragende, skapende og styrkende plan for dets liv i fremtiden og har satt opp nye nasjonale idealer og oppgaver for folket i samhøve med tidens krav og med det folket vårt trenger og attrår.

Og endelig har Norge i dag igjen fått sin egen nasjonale regjering.

Og nå ønsker vi alle nordmenn, ja vi har full rett til å kreve, at enhver lojalt hjelper denne regjering med å løse våre nasjonale oppgaver og trygge og bygge dette nye Norge.

Hvor Harald Hårfagre samlet et rike, skal vi samle og føre et folk. Det er den oppgave som er lagt på den nasjonale regjeringens skuldre. Og vår største dikterprofets ord skal fortsatt mane oss:

«Norge var et rike, det skal bli et folk.»

Det er gjerningen som skal gjøres av Norges regjering nå. Og dette folk — normannafolket — skal ikke bare bli fritt. Det skal bli stort.

Det nye Norge leve!

Oslo 1 februar 1942.

Vidkun Quisling.

Forordning *) (Politidepartementet) om ny politived- 2 febr. tekst for Verdal herred, Nord-Trøndelag fylke.

Forordning *) (Innenriksdepartementet) om regulering 3 febr. av og byggevedtekter for et areal av Jomfrubråten, gnr. 152 bnr. 1 m. fl. i Aker herred, Akershus fylke.

Forordning **) (Sosialdepartementet) om tillegg til hus- 3 febr. leigevedtekta for Kyrkjebø herad, Sogn og Fjordane fylke.

Forordning **) (Innenriksdepartementet) om regulering 4 febr. av og byggevedtekter for Søndre Hellerud, gnr. 158 bnr. 1 m. fl., i Aker herred, Akershus fylke.

Forordning **) (Sosialdepartementet) om endring av § 1 4 febr. i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Malvik herred, Sør-Trøndelag fylke.

*) Kunngj. 7 februar i Lovtid. 1 nr. 8.

**) Kunngj. 14 februar i Lovtid. 1 nr. 10.

5 febr. **Lov *)** om Norges lærersamband.

Nr. 1. § 1. Norges lærersamband er en faglig sammenslutning som tjener som mellomledd mellom lærerne og de offentlige myndigheter.

§ 2. Norges lærersamband ledes av en landsleder, som oppnevnes av Ministerpresidenten.

§ 3. Pliktig til å stå som medlem av Norges lærersamband er alle lærere og lærerinner ved skoler som hører under Kirke- og undervisningsdepartementet, så vel statsskoler som kommunale og private skoler, unntatt Universitetet og andre høyskoler.

Elever ved lærerskolene og pensjonerte lærere og lærerinner kan stå som frivillige medlemmer av Norges lærersamband.

§ 4. Til dekning av Norges lærersambands utgifter betaler medlemmene en medlemsavgift, som fastsettes for hvert år av landslederen.

§ 5. Medlem av Norges lærersamband som gjør seg skyldig i utilbørlig forhold, kan landslederen ilegge ordensstraff. I grovere tilfelle kan landslederen med samtykke av sjefen for Kirke- og undervisningsdepartementet utelukke medlemmet fra Norges lærersamband.

Sjefen for Kirke- og undervisningsdepartementet gir nærmere regler om ordensstraff og utelukkelse.

§ 6. Sjefen for Kirke- og undervisningsdepartementet gir nærmere forskrifter om Norges lærersambands organisasjon og om utgivelse av medlemsblad og for øvrig de regler som er nødvendige til gjennomføring av denne lov.

Oslo 5 februar 1942.

Quisling.

R. Skancke.

R. J. Fuglesang.

5 febr. **Lov *)** om endring i forordning om utdeling av kunstnerstipend av 31 januar 1941.

I forordning om utdeling av kunstnerstipend av 31 januar 1941 gjøres følgende endringer:

Forordningens overskrift skal lyde:

Forordning om utdeling av kunstnerstipend m. v.

§ 1 skal lyde:

Utdeling av stipend eller understøttelse av offentlige legater eller fond som er opprettet til fordel for kunstnere (herunder malere, billedhoggere, arkitekter, komponister, musikere, sangere, forfattere, skuespillere, journalister), kan

*) Kunngj. 14 februar i Lovtid. 1 nr. 10.

bare skje etter godkjenning av Kultur- og folkeopplysningsdepartementet. Det samme gjelder utdeling av bidrag av offentlige legater eller fond til fremme av kulturelle eller kunstneriske tiltak. 5 febr. Nr. 2.

Departementet forbeholder seg å fastsette at denne regel også skal gjelde visse ikke offentlige legater eller fond.

§ 2, tredje ledd (nytt), skal lyde:

Unnlater vedkommende utdelingsmyndighet å utdele midler som står til rådighet, kan departementet treffe bestemmelse om utdeling til formål som det etter legatets eller fondets statutter er adgang til å støtte.

Oslo 5 februar 1942.

Quisling.

Gulbrand Lunde.

R. J. Fuglesang.

Lov *) om reising av minnesmerke over nordmenn som er falne eller drepne i krig. 5 febr. Nr. 3.

§ 1. Minnesmerke over nordmenn som er falne eller drepne i krig, må ikkje reisast utan samtykke frå Kultur- og folkeopplysningsdepartementet. Det må heller ikkje setjast i gang innsamlingar eller gjerast andre førebuingar til reisingi utan løyve.

Når departementet gjev samtykke, kan det samstundes gjeva føresegnar om korleis arbeidet med reising av minnesmerket bør gjennomførast, og om offentlege tilstellingar i samband med avdukingi.

§ 2. Den som utan samtykke frå departementet gjer noko av det som er forbode i § 1, første leden, eller gjer imot føresegnene etter § 1, andre leden, vert straffa med bót eller fengsel opptil 3 månader. Same straff gjeld for medverknad og forsøk.

Oslo 5 februar 1942.

Quisling.

Gulbrand Lunde.

R. J. Fuglesang.

Lov *) om Den norske forleggerforening. 5 febr.

§ 1. Den norske forleggerforening har til formål å vareta bokforleggerens faglige interesser. Den danner mellomledet mellom medlemmene og Kultur- og folkeopplysningsdepartementet. Nr. 4.

Foreningen ledes av en formann som Kultur- og folkeopplysningsdepartementet oppnevner.

§ 2. Foreningens vedtekter fastsettes av formannen med godkjenning av Kultur- og folkeopplysningsdepartementet.

*) Kunngj. 14 februar i Lovtid. 1 nr. 10.

- 5 febr. § 3. Den som vil drive bokforlagsvirksomhet, må være
 Nr. 4. medlem av Den norske forleggerforening. Drives virksomhet av et selskap, korporasjon eller stiftelse, må den faste leder (administrerende direktør, disponent, forretningsfører) være medlem.

Medlemmene betaler til foreningen en årlig avgift som svarer til en viss prosent av årets brutto-omsetning.

§ 4. Den som driver bokforlagsvirksomhet i strid med reglene i § 3, første ledd, eller medvirker dertil, straffes med bøter inntil kr. 50 000 eller fengsel inntil 3 måneder. Dessuten kan som tilleggsstraff idømmes tap av retten til å drive forlagsvirksomhet for en tid av inntil 5 år. Er overtredelse begått av lederen av selskap, korporasjon eller stiftelse som driver bokforlagsvirksomhet, kan bøtestraff og tap av retten til å drive forlagsvirksomhet idømmes også den som har handlet på vegne av.

Oslo 5 februar 1942.

Quisling.

Gulbrand Lunde.

R. J. Fuglesang.

- 5 febr. Lov*) om nasjonal ungdomstjeneste.

Nr. 5. § 1. Enhver norsk gutt og jente skal for sin nasjonale oppdragelses skyld og for å tjene sitt folk og fedreland tjenestgjøre i Nasjonal samlings ungdomsfylking. Plikten til ungdomstjeneste begynner 1 januar det år tiårsalder fylles og opphører 31 desember det år attenårsalder nåes.

§ 2. Sjefen for Departementet for arbeidstjeneste og idrett gir i samråd med sjefen for Kirke- og undervisningsdepartementet nærmere forskrifter om gjennomføringen av denne lov og bestemmer i hvilken utstrekning plikten til ungdomstjeneste skal gjøres gjeldende.

§ 3. Denne lov trer i kraft 1 mars 1942.

Oslo 5 februar 1942.

Quisling.

Axel Stang.

R. J. Fuglesang.

- 5 febr. Ministerpresidentens kunngjøring*) om den nasjonale regjering.

I samsvar med statsakten på Akershus slott 1 februar 1942 kunngjøres:

§ 1. Regjeringen står under ledelse av Ministerpresidenten. Ministerpresidenten innehar den myndighet som etter Grunnloven tillå Kongen og Stortinget.

*) Kunngj. 14 februar i Lovtid. 1 nr. 10.

§ 2. Ministerpresidenten utpeker ved forfall eller fravær 5 febr.
en stedfortreder for det enkelte tilfelle, såfremt han finner
det nødvendig.

§ 3. Ministerpresidentens lovbeslutninger medunderskri-
ves av vedkommende minister og paraferes av sjefen for
Statsrådsekretariatet.

Lovbeslutning som avviker fra Grunnlovens bestemmelser,
skal dessuten medunderskrives av sjefen for Justisdeparte-
mentet og i en innledning gi uttrykk for at den gjelder uten
hensyn til Grunnlovens bestemmelser.

§ 4. Ministrene kan hver innen sitt sakområde etter be-
myndigelse av Ministerpresidenten utferdige bestemmelser av
lovgivningsmessig innhold til utfylling og gjennomføring av
lover som Ministerpresidenten gir. Slike bestemmelser gis som
forordning og underskrives av vedkommende minister. Det
samme gjelder forskrifter av lovgivningsmessig innhold som
en minister utferdiger i henhold til bemyndigelse i gjeldende
lov eller forordning.

§ 5. Ministerpresidentens lovbeslutninger og ministrenes
forordninger kunngjøres i Norsk lovtidend. Hvis ikke annet
er bestemt, trer de i kraft dagen etter at de er kunngjort.

§ 6. Ministerpresidenten treffer de beslutninger av for-
valtningsmessig art som er omhandlet i Grunnlovens § 28
eller som etter Grunnloven hørte under Stortinget. Andre for-
valtningssaker avgjøres av vedkommende minister.

Ministerpresidentens beslutninger etter første punktum
medunderskrives av vedkommende minister.

§ 7. Saker som etter denne kunngjøring skal avgjøres
av Ministerpresidenten behandles som regel i regjeringsmøte.

Oslo 5 februar 1942.

Vidkun Quisling.

Forordning *) (Innenriksdepartementet) om at Admi- 5 febr.
nistrasjonsrådets vedtak av 27 juni 1940 om midlertidig av-
hjelp av husmangel som skyldes krigsforholdene gjøres gjel-
dende for Alesund.

Forordning *) (Landbruksdepartementet) om fiskereg- 5 febr.
lar for Breim herad, Sogn og Fjordane fylke.

Forordning *) (Landbruksdepartementet) om fiskereg- 5 febr.
lar for Gloppen herad, Sogn og Fjordane fylke.

*) Kunngj. 14 februar i Lovtid. 1 nr. 10.

- 5 febr. **Skrivelse ***) fra Landbruksdepartementet om vedtekter for bruk av § 55 i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål overfor innabygdsboende eiere av jordbruk i Granvin herred, Hordaland fylke.
- 6 febr. **Forordning ****) (Innenriksdepartementet) om vedtekt til bygningslovens § 48 for Salhus bygningsdistrikt i Asane herred, Hordaland fylke.
- 9 febr. **Skrivelse *****) fra Politidepartementet om ny politivedtekt for Kviteseid herad, Telemark fylke.
- 9 febr. **Skrivelse *****) fra Politidepartementet om endring av § 18 i politivedtekten for Tinn herred (utenom Rjukan), Telemark fylke.
- 9 febr. **Skrivelse *****) fra Politidepartementet om et tillegg til politivedtekten for Rjukan i Tinn herred, Telemark fylke.
- 9 febr. **Skrivelse *****) fra Politidepartementet om et tillegg til § 1 og en endring av § 7 i politivedtekten for Hol herred, Nordland fylke.
- 10 febr. **Ministerpresidentens beslutning om bemyndigelse** for sjefen for Justisdepartementet til å avgjøre visse benådningssaker.

Sjefen for Justisdepartementet bemyndiges til å avgjøre søknader om benådning for idømt straff av bøter eller fengsel under 5 år eller tilleggsstraff til sånn straff.

Oslo 10 februar 1942.

Quisling.
Ministerpresident.

- 10 febr. **Sverre Riisnæs.** **R. J. Fuglesang.**
- 10 febr. **Skrivelse** fra Innenriksdepartementet, hvorved etter § 1 i landkommuneloven den kommunale inndelingsgrensen mellom Polmak og Lebesby herreder, Finnmark fylke, fastsettes slik:
- Grensen begynner i Kistrand grense på midtre høgd på Guivegaissa, 937 m o. h., og går rettlinjert nesten rett øst til høgda 778 m o. h. sørvest for Gurrojavre, bøyer her øst sør-

*) Kunngj. 27 februar i Lovtid. 1 nr. 12.

**) Kunngj. 14 februar i Lovtid. 1 nr. 10.

***) Kunngj. 20 februar i Lovtid. 1 nr. 11.

øst og går rettlinjert til høyda 801 m o. h. i Gæidnogaissa og 10 febr. derfra rettlinjert mot nordøst til Norges geografiske oppmålings varde i det trigonometriske punkt Rastigaissa, 1 064 m o. h. Herfra går grensen først mot nord og deretter mot nordøst i bene linjer mellom oppmålingens varder i de trigonometriske punkter Rætkajokoavve 784, Vilggisrassa 799, Ullogaissa 604, Girdegoarvve 401, Juovvajaroavve 359 og store Vestvidda 372 m o. h.

De her nevnte navn og tall står på gradteigskartene Karasjok utgave 1937, Rastigaissa utgave 1933, Polmak utgave 1937, samt på originalmålingene til gradteigskart Laksefjordvidda.

Midlertidig lov *) om tillegg til lov om ånds- 11 febr.
verk av 6 juni 1930. Nr. 1.

Bestemmelsene i lov om åndsverk av 6 juni 1930 § 9 nr. 2 skal også gjelde for bøker, som det offentlige lar utgi i folkeopplysningsøyemed, og som består av utdrag av et større antall forfatters verk.

Oslo 11 februar 1942.

Quisling.

Gulbrand Lunde.

R. J. Fuglesang.

Lov *) om forbud mot utgivelse av nye 11 febr.
aviser og lignende uten tillatelse. Nr. 2.

I samsvar med § 3, annet ledd, i Ministerpresidentens kunngjøring av 5 februar 1942 fastsettes følgende som gjelder uten hensyn til Grunnlovens bestemmelser:

§ 1. Nye aviser, ukeblad, tidsskrift eller andre trykte periodiske publikasjoner som henvender seg til offentligheten — herunder også medlemsblad fra foreninger og organisasjoner — kan ikke utgis uten tillatelse av Kultur- og folkeopplysningsdepartementet.

§ 2. Den som overtrer forbudet i § 1, blir straffet med bøter. Skrifter som utgis i strid med dette forbud, kan inndras.

Oslo 11 februar 1942.

Quisling.

Gulbrand Lunde. Sverre Riisnæs.

R. J. Fuglesang.

Skrivelse **) fra Politidepartementet om vedtekt om 11 febr.
gjennomføring av husleieloven i Madla herred, Rogaland fylke, jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

*) Kunngj. 27 februar i Lovtid. 1 nr. 12.

**) Kunngj. 20 februar i Lovtid. 1 nr. 11.

12 febr. **Forordning.)*** (Handelsdepartementet.)

**Reglement for fangst av vågehval
og mindre tannhval.**

§ 1. Tillatelse til å fange og bringe i land vågehval og mindre tannhval på norsk sjøterritorium kan gis til innvåner av riket som har deltatt i vågehval- og småhvalfangst i minst 3 år etter hverandre. Tillatelsen gis for ett år og kan fornyes.

For tillatelsen betales en avgift som fastsettes av Handelsdepartementet.

§ 2. Det fangstfartøy som tillatelsen gjelder, skal ha følgende utstyr:

a. Kanon av kaliber ikke under 2" (50 mm) anbrakt i jernpuller eller — såfremt kontrollen finner dette forsvarlig — trepuller som er tilstrekkelig beslått. Fartøyets baug skal være tilstrekkelig avstivet, slik at pulleren ved skudd-avløsning ikke gir større svikt i overkanten enn $\frac{1}{4}$ " (6 mm).

Konsesjonshaver som har drevet fangst med kanon av mindre kaliber enn 2", kan benytte denne inntil 1 august 1942, forutsatt at den blir godkjent av kontrollen. Er det Kongsberg 37 mm kanon, kan denne benyttes inntil videre.

b. Minst 7 harpuner. 2 klørs harpuner tillates hvis avstanden mellom klørenes spisser (utslått) minst er 15" (38 cm) og harpunlegg og klør tåler et strekk på minst 1 500 kg. 4 klørs harpuner må ha en avstand mellom klørenes spisser (utslått) på minst 12" (31 cm).

Eksploderende granat tillates benyttet.

c. Minst 3 forløpere, hver ikke under 45 favner. De skal tåle et strekk på minst 1 500 kg.

d. Minst 2 liner, en hovedline ikke under 300 favner og en line til omskudd på ikke under 50 favner. De skal tåle et strekk på 1 500 kg.

e. Akkumulatorfjærer av stål som minst tåler et strekk på 1 500 kg. De skal minst ha en vandring på 1,5 meter. For fartøyer under 40 fots lengde tillates benyttet fjærer med strekk ned til 800 kg.

f. Maskindrevet spill til inn- og opphiving av hvalen.

g. Nødvendig redskap til opparbeidelse av hvalen. Fartøyet skal videre ha en solid tretønne fastgjort til masten. Tønne skal være hvitmalt, men med et stort rundtgående belte av 30 cm bredde midt på.

Bytte av fartøy er ikke tillatt uten departementets samtykke.

*) Kunngj. 20 februar i Lovtid. 1 nr. 11.

§ 3. Bemanningen skal være minst 3 mann. Konsesjons- 12 febr.
haveren skal ha ledelsen ombord. Ved sykdomsforfall kan han
overlate denne til en stedfortreder som har deltatt i våge-
hvalfangst i 3 år. Det samme gjelder hvis konsesjonshaveren
har annet gyldig forfall, dog ikke for lengre tid enn 14 dager.
Stedfortrederen må godkjennes av Fangstkontrollen.

Før fangsten begynner, skal det oppgis hvem av mann-
skapet som i tilfelle av forfall i henhold til 1 ledd skal være
stedfortreder, og godtgjøres at han fyller betingelsene herfor.

§ 4. Det er forbudt å løsne skudd før forløper og liner
er sammenfestet. Blåser tillates benyttet, men de må ikke på-
festes forløperen nærmere harpunen enn 45 favner.

§ 5. Fartøy som har opptatt jag på hval, har første rett
til jaget, slik at andre fartøyer ikke kan delta i dette uten
samtykke.

§ 6. Konsesjonshaveren skal føre oppgave over fangsten
og opparbeidelsen av hvalen i den utstrekning departementet
bestemmer. Oppgavene skal sendes Handelsdepartementets
fangstkontor. Konsesjonshaveren plikter å sette seg nøye inn
i de forskrifter som blir gitt om føringen av fangstoppgavene
og nøye følge disse. I motsatt fall kan departementet inndra
konsesjonen.

§ 7. Konsesjonsdokumentet og et avtrykk av dette regle-
ment skal oppbevares ombord. Reglementet skal være tilgjen-
gelig for mannskapet.

§ 8. Overtredelse av reglementet er straffbart.

Ulovlig gjort fangst eller dens verdi kan departementet
forlange inndratt til fordel for statskassen. Det samme gjel-
der fangstredskaper som anvendes i strid med reglementet.

Likeledes kan departementet både i tilfelle av overtre-
delse av hvalloven og når det finner at konsesjonshaveren
ikke driver fangsten forsvarlig, eller når denne unnlater å
følge pålegg som blir gitt ham av kontrollen, inndra kon-
sesjonen.

Skrivelse *) fra Innenriksdepartementet om at lov frå 15 12 febr.
august 1908 om brannvesenet vert gjort gjeldande for Ul-
steinvik bygningsstrok i Ulstein herad, Møre og Roms-
dal fylke.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på 16 febr.
stiftelsen «Fagerborg gamle hjem».

*) Kunngj. 20 februar i Lovtid. 1 nr. 11.

- 16 febr. **Skrivelse ***) fra Sosialdepartementet om bevilningstvang for den som gjør seg næring av å drive herberge, derunder gjestgiveri, pensjonatvirksomhet m. v. i Ringsaker herred, Hedmark fylke.
- 16 febr. **Skrivelse ****) fra Sosialdepartementet om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Kjelvik herred, Finnmark fylke, jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.
- 17 febr. **Skrivelse ***) fra Innenriksdepartementet om at Administrasjonsrådets vedtak av 27 juni 1940 om midlertidig avhjelp av husmangel som skyldes krigsforholdene gjøres gjeldende for Farsund.
- 18 febr. **Skrivelse ****) fra Innenriksdepartementet om at Administrasjonsrådets vedtak av 27 mai 1940 om midlertidig avhjelp av husmangel som skyldes krigsforholdene gjøres gjeldende for Haugesund.
- 18 febr. **Skrivelse ****) fra Politidepartementet om endring av § 47 i politivedtekten for Arendal.
- 19 febr. **Lov ****) om endringer i lov om Norges tekniske høgskole av 12 juni 1936.
- Nr. 1. § 1. Høgskolen står umiddelbart under Kirke- og undervisningsdepartementet og dens virksomhet ledes av rektor. Rektor oppnevnes og entlediges av departementet. Professorutvalget, professorrådet og avdelingene er rådgivende organer.
- § 2. Rektor har, foruten de gjøremål høgskoleloven tillegger ham, myndighet til å avgjøre de saker som tidligere skulde avgjøres av professorutvalget, professorrådet eller avdelingene.
- Rektor legger fram for professorutvalget henholdsvis professorrådet og avdelingene de saker som tidligere skulde avgjøres av dem, såfremt dette kan skje uten at berettigete hensyn blir tilsidesatt.
- Har rektor avgjort en sak uten å legge den fram på forhånd, skal han gjøre vedkommende rådgivende organ kjent med den i neste møte.
- § 3. Nestformann i professorutvalget oppnevnes av departementet etter forslag av rektor. Nestformann gjør tjeneste som rektor når denne har forfall.

*) Kunngj. 20 februar i Lovtid. 1 nr. 11.

**) Kunngj. 27 februar i Lovtid. 1 nr. 12.

Formennene i avdelingene oppnevnes av departementet etter forslag av rektor. Oppnevningene gjelder for 2 år. Den fratreddende avdelingsformann kan frasi seg ny oppnevning. 19 febr. Nr. 1.

§ 4. Når særlige grunner foreligger, kan departementet unnlate å innhente betenkning (innstilling) fra vedkommende avdeling eller professorrådet i de tilfelle som er nevnt i høyskoleloven § 25, annet, fjerde og femte ledd, jfr. § 26.

§ 5. Rektor oppnevner i samråd med landslederen for Norsk studentsamband, for hvert semester, representanter for studentene ved de enkelte avdelinger. Disse representanter skal tjene som mellomledd mellom høyskolens myndigheter og de studerende i anliggender vedrørende disses interesser.

§ 6. Fra den tid denne lov trer i kraft, oppheves de bestemmelser i lov om Norges tekniske høyskole av 12 juni 1936 som står i strid med denne lov.

Oslo 19 februar 1942.

Quisling.

R. Skancke.

R. J. Fuglesang.

Lov*) om medlemskap i Norges advokatforbund. 19 febr. Nr. 2.

§ 1. Enhver som utøver sakførervirksomhet eller er autorisert som fullmektig hos noen som utøver sånn virksomhet, er medlem av Norges advokatforbund.

§ 2. Sjefen for Justisdepartementet gir nærmere forskrifter til gjennomføring av denne lov samt om forbundets organisasjon og virksomhet og medlemmenes rettigheter og plikter.

Oslo 19 februar 1942.

Quisling.

Sverre Riisnæs.

R. J. Fuglesang.

Lov*) om utpantingsrett for medlemskontingent til visse yrkesforeninger. 19 febr. Nr. 3.

Medlemskontingent til yrkesforening hvor medlemskap er påbudt ved lov, kan drives inn ved utpanting.

Oslo 19 februar 1942.

Quisling.

Sverre Riisnæs.

R. J. Fuglesang.

*) Kunngj. 27 februar i Lovtid. 1 nr. 12.

19 febr. **Midlertidig lov*)** om forbud mot at barn ferdes ute om kvelden i vinterhalvåret.

§ 1. Barn under 16 år må ikke ferdes på offentlig sted (jfr. straffelovens § 7, nr. 1) i byer eller tettbygde strøk mellom kl. 21 og kl. 5 i tiden 1 september til 1 april. Politiet kan i enkelte tilfelle eller for visse dager gjøre unntak herfra.

Forbudet i 1ste ledd gjelder ikke barn som er i følge med foreldre, andre voksne medlemmer av husstanden, voksne slektninger eller foresatte.

Politidepartementet kan etter henstilling fra vedkommende herredsting bestemme at denne lov også skal gjelde for herredet utenfor tettbygde strøk.

§ 2. Overtredelse av denne lov straffes med bøter.

Har barn under 14 år overtrådt forbudet i § 1, kan foreldrene eller andre som er i foreldres sted, straffes med bøter når det antas at overtredelsen skyldes mangel på tilbørlig tilsyn fra deres side. At foreldrene blir straffet, er ikke til hinder for at verjerådet treffer forføyning overfor barna etter lov om behandlingen av forsømte barn av 6 juni 1896.

Barn om ferdes ute i strid med bestemmelsen i § 1, kan politiet ta i forvaring inntil de kan hentes av foreldre eller andre foresatte, eller til de kan vises eller bringes hjem.

§ 3. Bestemmelser i politivedtekter om forbud mot at barn ferdes ute om kvelden i tiden 1 september til 1 april settes ut av kraft så lenge denne lov gjelder.

Oslo 19 februar 1942.

Quisling.

Jonas Lie.

R. J. Fuglesang.

19 febr. **Midlertidig lov*)** om tillegg til lov av 6 august 1897 angående skreifiskeriene i Lofoten.

Uten hensyn til reglene i lov av 6 august 1897 angående skreifiskeriene i Lofoten eller i vedtekter, gitt med hjemmel i denne lov eller forordning av 22 desember 1941 om midlertidig tillegg til lov av 6 august 1897 angående skreifiskeriene i Lofoten, kan det under Lofotfisket etter bestemmelse av Fiskeridirektøren settes i verk forsøksfiske med synkenot av enhver størrelse, rundfisknot (snurrevad) og andre notredskaper unnatt trål.

*) Knnugj. 27 februar i Lovtid. 1 nr. 12.

Utlvalgsformannen ved Lofotfisket kan fastsette nærmere regler for forsøksfiskets utøvelse, således om til hvilke tider og på hvilke felter fisket kan foregå. 19 febr. Nr. 5.

Oslo 19 februar 1942.

Quisling.

E. Blehr.

R. J. Fuglesang.

Lov *) om jakt på tiur, orre og rugde våren 1942. 19 febr. Nr. 6.

§ 1. Fylkesmannen kan etter søknad gi enkeltperson løyve til jakt på tiur, orre og rugde på eiendom, som ikke tilhører eller forvaltes av staten til følgende tider:

Tiur og orre fra og med 10 mai til og med 25 mai og rugde fra og med 15 mars til og med 25 mai i Østfold, Akershus, Hedmark, Opland, Buskerud, Vestfold, Telemark, Aust-Agder, Vest-Agder, Rogaland, Hordaland og Sogn og Fjordane fylker. I de øvrige fylker kan samme løyve gis til jakt på tiur og orre fra og med 15 mai til og med 30 mai og på rugde fra og med 15 mars til og med 30 mai.

I følgende herreder i Rogaland er tiur totalfredet og unnatt fra denne lovs bestemmelser: Ognå, Nærbø, Time, Klepp, Høyland, Sola, Madla, Randaberg, Hetland (Risla sokn unnatt), Rennesøy, Mosterøy, Kvitsøy, Finnøy, Skudenes, Åkra, Stangaland, Avaldsnes, Torvastad, Utsira, Skåre, Tysvær, Bokn og Skjold.

§ 2. Jaktløyvet er et vilkår for å kunne drive jakt på område hvor en har jaktrett, men gir ingen rett til det på annet område. Løyvet kan ikke overdras. Det gjelder for hele landet.

§ 3. For løyvet betales til fylkesmannen kr. 10 ved løsningen.

Kvitteringen skal under jakten bringes med og vises fram til enhver som forlanger det.

§ 4. På eiendommer som eies eller forvaltes av staten, regulerer Landbruksdepartementet jakten på tiur, orre og rugde.

Oslo 19 februar 1942.

Quisling.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

Lov *) om midlertidig endring av den ukentlige fredningstid for laks og sjøaure. 19 febr. Nr. 7.

§ 1. Den ukentlige fredningstid som er fastsatt i lov om laks- og sjøørretfiskeriene m. v. av 27 februar 1930 § 20, skal

*) Kunngj. 27 februar i Lovtid. 1 nr. 12.

19 febr. i året 1942 være fra lørdag kl. 18 til mandag kl. 18 for kile-
 Nr. 7. not, lakseverp eller lignende redskap samt krokgarn som er
 utsatt i sjøen i større avstand enn 1500 meter fra utløp av
 elv hvori laks går opp.

Herved gjøres ingen endring i bestemmelser om ferlenging
 eller forkorting av den alminnelige ukefredning, fastsatt i med-
 hold av den nevnte lov eller tidligere lover om laks- og sjø-
 ørretfiskeriene.

Oslo 19 februar 1942.

Quisling.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

19 febr. **Lov*)** om fritakelse for kulturavgift av
 Nr. 8. ved som hogges i 1942 m. v.

Den i § 34 i lov om skogvern av 12 februar 1932 omhand-
 lete kulturavgift blir ikke å svare av ved som hogges i 1942.

Det er forbudt å selge tømmervirke som ved uten Land-
 bruksdepartementets samtykke.

Oslo 19 februar 1942.

Quisling.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

19 febr. **Skrivelse*)** fra Innenriksdepartementet om regulering
 av og byggevedtekter for en del av Strøtvedtveien og Klop-
 tjernveien i Drammen.

19 febr. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet til Kirkedeparte-
 mentet.

Arbeidsdepartementet har bestemt at med hensyn til kost-
 godtgjørelse på reiser innen riket styrer og øvrige
 funksjonærer ved skolehjem henføres til hen-
 holdsvis regulativets 1ste og 2nen klasse.

20 febr. **Forordning.*)** (Landbruksdepartementet.)

I medhold av midlertidig forordning av 7 januar 1942 om
 særlige tiltak for å øke jordbruksproduk-
 sjonen bestemmes:

1. Arealet av åpen åker skal i 1942 være minst 3 576 668
 dekar. Dette areal fordeles mellom fylkene av Landbruks-
 departementets Produksjonsdirektorat som også bestem-
 mer hvordan arealet skal fordeles mellom de forskjellige
 vekster.

Det areal som fylket er pålagt blir av Landbruksrådet
 å fordele mellom fylkets kommuner.

*) Kunngj. 27 februar i Lovtid. 1 nr. 12.

Det areal som en kommune er pålagt skal av jordstyret 20 febr. fordeles mellom de jordbrukere innen bygda som har mer enn 5 dekar dyrket jord. Jordstyret bemyndiges til å gi den enkelte bruker pålegg om størrelsen av det minsteareal av åpen åker som han plikter å ha i 1942 og om fordelingen av dette på de enkelte vekster.

2. Hvert bruk med over 5 dekar dyrket jord skal i 1942 ha et potetareal på minst $\frac{1}{3}$ dekar pr. husstandsmedlem. Som husstandsmedlem anses her brukeren og hans familie, faste arbeidere og andre som har kosten på gården.

3. Jordstyret bemyndiges til å gi bruker av dyrket jord på 5 dekar og derunder pålegg om utnyttelse av et bestemt minsteareal til dyrking av poteter og grønnsaker for eget behov. Dette areal bør som regel ikke være mindre enn det som vedkommende har dyrket av disse vekster i de siste to år.

4. Foreligger det særlige forhold av den art at en jordbruker finner det praktisk umulig å få gjennomført det pålegg som jordstyret i henhold til bemyndigelse i siste avsnitt av punkt 1 har gitt ham, har han anledning til å kreve det forelagt landbruksrådet til avgjørelse. Begjæringen herom må være kommet inn til jordstyrets formann innen 14 dager etterat jordstyrets pålegg er sendt og den må inneholde en nøyaktig angivelse av de grunner som gjør en prøvelse av pålegget nødvendig, og nøyaktig angivelse av de endringer som finnes påkrevd. Landbruksrådets avgjørelse er endelig.

5. Overtredelse av foranstående bestemmelser eller av pålegg utferdiget i medhold av dem straffes med bøter hvis ikke forholdet rammes av strengere straff etter straffeloven.

Forordning.*) (Landbruksdepartementet.)

20 febr.

Omsetningsavgift på mjølk i tida 1 mars 1942—28 februar 1943.

§ 1. Alle som leverar mjølk beinveges til forbrukar, til meieri, ysteri, mjølkekondenseringsfabrikk, mjølkesalslag og andre forretninger som sel mjølk som dei får beinveges frå produsenten, skal betala ei avgift til å fremja omsetninga av mjølk, ost og smør i samhov med mellombels lov frå 10 juli 1936 til å fremja omsetnaden av jordbruksvaror.

*) Kunngj. 27 februar i Lovtid. 1 nr. 12.

20 febr. Avgifta vert sett til 0,25 øre pr. liter kumjolk og geitmjolk som vert levert til forbrukar eller ovanemnde verksemdar i tida frå og med 1 mars 1942 til og med 28 februar 1943. Avgifta vert å betala og krevja inn etter dei føresegnene Landbruksdepartementet har gjeve 23 desember 1936.

§ 2. Brott mot denne forordninga vert straffa med bøter.

20 febr. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Kristian O. Romsås' legat for Ringebu» til fordel for verdige trengende, opprettet ved testament av 9 juni 1933.

20 febr. **Rundskrivelse** fra Innenriksdepartementet til fylkesmennene.

Om bruk av glykose og kunstige søtningsstoffer ved tilvirkning av næringsmidler.

Med «sukker» i de forskrifter som er utferdiget i henhold til næringsmiddeloven av 19 mai 1933, menes i alle tilfelle sakkarose (rørsukker) selv om dette ikke er uttrykkelig sagt.

Etter omstendighetene finner departementet inntil videre å burde tillate at glykose brukes istedenfor eller sammen med sukker ved tilvirkning av næringsmidler. Slik bruk behøver ikke å deklarerer, med mindre det gjelder en vare i hvis betegnelse ordet saft, syltetøy eller marmelade inngår. Med glykose forstås både det faste produkt (druesukker, stivelses-sukker) og den flytende vare (glykose, glykosesirup, stivelsessirup, kapillærsirup).

Videre tillater departementet, i samråd med Landbruksdepartementet, inntil videre at ikke giftige kunstige søtningsstoffer (sakkarin, sakkarinnatrium, dulcin og lignende) brukes til søtning av:

1. kullsyreholdige leskedrikker, sommerdrikker, likør-ekstrakter og lignende,
2. erstatningsmidler for saft, jfr. saftforskriftene av 27 mars 1936 § 5,
3. erstatningsmidler for syltetøy, marmelade og lignende og
4. marsipanlignende produkter, erstatninger for marsipan samt innlegg (corpus) i konfekt, skumartikler og lignende.

Bruk av kunstig søtningsstoff skal deklarerer og tilvirkerens navn og adresse angis på etiketten. Selges varen i lukket pakning, skal dessuten selgerens firmanavn angis på etiketten. Deklarasjon og firmanavn skal for de under 2 nevnte varer være i overensstemmelse med § 6 i safforskrif-

tene, og for de andre varer med § 8 i de alminnelige forskrifter 20 febr. om tilvirking og omsetning av næringsmidler av 3 mai 1935. Bokstavene behøver dog ikke i noe tilfelle å være over 3 mm høye. Selges varen i løs vekt, må de kar eller den emballasje som varene oppbevares eller utstilles i eller utmåles fra være forsynt med en for kjøperen lett synlig betegnelse med tydelig angivelse av at varen er kunstig søtet.

Bestemmelsene om bruk av kunstig søtningsstoff til sykekost, jfr. de alminnelige forskrifters § 7, siste ledd, gjelder uforandret.

Rundskrivelse fra Innenriksdepartementet til fylkesleger 20 febr.
og stadsfysici om melding av fødsler.

Enhver jordmor eller lege som har bistått ved en fødsel, skal sende melding om fødselen til helserådets ordfører på fastsatt skjema (skjema 1 a og b for levendefødte barn og skjema 2 a og b for dødfødte og barn som dør innen 24 timer etter fødselen). Samme plikt har ueksaminert fødselshjelperske. Se departementets rundskrivelse av 9 november 1920 og 20 desember 1928. Også fødsler som finner sted på sykehus, klinikker, fødehem osv. skal meldes.

Som det er gjort rede for på side 7 i «Forskrifter for leger» utferdiget av Medisinaldirektøren 10 desember 1939, skal fødselen meldes til den offentlige lege på fødestedet, selv om moren er hjemmehørende i et annet distrikt.

Da det imidlertid er av betydning for helserådets ordfører på hjemstedet å få underretning om alle fødsler av mødre fast bosatt i hans distrikt, skal helserådets ordfører på fødestedet, når han mottar fødselsmelding hvorav fremgår at moren har fast bopel i et annet distrikt, straks sende melding om fødselen til helserådets ordfører på morens bosted (hjemsted). For å unngå forveksling med jordmødrenes (praktiserende legers) fødselsmeldinger til helserådets ordfører, er det fastsatt et eget skjema til dette bruk.

Disse meldinger skal ikke tas med i oppgaven på skjema B. VI (bilag 5 til medisinalberetningen) som bare skal omfatte de fødsler som har funnet sted i distriktet, jfr. «Forskrifter for leger», side 12.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om lukningsvedtekt 21 febr.
for utsalgssteder i Ullsfjord herred, Troms fylke.

*) Kunngj. 4 mars i Lovtid. 1 nr. 13.

21 febr. **Skrivelse fra Arbeidsdepartementet til Innenriksdepartementet.**

Arbeidsdepartementet har bestemt at med hensyn til kostgodtgjørelse på reiser innen riket fylkesrevisor henføres til regulativets 1ste klasse og kommunerevisor og fylkesrevisors fullmektig og assistent til regulativets 2den klasse.

23 febr. **Skrivelse fra Finansdepartementet til fylkesmannen i Nordland,** hvori uttales at unnlatelse av å sende melding om inntakelse i tjeneste som påbudt i landskatteloven § 114, pkt. 10, og i regler av 29 mai 1936 om gjennomførelse av skatte-
trekk, avsnitt II, ikke fører med seg at arbeidsgiveren blir personlig ansvarlig for den skatt som kunde vært trukket, dersom melding var sendt. En antar således ikke at det er adgang til å likvidere kommunens krav på skatt i arbeidsgiverens tilgodehavende hos kommunen. Unnlatelse av å sende melding kan derimot føre med seg straffansvar etter straffelovens § 339 nr. 1.

25 febr. **Forordning.*) (Sjøfartsdepartementet.)**

Regler om legeundersøkelse av losers og kystlosers helbred, syn, fargesans og hørsel.

§ 1. Enhver som søker om å få adgang til å underkaste seg loseksamen eller kystloseksamen skal ved vitnesbyrd fra lege godtgjøre at han har et sunnt og sterkt legeme og tilfredsstiller de nedenstående krav til syn, fargesans og hørsel. Vitnesbyrdet skal utferdiges på det skjema som Sjøfartsdepartementet har fastsatt og inneholde en egenerklæring og en legeerklæring.

§ 2. Egenerklæringen skal fylles ut og underskrives av søkeren i legens påsyn.

§ 3. Legeerklæringen skal fylles ut etter en undersøkelse i samsvar med følgende veiledning:

Legeundersøkelsen skal i hvert enkelt tilfelle foretas på en slik måte at legen med sikkerhet kan utelukke enhver sykkelig tilstand som kan gjøre vedkommende uskikket til losing. Til de enkelte spørsmål i skjemaet bemerkes:

Til 1 a.

Ved opplysninger eller mistanke om besvimelsesanfall, svimmelhet, kramper, epilepsi eller annen nerve- eller sinnsykdom, må vedkommende henvises til spesialistundersøkelse.

*) Kunngj. 4 mars i Lovtid. 1 nr. 13.

Ved sinnstilstanden legger en særlig merke til anomalier i vedkommendes følelsesliv, slik som de kan vise seg i hans vesen, tale og opptreden.

Merk særlig hypomanien med påfallende livlighet, prat-somhet og selvfølelse — overdreven engstelse eller ubeherskethet.

Nevrologisk undersøkelse foretas i den utstrekning som legen finner det påkrevd for med sikkerhet å utelukke organiske nerverlidelser av betydning.

Følgende undersøkelser betraktes som et minimum:

1. At øyet er fritt bevegelig til begge sider, uten dobbeltsyn eller nystagmus.
2. At håndtrykket for begge hender er kraftig og kan løses øyeblikkelig på kommando.
3. At talen er klar, ikke utvisket eller kludret.
4. At pupillene reagerer på lys og at knerefleksene er til stede på begge ben.
5. Vedkommende skal kunne stå opprett med føtter slutt og lukkede øyner uten å vakle. I denne stilling skal han først sette høyre og dernest venstre pekefinger på nese-tippen uten famling og skjelving og med jevn bevegelse. Søkeren skal med letthet kunne gå værelset rundt på hælene og på tærne. Søkeren skal i sittende eller liggende stilling kunne sette høyre hæl på venstre kne og omvendt, uten famling og med jevn bevegelse.

Det tas hensyn til sånne tilfelle hvor et utilfredsstillende resultat skyldes legemsfeil som i og for seg ikke er til hinder for losing.

Til 1 b.

Merk særlig tremor, spor etter injeksjoner på underarmen, dårlig almentilstand, påfallende rastløshet og ansent vesen, sterk dilaterte eller miotiske pupiller.

Til 2.

Urinen undersøkes alltid på eggehvite og sukker. Hjertet undersøkes alltid på vanlig måte. Blodtrykket måles dersom vedkommende har eggehvite i urinen eller er over 50 år eller hvis legen finner det påkrevd av andre grunner. For øvrig foretas de undersøkelser som legen i hvert enkelt tilfelle finner nødvendige for med sikkerhet å utelukke sykdommer som kan være av betydning for evnen til å utføre losing.

Særlig henledes oppmerksomheten på:

Organiske hjertelidelser.

Organiske lidelser i lunger eller luftveier.

Diabetiker bør henvises til spesialistundersøkelse.

Ved særlig sterk fedme anføres legemsvekt og høyde.

25 febr. Til 3.

Den alminnelige legemlige forlighet (muskelkraften, bevegeligheten i leddene osv.) bedømmes individuelt, og det tas bare hensyn til de defekter som skjønnes å være av betydning for evnen til å utføre losing.

Til 5.

Synsprøven omfatter undersøkelse av synsfelt og synsstyrke.

- a. Synsfeltet undersøkes særskilt for hvert øye etter den Donderske metode (håndprøven). Det må her ikke finnes noen avvikelse fra det normale.
- b. Synsstyrken prøves ved Snellens tavler, innrettet for en avstand av 5 eller 6 meter. Synsstyrken S angis ved en brøk, hvis teller er 5 eller 6, ettersom prøven er foretatt på 5 eller 6 meters avstand, og hvis nevner er det på tavlen oppførte nummer for de minste bokstaver som aspiranten kan lese på den benyttete avstand. Således betegner ved 5 meter tavlen $S = 5/5$ normal synsstyrke, $S = 5/6,8$ (egentlig $5/6 \frac{2}{3}$) tre fjerdedeler av normal synsstyrke og $S = 5/10$ halvdelen av normal synsstyrke. Ved 6 meter tavlen betegner $S = 6/6$ normal synsstyrke, $S = 6/8$ tre fjerdedeler av normal synsstyrke og $S = 6/12$ halvdelen av normal synsstyrke.

Ved prøven som foretas i fullt dagslys med samtidig bruk av begge øyne og uten bruk av glass, kreves som minimum tre fjerdedeler av normal synsstyrke.

Til 6.

Fargesansen prøves etter følgende metoder:

- a. I hvert tilfelle brukes enten Stillings eller Ishiharas prøve-tavler.
- b. Ved siden derav benyttes minst en, helst flere av følgende prøver: Cohns, Podestas eller fargeløktprøven. Den siste anbefales under særlig ugunstige lysforhold. Eller en benytter den av Stillings eller Ishiharas prøver som ikke tidligere er anvendt.

De prøver som benyttes, påføres legeattesten.

Vitnesbyrd om fargesans godtas bare fra leger som har fått bemyndigelse av medisinalstyret til å utstede attest for sjømenns fargesans.

Hvis fargesansprøven ikke er bestått, skal legen gjøre vedkommende kjent med at bedømmelsen av fargesansen kan ankes inn for en spesialkyndig appell-lege på samme måte som fastsatt i §§ 6 og 7 i kongelig resolusjon av 5 januar 1940 om forskrifter om legeundersøkelse av sjømenns fargesans m. v.

Som vitner tilkalles i tilfelle en representant for losvesenet og en los eller kystlos.

Til 7.

25 febr.

Hørselen prøves ved å undersøke på hvilken avstand i meter hvisken kan oppfattes tydelig. For at prøven skal ansees bestått, må hvisken kunne oppfattes tydelig av hvert øre på 3 meters avstand.

§ 4. Undersøkelse av helbred, syn, fargesans og hørsel skal gjentas når losen eller kystlosen fyller 45 år, og senere hvert 5 år.

For at vedkommende skal kunne forbli i stillingen som los eller fortsatt drive virksomhet som kystlos, kreves med hensyn til synsstyrken som minimum halvdelens av normal synsstyrke uten bruk av glass. Skulde omstendighetene gi grunn til mistanke om svekket syn, bør synsprøve foretas også utenfor de nevnte tider.

Når en kystlos har fylt 65 år, skal ny legeerklæring sendes inn hvert år.

§ 5. Denne forordning trer i kraft 1 juli 1942. Fra samme tid oppheves de regler angående legeundersøkelse av losers og kystlosers helbred, syn, fargesans og hørsel som ble utferdiget av Forsvarsdepartementet 12 april 1926.

Skriv frå Innanriksdepartementet, der — etter § 1 i landkommunelova — den kommunale inndelingsgrensa mellom Heddal og Seljord herad, Telemark fylke, vert fastsett slik frå aust mot vest: 25 febr.

Inndelingsgrensa tek til i Bø grense i grenserøys tett sør for det største av tjørna Småholmen, 1098 m o. h., og går i bein line mot sørvest til Norges geografiske oppmålings varde i det trigonometriske punkt på Jøronnatten, går herfra først nordvest til kross og røys aust på Troganatten, deretter vest sørvest til kross og røys vest på Troganattane, begge punkter ligg nord for Hattenut. Grensa går så med nordvestleg hovudlei over krossar og grenserøysar på kolle sørvest for Goddalstjørn, på rygg tett søraust for Tritjørnan, på rygg mellom Tritjørnan og Blomtjørnan, på rygg mellom dei to største Blomtjørn, på jordfast stein på ryggen mellom Blomtjørnane og Mørktjørn, på stor stein i nordkanten av Tjorbutjørn tett sørvest for utlaupsosen, går derfra opp til Norges geografiske oppmålings varde i det trigonometriske punkt på Røysdalsnuten, 1291 m o. h., på Tjorbuffjellet og vidare i bein line nordover og nedover til bekken i Hytteskaret der gfrensa mot Hjartdal herad støyter i mot.

25 febr. Ovannemnde tal og namn står på Norges geografiske oppmålings originalkart over grensestrokene frå 1933, mesteparten og på gradteigskart Lifjell, utgåve 1938.

25 febr. **Skrivelse** *) fra Sosialdepartementet, hvorved det med hjemmel i lov om tvungen avståelse av bruksrett til husrom av 25 mai 1917 nr. 2 § 8, jfr. § 1 og § 2, jfr. lov av 12 juni 1920 nr. 1, fastsettes at Frogn herred, Akershus fylke, skal kunne kreve avstått mot erstatning bruken av forenings- og forsamlingslokaler og ledige leiligheter til beboelse eller annet bruk innen kommunens grenser.

25 febr. **Skrivelse** *) fra Sosialdepartementet, hvorved det med hjemmel i lov om tvungen avståelse av bruksrett til husrom av 25 mai 1917 nr. 2 § 8, jfr. § 1 og § 2, jfr. lov av 12 juni 1920 nr. 1, fastsettes at Tjøme herred, Vestfold fylke, skal kunne kreve avstått mot erstatning bruken av forenings- og forsamlingslokaler og av ledige leiligheter til beboelse eller annen bruk innen kommunens grenser.

26 febr. **Midlertidig lov** *) om tilleggserstatning for
Nr. 1. rentenyttere etter lovgivningen om ulykkestrygd for industriarbeidere m. v., sjømenn og fiskere.

§ 1. De ytelser som utbetales av Rikstrygdeverket i henhold til:

1. lov om ulykkesforsikring for arbeidere i fabrikker m. v. av 23 juli 1894, lov om ulykkesforsikring for industriarbeidere m. v. av 13 august 1915 og lov om ulykkestrygd for industriarbeidere m. v. av 24 juni 1931,
2. lov om ulykkesforsikring for sjømenn av 18 august 1911 og lov om ulykkestrygd for sjømenn av 24 juni 1931, og
3. lov om ulykkestrygding for fiskarar av 10 desember 1920 forhøyes — med de begrensninger som følger av §§ 2 og 3 med 10 %.

§ 2. Tillegget skal omfatte:

1. Innen ulykkestrygden for industriarbeidere m. v.: invaliderenter fra og med 18 % (30 % invaliditet) og derover samt ektefelle-, barne- og ascendentrenter uten hensyn til rentens størrelse.
2. Innen sjømannstrygden: de samme ytelser som under 1, dog ikke de erstatninger som er fastsatt i henhold til særreglene om krigsulykke eller overfall av sjørøvere i lov om ulykkestrygd for sjømenn av 24 juni 1931 § 11.

*) Kunngj. 4 mars i Lovtid. 1 nr. 13.

3. Innen ulykkestrygden for fiskere: 26 febr.
de samme ytelser som under 1, dog ikke de erstatninger Nr. 1.
som er fastsatt i henhold til kongelig resolusjon av 22 des-
ember 1939 om krigsforsikring for fiskerflåten nr. 4 c,
jfr. § 8 i de regler og tariffen som Handelsdepartementet
samme dag har utferdiget i henhold til den nevnte re-
solusjon.

§ 3. Sosialdepartementet bestemmer fra hvilken tid til-
legget skal utbetales, og når det skal opphøre, dog utbetales
det ikke utover et tidsrom av fem år etter lovens ikrafttreden.

§ 4. Til dekning av de merutgifter som denne lov på-
fører ulykkestrygdene, kan det etter bestemmelse av Sosial-
departementet oppkreves et tillegg til den ordinære premie
på inntil 10 %.

Oslo 26 februar 1942.

Quisling.

J. A. Lippestad.

R. J. Fuglesang.

Lov*) om endring i lov om ulykkestrygd 26 febr.
for sjømenn av 24 juni 1931. Nr. 2.

I lov om ulykkestrygd for sjømenn av 24 juni 1931 skal
følgende bestemmelser lyde:

§ 6 nr. 6. Tilkjennes syke- eller familiepenger etter nr. 1
og 2 for noen del av det tidsrom for hvilket skadete etter sjø-
mannsloven får hyre etter tjenesteforholdets opphør (av-
mønstring), skal disse betales til rederen.

§ 7 nr. 4. Tilkjennes den skadete invaliderente for noen
del av det tidsrom for hvilket han etter sjømannsloven får
hyre etter tjenesteforholdets opphør (avmønstring), skal
denne rente betales til rederen.

Oslo 26 februar 1942.

Quisling.

J. A. Lippestad.

R. J. Fuglesang.

Lov*) om omsetning av fersk fisk m. v. 26 febr.
for innenlandsk forbruk. Nr. 3.

§ 1. Det er forbudt for andre enn den som er godkjent av
Forsyningsdepartementet eller den dette bemyndiger, å kjøpe
eller på annen måte erverve fra fisker fisk (derunder sild)
til forbruk innenlands som fersk vare (herunder filetrert,
frosset, lettsaltet eller røkt). Det kan settes vilkår for god-
kjenningen. Godkjenningen kan når som helst kalles tilbake.
Som vilkår for godkjenningen kan blant annet settes at den

*) Kunngj. 4 mars i Lovtid. 1 nr. 13.

26 febr. godkjente kjøper bare kan kjøpe eller erverve fisk i den ut-
 Nr. 3. strekning i hvilken han får anvisning fra Forsyningsdepartementet eller den dette bemyndiger til å gi slik anvisning.

Bestemmelsene i første ledd gjelder ikke kjøp eller annen
 25 febr. ervervelse til forbruk i egen husholdning og til detaljomsetning i det distrikt hvor fiskeren bringer fangsten i land.

§ 2. Den som fra fisker erverver slik fisk (derunder sild) som er nevnt i § 1, plikter å etterkomme de pålegg som Forsyningsdepartementet eller den dette bemyndiger gir om videre forhandling og forsendelse av fisken i fersk, filetrert, frossen, levende, skåret, lettsaltet eller røkt tilstand. Det samme gjelder andre som erverver sånn fisk for videre forhandling.

§ 3. Forsyningsdepartementet kan gi bestemmelser til utfylling og gjennomføring av denne lov.

§ 4. Bestemmelsene i forordning av 28 januar 1942 om straff for svarthandel og snikhandel kommer til anvendelse ved overtredelse av bestemmelsene i denne lov eller av pålegg og bestemmelser som gis i medhold av loven. Det samme gjelder ved medvirking til slik overtredelse.

Oslo 26 februar 1942.

Quisling.

E. Blehr.

R. J. Fuglesang.

26 febr. Lov *) om regulering av produksjon og
 Nr. 4. omsetning av fiskeredskaper og tauverk.

§ 1. Fiskeridirektøren kan utferdige nærmere regler om produksjon og omsetning av fiskeredskaper og tauverk.

§ 2. I den utstrekning fiskeridirektøren krever det, plikter enhver som har lager av fiskeredskaper og tauverk eller av materialer til slike varer, å avstå sine beholdninger til den fiskeridirektøren bestemmer.

Erstatning fastsettes ikke ved skjønn, men beregnes i samsvar med de prisreguleringsbestemmelser som gjelder ved avståingen. Avståing kan bare kreves gjennomført mot konstant betaling av erstatningen eller mot betryggende sikkerhet for betaling.

Avståing kan om nødvendig gjennomføres ved hjelp av politiet.

§ 3. Enhver som har lager av varer som nevnt i § 2, plikter å gi oppgave over beholdninger, tilvirking, innkjøp og omsetning etter regler som fastsettes av fiskeridirektøren.

§ 4. Overtredelse eller forsøk på overtredelse av bestemmelser som er utferdiget i medhold av §§ 1 eller 3 straffes med bøter. Er overtredelsen begått av noen som har handlet

*) Kunngj. 4 mars i Lovtid. 1 nr. 13.

på vegne av et selskap eller annen juridisk person, kan bøte- 26 febr.
straff også ilegges den som det er handlet på vegne av. Nr. 4.

De varer overtredelsen gjelder, kan inndras ved dom, også om de ikke tilhører noen skyldig. Kan varene ikke inndras, kan verdien helt eller delvis inndras hos den skyldige eller den han har handlet på vegne av. Inndraging etter denne paragraf er ikke straff.

Oslo 26 februar 1942.

Quisling.

E. Blehr.

R. J. Fuglesang.

**Midlertidig lov *) om tillegg til lov om fangst 26 febr.
av hval av 16 juni 1939 § 2, 3 ledd. Nr. 5**

For tiden inntil 1 januar 1943 kan Handelsdepartementet også gi tillatelse til fangst av seihval og spermhval på norsk sjøterritorium.

For fangsten av seihval betales en avgift av 20 øre pr. kilo omsatt kjøtt.

For fangsten av spermhval betales en avgift av 10 øre pr. kilo hodesperm samt 5 øre pr. kilo spekk som hver hval utbringes til.

Avgiften skal innbetales til det i hvallovens § 14, 2 ledd, omhandlede fond til dekning av utgiftene til kontrollen med fangsten og til undersøkelser av interesse for hvalfangsten ved Norges kyst.

Oslo 26 februar 1942.

Quisling.

E. Blehr.

R. J. Fuglesang.

**Midlertidig lov *) om forbud mot omsetning 26 febr.
av agnskjell til hermetikkfabrikker. Nr. 6.**

§ 1. Det er forbudt å kjøpe, selge eller på annen måte overdra agnskjell — mytilus modiola — (o-skjell, vobskjell, hesteskjel, kuskjell) til hermetikkfabrikker. Det er likeledes forbudt å levere eller motta levering av agnskjell til hermetikkfabrikk til oppfylling av tidligere inngåtte avtaler.

§ 2. Forordning av 28 januar 1942 om straff for svart-handel og snikhandel får anvendelse på overtredelse av bestemmelsene i denne lov.

§ 3. Denne lov trer i kraft straks og gjelder inntil videre.

Oslo 26 februar 1942.

Quisling.

E. Blehr.

R. J. Fuglesang.

* Kunngj. 4 mars i Lovtid. 1 nr. 13.

26 febr. Lov *) om hogstpålegg.

Nr. 7. § 1. Direktoratet for skogbruk, virkeshusholdning og jaktvesen kan fastsette størrelsen av det kvantum trevirkeiere og brukere av skog skal hogge driftsåret 1941—42 inntil 1 september 1942 og arten av det virke som skal hogges.

§ 2. Pålegg i medhold av § 1 kan gis uten hinder av bestemmelsen i lov om skjønn, ekspropriasjonssaker og odelsløsning av 1 juni 1917 § 73, første ledd.

§ 3. Den som ikke etterkommer pålegg som blir gitt med hjemmel i denne lov straffes med bøter inntil kr. 10 000.

Oslo 26 februar 1942.

Quisling.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

26 febr. Lov *) om omsetning m. v. av frø til jord-
Nr. 8. og hagebruk.

§ 1. Landbruksdepartementet kan utferdige bestemmelser om behandling og omsetning av frø til jord- og hagebruk. Det kan herunder fastsettes bestemmelser om tresking og rensing av frø, om plikt til å avgi oppgaver over beholdninger og om avleveringsplikt og rasjonering.

§ 2. Den som forsettlig overtrer bestemmelse som er gitt i medhold av denne lov eller som medvirker til det, straffes med bøter inntil kr. 50 000 eller med fengsel inntil 6 måneder eller med begge deler. På samme måte straffes forsøk.

Er overtredelsen begått under utøving av næring kan retten til å drive næringen fradømmes den skyldige for en tid av inntil 5 år.

Uaktsom overtredelse eller medvirken til det straffes med bøter eller fengsel inntil 3 måneder.

Varer som overtredelsen gjelder kan inndras ved dom også om de ikke tilhører noen skyldig. Kan gjenstandene eller varene ikke inndras, kan verdien helt eller delvis inndras hos den skyldige eller den han handler på vegne av. Inndraging etter denne paragraf er ikke straff.

Overtredelser etter denne bestemmelse er forseelse.

§ 3. Forordning av 21 desember 1940 om omsetning av rotvekstfrø m. v. oppheves.

Oslo 26 februar 1942.

Quisling.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

*) Kunngj. 4 mars i Lovtid. 1 nr. 13.

Midlertidig lov*) om endring i utlånsreglene 26 febr.
for Driftskredittkassen for jordbruket. Nr. 9.

I.

Driftskredittlag kan i samsvar med reglene i lov av 16 juli 1936 og forordning av 31 januar 1941 yte lån til kjøp av kraftfôr. Lånene betales tilbake innen 9 måneder.

II.

Denne bestemmelse gjelder til 1 juli 1943.

Oslo 26 februar 1942.

Quisling.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

Lov*) om endring i lov av 16 juli 1936 om 26 febr.
driftskreditt for mindre jordbrukere. Nr. 10.

I.

Lov av 16 juli 1936 om driftskreditt for mindre jordbrukere skal heretter hete: Lov om driftskreditt for jordbruket.

I overskriften til kapitel 1 og i §§ 1 og 7 skal benevnelsen Driftskredittkassen for mindre jordbrukere endres til Driftskredittkassen for jordbruket.

II.

Lovens § 15, 2 ledd, skal heretter lyde slik:

Tap kan ikke lignedes ut på medlemmene uten for så vidt reservefondet er utilstrekkelig til å dekke oppståtte tap. Det kan ikke i noe tilfelle lignedes ut mer enn 10 kroner året pr. medlemslott. Når det gjelder lån som er utbetalt de første 5 år etter at laget er godkjent av styret i Driftskredittkassen, bidrar staten likt med medlemmene til å dekke tap som må lignedes ut.

Oslo 26 februar 1942.

Quisling.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

Lov*) om endring i forordning om lønns- 26 febr.
regulering for de offentlige tjenestemenn Nr. 11.
av 20 desember 1941.

I.

Forordning om lønnsregulering for de offentlige tjenestemenn av 20 desember 1941 § 1 skal heretter lyde således:

I departementene skal gjennomføres følgende nye lønnsordning:

*) Kunngj. 4 mars i Lovtid. 1 nr. 13.

26 febr.	Stillinger som nå er tillagt en lønn av			
Nr. 11. kr.	12 600	} overføres til ny lønn kr.		13 500
»	11 700			
»	10 800	—»—	»	12 150
»	9 000	—»—	»	10 350
»	7 650—9 000	—»—	»	9 000—10 350
»	7 200—8 550	—»—	»	8 450—9 800
»	7 200—8 100	—»—	»	8 450—9 350
»	6 750—8 100	—»—	»	8 100—9 450
»	6 300—7 650	—»—	»	7 650—9 000
»	5 400—6 750	—»—	»	6 750—8 100
»	4 950—6 300	—»—	»	6 300—7 650
»	4 050—4 950	—»—	»	5 350—6 250
»	3 600—5 400	—»—	»	4 550—6 350
»	3 400—4 500	—»—	»	4 350—5 450
»	3 200—4 950	—»—	»	4 150—5 900
»	2 950—4 050	—»—	»	3 900—5 000
»	2 350—3 450	—»—	»	3 150—4 250
»	2 350—3 250	—»—	»	3 150—4 050

Alderstilleggene blir uforandret.

For stillinger som nå er tillagt en lønn av kr. 13 500 eller mer, blir lønnen uforandret.

II.

Bestemmelsen under I får også anvendelse i tidsrommet fra 1 januar 1942 til denne lovs ikrafttreden.

Oslo 26 februar 1942.

Quisling.

Prytz.

R. J. Fuglesang.

26 febr. **Lov*)** om endring i lov nr. 5 av 14 mai
Nr. 12. 1917 om foranstaltninger til å sikre og
ordne landets forsyning med livsfornøden-
heter og andre varer.

Lov om foranstaltninger til å sikre og ordne landets for-
syning med livsfornødenheter og andre varer av 14 mai 1917
§ 7 skal lyde så:

Opplysninger som erverves i henhold til denne lov, plik-
ter vedkommende offentlige tjenestemann å bevare taushet
om. Dog plikter tjenestemannen å gi ligningsmyndighetene
opplysninger som de forlanger i medhold av lov nr. 8 av 18
august 1911 § 66 og lov nr. 9 av s. d. § 58.

Oslo 26 februar 1942.

Quisling.

E. Blehr.

R. J. Fuglesang.

*) Kunngj. 4 mars i Lovtid. 1 nr. 13.

Lov*) om oppsamling, avståing og bruk 26 febr. av avfall som kan nyttes til fôr eller fremstilling av fôrstoffer. Nr. 13.

§ 1. Det er forbudt å tilintetgjøre eller forspille husholdningsavfall eller annet matavfall som kan brukes til fôr eller til fremstilling av fôrstoffer. Likeledes er det forbudt å blande det med annet avfall som ikke kan nyttes til slikt formål.

§ 2. Enhver som eier eller bestyrer beboelseshus, og som ikke anvender avfall til fôring av egne husdyr, plikter å anskaffe og vedlikeholde samledunker eller andre innretninger som helserådet har godkjent for samling av fôrnyttig avfall.

Den som driver hotell, restaurant, kafé, anstalthusholdning eller annen virksomhet hvor matnyttig avfall forekommer, og som ikke anvender avfallet til fôring av egne husdyr, plikter selv å holde samleinnretning for fôrnyttig avfall enten virksomheten drives i egen gård eller i leid lokale.

§ 3. I hver husstand skal fôrnyttig avfall holdes atskilt fra annet avfall og daglig anbringes i samledunker eller andre innretninger som nevnt i § 2, første ledd. Den som forestår husholdningen, skal påse at dette blir gjort.

Eier eller leder av hotell, restaurant, kafé, anstalthusholdning eller annen virksomhet skal påse at det blir tatt vare på alt fôrnyttig avfall, og at det blir anbrakt i samleinnretninger som nevnt i § 2, annet ledd.

§ 4. Avfallet skal avstås til den som Forsyningsdepartementet eller forsyningsnemnda bestemmer.

Dersom Forsyningsdepartementet ikke har truffet bestemmelse om hvem som skal disponere avfallet, skal forsyningsnemnda treffe avtale om avhenting med husdyrholdere eller med andre som ønsker å avhende avfallet til husdyrholdere.

Hvor det fôrnyttige avfall ikke kan finne avsetning til husdyrholdere på den måte som er nevnt i annet ledd, skal kommunen sørge for avhenting. Kommunen skal avhende avfallet til husdyrholdere eller anvende det til fôring av husdyr som kommunen selv eier.

§ 5. Hoteller, restauranter, anstalthusholdninger og andre bedrifter eller institusjoner som i alminnelighet avhender fôrnyttig avfall mot betaling, kan kreve godtgjørelse for avståingen i samsvar med gjeldende prisbestemmelser.

Ellers kan det ikke kreves godtgjørelse for avståing av avfall. Heller ikke kan mulige utlegg til anskaffelse og vedlikehold av samledunker eller andre samleinnretninger kreves erstattet.

*) Kunngj. 4 mars i Lovtid. 1 nr. 13.

26 febr. § 6. Når Forsyningsdepartementet bestemmer det, plikter
 Nr. 13. kommunen å sørge for transport av førnyttig avfall til fabrikk
 som anvender det til fremstilling av førstoffer. Forsynings-
 departementet fastsetter hvor meget fabrikken skal refundere
 kommunen av omkostningene ved transporten. Fabrikken skal
 ikke i noe tilfelle betale mer enn den del av transportomkost-
 ningene som overstiger de utgifter kommunen vilde ha hatt om
 avfallet var blitt transportert bort på vanlig måte.

§ 7. Den som henter eller plikter å hente førnyttig av-
 fall, skal påse at det transporteres vekk fra samlestedet før
 det tar skade, og at transporten foregår i dertil egnete vogner,
 samledunker eller andre innretninger. Om sommeren skal av-
 fallet hentes minst to ganger og om vinteren minst en gang
 pr. uke. Dog skal avfallet i alle tilfelle hentes så ofte som ved-
 kommende helseråd har bestemt.

§ 8. Førstoffer som er fremstilt av førnyttig avfall ved
 fabrikk, må ikke selges eller på annen måte avhendes uten
 etter tillatelse fra Forsyningsdepartementet.

§ 9. Forsyningsdepartementet kan gjøre unntak fra be-
 stemmelsene i denne lov og gi utfyllende forskrifter. Departe-
 mentet kan bemyndige forsyningsnemnda til å gjøre unntak
 fra bestemmelsene.

§ 10. Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer denne
 lov eller noen forskrift gitt i henhold til den, eller som med-
 virker til det, straffes med bøter eller med fengsel inntil 3
 måneder eller med begge deler. På samme måte straffes
 forsøk.

Ved overtredelse av § 8 kommer dog bestemmelsene i for-
 ordning av 28 januar 1942 om straff for svarthandel og snik-
 handel til anvendelse.

§ 11. §§ 2, 9 og 10 trer i kraft dagen etterat loven er
 kunngjort i Norsk lovtidend. De øvrige bestemmelser trer i
 kraft 15 april 1942.

Oslo 26 februar 1942.

Quisling.

E. Blehr.

R. J. Fuglesang.

26 febr. Lov*) om skjønnsnevnder til fastsettelse
 Nr. 14. av erstatningen ved avståing av visse me-
 taller.

§ 1. Når Forsyningsdepartementet krever avstått til
 Norges metallsentral varer eller andre gjenstander som helt

*) Kunngj. 4 mars i Lovtid. 1 nr. 13.

eller delvis består av eller inneholder kobber, tinn, bly eller 26 febr.
nikkel, og som ikke tilhører staten eller statsinstitusjoner, Nr. 14.
blir erstatningen i mangel av minnelig overenskomst å fast-
sette ved skjønn.

Forordning om plikt til å avstå varer eller andre gjen-
stander av 6 desember 1940 § 1, annet ledd, første punktum,
kommer ikke til anvendelse.

§ 2. Til å avgi skjønn etter § 1 opprettes egne skjønns-
nemnder for de distrikter som Forsyningsdepartementet fast-
setter.

Skjønnsnevnden skal ha tre medlemmer og tre personlige
varamenn, som oppnevnes av herreds- eller byretten i det
domssokn hvori skjønnsnemnden har sitt sete. Av medlem-
mene oppnevnes en som formann og av varamennene en som
varaformann.

Medlemmene må opfylle betingelsene for å være dommer,
(domstolslovens § 53) og oppnevnes blant kyndige personer.
Formannen og hans varamann skal ha juridisk embetseks-
amen. Ingen kan oppnevnes som medlem av eller varamann
i skjønnsnemnden når han er ansatt i Norges metallsentral.

De oppnevnte plikter å ta imot vervet.

Skjønnsnevndens medlemmer skal foruten skyss- og kost-
godtgjørelse ha betaling som fastsettes av Forsyningsdeparte-
mentet.

§ 3. Blir partene ikke enige om erstatningen, skal Norges
metallsentral bringe saken inn for skjønnsnemnden i det di-
strikt hvor metallvarerne er avstått. Eieren plikter å finne seg
i at de metallgjenstander som kreves avstått, straks blir sendt
til distriktets samlesentral for metallvarer. Videre forføyning
over de avståtte metallgjenstander kan ikke foretas før skjønn
er holdt.

Formannen i skjønnsnevnden sørger for at partene så
vidt mulig får varsel i anbefalt brev om avholdelsen av skjøn-
net. Skjønnet kan dog i alle tilfelle fremmes selv om en part
ikke møter eller ikke er blitt varslet.

Om ugildhet for medlemmene av skjønnsnevnden gjelder
de samme regler som for dommere. Ved avgjørelse av om et
skjønnsmedlem er ugildt, deltar medlemmet selv i avgjørelsen.

Over skjønnsforretningen føres protokoll.

Partene skal snarest mulig få melding om skjønnsresul-
tatet i anbefalt brev.

Overskjønn kan ikke kreves.

Skjønnet kan påankes til opphevelse på grunn av feil
i saksbehandlingen eller rettsanvendelsen når saken angår en

26 febr. formuesverdi på over 500 kroner. Ankefristen er fire uker
 Nr. 14. etter at parten har fått melding om skjønnsresultatet. Anken
 som ikke har oppsettende virkning, hører under Høyesterett.

Oslo 26 februar 1942.

Quisling.

E. Blehr.

R. J. Fuglesang.

26 febr. **Lov *)** om fremstilling av tobakksvarer
 Nr. 15. og om regulering av deres omsetning.

§ 1. Fremstilling av ferdige tobakksvarer (røyketobakk, sigarer, sigar-sigaretter, sigarillos, sigaretter, skråtoakk og snus) kan bare foregå etter tillatelse fra Forsyningsdepartementet. Det kan settes vilkår for slik tillatelse. Tillatelsen kan når som helst kalles tilbake.

§ 2. Det skal iverksettes regulering av omsetningen av ferdige tobakksvarer.

Reguleringen skal også omfatte norskavlet tobakk når tobakken har vært behandlet på tobakksfabrikk.

§ 3. Forsyningsdepartementet fastsetter det tidspunkt fra hvilket reguleringen skal gjelde og gir nærmere forskrifter til gjennomføring av reguleringen, herunder forskrifter om oppgaveplikt og regnskapsplikt for tobakksforhandlere og tobakksfabrikker.

Forsyningsdepartementet kan bestemme at tobakksfabrikkene skal føre slik kontroll med omsetningsreguleringen som departementet fastsetter og bære omkostningene ved kontrollen.

§ 4. Bestemmelsene i forordning av 28 januar 1942 om straff for svarthandel og snikhandel kommer til anvendelse ved overtredelse av bestemmelsene i denne lov eller av bestemmelser som gis i medhold av loven. Det samme gjelder ved medvirkning til slik overtredelse.

Oslo 26 februar 1942.

Quisling.

E. Blehr.

R. J. Fuglesang.

26 febr. **Lov **)** om omsetning og bruk av petro-
 Nr. 16. leum.

§ 1. Det er forbudt for andre enn importører og forhandlere av petroleum å selge eller på annen måte overdra petroleum uten etter tillatelse fra Forsyningsdepartementet, Kommunikasjonsdirektoratet.

*) Kunngj. 4 mars i Lovtid. 1 nr. 13.

**) Kunngj. 6 mars i Lovtid. 1 nr. 14.

Det er forbudt å overdra petroleum uten at erververen 26 febr.
samtidig leverer slik kjøpetillatelse som Forsyningsdeparte- Nr. 16.
mentet fastsetter.

§ 2. Det er forbudt å erverve petroleum når overdra-
gelsen er i strid med bestemmelsene i § 1.

§ 3. Det er forbudt å bruke petroleum av egne eller andres
beholdninger uten etter særskilt tillatelse fra de myndigheter
som kan gi kjøpetillatelse.

Kjøpetillatelse gir vedkommende forbruker rett til å be-
nytte det tilståtte kvantum petroleum i den tid, til det formål
og på de øvrige vilkår som er nevnt i tillatelsen.

§ 4. Den som søker om kjøpe- eller brukstillatelse for
petroleum plikter å gi den myndighet som skal avgjøre søk-
naden de opplysninger som trenges for å kunne bedømme hans
behov for petroleum.

§ 5. Forsyningsdepartementet kan gi bestemmelser til
utfylling og gjennomføring av loven.

§ 6. Bestemmelsene i forordning om straff for svart-
handel og snikhandel av 28 januar 1942 kommer til anven-
delse ved overtredelse av bestemmelsene i denne lov eller av
bestemmelser som gis i medhold av loven. Det samme gjelder
ved medvirkning til slik overtredelse.

§ 7. Ved denne lovs ikrafttreden oppheves Forsynings-
departementets forskrifter av 28 august 1940 om salg og bruk
av petroleum med senere endringsbestemmelser og bestemmel-
ser gitt i medhold av forskriftene.

Oslo 26 februar 1942.

Q u i s l i n g.

E. Blehr.

R. J. Fuglesang.

Lov*) om endring i forordning om krigs- 26 febr.
skadetrygd for løsøre av 21 august 1941. Nr. 17.

I forordning av 21 august 1941 om krigsskadetrygd for
løsøre skal § 20, punkt 1. a., lyde:

§ 20. *Erstatningsberegningen.* Når det er bindende av-
gjort at vilkårene for erstatning av Krigsskadetrygden er til
stede, fastsetter styret på grunnlag av alle foreliggende opp-
lysninger skadebeløpet og erstatningsbeløpet. Ved fastsettelsen
av erstatningsbeløpet iakttas følgende:

1. a. Personlig løsøre: Skade til og med kr. 2 000 inn-
føres i beregningen med 100 %. Den del av skaden som ligger
over kr. 2 000 og til og med kr. 5 000, innføres i beregningen
med 90 %. Den del av skaden som ligger over kr. 5 000 og
til og med kr. 10 000, innføres i beregningen med 75 %. Den

*) Kunngj. 13 mars i Lovtid. 1 nr. 16.

26 febr. del av skaden som ligger over kr. 10 000 og til og med kr. Nr. 17. 20 000, innføres i beregningen med 60 %.

Den del av skaden som overstiger kr. 20 000, innføres i beregningen med 50 %.

Skade på løsøre som eies av personer tilhørende samme husstand, behandles som én skade. Hvis det finnes rimelig, kan styret dog treffe annen bestemmelse for enkelte medlemmer av husstanden, således for tjenere og for hjemmeværende barn som helt eller delvis forsørger seg selv.

Hvor styret finner det rimelig, kan det innføre skadebeløpet for enkelte gjenstander eller grupper av sånne i foranstående beregning med redusert beløp.

Oslo 26 februar 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Hagelin.

R. J. Fuglesang.

26 febr. **Midlertidig lov *)** om tillegg til lov om geist-
Nr. 18. lige embetsmenns og klokkeres lønning av
14 juli 1897.

§ 1. Ordning som biskopen treffer om betjening av ledig presteembete etter lov om geistlige embetsmenns og klokkeres lønning av 14 juli 1897 § 37, tredje ledd, skal inntil videre forelegges Kirkedepartementet til godkjenning, såfremt ordningen antas å få en varighet av minst tre måneder.

§ 2. Kirkedepartementet kan konstituere en annen prest enn domprosten til å styre et ledig bispeembete. Den som konstitueres i embetet, får da så stor del av bispeembetets inntekter som departementet bestemmer. Ellers gjelder reglene i § 40 i lov om geistlige embetsmenns og klokkeres lønning av 14 juli 1897.

§ 3. Kirkedepartementet bemyndiges til, når forholdet gjør det nødvendig, å overdra bestyrelsen av et domprostembete til en annen prest i bispedømmet.

Oslo 26 februar 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

R. Skancke.

R. J. Fuglesang.

26 febr. **Lov *)** om medlemsskap i Norsk presse-
Nr. 19. samband.

§ 1. Presseyrket kan bare utøves av Norsk pressesambands medlemmer.

*) Kunngj. 13 mars i Lovtid. 1 nr. 16.

§ 2. Sjefen for Kultur- og folkeopplysningsdepartementet 26 febr.
gir nærmere forskrifter til gjennomføring av denne lov, samt Nr. 19.
om Norsk pressesambands organisasjon og virksomhet og
medlemmenes rettigheter og plikter.

Oslo 26 februar 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Gulbrand Lunde.

R. J. Fuglesang.

Lov *) om utgivelse av trykt skrift.

26 febr.

I samsvar med § 3, 2 ledd, i Ministerpresidentens kunn-
gjøring av 5 februar 1942 fastsettes følgende, som gjelder
uten hensyn til Grunnlovens bestemmelser:

Nr. 20.

§ 1. Utgivelsen av trykt skrift er underkastet de bestem-
melser som treffes av Kultur og folkeopplysningsdeparte-
mentet.

§ 2. Kultur- og folkeopplysningsdepartementet kan med
bindende virkning nedlegge endelig eller midlertidig forbud
mot utgivelse av et trykt skrift, når hensynet til statens sik-
kerhet og folkets vel forlanger det. Utgiveren (ansvarsha-
vende redaktør eller disponent) skal dog som regel tilstilles
en advarsel før det etableres forbud mot utgivelse, — hvis
departementet ikke finner at øyeblikkelig forbud er nødvendig.

Det trykte skrift som foranlediger forbud, kan på forlan-
gende av Kultur- og folkeopplysningsdepartementet inndras,
uten hensyn til i hvis besittelse det er. Det samme gjelder
trykt skrift som utgis i strid med nedlagt forbud.

Avis eller tidsskrift som på eget initiativ vil innstille ut-
givelsen, må underrette Kultur- og folkeopplysningsdeparte-
mentet om dette minst en måned før stansen.

§ 3. Kultur- og folkeopplysningsdepartementet kan påby
eieren eller lederen av avis, tidsskrift eller annet trykt skrift
å fjerne en person fra hans stilling i bedriften, hvis man finner
at vedkommende i sitt virke motarbeider eller hemmer en sunn
og landsgagnlig utvikling av norsk pressevirksomhet. Even-
tuelle nyansettelser foretas i slike tilfelle i samarbeid med
departementet eller dets fullmektig.

§ 4. Den som overtrer bestemmelsene i denne loven, eller
forskrifter som gis i henhold til den, eller som medvirker
til en slik overtredelse, straffes med bøter eller fengsel inntil
3 — tre — år. Skjer overtredelsen av uaktsomhet, kommer
bare bøter til anvendelse.

Overtredelse betraktes som forseelse.

*) Kunngj. 13 mars i Lovtid. 1 nr. 16.

26 febr. § 5. Enhver tidligere lovbestemmelse om pressevirksom-
Nr. 20. het oppheves i den utstrekning den strider mot denne lovs
bestemmelse.

Oslo 26 februar 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Gulbrand Lunde. Sverre Riisnæs.

R. J. Fuglesang.

26 febr. **Lov** *) om utpantingsrett for bøter som
Nr. 21. ilegges befolkningen i et distrikt.

Når offentlig myndighet legger befolkningen i et distrikt
eller en del av den en bot, kan de beløp som liknes ut på de
enkelte betalingspliktige, drives inn ved utpanting.

Innenriksdepartementet fastsetter for hvert enkelt tilfelle
nærmere regler om utlikningen og innbetalingen.

Oslo 26 februar 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Sverre Riisnæs.

R. J. Fuglesang.

26 febr. **Lov** *) om utsetting av tvangsfullbyrdelse
Nr. 22. overfor krigsfrivillige.

§ 1. Når det begjæres tvangsauksjon eller ammen dekningsforfølgning, herunder utlevering etter lov om kjøp på avbetaling av 21 juli 1916, i anledning av gjeldskrav mot en saksøkt som opplyses å gjøre tjeneste som frivillig i Den norske legion, Regiment Nordland eller i den tyske forsvarsmakt for øvrig, kan namsmyndigheten utsette dekningsforfølgningen i seks måneder, hvis det ikke er uantakelig at misligholdelsen av gjelden skyldes tjenstgjøringen. Under samme vilkår skal dekningsforfølgningen utsettes, når kravet gjelder beløp pr. kr. 500 eller mer; det samme gjelder når kravet angår skatt av formue og inntekt til stat eller kommune, alderstrygdavgift, ekstraordinær formuesskatt, særskilt skatt til staten på inntektsstigning eller skatt av motorvogner. Utsetting kan gjøres betinget av at de lovlige omkostninger og skyldige renter betales. Dette gjelder dog ikke for skattekrav som nevnt i første ledd.

Bestemmelsene i første og annet ledd får tilsvarende anvendelse, når en utsatt dekningsforfølgning skal fremmes.

Bestemmelsene i første til tredje ledd får tilsvarende anvendelse når en fordring i henhold til særskilt forskrift søkes inndrevet ved trekk i lønn m. v.

*) Kunngj. 13 mars i Lovtid. 1 nr. 16.

Før namsmyndigheten treffer avgjørelse etter denne paragraf bør den gi saksøkeren høve til å uttale seg. 26 febr. Nr. 22.

Bestemmelsene i denne paragraf gjelder ikke dekningsforfølgning for krav på underholdsbidrag til ektefelle eller barn.

§ 2. Så lenge den frivillige gjør tjeneste som i § 1 nevnt, kan hans bo ikke tas under konkursbehandling etter begjæring av noen fordringshaver. De frister som er fastsatt i konkursloven av 6 juni 1863 §§ 42—46, løper ikke under tjenstgjøringen.

Oslo 26 februar 1942.

Quisling.
Ministerpresident.

Sverre Riisnæs.

R. J. Fuglesang.

Forordning.*) (Landbruksdepartementet.)

26 febr.

I forordning av 1 mars 1941 om bruk av visse sprøytemidler gjøres følgende endringer:

Punkt 1 skal lyde:

Det er forbudt å sprøyte frukttrær og bærvekster av ethvert slag med preparater som inneholder tjæreoljer (frukt-trekarbolineer og sprøyteoljer).

Punkt 2, annet ledd (nytt), skal lyde:

Det er forbudt å selge nikotinpreparater fra forhandler uten samtykke av Produksjonsdirektoratet, Landbruksdepartementet.

Forordning.)** (Forsyningsdepartementet.)

26 febr.

Omsetning og bruk av petroleum.

I medhold av § 5 i lov av 26 februar 1942 om omsetning og bruk av petroleum bestemmes:

Kap. I. Tildeling av petroleum til norske forbrukere.

§ 1. *Alminnelige bestemmelser om anvisning av petroleum.* Forbrukeren skal i sin søknad om petroleum opplyse om han sitter inne med beholdning av petroleum.

Anvisning på petroleum skal nøye angi det formål det tilstøtte kvantum er bestemt til. Det må tydelig gå fram av

*) Kunngj. 13 mars i Lovtid. 1 nr. 16.

**) Kunngj. 6 mars i Lovtid. 1 nr. 14.

26 febr. anvisningen om den gir ervervstillatelse eller tillatelse til bruk av beholdning.

Anvisningen gjelder i den måned den er utstedt for og i den følgende måned.

Anvisninger kan ikke overdras.

§ 2. *Petroleum til belysning.* Når det godtgjøres at det ikke er adgang til å nytte elektrisk lys eller annen brukbar belysning kan forsyningsnemnda anvise:

1. Til privatboliger inntil 2 liter pr. måned for hver husstand. Er det spebarn eller syke i husstanden, kan anvisning gis på inntil 3 liter pr. måned i alt.

Det må ikke anvises petroleum til belysning for feriereisende (herunder hytteeiere) og turfolk.

2. Til tømmer-koier som er i bruk, inntil 2 liter pr. måned i hogsttiden.
3. Til arbeidsbarakker som brukes som losji, inntil 2 liter pr. måned for hvert lag på inntil 10 mann.
4. Til internater, hoteller, pensjonater o. l. inntil 3 liter pr. måned i alt for steder med til og med 5 gjesterom, inntil 4 liter pr. måned i alt for steder med flere enn 5, men ikke flere enn 10 gjesterom, og inntil 5 liter pr. måned i alt for steder med flere enn 10 gjesterom som er i bruk.
5. Til kaféer inntil 2 liter pr. måned.
6. Til skoler inntil 3 liter pr. måned for hvert skolerom som er i bruk.
7. Til industrielle bedrifter, verksteder, kontorer og forretningslokaler inntil 4 liter pr. måned når lokalene har et samlet flateinnhold på inntil 60 m², og inntil 5 liter pr. måned når lokalene er større.

8. Til anlegg for tilvirking av fisk inntil 4 liter pr. måned når lokalene har et samlet flateinnhold på inntil 60 m², og inntil 5 liter pr. måned når lokalene er større. Er anlegget i drift bare en del av måneden, må det ikke gis anvisning på mer enn en forholdsmessig del. Til arbeidsbelysning i egnerbuer og rorbuer kan anvisning gis i samme utstrekning som til anlegg for tilvirking av fisk. I tiden fra 1 oktober til 31 mars kan det i tillegg til vanlige rasjoner gis anvisning på inntil 6 liter petroleum pr. måned til anlegg for tilvirking av fisk og til rorbuer, og inntil 3 liter pr. måned til egnerbuer.

9. Til sykehus, apotek og legekontorer kan gis anvisning på petroleum for det strengt nødvendige behov.

10. Til fjøs og stall inntil 2 liter pr. måned når det er 5 eller færre dyr (hester og storfe), inntil 3 liter pr. måned når det er flere enn 5, men ikke flere enn 10 dyr, og inntil 3,5 liter pr. måned når det er flere enn 10 dyr.

Til hønserier med over 100 høns kan gis anvisning på 26 febr. inntil 3 liter pr. måned.

I Nordland, Troms og Finnmark fylker kan det i tiden fra 1 oktober til 31 mars gis følgende tilleggsanvisninger: De i nr. 1, 4, 5, 6, 7 og 10 nevnte rasjoner kan økes med inntil 3 liter pr. måned. De i nr. 2 og 3 nevnte rasjoner kan økes med inntil 1 liter pr. måned. De i nr. 8, første ledd, nevnte rasjoner kan økes med inntil 10 liter pr. måned til anlegg for tilvirking av fisk og til rorbuer, og inntil 5 liter pr. måned til egnerbuer.

Anvisning på petroleum til belysning kan gis for en måned om gangen.

§ 3. *Petroleum til koking.* Når søkeren kan godtgjøre at han for sin husholdning ikke har eller kan få adgang til ildsted, gass eller elektrisk strøm, kan forsyningsnemnda an vise:

1	liter pr. uke for hver husstand på 1 eller 2 personer		
1,5	—»—	—»—	3 »
2	—»—	—»—	4 » 5 »
3	—»—	—»—	6 » flere »

Til familier som har spebarn eller syke, kan gis anvisning på en tilleggsrasjon på inntil 1 liter pr. uke.

Anvisning på petroleum til koking kan bare gis mot at søkeren på skjema fastsatt av Mineraloljekontoret gir erklæring om at det ikke kan ordnes med koking på annen måte enn ved å bruke petroleum.

Anvisning på petroleum til koking kan gis bare for en måned om gangen.

Det må ikke anvises petroleum til feriereisende (hytteiere) og turfolk.

§ 4. *Petroleum til industrielt bruk.* Når det godtgjøres at petroleum ikke kan erstattes med andre stoffer eller oppvarmingsmidler, kan forsyningsnemnda an vise inntil 30 % av søkerens normale forbruk i 1939 (jfr. dog § 7). Ved anvisningen skal det tas hensyn til i hvilken grad bedriften er beskjeftiget.

Petroleumsdestillat må ikke anvises. Heller ikke må petroleum anvises eller brukes til fremstilling av frysevasker.

Anvisning av petroleum til industrielt bruk kan gis for inntil en måned om gangen.

§ 5. *Petroleum til fyrbelysning og fyrbetjening.* Hvis andre belysningsmidler ikke kan brukes, kan forsyningsnemnda gi anvisning på petroleum til absolutt nødvendig fyrbelysning.

Til bruk for fyrbetjening kan forsyningsnemnda gi anvisning til strengt nødvendig behov for belysning, oppvarming

26 febr. og koking, dersom ikke annen belysning eller annet brennstoff kan brukes.

Anvisning på petroleum til fyrbelysning og fyrbetjening kan gis for inntil to måneder om gangen.

§ 6. *Petroleum til fiskefartøyer.* Til bruk på fiskefartøyer som får brenselolje, kan forsyningsnemnda an vise det strengt nødvendige behov til lanterner, belysning, koking og oppfyring av motoren, når ikke annet brensel kan brukes. Til oppfyring av motorer med «hurtigoppfyring» kan petroleum ikke anvises.

Inntil videre kan anvisning gis for den tid fisket varer.

Anvisningen gis av forsyningsnemnda på fartøyet s hjemsted. Befinner et fartøy seg utenfor hjemstedet, kan søknad om tildeling av petroleum rettes til nærmeste forsyningsnemnd, som skriftlig, telefonisk eller telegrafisk innhenter til latelse til å utstede anvisning hos forsyningsnemnda på fartøyet s hjemsted. I særlige tilfelle, når det gjelder øyeblikkelig behov, og det er umulig i tide å få forbindelse med forsyningsnemnda på fartøyet s hjemsted, kan nærmeste forsyningsnemnd på egen hånd foreta tildelingen. Melding om tildelingen skal snarest mulig sendes hjemstedets forsyningsnemnd.

§ 7. *Begrensning av det kvantum petroleum som kan anvises etter §§ 2—6.* Forsyningsnemnda kan ikke til noen forbruker gi anvisning på større kvantum enn 150 kg for en måned. Finner forsyningsnemnda at søkeren bør ha mer enn dette kvantum for en måned, sender nemnda søknaden med forslag om tildeling utover de 150 kg til Kommunikasjonsdirektoratet, Mineraloljekontoret, til avgjørelse (jfr. § 10).

§ 8. *Petroleum til rute- og fraktfartøyer m. v. i innenriks sivil fart.* Til rute- og fraktfartøyer, kullfyrte fiskefartøyer, fartøyer som transporterer fersk fisk og sild, slepebåter og lignende fartøyer i innenriks sivil fart — herunder seilfartøyer — kan tildeles det absolutt nødvendige behov av petroleum til lanterner, belysning, koking og oppfyring av motoren. Til oppfyring av motorer med «hurtigoppfyring» kan petroleum ikke anvises. Til fartøyer som har elektriske lysanlegg, kan bare tildeles petroleum til belysning under kjelsjau, opplag og lignende og elektrisk lys ikke kan fås fra land.

For fartøyer som går i løs fraktfart sendes søknaden til transportutvalget i det distrikt der fartøyet skal innta last eller transporten foregå. For rute fartøyer sendes søknaden til transportutvalget i det distrikt der fartøyet er hjemme hørende eller ruten har sitt utgangspunkt. I de byer der det er trafikknemnd, skal søknaden sendes direkte til trafikknemnda dersom farten går utover transportutvalgets distrikt. Søknaden skrives i tre eksemplarer på fastsatt skjema.

Søknad om petroleum til fart innen transportutvalgets

distrikt avgjøres av transportutvalget. Går farten over flere distrikter innenfor et trafikkområde, skal transportutvalget sende søknaden til trafikknemnda til avgjørelse, eller hente inn trafikknemndas avgjørelse om tildeling telefonisk eller telegrafisk. Går farten ut over ett trafikkområde, sendes søknaden til eller forelegges for Kommunikationsdirektoratet (Trafikkkontoret) til avgjørelse. På grunnlag av den fastsatte tildeling gir transportutvalget, eller politiet (lensmannen) i de distrikter hvor dette er bestemt, anvisning på erverv eller bruk av petroleum. Anvisningen utstedes i 3 eksemplarer. Originalen leveres søkeren, en gjenpart beholdes av den utstedende myndighet og den annen gjenpart sendes forsyningsnemnda. Gjenpartene til forsyningsnemnda skal sendes samlet minst en gang hver uke.

§ 9. *Petroleum til fartøyer i utenriks sivil fart.* Søknad om petroleum til bruk på fartøyer i utenriks sivil fart skrives i to eksemplarer på skjema nr. 226 og sendes til tollkammeret i det distrikt der fartøyet befinner seg. Tollkammeret sender søknaden til Trafikkkontoret, eller forelegger den telefonisk eller telegrafisk til avgjørelse.

Når Trafikkkontorets tildeling foreligger, anfører tollkammeret på baksiden av begge eksemplarer av søknaden det kvantum petroleum som er tildelt, dato, tollkammerets stempel og underskrift. Det ene eksemplar av søknaden oppbevares av tollkammeret, som hver fjortende dag sender disse eksemplarer samlet til Økonomi- og Kontrollkontoret. Det annet eksemplar av søknaden skal påføres «Gjenpart for leverandøren» og sendes leverandøren som legitimasjon for utlevering av det tildelte kvantum. Leverandøren sender disse eksemplarer en gang hver måned til Økonomi- og Kontrollkontoret.

§ 10. *Petroleum til andre formål og utover de kvanta som er fastsatt i §§ 2—9.* Søknad om tildeling av petroleum utover de kvanta som er angitt i §§ 2—7, eller til andre formål enn dem som er nevnt i §§ 2—9, avgjøres av Kommunikationsdirektoratet, Mineraloljekontoret. Søknaden sendes gjennom forsyningsnemnda som skal uttale seg om søknaden.

Søknad om petroleum til formål som står i forbindelse med Norges statsbaner eller statens veivesen sendes direkte til og avgjøres av Kommunikationsdirektoratet, Mineraloljekontoret.

Kap. II. Tildeling av petroleum til norske personer og firmaer som arbeider for tyske myndigheter.

§ 11. Anvisning på petroleum til norske personer eller firmaer til oppdrag som utføres for tyske myndigheter gis av forsyningsnemnda. Søknaden om petroleum skal være påført

26 febr. «Bescheinigung» (bevitnelse) om det kvantum petroleum som trenges og det formål den skal brukes til. «Bescheinigung» utferdiges på skjema nr. 26, og må være undertegnet av «Bauleitung» (byggeledelsen) når det gjelder byggearbeider, og «Standortältester Offizier» når det gjelder andre oppdrag for Deutsche Wehrmacht. «Bescheinigung» må også være underskrevet av vedkommende «Wehrwirtschaftsoffizier».

Søknad om petroleum til norske fartøyer i innenriks fart for tyske myndigheter skrives på skjema nr. 220 a. Søknaden må inneholde bevitnelse om det oppdrag fartøyet har fra den myndighet som har gitt oppdraget. Søknaden sendes inn og behandles på samme måte som bestemt i § 8.

Søknad om petroleum til fartøyer som skal i utenriks fart etter oppdrag fra tyske myndigheter skrives på skjema nr. 226. Søknaden skal vedlegges «Bescheinigung» (bevitnelse) utstedt og stemplet av den myndighet som har gitt oppdraget. Rett til å gi slik «Bescheinigung» har bare Kriegsmarine-dienststelle, Seetransportvertreter, Hafenkapitäne, Wehrwirtschaftsoffiziere og Seekommandanten. Søknaden sendes inn og behandles på samme måte som bestemt i § 9.

Bestemmelsene i § 1 gjelder også for anvisninger etter denne paragraf.

Kap. III. Tildeling av petroleum til tyske myndigheter.

§ 12. Anvisning på petroleum til tyske militære i Norge utstedes av Heeresverwaltung Norwegen.

Anvisning på petroleum til tyske sivile myndigheter i Norge utstedes av «Mineralölreferent» i Reichskommissariatet.

Kap. IV. Anvisning ved salg av petroleum fra importør til forhandler.

§ 13. Forsyningsnemnda utsteder anvisning til forhandler på kjøp av petroleum fra importør.

Anvisning må ikke gis for kjøp av større kvantum enn det totale kvantum forhandleren leverer inn kjøpeanvisninger for.

Kap. V. Oppgaveplikt m. v.

§ 14. Importører av petroleum skal senest den 25de i hver måned sende inn til Kommunikasjonsdirektoratet, Økonomi- og Kontrollkontoret, en gjenpart av sine salgslister vedlagt de anvisninger som er effektivert i foregående kalendermåned.

Forhandler av petroleum skal føre nøyaktige lister over alle salg med oppgave over leveringsdatum, kjøper og levert

kvantum. Forhandleren skal sende alle anvisninger til forsyningsnemnda sammen med et eksemplar av salgslisten. 26 febr.

Forsyningsnemnda sender ved hver måneds utgang inn til Kommunikasjonsdirektoratet, Økonomi- og Kontrollkontoret, de kjøpeanvisninger som er mottatt fra forhandlerne. 4 mars.

Forsyningsnemnda skal innen den 5te i hver måned sende oppgave (på skjema nr. 304) til fylkesforsyningsnemnda over de kvanta petroleum som i den foregående kalendermåned er anvist til kjøp og til bruk av beholdninger til de forskjellige formål. I oppgaven tas også med det som er anvist av transportutvalget eller politiet (lensmannen), jfr. § 8 og § 11, annet ledd. 28 febr.

Fylkesforsyningsnemnda skal innen den 12te i hver måned sende oppgavene samlet til Kommunikasjonsdirektoratet, Økonomi- og Kontrollkontoret.

Kap. VI. Alminnelige bestemmelser.

§ 15. Kommunikasjonsdirektoratet kan gjøre unntak fra bestemmelsene i denne forordning og foreta endringer i de fastsatte rasjoner.

Kap. VII. Straff og inndraging.

§ 16. Overtredelse, eller medvirking til overtredelse, av bestemmelsene i denne forordning medfører straff og inndraging, jfr. lov av 26 februar 1942 om omsetning og bruk av petroleum § 6.

Forordning.*) (Sosialdepartementet.)

28 febr.

I regler av 27 juni 1941 om familiestønad etter forordning av 27 mai 1941 § 9, siste ledd, skal punkt 1 lyde så:

1. Den som utfører arbeid etter pålegg i medhold av forordning om arbeidshjelp til jord- og skogbruk av 27 mai 1941 § 1 og som forsørger ektefelle, barn under 16 år eller foreldre, kan så lenge han utfører det pålagte arbeid, på søknad tilstå stønad for sin familie regnet med en halvpart av dagpenger og fullt tillegg for barn etter satsene i forordningen av 15 november 1940 om trygd mot arbeidsløshet.

Ligger arbeidsstedet så langt borte at den tjenestepliktige må ha utgifter til to hushold, forhøyes stønadens til tre fjerdedeler av dagpenger og fullt tillegg for barn.

*) Kunngj. 13 mars i Lovtid. 1 nr. 16.

28 febr. Stønaden regnes etter satsene i den klasse som han sto i da pålegg ble gitt. Var han på denne tid ikke trygdepliktig, legges den klasse til grunn som svarer nærmest til hans antakelige inntekt på nevnte tid.

Stønad skal ikke tilstås den som får pålegg om å utføre arbeid som svarer til hans vanlige yrke. Direktoratet for arbeidsformidling og arbeidsløshetsstrygd kan dog samtykke i at stønad blir betalt i enkelte tilfelle når avslag vil virke særlig ubillig.

28 febr. **Rundskrivelse fra Politidepartementet.**

Sikringsforføyninger overfor personer som mistenkes for overtredelse av Reichskommissars forordninger av 25 september 1940 § 4 og av 7 oktober 1940 § 2.

Med samtykke fra Ministerpresidenten i regjeringsmøte 26 februar 1942 har ministeren for Politidepartementet besluttet å delegere Politidepartementets beslutningsmyndighet i henhold til midlertidig forordning av 6 oktober 1941 om anvendelse av sikringsforføyninger overfor personer som mistenkes for overtredelse av Reichskommissars forordninger av 25 september 1940 § 4 og av 7 oktober 1940 § 2, til statspolitisjefen. Denne kan under de i forordningen nevnte betingelser treffe beslutning om anvendelse av de i straffeloven § 39, a—f, nevnte sikringsforføyninger med en begrensning: For så vidt angår fengslig forvaring kan han kun beslutte sånn for et tidsrom av inntil 6 måneder. Ønsker han å holde en person i fengslig forvaring utover denne frist må Politidepartementet gi sitt samtykke til dette.

2 mars. **Skrivelse *)** fra Innenriksdepartementet om at Administrasjonsrådets vedtak av 27 juni 1940 om midertidig avhjelp av husmangel som skyldes krigsforholdene gjøres gjeldende i Nord-Trøndelag fylke.

2 mars. **Skrivelse **)** fra Sosialdepartementet om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Glemmen herred, Østfold fylke, jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

2 mars. **Skrivelse **)** fra Sosialdepartementet om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Hemnes herred, Nordland fylke, jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

*) Kunngj. 6 mars i Lovtid. 1 nr. 14.

**) Kunngj. 16 mars i Lovtid. 1 nr. 17.

Skriv *) frå Innenriksdepartementet om vedtekter til 4 mars. bygningslova for Florø.

Skrivelse **) fra Sosialdepartementet hvorved det med 4 mars. hjemmel i lov om tvungen avståelse av bruksrett til husrom av 25 mai 1917 nr. 2 § 8, jfr. § 1 og § 2, jfr. lov av 12 juni 1920 nr. 1, fastsettes at Østre Toten herred, Opland fylke, skal kunne kreve avstått mot erstatning bruken av forenings- og forsamlingslokaler og av ledige leiligheter til beboelse eller annen bruk innen kommunens grenser.

Skrivelse **) fra Sosialdepartementet om vedtekt om gjen- 4 mars. nomføring av husleieloven i Nøtterøy herred, Vestfold fylke, jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

Skriv **) frå Sosialdepartementet om vedtekt om gjen- 4 mars. nomføring av husleigelova i Skåre herad, Rogaland fylke, jfr. lov frå 16 juni 1939 § 41.

Lov *)** om ekspropriasjon av fast eien- 5 mars. dom m. v. til det offentlige. Nr. 1

§ 1. Når offentlige interesser krever det, plikter enhver mot full erstatning å avstå til det offentlige (stat eller kommune) eiendomsrett eller annen rådighet over fast eiendom.

Ekspropriasjon av jord- eller skogbrukseiendom skal så vidt mulig unngås.

§ 2. Ved ekspropriasjon av bruksrett fastsettes erstatningen til en bestemt sum pr. måned, svarende til bruksverdien. Dessuten skal det svares erstatning for ulempe ved avståingen og for annen skade som avståingen eller bruken volder.

Til leier og annen bruksberettiget som avståingen går utover, svares erstatning med en sum en gang for alle. Hvis bruksretten ikke må anses endelig bortfalt ved avståingen, kan han dog kreve at reglene i første ledd skal anvendes tilsvarende på hans erstatning.

§ 3. Avgjørelse om ekspropriasjon etter denne lov treffes av Innenriksdepartementet etter at eieren og mulige andre rettighetshavere som vil berøres av ekspropriasjonen har hatt anledning til å uttale seg. Gjelder ekspropriasjonen jord- eller skogbrukseiendom skal også jordstyret ha uttalt seg. Innenriksdepartementet kan for et enkelt tilfelle eller innen et be-

*) Kunngj. 13 mars i Lovtid. 1 nr. 16.

**) Kunngj. 16 mars i Lovtid. 1 nr. 17.

***) Kunngj. 10 mars i Lovtid. 1 nr. 15.

5 mars. stemt område overdra sin myndighet etter denne paragraf Nr. 1. til et annet departement.

Departementets avgjørelse om ekspropriasjon kan ikke prøves av domstolene.

§ 4. Departementet kan bestemme at avståingen skal gjennomføres før erstatningen er fastsatt. Så vidt mulig skal det dog gis rimelig varsel til den som ekspropriasjonen går ut over. Om nødvendig kan gjennomføringen skje ved politiets hjelp.

Staten innestår for at erstatningen blir betalt når det er en kommune som eksproprierer. Departementet kan kreve at kommunen stiller slik sikkerhet for erstatningen som departementet fastsetter.

§ 5. Erstatningen fastsettes ved skjønn etter reglene i skjønnsloven av 1 juni 1917.

§ 6. Sjefen for Innenriksdepartementet gir nærmere forskrifter om gjennomføringen av denne lov.

§ 7. Følgende bestemmelser oppheves:

1. Lov nr. 1 av 14 juni 1918 om tvungen avståelse av tomt m. v. til amtsskoler, folkehøyskoler eller andre ungdomsskoler.
2. Lov nr. 4 av 29 juli 1918 om tvungen avståelse av grunn og bygninger til offentlige kontorlokaler og rettslokaler.
3. Lov nr. 1 av 11 juli 1919 om rett til ekspropriasjon for det offentlige av grunn og bygninger m. v. til tollvesenet.
4. Lov nr. 5 av 11 juli 1919 om rett til ekspropriasjon av grunn for bygning av apotek, distriktslegeboliger og til anlegg av tuberkulosesanatorium, tuberkulosehjem, sykehus, sinnssykeasyl og annen medisinal anstalt.
5. § 7 i lov nr. 2 av 8 juni 1928 om postvesenet.
6. Lov nr. 16 av 25 juni 1937 om avståelse av strandstrekninger til ferdsel og badning m. v.
7. Lov nr. 17 av 25 juni 1937 om avståelse av grunn til idrettsplasser og skibakker.
8. Lov nr. 2 av 24 juni 1938 om avståelse av grunn til søpelopplagsplass m. v.
9. Forordning av 24 februar 1941 om avståelse av husrom til bruk for offentlige kontorer med tilleggsforordning av 31 mars 1941.

Oslo 5 mars 1942.

Q u i s l i n g.

Ministerpresident.

Hagelin.

R. J. Fuglesang.

Lov *) om Folkedomstolen.

5 mars.

Nr. 2.

I samsvar med § 3, annet ledd, i Ministerpresidentens kunngjøring av 5 februar 1942 fastsettes følgende som gjelder uten hensyn til Grunnlovens bestemmelser:

§ 1. Den særdomstol som skal tjene som vern mot folke- og statsfiendtlig atferd, kalles Folkedomstolen.

Domstolloven og straffeprosessloven gjelder for Folkedomstolen, for så vidt ikke annet følger av denne lov, eller annen særskilt bestemmelse. Når det gjelder hovedforhandlingen og dens forberedelse, følges straffeprosesslovens regler for herreds- eller byrettssaker.

§ 2. Folkedomstolen skal ha en formann og faste meddommere som må ha samme egenskaper som for høyesterettsdommere bestemt. Meddommerne behøver dog ikke å ha fylt 30 år. Antallet av meddommere fastsettes av sjefen for Justisdepartementet.

Folkedomstolens formann kalles lagmann og meddommerne lagdommere.

Sjefen for Justisdepartementet kan for nærmere bestemte områder oppnevne utvalg av embetsdommere som har de egenskaper som er bestemt for høyesterettsdommere, til å ta sete i Folkedomstolen etter særskilt tilkallelse fra formannen, når forfall eller sakmengden gjør det påkrevd eller rett settes utenfor domstolens sete.

Folkedomstolen kan holde rettsmøter på ethvert sted i Norge.

§ 3. Ved Folkedomstolen behandles, foruten straffesaker som gjelder overtredelser av forordninger om forbud av de politiske partier i Norge av 25 september 1940 og om forbud mot virksomhet til fordel for det norske kongehus av 7 oktober 1940 eller av annen bestemmelse som foreskriver behandling ved Folkedomstolen, enhver straffesak som kan behandles etter straffeprosesslovens regler, når påtalemyndigheten bestemmer at saken bør bringes inn for Folkedomstolen istedenfor for de alminnelige domstoler fordi den finner at overtredelsen er av en folke- eller statsfiendtlig art.

Private straffesaker kan ikke fremmes uten samtykke av Folkedomstolen.

§ 4. Viser det seg under hovedforhandlingen for Folkedomstolen at saken ikke hører under domstolens domsmyndighet, skal saken som regel likevel fremmes.

Bestemmelsen i første ledd får tilsvarende anvendelse i tilfelle hvor det etter at hovedforhandling er begynt ved her-

*) Kunngj. 16 mars i Lovtid. 1 nr. 17.

5 mars. reds- eller byrett eller ved lagmannsrett, viser seg at saken
Nr. 2. hører under Folkedomstolen.

§ 5. I den enkelte sak settes Folkedomstolen med formannen og to meddommere. Når formannens forfall eller sakmengden gjør det påkrevd eller retten settes utenfor domstolens sete, kan en av de faste meddommere gjøre tjeneste som formann. I saker som behandles etter tredje og fjerde ledd, gjør formannen eller en av de faste meddommere tjeneste.

Ved behandlingen av saker om straffbare handlinger som etter den alminnelige borgerlige straffelov er forbrytelser, deltar to domsmenn. I forbrytelsessaker hvor forelegg har vært utferdiget og som fremmes uten tiltalebeslutning etter straffeprosesslovens § 377, fjerde ledd, kan tilkallelse av domsmenn unnlates, når det på grunn av særlige omstendigheter må anses upåkrevd eller uhensiktsmessig at domsmenn er med.

Ved behandlingen av saker om straffbare handlinger som etter den alminnelige borgerlige straffelov eller annen bestemmelse er forseelser, gjør bare én dommer tjeneste, når forelegg har vært utferdiget i saken og den fremmes uten tiltalebeslutning i henhold til straffeprosesslovens § 377, fjerde ledd.

Like ens gjør bare én dommer tjeneste ved rettslig forundersøkelse og enkeltstående rettshandlinger samt ved pådømmelse, etter straffeprosesslovens § 283, jfr. § 270, med mindre formannen for den enkelte sak bestemmer noe annet.

Avgjørelse om å gi eller nekte samtykke til fremme av privat straffesak (jfr. § 25) treffes av formannen.

§ 6. Det skal være utvalg av domsmenn ved Folkedomstolen for hvert av de områder sjefen for Justisdepartementet fastsetter. Utvalgene oppnevnes av departementet blant dem som står i de utvalg som domsmenn i straffesaker ved lagmannsrett skal tas av.

Sjefen for Justisdepartementet bestemmer hvor mange som skal stå i utvalgene. Ved oppnevningen skal det iakttas at det blir et tilstrekkelig antall domsmenn i hvert område.

Oppnevningen gjelder for 2 år. Dog gjelder den første oppnevning i henhold til denne lov bare for tiden inntil 15 oktober 1943.

Liste over dem som står i utvalgene føres ved Folkedomstolens kontor og legges ut der.

Når noen som står i utvalget av domsmenn, blir slettet etter reglene i domstollovens § 81, skal han også slettes i utvalget av domsmenn ved Folkedomstolen.

§ 7. Domsmenn til rettsmøter ved Folkedomstolen skal formannen ta ut i god tid før rettsmøtet ved loddtrekking i overvær av et rettsvitne. Det trekkes samtidig to varamenn.

Loddtrekkingen foretas blant dem som står i utvalget for 5 mars. det område hvor den straffbare handling er foretatt, eller Nr. 2. hvor rettsmøtet skal holdes. Når formannen finner det hensiktsmessig, kan han beslutte at trekkingen skal foregå bare fra ett eller flere lagsogn eller lagdømmer innen området.

Ved trekkingen unntas de som allerede har gjort tjeneste etter siste oppnevning, eller som er tatt ut til tjeneste ved et rettsmøte som ennå ikke er holdt. Hvis det ikke blir minst 5 tilbake, foretas trekkingen dog blant alle som står i utvalget, eller i tilfelle blant alle utvalgets medlemmer i vedkommende lagsogn eller lagdømme innen området.

Reglene i domstollovens §§ 90—92, § 98, første, annet, fjerde og femte ledd, § 99, første ledds første punktum, annet ledd og siste ledds første og annet punktum, § 100 og § 105 får tilsvarende anvendelse.

§ 8. Domsmennene skal ha godtgjørelse etter samme regler som sportelloven fastsetter for domsmenn i sivile saker når de tas av de særlige utvalg. Godtgjørelsen betales av staten.

§ 9. Rettslig forundersøkelse samt enkeltstående retts-handlinger i saker om straffbare handlinger som er av en folke- eller statsfiendtlig art foretas — utenfor det i § 17 nevnte tilfelle — etter påtalemyndighetens begjæring enten ved Folkedomstolen som forhørsrett eller ved vedkommende herreds- eller byrett. Når rettergangsskritt i slike saker foretas ved herreds- eller byretten, kan pådømmelse etter straffeprosesslovens § 283, jfr. § 270, bare skje med riksadvokatens samtykke.

§ 10. Spørsmålet om en sak skal bringes inn for Folkedomstolen i samsvar med bestemmelsene i § 3, første ledd, avgjøres av riksadvokaten.

Finner en tjenestemann i påtalemyndigheten at det kan bli spørsmål om å bringe en sak inn for Folkedomstolen, skal saken forelegges for riksadvokaten.

Tiltalebeslutning utferdiges i tilfelle av riksadvokaten eller etter hans ordre av den tjenestemann i påtalemyndigheten som skal utføre saken i retten, jfr. § 11. Tilsvarende gjelder for påtalemyndighetens begjæring om fremme av saken etter straffeprosesslovens § 377, fjerde ledd. Saken kan fremmes etter den nevnte bestemmelse når forelegget er utferdiget av riksadvokaten eller etter hans ordre.

§ 11. Saker for Folkedomstolen føres av riksadvokaten, for så vidt det kan skje uten ulempe. Ellers kan riksadvokaten pålegge statsadvokatene å utføre saker innen sine embetsdistrikter. I forseelsessaker og i saker hvor forelegg har vært utferdiget kan utførelsen av saken pålegges også andre tjenestmenn i påtalemyndigheten.

5 mars. Riksadvokaten kan også oppnevne en sakfører som særskilt aktor til å føre en sak. Justisministeren kan oppnevne et utvalg av sakførere til å gjøre tjeneste som slike aktorer. Når slikt utvalg er opprettet, skjer oppnevning av særskilt aktor i tilfelle blant dem som står i utvalget.

Straffeprosesslovens § 377, tredje ledds første punktum, får ikke anvendelse i saker hvor forsvarer for siktede er oppnevnt, jfr. § 12.

§ 12. Sjefen for Justisdepartementet oppnevner for nærmere bestemte områder det nødvendige antall høyesterettsadvokater eller advokater til å gjøre tjeneste som faste offentlige forsvarere ved Folkedomstolen.

Beskikkelse av offentlig forsvarer for siktede kan finne sted på ethvert trinn av forfølgningen, når det etter sakens art eller omstendighetene for øvrig finnes hensiktsmessig.

Beskikkelsen skjer etter tur blant de faste offentlige forsvarere ved Folkedomstolen, når ikke siktede begjærer en bestemt av dem beskikket. Hvis ikke særlige omstendigheter gjør det utilrådelig, kan også den av siktede valte forsvarer beskikkes, selv om han ikke er oppnevnt som fast forsvarer.

Straffeprosesslovens § 81, første ledd, får tilsvarende anvendelse i saker for Folkedomstolen.

§ 13. Møteplikten for vitner ved hovedforhandlingen skal være som fastsatt for hovedforhandling for lagmannsrett i straffesaker.

§ 14. Folkedomstolen kan i særlige tilfelle ta imot vitnemål om forhold som nevnt i straffeprosesslovens § 178, såfremt domstolen finner at det av hensyn til viktige statsinteresser er nødvendig at vitnemål blir avgitt, selv om den som har krav på hemmeligholdelse nekter å samtykke. Folkedomstolen kan også i særlige tilfelle gi tillatelse som nevnt i straffeprosesslovens § 180, første ledd, såfremt den finner at det av hensyn til viktige statsinteresser er nødvendig at vitnemål blir avgitt.

Den som rettsstridig nekter å avgi forklaring som nevnt i første ledd, kan etter beslutning av Folkedomstolen holdes i fengslig forvaring inntil han avgir forklaring. Dog skal i intet tilfelle i samme sak eller i annen sak angående samme gjenstand noen holdes i fengsel i et tidsrom utover tre måneder.

Når rettergangsskritt i sak som hører under Folkedomstolen, foretas ved herreds- eller byrett i henhold til § 9, og retten eller påtalemyndigheten finner at det kan være spørsmål om å kreve forklaring avgitt etter første ledd, skal spørsmålet forelegges Folkedomstolen til avgjørelse. Vitnemålet

avgis i tilfelle etter Folkedomstolens bestemmelse enten for 5 mars. herreds- eller byretten eller for Folkedomstolen. Nr. 2.

§ 15. Personer som mistenkes for å ha foretatt eller å være i ferd med å foreta noen straffbar handling som skal eller kan bringes inn for Folkedomstolen etter § 3, første ledd, kan pågripes uten hensyn til vilkårene for pågrepelse i straffeprosesslovens §§ 228 og 229, begges første ledd.

Påtalemyndigheten kan gi ordre til pågrepelse uten hensyn til bestemmelsen i straffeprosesslovens § 231, første ledd.

Bestemmelsene i annet ledd gjelder tilsvarende ved beslag og ransakning uten hensyn til bestemmelsene i straffeprosesslovens § 215, første og annet punktum, og § 223, første ledd.

§ 16. Når en person er pågrepet som mistenkt for en straffbar handling som etter § 3, første ledd, skal eller kan forfølges ved Folkedomstolen, gjelder ikke reglene i straffeprosesslovens §§ 235 og 236 om fremstilling for retten, og spørsmålet om den pågrepne skal være undergitt varetektsfengsel, avgjøres av påtalemyndigheten. Den pågrepne skal fremstilles for påtalemyndigheten innen 24 timer etter pågripelsen. Er fremstilling ikke skjedd innen den nevnte frist, skal grunnen opplyses. Varetektsfengsel kan bare besluttes anvendt når det fremdeles er grunn til mistanke mot den pågrepne for forhold som nevnt i § 15, første ledd. Beslutningen skal inneholde en beskrivelse av det forhold siktelsen gjelder. Den skal straks meddeles siktede med opplysning om at spørsmålet om fengslingens opprettholdelse vil bli forelagt for Folkedomstolen.

§ 17. Påtalemyndighetens beslutning om å anvende varetektsfengsel etter § 16 skal snarest mulig forelegges for Folkedomstolen. Såfremt det som følge av postgangen vil ta mer enn én uke før saken når frem til domstolen, skal den forelegges telegrafisk. Folkedomstolen avgjør ved kjennelse om fengslingen skal opprettholdes. § 16, fjerde punktum, får tilsvarende anvendelse. Før kjennelse blir avsagt, skal det være gitt den pågrepne høve til å uttale seg, skriftlig eller muntlig, såfremt han ikke har forklart seg for politiet. Ellers avgjør domstolen om ytterligere uttalelse skal innhentes.

§ 18. I saker om overtredelser av forordningene av 25 september og 7 oktober 1940 eller straffelovens kap. 23 kan riksadvokaten, når den straffbare handling er forøvet i eller ved trykt eller på annen måte fremstilt skrift, for så vidt han finner det ubetenkelig, bestemme at tiltalebeslutningen uten hensyn til reglene i straffeprosesslovens § 286, annet ledd, skal inneholde foruten en så vidt mulig nøyaktig angivelse av handlingens tid og sted, gjenstand og lignende, alene en al-

5 mars. minnelig betegnelse av handlingens karakter under henvisning
Nr. 2. til og med gjengivelse av den eller de straffebestemmelser som
antas å kunne komme til anvendelse.

§ 19. Når Folkedomstolen finner at hensynet til viktige statsinteresser krever det, kan den ved kjennelse beslutte at hovedforhandlingen skal holdes for lukte dører. Under samme vilkår kan retten likeledes beslutte at offentlig gjengivelse av hovedforhandlingen og dommen helt eller delvis skal være forbudt. Forbudet gjelder til retten beslutter det opphevet.

§ 20. I grunnene for dommer og kjennelser som Folkedomstolen avsier, tas ikke inn opplysning om hvorvidt avgjørelsen er enstemmig, med mindre den eller de dommere som ikke er enig i avgjørelsen eller grunnene for den, forlanger det og krever inntatt i domsgrunnene en redegjørelse for sin mening.

§ 21. Folkedomstolens avgjørelser er endelige. Dog kan en sak som er pådømt av Folkedomstolen, gjenopptas etter reglene i straffeprosesslovens kapitel 30.

§ 22. I straffesaker som er undergitt ubetinget privat påtale, inngis søknad om samtykke etter § 3, annet ledd, sammen med stevningen.

I saker som påtales etter straffeprosesslovens § 94, inngis søknaden samtidig med at det rettergangsskritt foretas hvorved den private saksøker overtar forfølgningen. I de tilfelle hvor saken blir frafalt av påtalemyndigheten under hovedforhandlingen og saksøkeren er til stede i retten (jfr. straffeprosesslovens § 433, annet ledds første og annet punktum), skal dog retten på begjæring gi ham en kort utsettelse til å inngi søknad.

§ 23. Søknad som nevnt i § 22 inngis til den rett saken blir brakt inn for. Retten sender søknaden med sakens akter til Folkedomstolen. Før søknaden blir avgjort, skal saksøkte ha fått høve til å uttale seg; i saker som forfølges etter straffeprosesslovens § 94, gjelder det samme for påtalemyndigheten.

Når Folkedomstolen har avgjort søknaden, sender den dokumentene tilbake til den rett som skal behandle saken.

§ 24. Blir en sak som hører under Folkedomstolen, forfulgt av en privat påtaleberettiget etter straffeprosesslovens § 94, hører også behandlingen av den private straffesak under Folkedomstolen. Samtykke som nevnt i § 3, annet ledd, trengs også i disse tilfelle. For søknad om samtykke gjelder reglene i § 22, annet ledd, tilsvarende; likeså gjelder § 23, første ledds tredje punktum.

§ 25. Spørsmålet om samtykke skal gis etter § 3, annet 5 mars. ledd, jfr. § 24, annet punktum, avgjøres ved beslutning uten Nr. 2. forutgående muntlig forhandling.

§ 26. Denne lov trer i kraft 1 april 1942.

Fra samme tid oppheves:

1. Forordning om Folkedomstolen av 8 november 1940,
2. forordning om utbygging av Folkedomstolen av 21 desember 1940,
3. forordning om fengsling i saker som hører under Folkedomstolen av 24 januar 1941 og
4. forordning om visse midlertidige endringer i reglene om private straffesaker av 5 mars 1941.

Oslo 5 mars 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Sverre Riisnæs.

R. J. Fuglesang.

Lov *) om løsgjengeri, betling og misbruk 5 mars.
av berusingsmidler m. v. Nr. 3.

I samsvar med § 3, annet ledd, i Ministerpresidentens kunngjøring av 5 februar 1942 fastsettes følgende som gjelder uten hensyn til Grunnlovens bestemmelser:

Kapitel I. Løsgjengeri.

§ 1. Den som hengir seg til ørkesløshet eller driver om fra sted til sted eller på alminnelig beferdete eller for alminnelig ferdsel bestemte steder, eller fra hus til hus eller på annen vis under forhold som gir grunn til å anta at han helt eller delvis skaffer seg midlene til sin livsføring ved straffbare handlinger eller ved andres ervervsmessige utukt, straffes med fengsel inntil 1 år.

På samme måte straffes den som hengir seg til ørkesløshet eller driver om som ovenfor nevnt, når han ved voldsom, truende eller påtrengende oppførsel forulemper eller volder fare for andre.

§ 2. Arbeidsfør person som hengir seg til ørkesløshet og
a. derved utsetter seg for å komme i trang eller må understøttes av fattigvesenet, eller

b. forsømmer sin forsørgelsesplikt etter gjeldende lover eller faller sin familie til byrde så den utsettes for å komme i trang eller må understøttes av fattigvesenet, straffes med fengsel inntil 1 år.

*) Kunngj. 16 mars i Lovtid. 1 nr. 17.

5 mars. § 3. Når påtalemyndigheten i sak om overtredelse av §§ 1
Nr. 3. eller 2 etter anstilt etterforskning finner det formålstjenlig,
kan den i stedet for straff beslutte å anvende følgende for-
føyninger:

- a. advarsel;
- b. tiltak med sikte på å sette vedkommende i ordnet arbeid
f. eks. henvisning til den offentlige arbeidsformidling;
- c. anvisning av bestemt oppholdssted, forbud mot opphold
på bestemte steder eller i bestemt område eller forbud mot
til visse tider å ferdes på bestemt sted eller i bestemt
strøk;
- d. oppsikt av politiet eller en særskilt oppnevnt tilsynsmann,
med plikt til å melde seg for politiet eller tilsynsmannen
til visse tider;
- e. forbud mot å bruke berusingsmidler;
- f. anbringelse i arbeid hos private, i tilfelle i samband med
privat forpleining, innsetting i godkjent redningshjem
eller lignende innretning;
- g. anbringelse i offentlig eller av det offentlige godkjent ar-
beidsskoloni, arbeidshjem eller i annet arbeid for det
offentlige;
- h. anbringelse i tvangsarbeidshus, pleieanstalt eller lignende
godkjent anstalt.

Når noen er domfelt etter §§ 1 eller 2, kan påtalemyndig-
heten hvis den finner det formålstjenlig, beslutte at straffen
ikke skal fullbyrdes, og i stedet beslutte å anvende forføyning-
er som nevnt under a—h.

Viser det seg at vedkommende bruker berusende drikk
til åpenbar skade for seg selv eller sine omgivelser, skal på-
talemyndigheten, før den gjør vedtak om forføyninger som
nevnt under b—h, sende saken til edruehetsnemnda til be-
handling, med mindre den finner nemndbehandling hensiktsløs.
Gir nemndas behandling et etter nemndas skjønn tilfredsstil-
lende resultat, bortfaller påtalemyndighetens adgang til å
bringe de nevnte forføyninger i anvendelse. I motsatt fall gir
nemnda snarest underretning med begrunnet uttalelse til på-
talemyndigheten som deretter fortsetter behandlingen av saken.

De under a—f nevnte forholdsregler kan brukes i forening.
Lengste varighet av forholdsregler etter c—f er 2 år og
etter g og h 3 år.

De under g og h nevnte forholdsregler kan ikke anvendes
overfor personer under 18 år.

§ 4. Beslutning om å anvende forføyninger etter § 3, første
ledd, treffes senest 14 dager etter at etterforskningen er av-
sluttet eller dommen er blitt endelig. Beslutning om forføyning
etter § 3, første ledd f—h, treffes av statsadvokaten etter inn-

stilling fra politiet. Ellers treffes beslutningen av en politi- 5 mars.
embetsmann. Nr. 3.

Beslutningen skal skrives ned og straks meddeles vedkommende i nærvær av et vitne. Han skal samtidig leveres en avskrift av beslutningen og gjøres kjent med reglene i § 5, første ledd.

Når særlige omstendigheter taler for å stille vedkommende på prøve, kan påtalemyndigheten vente med å sette i verk beslutning om anbringelse etter § 3, første ledd f—h, inntil 1 år etter at endelig beslutning om anbringelse er truffet, eller etter at vedkommende er løslatt fra tidligere idømt fengselsstraff.

Adgangen til å anvende forføyninger som nevnt i § 3, første ledd, faller bort når adgangen til å reise straffesak eller fullbyrde straffedom er foreldet.

§ 5. Den som rammes av beslutning etter § 3, første ledd f—h, kan bringe saken inn for Fengselsstyret til prøvelse. Begjæringen har oppsettende virkning. Den må settes fram for påtalemyndigheten senest 14 dager etter at vedkommende har fått meddelelse om beslutningen.

Fengselsstyret kan la innhente nærmere opplysninger og forklaringer i saken etter reglene i straffeprosessloven.

Fengselsstyrets beslutning er endelig. Den skal meddeles vedkommende på den måte som er bestemt i § 4, annet ledd.

§ 6. Før beslutning etter § 3, første ledd f—h, settes i verk, skal saken legges fram for Fengselsstyret som avgjør hvor vedkommende skal anbringes. Fengselsstyret kan i så fall bestemme at den trufne forføyning skal byttes om med andre av de forføyninger som er nevnt i § 3, første ledd.

Når det etter at forføyning etter § 3, første ledd c—h, er satt i verk, viser seg formålstjenlig, kan Fengselsstyret beslutte at forføyningen skal byttes om med andre. Blir det i stedet for forføyningen satt en forholdsregel av lengre varighet, gjelder lengstetiden for denne; dog fratrekkes den tid som vedkommende allerede har vært undergitt annen forføyning så fremt denne er besluttet etter § 3, første ledd, bokstav f.

§ 7. Hvis noen som antas å hengi seg til ørkesløshet eller driver om som nevnt i § 1, oppholder seg utenfor sitt bosted, kan politiet pålegge ham å vende tilbake til bostedet eller sende ham tilbake til det.

Hvis en person, i det tilfelle som første ledd nevner, eller ved løslatelsen fra straff eller tvangsarbeid for løsgjengeri ikke kan påvise fast bopel, kan politiet tilholde ham å skaffe seg sånn og skal i tilfelle så vidt mulig hjelpe ham med det. Kan eller vil han ikke skaffe seg fast bopel, er han pliktig til

5 mars. å motta en bopel som blir anvist ham av det offentlige etter
Nr. 3. nærmere regler som Politidepartementet gir.

Når noen har fått anvist bopel etter annet ledd, kan politiet hvis han uten tillatelse forlater bostedet før 5 år er gått, gi ham pålegg om å vende tilbake til det. Det samme gjelder når han innen 5 år forlater bopel som han frivillig har latt seg anvise, og han flakker om fra sted til sted uten påviselig lovlig erverv.

Inntil hjemsending eller anvisning av bopel kan foregå, kan personen holdes i fengslig forvaring. Må fengslingen opprettholdes utover 14 dager, avgjør forhørsretten ved kjennelse om vedkommende skal holdes i fengslig forvaring inntil hjemsending eller anvisning av bopel kan foregå. Straffeprosesslovens regler får anvendelse på forhørsrettens kjennelse og kjæremål mot kjennelsen.

Twist om betingelsene for hjemsending eller om plikt til å motta en anvist bopel, avgjøres med endelig virkning av Politidepartementet.

§ 8. Hvis en person som har ervervet bopel etter § 7, annet ledd, eller en omstreifer som frivillig har latt seg anvise bopel av det offentlige, selv eller for sin husstand faller fattigvesenet til byrde, skal de nødvendige utgifter bæres med en tredjedel av staten og to tredjedeler av den kommune hvor han ved bosettingen hadde hjemstavn. Hadde han den gang ikke hjemstavnsrett i noen kommune, erstatter staten utgiftene.

Hvor det finnes billig, særlig når vedkommende har vært lenge borte fra eller aldri har oppholdt seg i hjemstavnskommunen, eller når dennes økonomiske evne er liten, kan staten helt eller delvis overta de utgifter som faller på hjemstavnskommunen.

Fattighjelp ytes etter reglene i første og annet ledd så lenge den bosatte eller, når det gjelder en familie, mannen eller hustruen oppholder seg i bosettingskommunen. Fattighjelp til en bosatts barn som selvstendig har ervervet hjemstavn i bosettingskommunen, ytes og fordeles etter reglene i denne paragraf når hjelpen etter reglene i fattigloven ytes direkte av bosettingskommunen.

Twist mellom kommuner og mellom kommuner og staten om plikt etter denne paragraf avgjøres på den måte som fattigloven bestemmer for slike tvister.

Kapitel II. Betling.

§ 9. Med betling menes i denne lov at noen av virkelig eller angivelig trang henvender seg til en annen som han ikke står i noe nærmere forhold til, med bønn om penger eller

ting av pengeverdi for seg selv eller andre. Det er betling også 5 mars.
når henvendelsen skjer stilltiende eller består i musikk, sang, Nr. 3.
utdeling av viser, ulovlig omføringshandel eller lignende, når
meningen er å oppnå penger eller ting av pengeverdi, og ytelsen
ikke står i forhold til det man vil oppnå, eller er bestilt av den
henvendelsen rettes til.

§ 10. Den som betler på påtrengende vis eller på alminnelig beferdet eller for alminnelig ferdsel bestemt sted eller ved husdør, eller som medvirker til det, straffes med bøter eller fengsel inntil 3 måneder.

På samme måte straffes den som anvender andre til å betle for seg eller som tillater noen umyndig som står under hans forsorg, å betle for seg.

Straff kommer ikke til anvendelse på den som har betlet fordi han har vært tvunget av uforutsett nødstilstand.

Politiet kan i særlige tilfelle gi tillatelse til betling. Tillatelsen gis skriftlig. Vedkommende skal alltid bære den på seg.

§ 11. Den som utsteder vitnemål eller annen erklæring til bruk ved straffbar betling, straffes med bøter.

§ 12. Den som ved falske foregivender søker å tilvende seg eller andre gaver eller understøttelse, eller som medvirker hertil, straffes med bøter eller fengsel inntil 3 måneder, hvis forholdet ikke rammes av et strengere straffebud.

På samme måte straffes den som skaffer seg eller andre utilbørlig vinning ved bruk av midler samlet inn i velgjørende eller almennyttig øyemed.

Offentlig påtale etter første ledd finner bare sted etter begjæring fra fornærmede.

Kapitel III. Misbruk av berusings- og bedøvingsmidler.

§ 13. Når noen på grunn av beruselse fremkalt ved rusdrikk eller andre midler forstyrrer den alminnelige fred og orden eller den lovlige ferdsel, forulemper andre eller er til fare for seg selv eller andre, kan politiet sette ham i fengslig forvaring til han blir edru. Straffeprosesslovens §§ 232 og 234 får tilsvarende anvendelse.

Selv om den pågrepne ikke blir satt i fengslig forvaring, kan politiet ta fra ham og tilintetgjøre berusingsmidler som finnes hos ham ved pågripelsen.

§ 14. Når noen er pågrepet etter § 13, første ledd, skal politiet ta forklaring av ham så snart han er blitt edru, selv om den pågrepne ikke blir satt i drukkenskapsarrest. Forklaringen skal inneholde opplysninger om årsaken til beruselsen.

Den som har foretatt pågripelsen, skal i særskilt melding

5 mars. som legges ved forklaringen, anføre tid og sted for pågripelsen Nr. 3. og årsaken til og de nærmere omstendigheter ved denne.

§ 15. Den som ved bruk av rusdrikk eller andre berusingsmidler forsettlig eller uaktsomt har hensatt seg i en åpenbar beruset tilstand, hvorunder han blir sett på eller fra et alminnelig beferdet eller for alminnelig ferdsel bestemt sted, straffes med bøter.

§ 16. Den som ved bruk av rusdrikk eller andre berusingsmidler forsettlig eller uaktsomt har hensatt seg i en beruset tilstand, hvorunder han forstyrrer den alminnelige fred og orden eller den lovlige ferdsel eller forulemper eller voldrer fare for andre, straffes med bøter eller med fengsel inntil 3 måneder.

§ 17. Den som jevnlig misbruker rusdrikk eller andre berusingsmidler og som følge av dette

- a. helt eller delvis skaffer seg midlene til sin livsføring ved straffbare handlinger eller må understøttes av fattigvesenet, eller
- b. mishandler sin ektefelle eller andre pårørende eller utsetter dem for sedelig forderv eller vanrøkt, eller
- c. forsømmer sin forsørgelsesplikt etter gjeldende lover eller faller sin familie til byrde så den utsettes for å komme i trang eller må understøttes av fattigvesenet, straffes med fengsel inntil 1 år.

§ 18. I stedet for straff etter § 15 bør som regel tildeles advarsel i samsvar med § 19. Har vedkommende i løpet av de siste to år før overtredelsen ikke gjort seg skyldig i overtredelse av §§ 15 eller 16, skal slik advarsel brukes i stedet for straff.

Straff etter § 15 må bare anvendes i den utstrekning den skyldige etter sine formues- og inntektsforhold er i stand til å betale bot. Den fengselsstraff som er omhandlet i straffelovens § 28, tredje ledd, skal i disse tilfelle ikke settes høyere enn 6 dager. Den skal ikke fullbyrdes når boten ikke er betalt fordi den skyldige har manglet evnen til det.

Reglene i første og annet ledd gjelder tilsvarende ved overtredelser av § 16, når påtalemyndigheten ikke finner at straff av fengsel bør idømmes.

§ 19. Advarselen skal ha den form som Justisdepartementet bestemmer, og skal som regel gis muntlig av en politilembetsmann i overvær av et vitne. Den skal på stedet føres inn i en særskilt protokoll og anmerkes i et register, jfr. § 26, annet ledd.

Den som i løpet av de siste 12 måneder to ganger er advart eller straffet etter §§ 15 eller 16, kan politiet nekte adgang til selv eller ved andre å kjøpe brennevin og vin for

et tidsrom av inntil 2 år. Nektelsen og tidsrommet skal tilføres 5 mars. advarselen, og melding sendes vedkommende avdeling av A/S Nr. 3. Vinmonopolet.

§ 20. Når den som er mistenkt for overtredelse av §§ 15 eller 16, i løpet av de siste 12 måneder før overtredelsen 3 ganger har vært straffet eller advart for overtredelse av de nevnte paragrafer, skal politiet undersøke hans forhold nærmere. Det samme gjelder når noen er mistenkt for overtredelse av § 17.

Finner påtalemyndigheten at det foreligger overtredelse av §§ 15—17, kan den i disse tilfelle når den finner det formålstjenlig, i stedet for straff etter de nevnte paragrafer eller advarsel i samsvar med § 18 beslutte å anvende de forføyninger som er nevnt i § 3, første ledd b—h. § 3, første ledds annet punktum, gjelder tilsvarende når noen er domfelt etter § 17. Bestemmelsene i § 3, annet til femte ledd, og §§ 4—6 får tilsvarende anvendelse. De forføyninger som er nevnt i § 3, første ledd f—h, kan dog bare anvendes når vedkommende må antas jevnlig å misbruke rusdrikk eller andre berusingsmidler. I dette tilfelle kan anbringelse etter bokstav g eller h skje for inntil 2 år, men inntil 3 år om vedkommende tidligere har vært anbrakt etter de nevnte bestemmelser eller etter lov om edruelighetsnemnder og behandling av drikkfeldige av 26 mai 1939 § 7.

§ 21. Med bøter eller fengsel inntil 3 måneder straffes den som forleder noen til å bruke rusdrikk eller andre berusingsmidler så han blir åpenbart beruset, eller som forleder noen i denne tilstand til slik bruk, eller som ved trusel eller underfundig atferd får noen til å bruke berusingsmidler så han blir beruset.

Det samme gjelder den som på alminnelig beferdet eller for alminnelig ferdseil bestemt sted skaffer person under 18 år rusdrikk eller andre berusingsmidler i slik mengde at han blir åpenbart beruset.

Kapitel IV. Alminnelige bestemmelser, overgangsbestemmelser m. v.

§ 22. Den som med skjellig grunn mistenkes for overtredelse av denne lovs §§ 1—2 eller § 17, kan politiet sette i fengslig forvaring. Det samme gjelder den som med skjellig grunn mistenkes for overtredelse av §§ 15—16, når vilkårene etter § 20, første punktum, foreligger.

Når noen er tatt i fengslig forvaring i medhold av første ledd, skal påtalemyndigheten innen 3 uker treffe beslutning om hvorvidt det skal anvendes forholdsregler etter § 3, jfr. § 20, eller reises tiltale.

5 mars.
Nr. 3. Er det ikke grunnlag for straff eller forholdsregler som nevnt i § 3, skal den fengslete straks løslates. Gjør etterforskningen det nødvendig å holde ham i fengslig forvaring ut over 3 uker, skal spørsmålet om fortsatt fengsling legges fram for forhørsretten til avgjørelse ved kjennelse. Straffeprosesslovens regler får anvendelse på forhørsrettens kjennelse og kjæremål mot kjennelsen.

§ 23. Den som er besluttet anbrakt etter § 3, første ledd f—h, jfr. § 20, kan påtalemyndigheten holde i fengslig forvaring til saken er endelig avgjort og anbringelse i tilfelle kan skje. § 22, tredje ledds annet og tredje punktum, får tilsvarende anvendelse når det er nødvendig å opprettholde fengslingen lenger enn 3 uker etter at endelig beslutning er fattet.

Varetektsfengsel som er utholdt etter at endelig beslutning er fattet, fradras i lengstetiden for den forføyning som er besluttet, med 1 dag for hver dags varetektsfengsel.

§ 24. Overtredelser av denne lov behandles som forseelser uansett straffens størrelse.

Den som skal sone fengselsstraff som er ilagt etter bestemmelsene i denne lov, kan ikke underkastes fengsel på vann og brød.

Med berusingsmidler eller berusende midler menes i denne lov også bedøvingsmidler (narkotika).

§ 25. Etter nærmere forskrifter som Justisdepartementet gir, skal personer som lider av sykdom som i sin ytringsform kan forveksles med beruselse, bære på seg en bevitnelse om det.

§ 26. Justisdepartementet gir nærmere forskrifter om gjennomføringen av de forføyninger som er nevnt i § 3, jfr. § 20, herunder om adgangen til å stille de personer som er besluttet anbrakt etter § 3, første ledd f—h, på prøve, om permisjon, disiplinærmyndighet overfor dem, om utskrivning på prøve og endelig utskrivning samt om betaling av utgiftene ved anbringelse som nevnt.

Departementet fastsetter videre nærmere regler om føring av det register som er nevnt i § 19, annet punktum. I dette register skal det, foruten om advarsel i samsvar med §§ 18 og 19, gjøres merknad om straff etter §§ 1—2, 10, 12 og 17, om hjemsending etter § 7 og om forføyninger i samsvar med §§ 3 og 20.

§ 27.

1. Denne lov trer i kraft 1 april 1942. Fra samme tid oppheves lov om løsgjengeri, betleri og drukkenskap av 31 mai 1900 (nedenfor kalt løsgjengerloven).
2. Når det i denne lov er tillagt rettsvirkning at en person tidligere er straffet etter bestemmelser i loven, har det

- samme virkning om vedkommende tidligere har vært 5 mars. straffet etter tilsvarende bestemmelser i løsgjengerloven. Nr. 3.
- Har en person vært anbrakt i tvangsarbeidshus m. v. etter reglene i løsgjengerlovens §§ 5, 18 eller 19, annet ledd, har det samme virkning som hvor han tidligere har vært anbrakt etter reglene i denne lovs § 20, jfr. § 3.
3. Utfyllende forskrifter som er utferdiget med hjemmel i løsgjengerloven, blir i kraft så langt de passer, inntil nye forskrifter er utferdiget i henhold til § 26.
4. Lov om fattigvesenet av 19 mai 1900 § 44, femte ledd, oppheves. Sistnevnte lovs § 44, siste ledd, skal lyde:
- «Saker etter denne paragraf behandles på samme måte som saker etter lov om løsgjengeri, betling og drukken-skap av 5 mars 1942.»
5. I lov om innførsel og omsetning av brennevin, vin, frukt-vin, mjød og øl av 5 april 1927 skal følgende bestemmel-ser lyde:

§ 9, første ledd.

Salg og skjenkning av brennevin må bare skje mot kon-tant og det må ikke gis rabatt. Gis det henstand ved skjenkning av brennevin, er fordringen ugyldig. Brennevin må ikke selges mot etterkrav.

§ 21, siste ledd.

For skjenkning av vin, fruktvin, mjød og øl som inne-holder over 2,50 volumprosent alkohol, får bestemmelsene i § 9, første og annet punktum, og § 14, siste ledd, tilsva-rende anvendelse.

§ 64 a.

Med bøter eller fengsel inntil 3 måneder straffes den som har rett til å skjenke rusdrikk, når han

- a. skjenker eller lar skjenke rusdrikk til noen som er åpenbart beruset, eller i slik mengde at han må forstå at den det skjenkes til, blir beruset, eller
- b. tillater noen som er åpenbart beruset, å oppholde seg i hans bevertningssted eller dets tilliggelser for å nyte rusdrikk der.

§ 64 b.

Med bøter eller fengsel inntil 3 måneder straffes den som fra bevertningssted eller dets tilliggelser viser eller lar vise ut noen som er blitt overstadig beruset ved rus-drikk som er skjenket ham her, uten å sørge for at han får med seg den hjelp som er nødvendig.

Kommer den som er vist ut, til skade fordi han ikke

- 5 mars. har fått med seg den hjelp som er nødvendig, kan den
 Nr. 3. skyldige tilpliktes helt eller delvis å yte erstatning til ham eller hans etterlatte.

Oslo 5 mars 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Sverre Riisnæs.

R. J. Fuglesang.

- 5 mars. Lov *) om tillegg til lov om losvesenet av
 Nr. 4. 14 februar 1930 § 40.

I § 40 i lov om losvesenet av 14 februar 1930 føyes til som nytt tredje punkt:

3. Å yte erstatning til loser og loggutter for eiendeler de har mistet i sitt yrke ved forlis eller som følge av sjørøveri, brann eller annet havari på skip eller losskøyte etter regler som fastsettes av Sjøfartsdepartementet.

Oslo 5 mars 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Irgens.

R. J. Fuglesang.

- 5 mars. Lov *) om tillegg til lov om utrederkvar-
 Nr. 5. terer av 6 juni 1891.

§ 1. Etter nærmere regler som fastsettes av sjefen for Landbruksdepartementet i samråd med sjefen for Departementet for arbeidstjeneste og idrett kan tjeneste- og trosshester som nevnt i lov om utrederkvarterer av 6 juni 1891 stilles til rådighet for Arbeidstjenesten.

Oslo 5 mars 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

- 5 mars. Lov *) om postgiro.

Nr. 6. § 1. Fra det tidspunkt sjefen for Arbeidsdepartementet bestemmer, skal postverket utføre girotjeneste.

§ 2. Sjefen for Arbeidsdepartementet gir nærmere forskrifter om postgirotjeneste og fastsetter i samråd med sjefen for Finansdepartementet regler for midlenes anbringelse.

Sjefen for Arbeidsdepartementet fastsetter porto og av-

*) Kunngj. 16 mars i Lovtid. 1 nr. 17.

gifter og foretar de nødvendige oppnevninger i anledning av 5 mars. forvaltningen og tilsynet med de midler som settes inn på Nr. 6. girokonto.

Oslo 5 mars 1942.

Quisling.
Ministerpresident.

T. Hustad.

R. J. Fuglesang.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på 5 mars.
«Palæmona Jensine Treschows legat til fremme av det kristelige arbeid blant unge menn og unge kvinner i Larvik», opprettet ved testament av 30 januar 1906.

Skrivelse *) fra Innenriksdepartementet om at Admini- 5 mars.
strasjonsrådets vedtak av 27 juni 1940 om midlertidig avhjelpe av husmangel som skyldes krigsforholdene gjøres gjeldende for Elverum herred, Hedmark fylke.

Skrivelse **) fra Landbruksdepartementet om vedtekter 5 mars.
for bruk av § 55 i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål overfor innabygdsboende eiere av jordbruk i Rødene herred, Østfold fylke.

Skrivelse **) fra Landbruksdepartementet om vedtekter 5 mars.
for bruk av § 55 i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål overfor innabygdsboende eiere av jordbruk i Torsnes herred, Østfold fylke.

Skrivelse **) fra Landbruksdepartementet om vedtekter 5 mars.
for bruk av § 55 i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål overfor innabygdsboende eiere av jordbruk i Våler herred, Østfold fylke.

Skrivelse **) fra Landbruksdepartementet om vedtekter 5 mars.
for bruk av § 55 i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål overfor innabygdsboende eiere av jordbruk i Sørums herred, Akershus fylke.

Skriv **) frå Landbruksdepartementet om vedtektar for 5 mars.
bruk av § 55 i jordlova andsynes innabygdsbuande eigarar av jordbruk i Veøy herad, Møre og Romsdal fylke.

*) Kunngj. 13 mars i Lovtid. 1 nr. 16.

**) Kunngj. 16 mars i Lovtid. 1 nr. 17.

6 mars. **Skrivelse ***) fra Innenriksdepartementet om at Administrasjonsrådets vedtak av 27 juni 1940 om midlertidig avhjelp av husmangel som skyldes krigsforholdene gjøres gjeldende for Skien politidistrikt.

6 mars. **Skrivelse ***) fra Sosialdepartementet om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Lier herred, Buskerud fylke, jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

9 mars. **Ministerpresidentens beslutning **)** om forlengelse av de i lov om sild- og brislingfiskerierne § 18, II, fastsatte frister for landstenging not under vintersildfisket 1942.

I henhold til lov om sild- og brislingfiskerierne av 25 juni 1937 § 18, V, bestemmes at de i lovens § 18, II, 2 og 3 ledd, fastsatte frister forlenges under vintersildfisket 1942 med 24 timer for Hordaland fylke.

Oslo 9 mars 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Hagelin.

R. J. Fuglesang.

9 mars. **Forordning ***)** (Landbruksdepartementet om bruk og omsetning m. v. av visse arter av frø og planter til jord- og hagebruk.

I medhold av lov nr. 8 av 26 februar 1942 og av lov nr. 5 av 14 mai 1917 fastsettes følgende:

§ 1. Salg eller overdragelse på annen måte av frø av kålrot, matløk, purre, selleri, nepe (turnips), fôrmete, fôrsukkerbete, sukkerbete, rødbete, gulrot og spinat kan bare foregå på den måte som nedenfor er bestemt. Det samme gjelder planter av kålrot, matløk, purre og selleri.

Det er forbudt å bruke frø av kålrot, matløk, purre og selleri på annen måte enn til tiltrekning av planter for utplantning.

§ 2. Produsenter og handlende plikter å meddele de oppgaver over beholdninger av nevnte frøslag som Landbruksdepartementets Produksjonsdirektorat eller den det bemyndiger begjærer. De plikter også å etterkomme de pålegg som nevnte direktorat eller den det bemyndiger gir om avlevering av frø.

*) Kunngj. 16 mars i Lovtid. 1 nr. 17.

**) Kunngj. 1 april i Lovtid. 1 nr. 20.

***) Kunngj. 20 mars i Lovtid. 1 nr. 18.

§ 3. Salg av frø fra produsent av de slag som er nevnt i 9 mars. § 1 kan bare skje til forhandler.

Salg fra en forhandler til en annen kan skje uten tilvising, men mot kvittering. Ved salget må det dras omsorg for at frømengdene blir rimelig fordelt mellom forhandlerne. Forhandleren skal derfor meddele selgeren oppgave over sin beholdning av frø og opplysning om sitt sannsynlige behov våren 1942.

Forhandler skal meddele Landbruksdepartementet, Produksjonsdirektoratet, de oppgaver som dette begjærer om fordelingen av frø, og det påligger dem å etterkomme de bestemmelser som direktoratet gir om frøets fordeling.

§ 4. Salg fra forhandler til forbruker kan bare skje etter tilvising av jordstyret (eventuelt forsyningsnemnda) på bestemt kort eller skjema i den kommune hvor forbrukeren bor. Hovedpersonen i en husstand som dokumenterer at han har jord og som ikke på annen måte har frø eller planter til rådighet, kan tilvises:

1. Vanlig jordbruk, hagebruk og gartneri.

a) På Landbruksdepartementets kort nr. 13/1942 kan tilvises følgende frømengder pr. dekar:

Fôrbete	2,5 kg
Fôrsukkerbete	2,5 »
Sukkerbete	2,0 »
Neper (turnips)	0,4 »
Gulrot	0,3 »
Rødbete	1,2 »
Spinat	1,5 »

b) Begrensing av arealet.

Ingen kan tilvises frø av ovennevnte sorter til større areal rechnet av fjorårets enn:

For gulrot	75 %
» spinat	50 %
» rødbete	25 %

Arealer på inntil $\frac{1}{2}$ dekar er unntatt for denne reduksjon. Fôrbete, fôrsukkerbete og sukkerbete kan tilvises for hele det areal som ønskes. Nepe (turnips) kan i alminnelighet ikke tilvises i distrikter der en kan dyrke fôrbete. Jordstyret avgjør størrelsen av nepearealet etter nærmere instruksjer mottatt fra Landbruksdepartementet.

c) Planter til utplanting.

Denne gruppe produsenter kan på Landbruksdepartementets kort nr. 13/1942 til utplanting tilvises inntil

9 mars.	60 planter av matløk
	80 » » purre
	40 » » selleri
1 000	» » kålrot, i tilfelle vedkommende ikke tilvises kålrot etter § 5.

2. Brukere av småhager (areal dyrket jord under 2 da.).

Brukere som dokumenterer at de bruker jord som kommer inn under denne gruppe, kan på Landbruksdepartementets kort nr. 15/1942 tilvises følgende frømengder:

Gulrot		inntil 8 gr
Sukkerbete		» 8 »
Rødbete		» 5 »
Spinat		» 5 »

Dertil kan disse brukere tilvises på kort nr. 15/1942 planter til utplantning inntil:

150 planter av kålrot	
20 » » matløk	
30 » » purre	
10 » » selleri	

§ 5.

- a) Tiltrekning av planter til utplanting til eget bruk eller salg.

Gårdbrukere, hagebrukere eller gartnere som disponerer skikket jord og/eller benkeplass kan på Landbruksdepartementets kort nr. 13/1942 for tiltrekning av planter til utplanting tilvises følgende frømengder:

Kålrot		inntil 5 gr pr. kvm tiltrekningsplass.)*
Matløk		» 20 » » » varm benk
Purre		» 20 » » » »
Selleri		» 3 » » » »

- b) Skolehager og jordbruksklubber.

Disse tilvises frø under ett (kollektivt) på Landbruksdepartementets kort nr. 15/1942 etter samme regler som for brukere av småhager under § 4, punkt 2, bestemt. Hvert medlem i en skolehage eller jordbruksklubb kan tilvises inntil $\frac{1}{2}$ av de frømengder og antall planter til utplanting som i § 4, punkt 2, bestemt.

§ 6. Den som forlanger kort eller tilvising på frø og planter, plikter å oppgi egne beholdninger av rasjonert frø og planteslag. Disse beholdninger trekkes fra de mengder som det etter §§ 4 og 5 kan utstedes kort og tilvising på.

*) Hvis en tiltrekker planter til eget bruk, må arealet av kålrot ikke overstige 75 % av arealet i 1941, og det kan maksimalt tilvises 1 kg kålrotfrø pr. 20 dekar utplantet åker.

  7. Forhandler av fr  har ikke adgang til å porsjonere ut 9 mars.
mer enn:

30 % av sin beholdning av gulrotfr 

35 %         r dbetefr 

Salg av fr  i «porsjoner» er forbudt for kålrot, purre, mat-
løk og selleri.

  8. Forhandlere av fr  plikter senest 1 juli 1942 å sende
inn til Landbruksdepartementet de mottatte tilvisinger på rot-
vekstfr . Tilvisingen skal være påført firmanavn, dato og fr -
mengder som er utlevert.

  9. Landbruksdepartementets Produksjonsdirektorat gir
de nærmere bestemmelser som er nødvendige til gjennomføring
av denne forordning, og kan i særlige tilfelle meddele dispen-
sasjon fra forordningens bestemmelser.

  10. Overtredelse av foranstående bestemmelser straffes
på den måte som er bestemt i   2 i lov nr. 8 av 26 februar 1942
om omsetning m. v. av fr  til jord- og hagebruk.

Skrivelse *) fra Innenriksdepartementet hvorved lov om 10 mars.
brannvesenet gjøres gjeldende i Oddernes herred, Vest-
Agder fylke, stadfestes vedtak om tvungen feiing i Oddernes
samt regler for betaling herfor.

Skrivelse **) fra Sosialdepartementet om vedtekt om 10 mars.
gjennomføring av husleieloven i Nedre Eiker herred,
Buskerud fylke, jfr. lov av 16 juni 1939   41.

Skrivelse *)** fra Landbruksdepartementet om vedtekter 10 mars.
for bruk av   55 i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jord-
spørsmål overfor innbygdsboende eiere av jordbruk i Kven-
v r herred, Sør-Trøndelag fylke.

Skrivelse fra Innenriksdepartementet, hvorved det etter 11 mars.
  1 i landkommuneloven bestemmes at eiendommen Grytdalen,
gnr. 21 bnr. 1, blir ført over fra Sollia herred til Stor-Elv-
dal herred, Hedmark fylke, fra 1 juli 1942.

Skrivelse *)** fra Landbruksdepartementet om vedtekter 11 mars.
for bruk av   55 i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse
jordspørsmål overfor innbygdsboende eiere av jordbruk i
Eidsberg herred, Østfold fylke.

*) Kunngj. 16 mars i Lovtid. 1 nr. 17.

**) Kunngj. 20 mars i Lovtid. 1 nr. 18.

***) Kunngj. 27 mars i Lovtid. 1 nr. 19.

11 mars. **Skrivelse *)** fra Landbruksdepartementet om vedtekter for bruk av § 55 i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål overfor innabygdsboende eiere av jordbruk i R å d e herred, Østfold fylke.

11 mars. **Skrivelse *)** fra Landbruksdepartementet om vedtekter for bruk av § 55 i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål overfor innabygdsboende eiere av jordbruk i Ø r l a n d herred, Sør-Trøndelag fylke.

11 mars. **Skrivelse *)** fra Landbruksdepartementet om vedtekter for bruk av § 55 i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål overfor innabygdsboende eiere av jordbruk i E g g e herred, Nord-Trøndelag fylke.

12 mars. **Grunnlovsbestemmelse. **)**
I Grunnlovens § 2 gjeninntas det ved grunnlovsbestemmelse av 21 juli 1851 opphevede forbud i annet ledd, som skal lyde:

Jøder ere udelukkede fra Adgang til Riget.

Oslo 12 mars 1942.

Quisling.
Ministerpresident.

Sverre Riisnæs.

R. J. Fuglesang.

12 mars. **Lov ***)** om omsetning av innenlandsk Nr. 1. brensel.

§ 1. Når almene hensyn gjør det nødvendig, kan sjefen for Forsyningsdepartementet gi bestemmelser til regulering av omsetningen av innenlandsk brensel, herunder bestemmelser om plikt til å overdra og erverve slikt brensel. Han kan også oppheve eldre bestemmelser om slik regulering.

§ 2. Forordning om straff for svarthandel og snikhandel av 28 januar 1942 kommer til anvendelse ved overtredelse eller medvirkning til overtredelse av bestemmelser som er gitt i medhold av denne lov.

Oslo 12 mars 1942.

Quisling.
Ministerpresident.

E. Blehr.

R. J. Fuglesang.

*) Kunngj. 27 mars i Lovtid. 1 nr. 19.

**) Kunngj. 20 mars i Lovtid. 1 nr. 18.

***) Kunngj. 16 mars i Lovtid. 1 nr. 17.

Lov *) om parti og stat. 12 mars.
 § 1. Nasjonal Samling er det statsbærende parti i Norge Nr. 2.
 og fast forbundet med staten.

§ 2. Partiets organisasjon og virksomhet og medlem-
 menes plikter fastsettes av Nasjonal Samlings Fører.

Oslo 12 mars 1942.

Quisling.
 Ministerpresident.

Hagelin.

R. J. Fuglesang.

Lov *) om endring i lov av 8 mai 1900 om 12 mars.
 særegne foranstaltninger mot tuberkuløse Nr. 3.
 sykdommer.

I lov av 8 mai 1900 om særegne foranstaltninger mot
 tuberkuløse sykdommer skal følgende paragrafer heretter
 lyde slik:

§ 1. Denne lov omfatter alle sykdommer av tuberkuløs
 opprinnelse, herunder også smitte med tuberkelbasiller som
 ennå ikke har fremkalt noen sykkelig tilstand.

§ 2. Første gang en lege får til behandling eller ved
 undersøkelse blir kjent med noe tilfelle som nevnt i § 1, skal
 han melde det til helserådets formann. Det samme gjelder
 de tilfelle som han allerede har under behandling ved lovens
 ikrafttrede.

§ 4. Er den syke under behandling av lege, skal denne
 gi anvisning på hva det ifølge loven og for øvrig bør iakttas
 for å hindre sykdommens utbredelse og på den måte som
 det enkelte tilfelles art eller forholdene ellers gjør påkrevd
 og å føre tilsyn med at hans anvisninger i denne henseende
 blir etterkommet.

Ser legen seg ikke i stand til å få satt i verk de nød-
 vendige hygieniske foranstaltninger på forsvarlig måte, skal
 han melde det til helserådets formann med redegjørelse for
 de mangler som er til stede.

Legen plikter på spørsmål fra helserådets formann å gi
 de nødvendige opplysninger om de hygieniske forhold som
 vedrører hvert tilfelle.

Behandles den syke ikke av lege, har helserådets formann
 enten selv eller ved en annen lege som er antatt til det, å
 føre det hygieniske tilsyn i den utstrekning som det enkelte
 tilfelles art og forholdene for øvrig krever.

Likeledes skal han overta det hygieniske tilsyn når den
 behandlende leges anvisninger ikke blir fulgt.

De bestemmelser som helserådets formann fatter i hen-

*) Kunngj. 20 mars i Lovtid. 1 nr. 18.

12 mars. hold til denne paragraf kan kreves forelagt for og behandlet
 Nr. 3. av helserådet.

§ 5. I alle de tilfelle som er nevnt i § 1, skal det — for så vidt det kan skje uten andre utgifter for det offentlige enn dem som følger av bestemmelsene om skyss- og kostgodtgjørelse i denne lovs § 13 — foretas miljøundersøkelse for å bringe på det rene smitekilden og om det er andre smittede i den sykes (smittedes) omgivelser.

De syke eller smittede skal kontrollundersøkes så lenge og på den måte som Medisinaldirektøren bestemmer.

Ingen kan motsette seg tuberkuloseundersøkelse som foretas i henhold til denne lov. Vedkommende plikter etter anmodning å møte på legens kontor eller annet sted hvnr slik undersøkelse kan foretas.

Ser den behandlende lege eller den lege som ved undersøkelse har brakt på det rene at noen er smittet, seg ikke i stand til å foreta miljø- eller kontrollundersøkelsene eller ønsker han ikke å gjøre det, skal han straks melde fra til helserådets formann som i så fall sørger for at undersøkelsene blir foretatt.

Resultatet av undersøkelsene meldes helserådet.

§ 6. Finner helserådets formann at den sykes forhold eller forholdene i hans bolig, arbeidssted eller annet oppholdssted gir særlig grunn til fare for at sykdommen kan bli ført over til andre, skal han forelegge saken for helserådet, som fatter bestemmelse om de forholdsregler som skal treffes.

Unnlater den syke eller hans omgivelser å følge de forskrifter helserådet har gitt og oppstår det som følge herav fare for utbredelse av sykdommen, kan helserådet beslutte at han skal legges inn på sykehus.

§ 9. Fattigvesenet må ikke uten samtykke av helserådet bortsette i privat forpleining personer som omfattes av § 1.

Fattigvesenet må heller ikke foreta slik bortsetning til noen i hvis husstand det finnes personer som omfattes av § 1.

Oslo 12 mars 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Hagelin.

R. J. Fuglesang.

12 mars. Lov *) om reklameyrket.

Nr. 4. § 1. Det er forbudt å utøve reklameyrket uten tillatelse av Kultur- og folkeopplysningsdepartementet. Departementet bestemmer hva som skal regnes som reklameyrke.

Overtredelse av forbudet straffes med bøter eller fengsel inntil 1 år.

*) Kunngj. 20 mars i Lovtid. 1 nr. 18.

§ 2. Utøvere av reklameyrket og enhver som har sitt virke i dette er medlem av Norges reklameforbund. 12 mars. Nr. 4.

§ 3. Sjefen for Kultur- og folkeopplysningsdepartementet gir nærmere forskrifter om gjennomføringen av denne lov samt om Norges reklameforbunds organisasjon og virksomhet og medlemmenes rettigheter og plikter.

§ 4. Denne lov trer i kraft fra det tidspunkt sjefen for Kultur og folkeopplysningsdepartementet bestemmer.

Oslo 12 mars 1942.

Quisling.
Ministerpresident.

Gulbrand Lunde.

R. J. Fuglesang.

Lov *) inneholdende forandringer i og tillegg til fundasen for Det kongelige norske Frederiks universitet i Christiania av 17 september 1845. 12 mars. Nr. 5.

Lov inneholdende forandringer i og tillegg til fundasen for Det kongelige Frederiks universitet i Christiania av 17 september 1845 § 13 skal heretter lyde som følger:

§ 13. Den som ved en til et semester henhørende embets-eksamen er erklært umoden, må ikke tilstedes adgang til den eksamen som avholdes i det påfølgende semester. Dog kan Kirke- og undervisningsdepartementet meddele dispensasjon til å gå opp allerede i påfølgende semester hvor departementet finner at det foreligger sånne særlige omstendigheter at en dispensasjon vil være ubetenkelig.

Oslo 12 mars 1942.

Quisling.
Ministerpresident.

R. Skancke.

R. J. Fuglesang.

Lov *) om vern mot visse angrep på staten og partiet m. v. 12 mars. Nr. 6.

§ 1. Den som forsettlig fremsetter eller bringer videre usannferdig eller grovt forvansket utsagn som er egnet til alvorlig å skade statens vel eller regjeringens eller partiets virksomhet eller anseelse, eller som medvirker til det, straffes med fengsel inntil 2 år, men ikke under 3 måneder såfremt handlingen er forøvet offentlig (jfr. straffelovens § 7 nr. 2).

Er handlingen forøvet av uaktsomhet, straffes den skyldige med bøter eller med fengsel inntil 3 måneder.

*) Kunngj. 20 mars i Lovtid. 1 nr. 18.

12 mars. § 2. Med fengsel inntil 3 år straffes den som offentlig
 Nr. 6. (jfr. straffelovens § 7 nr. 2) fremsetter opphissende eller ond-
 sinnete ytringer som gjelder ledende personer innen staten
 eller partiet eller deres bestemmelser og tiltak og som er egnet
 til å undergrave folkets tillit til statens ledelse. På samme
 måte straffes medvirkning.

Like med offentlig fremsatte ytringer regnes ytringer
 som ikke fremsettes offentlig, men som gjerningsmannen for-
 står eller må regne med vil kunne bli kjent av en større krets
 personer.

Ministerpresidenten bestemmer hvem som skal anses som
 ledende personer etter første ledd.

§ 3. Med fengsel fra 3 måneder inntil 3 år straffes den
 som under forsettlig forøvelse av en straffbar handling som
 kan medføre fengselsstraff, uberettiget bærer eller har med
 seg partiets uniform eller kjennetegn, eller som medvirker her-
 til. Er handlingen forøvet i hensikt å vekke forvirring, for-
 bitrelse eller skrekk hos befolkningen eller under andre sær-
 deles skjerpene omstendigheter, er straffen fengsel fra 6 må-
 neder inntil 6 år.

§ 4. Med bøter eller med fengsel inntil 6 måneder straffes
 den som for å oppnå personlig fordel eller i hensikt å fremme
 et ulovlig politisk formål eller å skade partiet uberettiget ut-
 gir seg for å være medlem av dette, eller medvirker hertil.

§ 5. Med fengsel inntil 2 år straffes den som uhjemlet
 ervervsmessig fremstiller, holder lager av, frembyr eller ellers
 bringer i omsetning partiets uniformer, uniformsdelar, stoffer
 eller kjennetegn, eller uniformer, uniformsdelar eller kjenne-
 tegn som lett kan forveksles med partiets, eller som medvirker
 hertil.

Den som uberettiget besitter uniform eller kjennetegn
 som nevnt, straffes med fengsel inntil 6 måneder, men med
 fengsel inntil 2 år såfremt han bærer disse gjenstander.

Uniformer, uniformsdelar, stoffer eller kjennetegn som
 handlingen gjelder, kan inndras ved dom også om de ikke til-
 hører noen skyldig og uten at stoffesak behøver å være reist
 eller å kunne reises mot noen.

Inndragingen skjer til fordel for partiet. Den er ikke å
 anse som straff.

§ 6. Forfølgning av straffbare handlinger etter denne
 lovs §§ 1 og 2 som er rettet mot partiet, finner bare sted
 med samtykke av partiets Fører eller den han gir fullmakt.

Oslo 12 mars 1942.

Q u i s l i n g .

Ministerpresident.

Sverre Riisnæs.

R. J. Fuglesang.

Lov*) om tillegg til foreldelsesloven m. v. 12 mars.

§ 1. Foreldelse av fordring på person som oppholder seg i land der som følge av krigen ikke har regelmessig samkvem med Norge, kan avbrytes ved anmeldelse i samsvar med reglene i lov om foreldelse av fordringer av 27 juli 1896 § 17 med de virkninger som er angitt der, for så vidt fordragens foreldelse blir å bedømme etter norsk rett. Ettårsfristen regnes fra det tidspunkt da det blir gjenopptatt regelmessig samkvem med vedkommende fremmede land.

§ 2. Bestemmelsene om tilleggsfrister for rettshandlinger av 10 juni 1940 § 1, tredje ledd (jfr. § 2), og § 4, annet ledd, gjelder tilsvarende for rettighetshavere som har tatt opphold utenfor landet etter 10 juni 1940.

Oslo 12 mars 1942.

Quisling.
Ministerpresident.

Sverre Riisnæs.

R. J. Fuglesang.

Lov*) om endring i forordning om opprettelse, overtagelse og utvidelse av bedrifter innen skogbruk og virkeshusholdning av 9 mai 1941.

I samsvar med § 3, annet ledd, i Ministerpresidentens kunngjøring av 5 februar 1942 fastsettes følgende som gjelder uten hensyn til Grunnlovens bestemmelser:

I forordning om opprettelse, overtagelse og utvidelse av bedrifter innen skogbruk og virkeshusholdning av 9 mai 1941 skal følgende bestemmelser lyde:

§ 1, punkt 1: Å opprette, gjenopprette, utvide og flytte, eller ved kjøp, bytte, leie eller på annen måte overta:

- a. foredlings- og fordelingsbedrifter innen skogbruket og virkeshusholdningen, herunder også bedrifter til framstilling av trekull, tretjære og gassgeneratorved,
- b. bedrifter i trevareindustrien, herunder slike som driver framstilling av barakker eller hus eller deler herav, samt møbel-, kasse- og tønnefabrikker.

§ 2: Bedrift av den art som er nevnt i § 1 og som er opprettet, utvidet eller ved kjøp, leie eller på annen måte overtatt etter 8 april 1940 må innhente samtykke fra Landbruksdepartementet for å kunne fortsette driften.

*) Kunngj. 20 mars i Lovtid. 1 nr. 18.

- 12 mars. § 7: Cellulose-, tremasse, papir- og pappindustrien omfat-
Nr. 8. tes ikke av bestemmelsene i denne forordning.

Oslo 12 mars 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Th. J. O. Fretheim. Sverre Riisnæs.

R. J. Fuglesang.

- 12 mars. Lov *) om stallrom for hester under
Nr. 9. skogsarbeid.

§ 1. Landbruksdepartementet kan treffe bestemmelser om istandbringelse og innredning av stallrom for hester under skogsarbeid.

§ 2. Overtredelse av bestemmelser gitt med hjemmel i denne lov straffes med bøter eller med fengsel inntil 3 måneder.

§ 3. Fra denne lovs ikrafttredelse oppheves lov om husvær for folk og hester under skogsarbeid og fløtning av 30 juli 1915 og de bestemmelser som er truffet i medhold av den.

Oslo 12 mars 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

- 12 mars. Lov *) om endring i forordning om rasjo-
Nr. 10. nering av trelast av gran og furu av 16 mai 1941.

I forordning om rasjonering av trelast av gran og furu av 16 mai 1941 gjøres følgende endringer:

Forordningens overskrift skal lyde:

Forordning om rasjonering av trelast.

§ 1 skal lyde så:

Det er forbudt å selge og kjøpe trelast uten i henhold til kjøpetillatelse. Forbudet gjelder også overdragelse på tvangsauksjon.

Uten kjøpetillatelse er det videre forbudt ved bytte eller på annen måte mot eller uten vederlag å avstå eller motta trelast.

Forbruker må likeledes ha tillatelse for å kunne bruke trelast av egen produksjon.

Oslo 12 mars 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

*) Kunngj. 20 mars i Lovtid. 1 nr. 18.

Lov*) om endring i forordning om omset- 12 mars.
ning m. v. av tømmer m. v. av 26 august 1941. Nr. 11.
Forordning om omsetning m. v. av tømmer m. v. av 26
august 1941 § 2, første punktum, skal lyde så:

Ved all omsetning av tømmer, herunder også spesialtømmer, kubb og props, skal opprettes skriftlige kontrakter.

Oslo 12 mars 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

Lov*) om endring i forordning av 15 mai 12 mars.
1941 om forbud mot behandling av planter Nr. 12.
med arsenholdige preparater under blomstringen.

I forordning av 15 mai 1941 om forbud mot behandling av planter med arsenholdige preparater under blomstringen tilføyes som nytt 3 ledd i § 1:

I de distrikter hvor det anses påkrevd for å forebygge skade på bigårder, kan sjefen for Landbruksdepartementet forby bruk av de nevnte preparater også før blomstringen.

Oslo 12 mars 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

Midlertidig lov*) om tilvirking, omsetning 12 mars.
og avståelse av tørrfisk, saltfisk og klipp- Nr. 13.
fisk.

I. Tilvirking.

§ 1. Henging av torsk, sei og hyse kan bare skje med samtykke av Handelsdepartementet eller den det bemyndiger til å gi slikt samtykke. Denne bestemmelse gjelder ikke for fisk under 50 centimeter, loddesprengt fisk, 3 netters og eldre garnfisk, skinnfisk og beskadiget fisk som ikke egner seg for salting.

§ 2. Tilvirking av klippfisk av torsk, sei, hyse, lange og brosmefanget på kyststrekningen fra og med Finnmark til og med Sør-Trøndelag kan bare skje med samtykke av Handelsdepartementet eller den det bemyndiger til å gi slikt samtykke.

*) Kunngj. 20 mars i Lovtid. 1 nr. 18.

12 mars. 1942 § 3. Filetering av fullsaltet torsk, sei, hyse, lange, brosme, Nr. 13. flyndre, blåkveite, steinbit og uer fanget på kyststrekningen fra og med Finnmark til og med Sør-Trøndelag kan bare skje med samtykke av Handelsdepartementet eller den det bemyndiger til å gi slikt samtykke.

II. Omsetning.

§ 4. Omsetning av tørrfisk og klippfisk fra tilvirker og eksportør kan bare skje med samtykke av Handelsdepartementet eller den det bemyndiger til å gi slikt samtykke.

§ 5. Omsetning fra saltfisk- og klippfisktilvirkere av fullsaltet torsk, sei, hyse, lange, brosme, flyndre, blåkveite, steinbit og uer fanget på kyststrekningen fra og med Finnmark til og med Sør-Trøndelag kan bare skje med samtykke av Handelsdepartementet eller den det bemyndiger til å gi slikt samtykke.

III. Avståelse.

§ 6. Når Handelsdepartementet eller den det bemyndiger krever det, plikter enhver tilvirker, eksportør og annen lagerholder å avstå helt eller delvis sine beholdninger av tørrfisk, saltfisk og klippfisk.

Handelsdepartementet eller den det bemyndiger bestemmer hvem avståelsen skal skje til.

Handelsdepartementet eller den det bemyndiger bestemmer hvordan fisken skal leveres. Fisken betales med de maksimalpriser som gjelder ved avståelsen.

IV. Andre bestemmelser.

§ 7. Enhver som driver tilvirking eller omsetning av tørrfisk, saltfisk og klippfisk plikter å gi oppgaver over tilvirking, beholdninger og omsetning etter bestemmelser som fastsettes av Fiskeridirektøren.

§ 8. Overtredelse eller forsøk på overtredelse av bestemmelsene i denne lov eller bestemmelser utferdiget i medhold av loven straffes med bøter. Er overtredelsen begått av noen som har handlet på vegne av et selskap eller en annen juridisk person, kan bøtestraff idømmes også den som det er handlet på vegne av.

Videre kan det fiskeparti overtredelsen gjelder, inndras ved dom også om det ikke tilhører noen skyldig. Kan partiet ikke inndras, kan verdien av det helt eller delvis inndras hos den skyldige eller den han har handlet på vegne av.

§ 9. Følgende forordninger oppheves:

1. Forordning av 9 april 1941 om forbud mot hending av torsk, sei og hyse.
2. Forordning av 18 april 1941 om omsetning av saltfisk og tilvirking av klippfisk.

3. Forordning av 15 september 1941 om omsetning og av- 12 mars.
ståelse av tørrfisk. Nr. 13.

4. Forordning av 20 desember 1941 om omsetning og avstå-
else av klippfisk.

Oslo 12 mars 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

E. Blehr.

R. J. Fuglesang.

Ministerpresidentens beslutning. *)

12 mars.

I kongelig resolusjon av 17 oktober 1930 om instruksjon om losvesenet endres § 16 til å lyde:

Som signaler fra et fartøy for tilkallelse av los brukes:

Om dagen:

1. Det internasjonale signal G: Jeg behøver los.

2. Det internasjonale signal PT: Jeg behøver los.

3. Nasjonalflagget heist på fortoppen.

Om natten:

1. Det under navn av blålys alminnelig kjente pyrotekniske lys, vist hvert 15 minutt.

2. Et klart hvitt lys vist like over rekken med korte eller hyppige mellomrom i omtrent et minutt ad gangen.

3. Det internasjonale signal PT gitt med signallampe.

Oslo 12 mars 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Irgens.

R. J. Fuglesang.

Ministerpresidentens beslutning. *)

12 mars.

I.

Forskrifter for kontroll med norske lektere som slepes utaskjærs av 28 januar 1921 skal heretter hete: Forskrifter for kontroll med norske lektere.

II.

Overskriften over forskriftenes avsnitt III (§ 16) skal lyde slik:

III. Spesielle bestemmelser for lektere i innaskjærs fart utenfor havneområder og i fart utaskjærs på kortere strekninger enn 25 nautiske mil på den norske kyst, Sveriges vestkyst, Kattegat og Beltene.

*) Kunngj. 1 april i Lovtid. 1 nr. 20.

12 mars.

III.

Forskriftenes § 16 skal heretter lyde:

§ 16. Lektene som er bemannet, skal i sånn fart være forsynt med en passende båt eller pram med tilstrekkelig plass for de ombordværende, 1 livbøye samt 1 livbelte for hver ombordværende person og 1 signallampe.

I utaskjærs fart må båten ikke være under 2,55 kubikkmeter (ca. 90 kubikkkot eng., dog minst 20 kubikkkot båtrom for hver av mannskapet). Befinner det seg ombord andre personer enn lektens mannskap, skal båtrommet økes med minst 10 kubikkkot båtrom for hver sånn person. Båten må ved hjelp av daviter eller annet tilsvarende hensiktsmessig arrangement lett og hurtig kunne settes på vannet.

Lektene skal når de går i utaskjærs fart og ellers når det må anses nødvendig, være utstyrt med et passende anker med tilhørende kjetting eller tau av 75—100 m lengde og om fornødent spill.

Bemanningen skal i utaskjærs fart være minst 2 mann. Det samme gjelder bemannede lektene i innaskjærs fart når fartstiden er over 8 timer.

Slepebåten må i alle tilfelle være av tilstrekkelig størrelse og styrke og tilfredsstillende utstyrt for det farvann, hvorover den skal slepe.

Oslo 12 mars 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Irgens.

R. J. Fuglesang.

12 mars.

Forordning *) (Forsyningsdepartementet) om omsetning av innenlandsk brensel i Syd-Norge.

I medhold av lov av 12 mars 1942 om omsetning av innenlandsk brensel bestemmes:

Kap. I. Forordningens virkeområde.

§ 1. Bestemmelsene i denne forordning gjelder for Østfold, Oslo og Akershus, Hedmark, Opland, Buskerud, Vestfold, Telemark, Aust-Agder, Vest-Agder, Rogaland, Bergen og Hordaland, Sogn og Fjordane, Møre og Romsdal, Sør-Trøndelag og Nord-Trøndelag fylker.

Kap. II. Ved.

§ 2. Med ved forstås ved av enhver art, herunder også bakhunved, rotved (stubber) og ved til fremstilling av generatorbrensel.

*) Kunngj. 16 mars i Lovtid. 1 nr. 17.

Med handelsved forstås ved som omhandlet i første ledd 12 mars. og som er tilvirket for salg.

§ 3. Enhver produsent av handelsved skal så snart som mulig og senest innen 1 juni 1942 innmelde for salg til skog-eiernes salgsorganisasjon (salgsforening) i distriktet den handelsved han tilvirker. Denne plikt omfatter også produsentens beholdning av tilvirket handelsved. Den salgsorganisasjon som veden innmeldes til må være godkjent av Landbruksdepartementet.

Godkjent salgsorganisasjon har plikt til å kjøpe den ved som innmeldes i samsvar med bestemmelsene i første ledd.

Det er forbudt for produsent å selge eller på annen måte overdra ved til andre enn den godkjente salgsorganisasjon.

Avtalen mellom produsent og salgsorganisasjon skal gjøres på vilkår som Landbruksdepartementet har godkjent. Veden skal betales etter gjeldende maksimalpriser.

§ 4. Salgsorganisasjon som har kjøpt ved i samsvar med bestemmelsene i § 3, plikter å la de avtakere som Direktoratet for industriforsyning bestemmer, gå inn i organisasjonens kontrakter med produsentene i den utstrekning og på den måte som direktoratet fastsetter, mot at den som går inn, betaler organisasjonen vedens selvkostende med et tillegg av 3 % i provisjon for ved som avvirkes i Møre og Romsdal, Sogn og Fjordane, Hordaland og Rogaland fylker, og 2 % i provisjon for ved som avvirkes i de øvrige nevnte fylker. Organisasjonen kan kreve at den som går inn i kontrakten stiller bankgaranti for riktig betaling, godkjent av salgsorganisasjonen.

Etter overdragelsen er salgsorganisasjonen fortsatt ansvarlig overfor produsenten.

§ 5. Det er forbudt for salgsorganisasjon som har kjøpt ved i samsvar med bestemmelsene i § 2 å selge eller på annen måte overdra veden til andre enn dem Direktoratet for industriforsyning bestemmer.

§ 6. Forsyningsdepartementet kan for visse distrikter oppnevne særskilte vedutvalg til å sørge for forsyningen med og forestå fordelingen av ved. Utvalgets distrikt kan omfatte flere kommuner.

Vedutvalget avløser forsyningsnemnda for så vidt angår vedforsyningen og er bundet av de direktiver som Forsyningsdepartementet til enhver tid gir.

Utgiftene med administrasjonen av utvalget og omsetningen av veden bæres av kommunen. Omfatter utvalgets distrikt flere kommuner, skal utgiftene fordeles mellom kommunene i forhold til den mengde ved som går til de forskjellige kommuner. Kommer kommunene ikke overens om fordelingen av utgiftene, treffer Forsyningsdepartementet den endelige avgjørelse.

12 mars. *Kap. III. Brenntorv.*

§ 7. Det er forbudt for produsenter av brenntorv å selge eller på annen måte overdra brenntorv til avtakere utenfor den kommune hvor torven er produsert, med mindre det skjer til de avtakere Direktoratet for industriforsyning bestemmer. Direktoratet kan overdra sin myndighet til fylkesforsyningsnemnder eller forsyningsnemnder.

Med brenntorv menes i denne lov torv av enhver art til brenne, herunder også torvbriketter.

Kap. IV. Alminnelige bestemmelser.

§ 8. Kjøp eller annen ervervelse i strid med bestemmelser som er gitt i eller i medhold av denne forordning er forbudt.

§ 9. Avtaler om levering av ved fra produsent, inngått før ikrafttredelsen av denne forordning, kan oppfylles når veden er levert på forbruksstedet før 1 mai 1942. Ellers er det forbudt å oppfylle slike avtaler.

§ 10. Direktoratet for industriforsyning kan gjøre alminnelige og særlige unntak fra bestemmelsene i denne forordning.

§ 11. Overtredelse av bestemmelser som er gitt i eller i medhold av denne forordning kan medføre straff og inn-draging, jfr. § 2 i lov av 12 mars 1942 om omsetning av innen-landsk brensel.

§ 12. Følgende bestemmelser og forordninger oppheves:

1. Administrasjonsrådets forskrifter av 28 mai 1940 om kommunale forsyningsnemnders adgang til å nekte utførsel av ved fra kommunene, og beslaglegge vedpartier som allerede er solgt, og bestemmelser gitt i medhold av disse forskrifter — for så vidt angår de fylker som omfattes av denne forordning.
2. Administrasjonsrådets bestemmelse av 4 september 1940 om forbud mot utførsel av ved fra Østfold fylke.
3. Forordning av 13 desember 1940 om forbud mot utførsel av ved fra Møre og Romsdal fylke.
4. Forordning av 6 februar 1941 om forbud mot utførsel av torv fra kystkommunene i Sør-Trøndelag fylke.
5. Midlertidig forordning av 27 mars 1941 om omsetning av ved på Vestlandet.
6. Forordning av 2 mai 1941 om forbud mot utførsel av ved fra Vest-Agder fylke.
7. Forordning av 13 mai 1941 om tillegg til midlertidig forordning av 27 mars 1941 om omsetning av ved på Vestlandet, og bestemmelser gitt i medhold av denne forordning.
8. Forordning av 26 mai 1941 om tillegg til forskrifter av 28 mai 1940 om kommunale forsyningsnemnders adgang til

å nekte utførsel av ved fra kommunene og beslaglegge vedpartier som allerede er solgt, og bestemmelser som er gitt i medhold av denne forordning — for så vidt angår de fylker som omfattes av denne forordning.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på 12 mars. «Ingeborg og Nina Lømos legat til fordel for eldre, anstendige, ugifte kvinner av borgerstanden i Elverums leir», opprettet ved Ingeborg Lømos testament av 30 oktober 1937.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på 12 mars. «Fru Marie Trytis opplæringsfond» til ubemidlet ungdom i Strømm til videre utdanning — teoretisk eller praktisk, opprettet ved lærer Nils Trytis gavebrev av 24 juni 1940.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på 12 mars. «Fru Kristine Christie, født Kildals legat» til trengende pasienter fra Oslo som måtte lide av gikt eller revmatisme, til hele eller delvise friplasser i Oslo sanitetsforenings revmatismesykehus, opprettet ved testament av 6 oktober 1939.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på 12 mars. «Frøken Azora Bull Kildals legat» til trengende og ugifte damer, ikke under 60 år (pauvres honteux) født og stadig bosittende i Oslo, opprettet ved fru Kristine Christie, født Kildals testament av 6 oktober 1939.

Skrivelse *) fra Innenriksdepartementet om at Administrasjonsrådets vedtak av 27 juni 1940 om midlertidig avhjelp av husmangel som skyldes krigsforholdene gjøres gjeldende for Karmsund sorenskriveri.

Skrivelse **) fra Sosialdepartementet om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Gran herred, Opland fylke, jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

Skrivelse **) fra Sosialdepartementet hvorved det med hjemmel i lov om tvungen avståelse av bruksrett til husrom av 25 mai 1917 nr. 2 § 8, jfr. § 1 og § 2, jfr. lov av 12 juni 1920 nr. 1, fastsettes at Søgne herred, Vest-Agder fylke, skal kunne kreve avstått mot erstatning bruken av forenings- og forsamlingslokaler og av ledige leiligheter til beboelse eller annen bruk innen herredets grenser.

*) Kunngj. 16 mars i Lovtid. 1 nr. 17.

**) Kunngj. 27 mars i Lovtid. 1 nr. 19.

- 14 mars. **Skrivelse *)** fra Sosialdepartementet hvorved det med hjemmel i lov om tvungen avståelse av bruksrett til husrom av 25 mai 1917 nr. 2 § 8, jfr. § 1 og § 2, jfr. lov av 12 juni 1920 nr. 1, fastsettes at Hof herred, Vestfold fylke, skal kunne kreve avstått mot erstatning bruken av forenings- og forsamlingslokaler og av ledige leiligheter til beboelse eller annen bruk innen herredets grenser.
- 17 mars. **Skrivelse *)** fra Innenriksdepartementet om tilleggsbestemmelser til brannlovens §§ 8 og 15, annet punktum, for Oslo.
- 17 mars. **Skrivelse *)** fra Sosialdepartementet hvorved det med hjemmel i lov om tvungen avståelse av bruksrett til husrom av 25 mai 1917 nr. 2 § 8, jfr. § 1 og § 2, jfr. lov av 12 juni 1920 nr. 1, fastsettes at Svelvik kommune skal kunne kreve avsttt mot erstatning bruken av forenings- og forsamlingslokaler og av ledige leiligheter til beboelse eller annen bruk innen kommunens grenser.
- 17 mars. **Skrivelse *)** fra Sosialdepartementet hvorved det med hjemmel i lov om tvungen avståelse av bruksrett til husrom av 25 mai 1917 nr. 2 § 8, jfr. § 1 og § 2, jfr. lov av 12 juni 1920 nr. 1, fastsettes at Strømm herred, Vestfold fylke, skal kunne kreve avstått mot erstatning bruken av forenings- og forsamlingslokaler og av ledige leiligheter til beboelse eller annen bruk innen herredets grenser.
- 17 mars. **Skrivelse **)** fra Landbruksdepartementet om vedtekter for bruk av § 55 i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål overfor innabygdsboende eiere av jordbruk i Degernes herred, Østfold fylke.
- 17 mars. **Skrivelse **)** fra Landbruksdepartementet om vedtekter for bruk av § 55 i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål overfor innabygdsboende eiere av jordbruk i Kråkerøy herred, Østfold fylke.
- 27 mars. **Skrivelse **)** fra Landbruksdepartementet om vedtekter for bruk av § 55 i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål overfor innabygdsboende eiere av jordbruk i Holt herred, Aust-Agder fylke.

*) Kunngj. 27 mars i Lovtid. 1 nr. 19.

**) Kunngj. 1 april i Lovtid. 1 nr. 20.

Skrivelse fra Innenriksdepartementet, hvorved bestemmes: 18 mars.

I.

Eiendommen Skavdalen skog (Skavdalen yttermark), gnr. 95 bnr. 6, blir fra 1 juli 1942 ført over fra Snertingdal herred til Vardal herred, Opland fylke.

II.

Fra samme tidspunkt skal den kommunale inndelingsgrensen mellom Snertingdal og Vardal herred, Opland fylke, gå slik fra øst mot vest:

Den begynner i Biri grense i Stokkeelva omtrent 1200 m sørvest for gården Ommundrud (i Biri) og følger elva vestover til i høyde med Lønnumselvas *) utløp i Stokkeelva, forlater her Stokkeelva og går mot sør, vest og nordvest slik at den omslutter eiendommene Lønnum skog *) og Drogsetmarka *) (begge i Snertingdal) og når atter Stokkeelva ca. 450 m vest for Drogset mølle. Grensen følger deretter atter Stokkeelva vestover til Rådalsbekkens *) utløp i Stokkeelva, følger så Rådalsbekken sørover til ca. 1000 m nord for Alm seter (i Vardal), hvor grensen atter bøyer mot vest og går til nordenden av Kultjernet hvor grensen mot Fluberg herred påtreffes.

De i beskrivelsen nevnte navn er, når ikke annet uttrykkelig er avmerket, å finne på rektangelkart Gjøvik, utgave 1932.

Skriv fra Innenriksdepartementet, der det etter § 1 i landkomunelova vert vedteke at første leden av grenseskildringa vedkomande den kommunale inndelingsgrensa mellom Kolvereid og Foldereid herad, Nord-Trøndelag fylke, som vart fastsett ved departementet sitt vedtak 27 september 1941, skal brigdast og lyde soleis: 18 mars.

Grensa tek til i grensa mot Høylandet i høgda 755 m o. h., som ligg omlag 1300 m nordvest for Kvitfjell (trigonometrisk varde, 805 m o. h.), bøyer her mot nord og nordvest og går til søre enden av Kjøringsvatnet, 291 m o. h., går vidare mot vest nordvest over Muruldvatnet til Murulddalshøgda, 346 m o. h., og går herfrå i bein line mot sørvest gjennom Storvatnet til høgste staden på Almenningsholmen i Storvatnet.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet til Politidepartementet. 18 mars.

Arbeidsdepartementet har bestemt at den reisende

*) Navnet står ikke på kartet.

18 mars. prisinspeksjons kontrollører med hensyn til kostgodtgjørelse på reiser innen riket henføres til regulativets 1ste klasse.

19 mars. Lov *) om formuesinndraging på grunn Nr. 1. av folkefiendtlig og statsfiendtlig virksomhet.

I samsvar med § 3, annet ledd, i Ministerpresidentens kunngjøring av 5 februar 1942 fastsettes følgende som gjelder uten hensyn til Grunnlovens bestemmelser:

§ 1. Når personer, foreninger eller institusjoner av hvilken som helst art har fremmet eller fremmer folkefiendtlige eller statsfiendtlige bestrebelser (herunder handlinger som er egnet til å skade statens vel eller regjeringens eller partiets virksomhet eller anseelse), eller har medvirket eller medvirker hertil, kan deres formue eller visse formuesdeler inndras.

Det samme gjelder når noen offentlig eller for en større krets av personer har fremsatt eller fremsetter ondsinnede ytringer om ledende personer innen stat eller parti eller om deres bestemmelser eller tiltak, når ytringene er egnet til å undergrave folkets tillit til statens eller partiets ledelse.

§ 2. Saker om inndraging forberedes av Innenriksdepartementet.

Beslutning om inndraging treffes av Ministerpresidenten og kan ikke prøves av domstolene.

Beslutningen kunngjøres i Norsk lysingsblad og forkynnes så vidt mulig for formuesinnehaveren.

Rettsvirkningen av beslutningen regnes fra kunngjøringen.

§ 3. Inndragingen berører ikke pant eller annen rettighet som tredjemann har i det som blir inndratt.

Dersom Innenriksdepartementet antar at vedkommendes formue ikke er tilstrekkelig til å dekke hans forpliktelser, kan hans bo forlanges tatt under konkursbehandling.

§ 4. Av de midler som inndras etter bestemmelsene i denne lov dannes et fond til sosiale formål.

§ 5. Sjefen for Innenriksdepartementet gir nærmere forskrifter til utfylling og gjennomføring av denne lov.

Oslo 19 mars 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Hagelin. Sverre Riisnæs.

R. J. Fuglesang.

*) Kunngj. 27 mars i Lovtid. 1 nr. 19.

Lov *) om rederyrket.

19 mars.

Nr. 2.

I samsvar med § 3, annet ledd, i Ministerpresidentens kunngjøring av 3 februar 1942 fastsettes følgende som gjelder uten hensyn til Grunnlovens bestemmelser:

§ 1. Norges rederforbund er en faglig sammenslutning av utøvere av rederyrket.

Forbundet overtar enhver virksomhet, formuesverdi, rettighet og forpliktelse av hvilken som helst art etter det tidligere Norges rederforbund med samtlige fonds, institusjoner, organisasjoner eller foretagender under dets ledelse eller på annen måte tilknyttet forbundet.

§ 2. Enhver utøver av rederyrket er i og med utøvingen av yrket medlem av Norges rederforbund.

Som utøver av rederyrket regnes i denne lov norsk statsborger og norsk rettssubjekt som driver skipsfart, bergings- eller fangstvirksomhet med norsk skip av minst 500 brutto registertonns drektighet.

Ved avgjørelsen av om skipet er å anse som norsk, får § 1 i lov om sjøfarten av 20 juli 1893 anvendelse.

§ 3. Sjefen for Innenriksdepartementet gir i samråd med sjefen for Sjøfartsdepartementet nærmere forskrifter til gjennomføringen av denne lov.

§ 4. Denne lov trer i kraft 20 mars 1942.

Oslo 19 mars 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Hagelin. Sverre Riisnæs.

R. J. Fuglesang.

Lov *) om endringer i lov om helseråd 19 mars.
m. v. av 16 mai 1860. Nr. 3.

§ 1. Lov om helseråd m. v. av 16 mai 1860 med senere forandringer blir ved å gjelde i den utstrekning den ikke endres ved bestemmelsene i denne lov.

§ 2. I hver herreds- og bykommune skal det være et helseråd bestående av den offentlige lege som formann og — foruten de i §§ 3 til 5 nevnte — 2 andre medlemmer hvorav minst én kvinne. Hvor det er flere legedistrikter i en kommune, skal det være et helseråd for hvert legedistrikt med mindre Innenriksdepartementet bestemmer noe annet. I disse tilfelle kan samme medlemmer oppnevnes til flere helseråd.

*) Kunngj. 27 mars i Lovtid. 1 nr. 19.

19 mars. Medlemmene oppnevnes av ordføreren i møte med formennene etter forslag av helserådets formann; for hvert medlem skal oppnevnes en personlig varamann. Oppnevningen må godkjennes av fylkesmannen. Om vilkårene for å kunne oppnevnes, om plikt til å motta vervet, dets varighet og om tap eller suspensjon av vervet, gjelder bestemmelsene om formenn i forordning om endringer i kommunelovene av 21 desember 1940 §§ 3—5, dog således at også den som har regnskap å avlegge til kommunen kan oppnevnes. Søknad om å bli fritatt for vervet avgjøres av ordføreren. Avgjørelsen kan ankes inn for fylkesmannen innen 14 dager etter at den er truffet.

Når et medlem dør eller får forfall rykker varamannen opp. Ny varamann oppnevnes hvis ordføreren anser det nødvendig.

§ 3. Har en kommune ansatt egen ingeniør skal han være medlem av helserådet, med mindre Innenriksdepartementet bestemmer noe annet.

Ordføreren avgjør i møte med formennene, om noen, og i tilfelle hvem, av kommunens tjenestemenn er å anse som kommunens ingeniør i forhold til bestemmelsene i denne lov. Avgjørelsen kan av vedkommende tjenestemann ankes inn for fylkesmannen innen 14 dager etter at den er truffet.

Med fylkesmannens godkjenning kan kommunens ingeniør fritas for å være medlem av helserådet, og en annen med teknisk kyndighet oppnevnes i hans sted. Tilsvarende oppnevning kan finne sted når en kommune ikke har egen ingeniør. Bestemmelsene i § 2, annet ledds tredje til femte punktum, får tilsvarende anvendelse, dog således at en som bor utenfor kommunen kan oppnevnes hvis han er villig.

§ 4. Distriktsdyrlege skal være medlem av helserådet i de kommuner, som hører til hans distrikt. Bor vedkommende distriktsdyrlege utenfor kommunen kan med fylkesmannens godkjenning en annen veterinær oppnevnes. Bestemmelsene i § 2, annet ledds tredje til femte punktum, får tilsvarende anvendelse, dog således at en som bor utenfor kommunen kan oppnevnes, såfremt han er villig.

I kommuner som har ansatt egen veterinær skal denne være medlem av helserådet istedenfor distriktsdyrlegen. Bestemmelsene i § 3, annet ledd, og tredje ledds første punktum får tilsvarende anvendelse.

Bestemmelsene i denne paragraf gjelder med mindre Innenriksdepartementet bestemmer noe annet.

§ 5. Adgangen etter lov om opphevelse av magistratembetene av 9 mars 1917 § 3 til å oppnevne en annen tjenestemann til medlem av helserådet istedenfor den tidligere magi-

strat, gjelder fremdeles. De oppnevninger som er foretatt i 19 mars. henhold til nevnte lov gjelder like ens, med mindre Innenriks- Nr. 3. departementet i det enkelte tilfelle bestemmer annerledes.

§ 6. I helserådsmøte må minst halvdel av medlemmene være til stede. Kan et medlem ikke møte, må han uten opphold melde fra og varamann innkalles.

§ 7. Helserådets formann legger sakene fram i helserådsmøte. Formannen avgjør sakene etter å ha hørt rådets medlemmer som er pliktige til å uttale seg. Er et medlem uenig i det vedtak formannen gjør, plikter han å si fra og kreve sin mening bokført. Gjør han ikke det anses han som enig med formannen og medansvarlig for vedtaket. Stemmegivning finner ikke sted.

Mener helserådets formann at det ikke er tid til å legge en sak fram i helserådsmøte, eller at den er av overveiende medisinsk beskaffenhet, kan han avgjøre den alene, uten å sammenkalle helserådet. Slike vedtak skal han gjøre helserådet kjent med i første møte.

§ 8. Vedtak av helserådets formann kan ordføreren eller den som berøres av vedtaket, anke inn til fylkesmannen innen 14 dager etter at vedtaket er fattet.

Anser formannen det uomgjengelig nødvendig å få vedtaket gjennomført straks, kan han bestemme at anken ikke skal ha oppsettende virkning.

Fylkesmannens avgjørelse og vedtak av helserådets formann som ikke er påanket, kan oppheves eller endres av Innenriksdepartementet.

§ 9. For reiser til møte i helseråd utreder staten lovbestemt skyss- og kostgodtgjørelse til distriktsdyrlegene eller andre veterinærer som er oppnevnt i deres sted, og kommunene til kommuneingeniører eller andre med teknisk kyndighet som er oppnevnt i deres sted.

§ 10. Innenriksdepartementet kan gi:

1. Alminnelige eller særlige helseforskrifter for hele landet eller for en eller flere kommuner.
2. Forskrifter som nevnt i lov angående særegne foranstaltninger mot tuberkuløse sykdommer av 8 mai 1900 § 3 og i andre lovbestemmelser hvoretter forskrifter kan gis i henhold til lov om helseråd § 4, jfr. § 11, eller på samme måte som foreskrevet der.

§ 11. Helserådet skal være sammensatt i samnhøve med reglene i denne lov fra 1 juni 1942. Det skal deretter snarest råd er foreta oppnevning av utvalg m. v. som det har å oppnevne i henhold til lov eller annen gjeldende bestemmelse.

- 19 mars. Er nytt helseråd ikke brakt i stand i en kommune innen
 Nr. 3. 1 juni 1942 fortsetter medlemmene av kommunens nåværende
 helseråd å gjøre tjeneste, inntil det nye helseråd kan tre i
 virksomhet.

Oslo 19 mars 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Hagelin.

R. J. Fuglesang.

- 19 mars. Lov*) om tillegg til lov av 26 juli 1912
 Nr. 4. om utførelsen av de offentlige legeforret-
 ninger.

§ 1. Stadsfysici og stadsleger kalles heretter byleger.

Ordfører i helseråd kalles formann.

§ 2. Innenriksdepartementet kan opprette legedistrikt for
 del av en eller flere kommuner. Del av en kommune kan legges
 til et annet legedistrikt. To eller flere kommuner kan slås
 sammen til ett legedistrikt. Distrikts- eller bylege i sånt di-
 strikt overtar de offentlige legeforretninger, også vervet som
 formann i helseråd, i den utstrekning departementet bestem-
 mer.

§ 3. Innenriksdepartementet kan bestemme at distrikts-
 og bylege skal holde assistentlege. Departementet kan fast-
 sette nærmere regler for assistentlegers ansettelse, lønn og
 arbeidsvilkår.

Oslo 19 mars 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Hagelin.

R. J. Fuglesang.

- 19 mars. Lov*) om offentlige slaktehus, offentlig
 Nr. 5. kjøttkontroll m. v.

Kapitel I.

Om slaktehus m. v.

§ 1. Ved offentlig slaktehus forstås i denne lov et slakte-
 hus hvis beliggenhet er godkjent av Innenriksdepartementet
 og hvis plan, innredning og utstyr er godkjent av Veterinær-
 direktøren.

Veterinærdirektøren har rett til selv eller ved statskon-
 sulenten i kjøttkontroll eller ved en annen veterinær, som

*) Kunngj. 27 mars i Lovtid. 1 nr. 19.

Veterinærdirektøren gir fullmakt, å føre tilsyn med offentlige slaktehus og til å gi nærmere bestemmelser om planen, innredningen og utstyret, alminnelige forskrifter om den hygieniske utføring av slaktingen og de hygieniske forhold ellers i de offentlige slaktehus. Hvis hans pålegg med hensyn til driften, utstyret eller vedlikeholdet ikke etterkommes innen den fastsatte frist, opphører bedriften å være et offentlig slaktehus etter denne lov.

19 mars.
Nr. 5.

Betegnelsen «offentlig slaktehus» må ikke føres av noen bedrift som ikke er offentlig slaktehus i denne lovs forstand.

§ 2. Når ordføreren i møte med formennene søker om det, kan departementet bestemme at all slakting av bestemte arter av husdyr og (eller) tamrein innen kommunen skal foregå i bestemt offentlig slaktehus, hvor adgangen til å få slakting foretatt er lik for alle. Slaktehuset kan ligge innenfor eller utenfor det område som en slik slaktetvang omfatter. Unntatt fra slaktetvangen er den slakting som innenfor området foregår i slaktehus som er godkjent som eksportslakteri før denne lov trer i kraft, videre nødslakting og for herreder den slakting som foregår utenfor den bymessig bebygde del av herredet, når kjøttet eller flesket bare skal brukes av den for hvem det slaktes og hans husstand.

Når ordføreren i møte med formennene søker om det kan departementet også bestemme at all handel med bestemte arter av levende husdyr innen kommunen eller en del av den skal foregå under tilsyn i det handelsfjøsset eller på det torget eller den plassen som søknaden gjelder. Veterinærdirektøren godkjenner plan, innredning og utstyr og bestemmer hvordan tilsynet skal være.

§ 3. Et offentlig slaktehus som det er knyttet slaktetvang til, skal, hvis det ikke i sin helhet eies av den eller de kommuner som vedtaket om slaktetvang omfatter, ha eget styre hvori kommunen(e) skal være representert. Omfatter vedtaket flere kommuner eller deler derav, treffer departementet den nærmere bestemmelse om hvorledes oppnevningen skal foregå.

Dersom slaktehuset eies av en eller flere kommuner, skal det styres overensstemmende med reglene i Innenriksdepartementets forordning av 21 desember 1940. Hvis det opprettes en assisterende nemnd for slaktehuset etter nevnte forordnings § 12, eller en leder etter § 13, skal produsentene være representert i nemnda eller blant lederens rådgivere. Vedkommende representant oppnevnes av departementet etter at saken er forelagt for vedkommende landbruksråd. Ved de offentlige slaktehus som eies av en kommune skal bestyreren (direktøren) være veterinær. Ved andre offent-

19 mars. lige slaktehus skal en veterinær (kontrollveterinæren) ha
Nr. 5. den veterinærfaglige ledelse.

§ 4. Departementet kan godkjenne et offentlig slaktehus eller en avdeling av det som eksportslakteri og fastsette vilkårene for slik godkjenning.

§ 5. Slakteri hvor det enten bare drives slaktning eller slaktning i forbindelse med salg av kjøtt og fleisk eller produkter derav, og som ikke går inn under bestemmelsene i §§ 1 eller 4, skal meldes til Veterinærdirektøren, som selv eller ved statskonsulenten eller ved annen veterinær som Veterinærdirektøren gir fullmakt har rett til å foreta inspeksjon av slakteriet og av de anlegg som hører med til det, og til å kreve de opplysninger om slakteriets drift, utstyr og innredning som han finner påkrevd.

For slakterier som består ved denne lovs ikrafttreden skal melding i henhold til denne paragraf skje innen 3 måneder etter lovens ikrafttreden. For slakterier som opprettes senere, skal melding skje før slakteriet bygges eller innres og tas i bruk.

Veterinærdirektøren kan gi pålegg om forandringer og utbedringer for at slakteriene så vidt mulig skal tilfredsstille de sanitære krav.

§ 6. Slaktehus hvortil det i medhold av den hittil gjeldende lov er knyttet bestemmelse om slaktetvang, anses som godkjent etter bestemmelsene i nærværende lovs § 1, 1 ledd.

Kapitel II.

Om kjøttkontroll.

§ 7. I kjøpsteder og ladesteder som har over 2 000 innbyggere og ved offentlige slaktehus skal det være offentlig kjøttkontroll.

§ 8. Når ordføreren i møte med formennene søker om det eller når Veterinærdirektøren anser det for nødvendig, kan departementet bestemme at det i et herred eller del av det skal være offentlig kjøttkontroll. Det samme gjelder kjøpstad eller ladested med 2 000 innbyggere eller mindre.

Når vedkommende ordførere i møte med formennene søker om det eller når Veterinærdirektøren anser det nødvendig, kan departementet bestemme at det skal være felles offentlig kjøttkontroll for to eller flere kommuner eller for bestemte deler av dem.

§ 9. Når det er innført offentlig kjøttkontroll i en kommune eller del av den, betaler kommunen utgiftene ved kontrollen (anleggs-, vedlikeholds-, rente- og driftsutgifter). Den offentlige kjøttkontroll skal utføres av kontrollveteri-

nær, som ansettes, oppsies og avskjediges av departementet, 19 mars. men kommunen kunngjør stillingen og avgir uttalelse om be- Nr. 5.
settelsen. Finner departementet at arbeidsmengden for kontrollveterinæren er så stor at kontrollens effektivitet lider ved det, kan det, etter innhentet uttalelse fra ordføreren i møte med formennene, bestemme at det skal opprettes flere stillinger eller gi pålegg om ansettelse av nødvendig hjelp.

Ligger et offentlig slaktehus innenfor et område som nevnt, skal den eller de kontrollveterinærer som er ansatt i kommunen også utføre den offentlige kjøttkontroll ved slaktehuset, jfr. dog § 18. Departementet kan bestemme at kjøttkontrollen ved et offentlig slaktehus skal utføres av den offentlige kjøttkontroll i en annen kommune enn den hvor slaktehuset ligger.

§ 10. Når det skal være særskilt offentlig kjøttkontroll ved et offentlig slaktehus betales utgiftene til kontrollen av slaktehusets eier. Kontrollen skal utføres av kontrollveterinærer som ansettes av departementet, etter at slaktehusets eier har fått høve til å uttale seg. Departementet bestemmer hvor mange kontrollveterinærer det skal ansettes, og fastsetter lønns- og ansettelsesvilkårene.

§ 11. Lokalene for den offentlige kjøttkontroll — kontrollstasjon — må ikke tas i bruk før de er godkjent av Veterinærdirektøren, som så vel i det enkelte tilfelle som i sin alminnelighet kan utferdige nærmere bestemmelser om beliggenhet, størrelse, innredning og utstyr av slike lokaler. Han kan gi pålegg om utbedring og vedlikehold av lokalene. Videre kan han, om det arbeid som kontrollveterinærene og deres hjelpere (stemplere osv.) skal utføre, gi instruks som de er forpliktet til å overholde. Kontrollveterinærene og lokalenes eiere skal gi de opplysninger og oppgaver som Veterinærdirektøren eller statskonsulenten eller en særlig, av Veterinærdirektøren, bemyndiget veterinær krever.

§ 12. Alt det ferske kjøtt og flesek av svin, ferskt kjøtt av hest, storfe, sau, geit, rein, elg, hjort, rådyr, dådyr eller bjørn, som er slaktet på et offentlig slaktehus eller som er slaktet i eller ført inn til en offentlig kjøttkontrolls område fra inn- eller utland, og organer av disse dyr, skal kontrolleres av den offentlige kjøttkontroll. Varer av de nevnte slag må innen et område, som det er offentlig kjøttkontroll i, ikke fallbys, torgføres, forhandles, mottas eller brukes med mindre de er kontrollert av kontrollveterinæren i området og stemplet i samsvar med forskriftene om offentlig kjøttkontroll. Er slike varer allerede kontrollert og stemplet av en innenlandsk offentlig kjøttkontroll, må de etterbesiktiges og i tilfelle godkjennes når de føres inn i et annet om-

19 mars. råde som det er offentlig kjøttkontroll i. Departementet kan
Nr. 5. dog i et slikt tilfelle bestemme at varene på visse vilkår ikke skal etterbesiktiges, men fritt kan føres inn til et annet offentlig kjøttkontrollområde, når de er fra dyr som er slaktet og kontrollert på et offentlig slaktehus.

Unntatt fra disse bestemmelser er småpakker av de nevnte vareslag, som leilighetsvis og til ubestemte tider sendes fra produsent direkte til en forbruker i et offentlig kjøttkontrollområde. Departementet fastsetter nærmere regler om dette.

Varer av de foran nevnte slag fra dyr som slaktes av eller for en produsent innenfor et offentlig kjøttkontrollområde i et herred, og som bare brukes av ham og hans hushold, er unntatt fra bestemmelsene om kontroll i denne lov. Når ordføreren søker om det, kan departementet bestemme at det samme skal gjelde også i en kjøpstad eller i et ladested.

Departementet fastsetter de nærmere forskrifter for den offentlige kjøttkontroll og etterbesiktigelse og kan fastsette unntaksbestemmelser for grensetrafikk.

§ 13. Saltet kjøtt og flesk, saltete organer, talg og fett som innføres fra utlandet skal kontrolleres av den offentlige kjøttkontroll og kan bare innføres etter de regler og til de kjøp- eller ladesteder som departementet bestemmer. Departementet kan fastsette nærmere bestemmelser for innførsel og kontroll av hermetiske kjøtt- og fleskevarer og pølser.

Departementet kan bestemme at det skal være forbudt å innføre fra utlandet så vel ferske som saltete kjøtt- og fleskevarer (tønnekjøtt) og annet findelt kjøtt og flesk, organer, blod, slakteavfall og pølser.

§ 14. Ferskt kjøtt, flesk og organer fra de i § 12 nevnte dyreslag, som den offentlige kjøttkontroll finner kan brukes til mat for folk, skal etter undersøkelsen stemples med I eller II klasse etter nærmere regler fastsatt av departementet, men skal ellers kasseres og tas vare på av kontrollveterinæren, som er ansvarlig for at det enten tilintetgjøres eller leveres til teknisk bruk. Hvis varen leveres til teknisk bruk, skal eieren ha en forholdsmessig betaling for den.

§ 15. Den offentlige kjøttkontrolls undersøkelse av kjøtt, flesk, organer m. v. skal foregå på offentlig kontrollstasjon eller offentlig slaktehus. Dog kan Veterinærdirektøren gi tillatelse til at undersøkelsen så vel av norske som innførte varer også kan foretas på slakteri (§ 5) eller i spesielle tilfelle andre steder. Departementet fastsetter bestemte avgifter for den undersøkelse som foretas utenfor de

fastsatte kontrolltider eller på steder utenfor kontrollstasjonen. 19 mars. Nr. 5.

Den offentlige kjøttkontrolls avgjerd kan påankes. Den som eier eller fremstiller varen må i tilfelle straks si fra om anken til vedkommende kjøttkontroll som uoppholdelig gir Veterinærdirektøren telegrafisk melding om anken. Som ankeinstans oppnevner Veterinærdirektøren statskonsulenten eller en annen veterinær som avgjør saken med endelig virkning. Den tapende part kan ilegges sakens omkostninger.

§ 16. På kjøtt og fleisk eller organer av de dyreslag som går inn under bestemmelsene om kjøttkontroll er det forbudt å anbringe andre stempler enn den offentlige kjøttkontrolls som legitimasjon for at varen har vært underkastet sunnhetsbedømmelse.

§ 17. For den offentlige kjøttkontrolls undersøkelse og kontroll, så vel av norsk som utenlandsk kjøtt og fleisk og andre varer som skal kontrolleres etter denne lov, skal det betales en avgift som fastsettes av departementet. Avgiften fastsettes inntil videre til 1 — en — øre pr. kg av de kontrollerte slakteskrotter i hel eller oppdelt stand (ikke av organer). Bestyreren for kontrollen eller kontrollveterinæren krever opp avgiften av dem som fremstiller varen til kontroll og er ansvarlig for den. Avgiften kan søkes inn ved utpanting. Departementet fastsetter de nærmere regler for oppkrevingen.

Avgiften blir å avsette til et særskilt fond som det skal ytes tilskudd av til helt eller delvis å dekke kontrollveterinærenes lønn og statens utgifter ved kontrollen. Finans- og tolldepartementet fastsetter lønnsregulativet for kontrollveterinærene og de nærmere forskrifter om tilskuddet og dets fordeling. Av fondsmidler som står til rådighet kan Innenriksdepartementet yte bidrag til bygging, istandsetting og utstyr av offentlige kjøttkontrollstasjoner og offentlige slaktehus.

§ 18. Departementet fastsetter de nærmere bestemmelser om hvorledes kjøttkontrollen ved eksportslakteri skal være organisert, nærmere regler om hvorledes denne kontrollen skal utføres og kan bestemme at utgiften ved denne kontroll skal dekkes ved en bestemt avgift på de varer som kontrolleres.

Kapitel III.

Forskjellige bestemmelser.

§ 19. Når slaktetvang innføres etter bestemmelsene i § 2, plikter vedkommende kommune å gi erstatning for den verdiforringelse som de for slakteribedrift innen kommunen

19 mars. lovlig oppførte bygninger og innretninger måtte lide ved ikke
Nr. 5. lenger å kunne brukes etter sitt øyemed, for så vidt bedriften lovlig har vært drevet og ved slaktetvangens innføring ennå drives.

Erstatningen fastsettes i tilfelle ved skjønn for kommunens regning. For skjønnet gjelder de alminnelige bestemmelser om skjønn i ekspropriasjonssaker.

Erstatningskrav må i tilfelle være satt fram innen 3 måneder etter slaktetvangens innføring.

§ 20. Når det knyttes slaktetvang til et offentlig slaktehus, skal det for bruken fastsettes avgifter som ikke må være høyere enn nødvendig til å dekke driftsomkostningene og til å dekke rentene av den kapital som er brukt til anlegget. Departementet fastsetter avgiften etterat det først er innhentet uttalelse fra ordføreren i møte med formennene i den kommune som det er innført slaktetvang i, og også fra slaktehusets eier, når dette eies av andre enn kommunen. Etter de samme regler fastsettes det også avgift for bruken av handelsfjøs, torg eller plass hvis det i medhold av § 2, siste ledd, bestemmes at all handel med levende husdyr skal foregå på et slikt bestemt sted.

§ 21. Departementet kan fastsette nærmere bestemmelser om gjennomføring av denne lov. Det kan således bl. a. bestemme at det for kjøtt og flekk m. v. skal meddeles opplysninger om kjøttets og flekkets opprinnelse m. v. og at det skal være med sertifikat om opprinnelsen, de dyrs tilstand i levende live som produktene stammer fra m. v. Veterinærdirektøren fastsetter skjemaet for slike sertifikater.

Videre kan departementet fastsette en minstevekt for de kjøtt- og flekkestykker som innføres i oppdelt tilstand og forby bruk av andre konserveringsmidler enn salt.

§ 22. Departementet kan bestemme at andre varer av animalsk opprinnelse enn de i denne lov nevnte skal være gjenstand for undersøkelse og godkjenning av den offentlige kjøttkontrollen. De nærmere regler om omsetning av slike varer og om kjøttkontrollens undersøkelse og merking av dem blir i tilfelle samtidig å fastsette av departementet.

Departementet kan for øvrig også fastsette nærmere forskrifter med sikte på å føre kontroll med at alle slags varer av animalsk opprinnelse, som føres ut av riket, er friske og tilfredsstillende de krav som de forskjellige land stiller.

§ 23. Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer noen i denne lov eller i medhold av loven utfordiget bestemmelse eller som medvirker hertil eller som uberettiget gjør bruk av betegnelsen «offentlig slaktehus» (§ 1) straffes med bøter eller fengsel inntil 3 måneder. På samme måte straffes forsøk.

§ 24. Denne lov trer i kraft 1 juli 1942. Dog kan departementet bestemme at § 17 skal tre i kraft før, liksom departementet, når det kommer søknad fra ordføreren i møte med formennene i vedkommende kommune om det, kan gi kjøpstads- eller ladestedskommuner med under 4 000 innbyggere utsettelse i en bestemt tid med å sette i verk den i § 7 påbudte offentlige kjøttkontroll. Departementet kan også dispensere fra bestemmelsen i § 7 om tvungen offentlig kjøttkontroll ved offentlig slaktehus. Når det gjelder slaktning av dyr og kontroll av slakt i undervisnings- og/eller vitenskapelig øyemed på Norges veterinærhøgskole, kan departementet dispensere fra lovens bestemmelser etter de nærmere regler som det fastsetter. For slik kontroll betales ikke kontrollavgift etter § 17.

Fra den dag denne lov trer i kraft oppheves lov nr. 3 av 27 juni 1892, jfr. forordning av 30 juni 1941, om kommunale slaktehus, kjøttkontroll m. v. med tilleggslover. De i medhold av loven gitte bestemmelser gjelder dog, for så vidt de ikke strider mot denne lov, inntil de ved bestemmelse, utferdiget i medhold av nærværende lov, forandres eller oppheves.

Oslo 19 mars 1942.

Quisling.
Ministerpresident.

Hagelin.

R. J. Fuglesang.

Lov*) om lån til eiere av rekvirerte fiskefartøyer. 19 mars. Nr. 6.

§ 1. Den norske stats fiskeribank kan gi lån til eiere av fiskefartøyer som er rekvirert til militært bruk.

Sånt lån kan ikke bevilges etter 31 desember 1942.

§ 2. Mulige tap på lån gitt etter denne lov dekkes av statskassen.

§ 3. Sjefen for Handelsdepartementet gir i samråd med sjefen for Finansdepartementet nærmere regler om bankens utlånsvirksomhet etter denne lov.

Oslo 19 mars 1942.

Quisling.
Ministerpresident.

E. Blehr.

R. J. Fuglesang.

*) Kunngj. 27 mars i Lovtid. 1 nr. 19.

19 mars. **Lov *) om kystlosformidling.**

Nr. 7.

§ 1. Det er forbudt for andre enn statens loskontorer å tilvise kystloser, kjentmenn med sertifikat eller farvannskjente menn til utførelse av kystlosing.

Bestemmelsen kommer ikke til anvendelse på tilvising av kystloser eller kjentmenn med sertifikat til fast ansettelse på skip i innenriks rutebart.

Nærmere forskrifter om kystlosformidling og om arbeidsordning for dem som driver kystlosing kan gis av sjefen for Sjøfartsdepartementet.

§ 2. Lov om forhyrings-, feste- og engasjementskontorer av 12 juni 1896 kommer ikke til anvendelse på statens loskontorer.

§ 3. Overtredelse av denne lov eller forskrifter utferdiget i henhold til loven straffes med bøter dersom forholdet ikke går inn under noen strengere straffebestemmelse.

§ 4. Denne lov trer ikraft 1 mai 1942.

Oslo 19 mars 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Irgens.

R. J. Fuglesang.

19 mars. **Midlertidig lov *) om sikring av landets for-**

Nr. 8. **syning med livsfornödenheter og andre varer.**

§ 1. Sjefen for Forsyningsdepartementet kan gi de bestemmelser som finnes påkrevd for å sikre og ordne landets forsyning med livsfornödenheter og andre varer og for å gjennomføre den best mulige utnyttning og fordeling. Herunder kan eldre rasjonerings- og forsyningsbestemmelser endres eller oppheves.

Dersom bestemmelsene berører et annet departements sakområde, gis de i forståelse med sjefen for vedkommende departement.

§ 2. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av bestemmelser gitt i medhold av denne lov straffes på samme måte som fastsatt i § 1 i forordning om straff for svart-handel og snikhandel av 28 januar 1942. Bestemmelsene om inndraging i samme forordnings § 4 gis tilsvarende anvendelse.

Når særlige grunner taler for det, kan dog sjefen for Forsyningsdepartementet i bestemmelser som gis i medhold av § 1 fastsette mindre strenge regler om straff og inndraging.

*) Kunngj. 27 mars i Lovtid. 1 nr. 19.

Bestemmelser gitt i medhold av denne lov anses som 19 mars.
 rasjoneringsbestemmelser, og saker om straff og inndraging Nr. 8.
 etter dem er rasjoneringsaker, jfr. § 18 i forordning av 28
 januar 1942 om håndhevelsen av rasjonerings- og forsy-
 ningsbestemmelsene.

Oslo 19 mars 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

E. Blehr.

R. J. Fuglesang.

Lov *) om avgift ved innførsel og frem- 19 mars.
 stilling av tekstilvarer. Nr. 9.

§ 1. Til dekning av Norges tekstilstyres og Tekstil- og
 konfeksjonsutvalgets utgifter skal det svares avgifter til sta-
 ten ved innførsel og produksjon av varer, som helt eller del-
 vis lages av tekstilråstoffer eller av produkter som er frem-
 stilt av slike råstoffer.

§ 2. Sjefen for Forsyningsdepartementet, eller den han
 bemyndiger, gir bestemmelser om:

- avgiftenes størrelse og grunnlaget for beregningen,
- avgiftenes oppkreving og inndriving,
- plikt til å gi oppgaver og opplysninger,
- ettersyn og kontroll,
- anvendelse av de innkrevde beløp,
- annet som finnes nødvendig til gjennomføring av denne
 lov.

§ 3. Overtredelse eller medvirking til overtredelse av
 bestemmelser som gis i henhold til denne lov, straffes, også
 når overtredelsen er skjedd ved uaktsomhet, med bøter, for
 så vidt det ikke for overtredelsen er fastsatt særskilt straff
 i den alminnelige straffelov.

Oslo 19 mars 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

E. Blehr.

R. J. Fuglesang.

Ministerpresidentens beslutning **) om særlige ar- 19 mars.
 beiderverntiltak for støperier.

I.

Med hjemmel i lov om arbeidervern av 19 juni 1936 § 9
 bestemmes at støperier skal føres på den lista over særlige
 farlige bedrifter og arbeid som paragrafen nevner.

*) Kunngj. 27 mars i Lovtid. 1 nr. 19.

**) Kunngj. 11 april i Lovtid. 1 nr. 21.

19 mars.

II.

Det fastsettes følgende særlige tiltak til vern for arbeidere i støperier:

1. Ingen læregutt eller arbeider må første gang settes til arbeid i støperi på arbeidsplass hvor det forekommer støv av sand, stein eller annet som inneholder fri kiselsyre eller kisel forbindelser, uten etter legeundersøking og røntgenfotografering av lungene.
2. Bedriften skal sørge for at enhver som arbeider i støperi på arbeidsplass hvor han blir utsatt for å innånde støv som nevnt ovafor blir legeundersøkt og røntgenkontrollert etter 10 års arbeid, men etter 5 års arbeid når det gjelder sandblåsere, pussere, rensere, slipere, kranførere og kuppelønmenn. Seinere gjentas legeundersøking og røntgenkontroll etter nærmere bestemmelse av arbeidstilsynet.

Bedriften skal, om det er mulig, sette arbeidere som bør flyttes, til mest mulig støvfritt arbeid.

3. Ingen arbeider under 18 år må settes til arbeid med sandblåsing, pussing, rensing, sliping eller brukes som kranfører eller kuppelønnsmann.
4. Legeundersøking og avgjerd på grunnlag av denne skjer etter retningslinjer utarbeidd av sjefinspektøren for arbeidstilsynet.
5. Utgifter til legeundersøking som ikke blir betalt av syke- og ulykkestrygd, bæres av bedriften.
6. Sjefinspektøren for arbeidstilsynet fastsetter særlige ordens- og reinholdsregler for støperier, jfr. § 43, punkt 1, i arbeidervernloven.

Oslo 19 mars 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

J. A. Lippestad.

R. J. Fuglesang.

19 mars.

Ministerpresidentens beslutning *) om tilleggsavgift av generatordrevne motorvogner.

For budsjett-terminen 1941—42 blir det å svare en avgift av generatordrevne motorvogner stor kr. 20 pr. vogn.

Avgiften skal anvendes til dekning av utgiftene vedrørende Omsetningssentralen for generatorbrensel og blir innfordret på samme måte som veiavgiftene. Eventuelt overskudd inngår i sistnevnte avgifter.

Avgiften erlegges av alle motorvogner og traktorer som

*) Kunngj. 18 april i Lovtid. 1 nr. 22.

har vært registrert i budsjettåret — dog unntatt 2- og 3- 19 mars. hjulete motorsykler samt tilhengere — uten hensyn til vekt eller til hvor lang tid av terminen de har stått i registret.

Arbeidsdepartementet gir nærmere regler om innfordring m. v. og kan i særlige tilfelle frafalle avgiften.

Oslo 19 mars 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Tormod Hustad.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) (Forsyningsdepartementet) om avgift 19 mars. ved fremstilling av tekstilvarer.

I medhold av lov nr. 9 av 19 mars 1942 om avgift ved innførsel og fremstilling av tekstilvarer bestemmes:

§ 1. Følgende bedrifter skal svare avgift til staten på det grunnlag og etter de satser som er fastsatt nedenfor:

1. Bomulls- og ullspinneri av hvert kilo garn som bedriften leverer til handlende eller til bedrifter hvis produksjon ikke er regulert ved produksjonskvoter fastsatt av Norges tekstilstyre, når garnet helt eller delvis er fremstilt av:

a. ull, bomull eller cellull, eller av
b. avfall av slike materialer eller andre tekstilfibre » 0,02

2. Ull- og bomullsveveri, gardin- og båndfabrikk, trikotasje-fabrikk, og enhver annen industriell bedrift hvis produksjon er regulert ved produksjonskvoter fastsatt av Norges tekstilstyre, unntatt fiskegarnsfabrikk av hvert kilo garn som bearbeides og som helt eller delvis er fremstilt av:

a. ull, bomull eller cellull, eller av
b. avfall av slike materialer eller andre tekstilfibre » 0,02

3. Vatt- og stoppullfabrikk av hvert kilo varer som fremstilles » 0,01

4. Linveveri av hvert kilo garn av lin eller avfall av slikt materiale som bearbeides » 0,01

5. Kunstsilkefabrikk av hvert kilo kunstsilkegarn som fremstilles » 0,04

§ 2. Avgiften gjøres opp for hvert halvår og skal innbetales til statens alminnelige oppebørselsbetjent i distriktet

*) Kunngj. 27 mars i Lovtid. 1 nr. 19.

19 mars. innen to måneder etter halvårets utløp, første gang innen utløpet av august 1942.

Beløpet kan drives inn ved utpanting.

§ 3. Avgiftspliktige bedrifter skal gi slike oppgaver og opplysninger som til enhver tid foreskrives av Norges tekstilstyre til gjennomføring av denne forordning.

§ 4. Norges tekstilstyre eller personer som styret gir myndighet til det, skal når som helst ha adgang til hos avgiftspliktige bedrifter å foreta slikt ettersyn som finnes nødvendig til kontroll av at bedriften oppfyller sine plikter etter denne forordning eller bestemmelser som er gitt i medhold av § 3.

Den som foretar ettersyn som omhandlet i første ledd, skal ha taushetsplikt om drifts- og forretningsforhold som han får kunnskap om ved utførelsen av forretningen.

§ 5. Forsyningsdepartementet kan pålegge en bedrift å betale de omkostninger som ettersynet har medført, når det ved dette viser seg at bedriften har overtrådt denne forordning eller forordning om opprettelse av Norges tekstilstyre av 1 februar 1941, jfr. forordning av 1 mai 1941, eller forskrifter gitt med hjemmel i disse. Størrelsen av disse omkostninger fastsettes med endelig virkning av departementet.

Det beløp bedriften i henhold til foregående ledd er pålagt å betale, skal innen en uke fra mottakelsen av kravet betales til statens alminnelige oppebørselsbetjent i distriktet. Beløpet kan drives inn ved utpanting.

§ 6. Overtredelse er straffbar, jfr. § 3 i lov av 19 mars 1942 om avgift ved innførsel og fremstilling av tekstilvarer.

§ 7. Denne forordning trer i kraft 1 april 1942.

19 mars.

Forordning *) (Forsyningsdepartementet) om avgift ved innførsel av visse varer fremstilt av tekstilspinnestoffer.

I medhold av lov nr. 9 av 19 mars 1942 om avgift ved innførsel og fremstilling av tekstilvarer bestemmes:

§ 1. Ved innførsel av varer som helt eller delvis er fremstilt av tekstilspinnestoffer og som inngår under tolltariffens nedennevnte poster (tariffen 1940—41), skal det for budsjett-terminen 1941—42 oppkreves en avgift stor $\frac{1}{2}$ % av den innførte vares statistiske verdi:

L.nr. 22— 25. Bast samt kokos og andre plantetrevler i arbeid.

» 43— 70. Bomullsvarer.

*) Kunngj. 27 mars i Lovtid. 1 nr. 19. i mars 1942.

- L.nr. 86—87. Bukseseler etc. og glidelåser. 19 mars.
 » 95—99. Bånd og belter derav.
 Hansker og vanter:
 » 285—286. av helsilke og halvsilke.
 » 288. av bomull, lin og ull.
 » 289. Hattformer av tekstilstoff.
 » 290—297. Hatter og huer.
 » 305—308. Hår i arbeid.
 » 367—376. Klær etc. I, II A og II B.
 Uten l.nr. Klær etc. II C og II D.
 L.nr. 438—482. Arbeider av lin, hamp, jute etc. samt papirgarn.

Paraplyer og parasoller:

- L.nr. 671—672. 4. paraply- og parasollbetrekk etc.
 » 681—685. Possementmakerarbeid.
 » 724—725. Sekker. Dog blir avgift ikke å kreve opp av sekker som føres inn som emballasje om varer.
 » 731—742. Silkevarer.

Uten l.nr. Arbeider av kunstige spinnestoffer er avgiftspliktige såfremt de poster som arbeidene blir å henhøre under, er nevnt i denne oppregning.

Tøyer:

- L.nr. 886—890. 1 b, c, d og e.
 » 892—912. Ullvarer.

Av de under ovennevnte tariffposter hørende varer er dog følgende fritatt for avgift:

- a. Garn til fiskeribruk som i henhold til anmerkning 2 under tolltariffens post «Bomull etc. 3» og anmerkningen under tolltariffens post «Lin etc. 3 I» går inn tollfritt.
- b. Garn av hamp, manila, jute og kokos.

§ 2. Avgiften oppkreves av tollvesenet.

Avgiftsbeløp under kr. 0,50 blir ikke å oppkreve.

De nærmere bestemmelser om avgiftens oppkreving fastsettes av Direktoratet for industriforsyning.

§ 3. Direktoratet for industriforsyning kan fritta enkelte av de varegrupper som er nevnt i § 1, for avgiftsplikt og gjøre avgiftsplikten gjeldende også for andre varer enn de som der er nevnt, for så vidt det dreier seg om tekstilråstoffer eller varer fremstilt av slike stoffer, jfr. §§ 1 og 3 i forordning av 1 februar 1941 om opprettelse av Norges tekstilstyre, jfr. forordning av 1 mai 1941.

§ 4. Denne forordning trer i kraft 1 april 1942.

- 19 mars. **Skrivelse *)** fra Sosialdepartementet om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Vardal herred, Oppland fylke, jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.
- 19 mars. **Skrivelse *)** fra Sosialdepartementet om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Alta herred, Finnmark fylke, jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.
- 19 mars. **Skrivelse *)** fra Sosialdepartementet om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Kautokeino herred, Finnmark fylke, jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.
- 19 mars. **Skrivelse *)** fra Sosialdepartementet om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Loppa herred, Finnmark fylke, jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.
- 19 mars. **Skrivelse *)** fra Sosialdepartementet om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Vadsø, jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.
- 20 mars. **Forordning **)** (Landbruksdepartementet) om tillegg til fiskereglene for Takvatnsvassdraget i Balsfjord, Målselv og Øverbygd herreder, Troms fylke.
- 20 mars. **Skrivelse** fra Innenriksdepartementet, hvorved i henhold til § 7 i lov om jordmødre av 19 desember 1898 grensene for jordmordistriktene i Kåfjord herred, Troms fylke, forandres slik:
1. Ytre Kåfjord jordmordistrikt skal omfatte strøket Djupvik—Nummedalselva.
 2. Indre Kåfjord jordmordistrikt skal omfatte strøket Nummedalselva—Kåfjorddal med Skardalen og Mandalen.
- Forandringen trer i kraft fra den tid fylkesmannen bestemmer.
- 21 mars. **Forordning *)** (Sjøfartsdepartementet) om forskrifter om effekterstatning til loser og losgutter.
- I henhold til § 40, punkt 3, i lov av 14 februar 1930 om losvesenet, jfr. lov av 5 mars 1942, bestemmes at erstatning for tapte eiendeler skal ytes med inntil kr. 300 til loser og inntil kr. 250 til losgutter.
- Erstatning ytes ikke for eiendeler som er mistet mens vedkommende var permittert for å drive kystlosing.

*) Kunngj. 11 april i Lovtid. 1 nr. 21.

**) Kunngj. 27 mars i Lovtid. 1 nr. 19.

Forordning *) (Sjøfartsdepartementet) om forskrifter om kystlosformidling i løsfart. 23 mars.

§ 1. På hvert loskontor skal det føres tørnlister som kystlosene noteres på etter hvert og i den orden de melder seg.

Kystlos som har meldt seg på et loskontor, men som loskontoret ikke finner å ha bruk for innen rimelig tid, kan tillates å melde seg på et annet loskontor.

§ 2. Losingene tildeles kystlosene overensstemmende med tørnlistene.

Hvis den kystlos som står for tur, ikke har tilstrekkelig sertifikat eller farvannsskjennskap til vedkommende losing, skal han forbigåes, men får i så fall første tørn han kan ta.

I særskilte tilfelle kan loskontorene fravike den orden, hvori losene er ført opp på tørnlisten.

§ 3. De kystloser som står først på en tørnliste, betraktes som vaktmannskap som står til disposisjon for loskontoret.

Loskontoret bestemmer hvor mange av losene skal betraktes som vaktmannskap.

§ 4. I den utstrekning det er mulig skal loskontoret sørge for at kystlossøkende skip blir anvist kystlosveiledning fram til bestemmelsesstedet; dog må alle rette seg etter de ordninger med avløsningsstasjoner som er godkjent av vedkommende overlos.

§ 5. Statsloser føres på tørnlistene og tilvises til kystlosing i den utstrekning det loskontor som de sorterer under finner å kunne avse dem fra annen tjeneste.

§ 6. For kystlosformidlingen har ikke loskontoret adgang til å beregne seg honorar i noen form.

§ 7. Hvis loskontoret anmodes om å utferdige kystlosregning, har vedkommende tjenestemann adgang til å beregne seg av kystlosen inntil 1 prosent provisjon av kystlosbetalingen for utferdigelsen.

§ 8. Hvis loskontoret anmodes om å innkassere kystlosbetalingen, har vedkommende tjenestemann adgang til å beregne seg inntil 2 prosent provisjon av kystlosen for inkasso.

§ 9. Losoldermenn og losformenn plikter å føre regnskap over innkassert provisjon.

§ 10. Det som foran er bestemt om kystloser, gjelder også for kjentmenn med sertifikat.

§ 11. Det som foran er bestemt, gjelder inntil videre i den utstrekning vedkommende overlos bestemmer også for farvannskjente menn.

§ 12. Denne forordning trer i kraft 1 mai 1942.

*) Kunngj. 1 april i Lovtid. 1 nr. 20.

- 23 mars. **Skrivelse ***) fra Innenriksdepartementet om at bygningsloven av 22 februar 1924 gjøres gjeldende for strøket ved Alvdal jernbanestasjon i Alvdal herred, Hedmark fylke, innenfor nærmere angitte grenser.
- 24 mars. **Skrivelse ****) fra Innenriksdepartementet om at Administrasjonsrådets vedtak av 27 juni 1940 om midlertidig avhjelp av husmangel som skyldes krigsforholdene gjøres gjeldende for Flekkefjord.
- 24 mars. **Skrivelse ****) fra Innenriksdepartementet om at Administrasjonsrådets vedtak av 27 juni 1940 om midlertidig avhjelp av husmangel som skyldes krigsforholdene gjøres gjeldende for Rogaland fylke.
- 24 mars. **Skrivelse ****) fra Innenriksdepartementet om endring av den under 31 juli 1941 stadfestete regulering av en del av Molde og om utvidelse av det regulerte område ved havnen.
- 24 mars. **Skrivelse ****) fra Innenriksdepartementet om regulering av og byggevedtekter for en del av Veblungsnæs bygningskommune, Møre og Romsdal fylke.
- 24 mars. **Skrivelse ****) fra Innenriksdepartementet om vedtekt til bygningslovens § 48 for Veblungsnæs bygningskommune, Møre og Romsdal fylke.
- 25 mars. **Skrivelse *****) fra Landbruksdepartementet om vedtekter for bruk av § 55 i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål overfor innabygdsboende eiere av jordbruk i Aremark herred, Østfold fylke.
- 25 mars. **Skrivelse *****) fra Landbruksdepartementet om vedtekter for bruk av § 55 i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål overfor innabygdsboende eiere av jordbruk i Glemmen herred, Østfold fylke.
- 25 mars. **Skrivelse *****) fra Landbruksdepartementet om vedtekter for bruk av § 55 i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål overfor innabygdsboende eiere av jordbruk i Flosta herred, Aust-Agder fylke.
- 25 mars. **Skrivelse *****) fra Landbruksdepartementet om vedtekter for bruk av § 55 i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål overfor innabygdsboende eiere av jordbruk i Stokken herred, Aust-Agder fylke.

*) Kunngj. 27 mars i Lovtid. 1 nr. 19.

**) Kunngj. 1 april i Lovtid. 1 nr. 20.

***) Kunngj. 11 april i Lovtid. 1 nr. 21.

Lov *) om nektelse og tilbakekalling av offentlige tillatelser og autorisasjoner. 26 mars. Nr. 1.

I samsvar med § 3, 2 ledd, i Ministerpresidentens kunngjøring av 5 februar 1942 fastsettes følgende som gjelder uten hensyn til Grunnlovens bestemmelser:

§ 1. Tillatelse eller autorisasjon av det offentlige (stat og kommune eller hel- eller halvoffentlig institusjon som hører inn under disse) til å utøve yrke, næring eller del derav kan av vedkommende departement nektes eller fratas for bestemt tid eller for alltid enhver som har gjort seg skyldig i utilbørlig forhold eller på annen måte har gjort seg uverdigg til den tillit som er påkrevd for å utøve yrke eller næring med offentlig tillatelse eller autorisasjon. Forinnen departementets avgjørelse treffes skal vedkommende, så vidt mulig, være gitt adgang til å uttale seg.

Meddelelse om departementets vedtak skal uten opphold sendes vedkommende i rekommandert brev. Oppholder han seg utenriks, sendes meddelelsen til hans siste kjente adresse i riket.

Departementets vedtak kan innankes for Ministerpresidenten innen 4 uker fra avsendelse av meddelelse som nevnt i 2 ledd. Anke har oppsettende virkning med mindre departementet i det enkelte tilfelle bestemmer noe annet.

§ 2. Vedtak som er truffet i medhold av denne lov, kan ikke prøves av domstolene.

§ 3. Denne lov trer i kraft 27 mars 1942.

Oslo 26 mars 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Hagelin. Sverre Riisnæs. R. J. Fuglesang.

Lov *) om Flekkefjord byutvidelse. 26 mars.

§ 1. Fra 1 juli 1942 overgår til kjøpstaden Flekkefjord de deler av Nes herred som ligger mellom kjøpstadens nåværende grenser og følgende nye grenselinjer: Nr. 2.

Den nye bygrensen begynner i den gamle bygrensestein i Trellevika og går sørover fjorden i ben linje til fyrlykten i Grønnsundet og videre etter en krum linje mot sørøst og øst til et punkt i stranden i søndre del av eiendommen Fjellstuen i Raulid. Herfra går grensen stort sett i ben linje mot nordøst over merkete punkter ved fjellfoten fram til Raulivatnets søndre bredd og fortsetter med nordøstlig, nordlig og nordvestlig retning over vannet til et punkt ved dette som ligger

*) Kunngj. 1 april i Lovtid. 1 nr. 20.

26 mars. like nord for vannverkets pumpestasjon. Herfra går grensen
Nr. 2. i ben linje nordvestover opp dalen og fram til et punkt som
ligger like ovenfor nordre stem i øvre vannbasseng og går
videre mot nord, nordvest og nord over merket punkter i
fjellsiden langs Springvannsdalen fram til et punkt ovenfor
sekundærstasjonen ved den sørlandske hovedvei i Troll dalen.
Derfra går grensen etter nordre side av hovedveien fram til
veikrysset og videre langs Nordbakkens vestsida til Austad-
bekken og følger denne til dens utløp i Austadvika. Herfra
går grensen nordvestover gjennom Austadvika og sørover
etter Grise fjordens midtlinje, bøyer mot sørvest og går i ben
linje over et punkt nordenfor byggmester Hauglands eiendom
til toppen 65 m o. h. på bykartet. Her bøyer grensen mot sør
og går i ben linje til en haug som ligger 30 m vest for byens
triangel punkt Troppene og videre mot sørvest i ben linje over
toppen av Lilleheia til et punkt som ligger 90 m fra nevnte
hei. Herfra går grensen i ben linje mot sørøst til grense-
steinen i Trellevika.

§ 2. Den nye grønselinjen etter § 1 skal på statskassens
bekostning merkes med grønsesteiner ved en åstedsforretning
som holdes av personer, oppnevnt av Innenriksdepartementet.
Åstedsforretningen stadfestes av Innenriksdepartementet.

§ 3. De deler av Nes herred som ifølge § 1 henlegges til
kjøpstaden Flekkefjord, skal fra 1 juli 1942 utgå av landets
matrikkel og i enhver henseende høre under kjøpstaden. Dog
skal dette ikke ha noen virkning på den odel som 30 juni 1942
måtte hvile på jord som ifølge denne lov overføres fra landet
til kjøpstaden.

§ 4. De personer som 1 juli 1942 er bosatt på de strek-
ninger som etter § 1 henlegges til kjøpstaden Flekkefjord,
skal med hensyn til bestemmelsene i kommunelovgivningen om
erhvervelse og bruk av stemmerett og rett og plikt til å ta
imot oppnevning til kommunale verv anses som om de hadde
vært bosatt i kjøpstaden i den tid de har bodd på disse strek-
ninger.

§ 5. De personer som 1 januar 1942 har bopel innen de
strekninger som ifølge § 1 overføres til kjøpstaden Flekke-
fjord, anses fra 1 juli 1942 med hensyn til skatteplikt som
hørende under kjøpstaden og blir å iligne kommuneskatter i
likhet med dens andre innbyggere.

Utligningen av kommuneskatt til den utvidete bykom-
mune og av statsskatt for budsjettåret 1 juli 1942 til 30 juni
1943 skal foregå ved ligningsmyndighetene i Flekkefjord og
etter de regler som gjelder for Flekkefjord i medhold av
skattelovgivningen for byene.

Vedkommende departement fastsetter for denne ligning

de endringer som måtte finnes nødvendige i skattelovgivningens tidsfrister for utførelsen av ligningen. 26 mars.
Nr. 2.

§ 6. De i Nes herred hjemstavnsherredliggjende personer som 1 juli 1942 bor, eller — om de da er flyttet fra herredet — har hatt sin faste bopel i herredet innen de strekninger av dette som henlegges til Flekkefjord by, skal ha sin hjemstavn i Flekkefjord hvis de er flyttet til omhandlede strekninger i Nes før 1 juli 1941.

§ 7. De som 1 juli 1942 i medhold av gjeldende lovgivning driver håndverksnæring på de strekninger som etter § 1 går over til Flekkefjord, skal ha rett til på disse områder å fortsette den næring de har drevet.

De næringsdrivende som er nevnt i denne paragraf, må melde seg for politiet i Flekkefjord innen 1 september 1942 for å kunne nyte de rettigheter som herved blir tillagt dem.

Vedkommende departement gir de nærmere forskrifter som finnes påkrevd etter denne paragraf.

§ 8. Kirke- og undervisningsdepartementet gis fullmakt til å treffe de forføyninger med hensyn til omregning av de tilskudd og vederlag til de geistlige tjenestemenns lønner fra de to kommuner som nærværende lov måtte gjøre nødvendige.

Kirke- og undervisningsdepartementet fastsetter eventuelt den nærmere ordning for fellesskole i henhold til § 66 i lov av 16 juli 1936 om folkeskolen i kjøpstedenene.

§ 9. På de strekninger av Nes herred som innlemmes i Flekkefjord, skal det være tillatt å oppføre trebygninger i samsvar med reglene i §§ 114 og 115 i bygningsloven av 22 februar 1924 inntil annerledes bestemmes av vedkommende departement.

Byplan for Sundesiden for så vidt angår byggebeltet i Nes herred, stadfestet 5 oktober 1934, fortsetter å gjelde inntil den måtte bli endret i henhold til bygningslovens § 28.

§ 10. Bygninger på de strekninger som ved denne lov innlemmes i Flekkefjord, nyter ikke godt av det nedslag i brannkontingent som i medhold av lovgivningen om Norges brannkasse er eller måtte bli tilstått bygninger innen de eldre byområder. Om og i hvilken utstrekning noe slikt nedslag i tilfelle skal tilstås noen del av bebyggelsen på de innlemmete strekninger, bestemmes etter reglene i lovgivningen om Norges brannkasse.

§ 11. For så vidt det ikke kommer i stand noen minnelig ordning mellom Vest-Agder elektrisitetsverk og Flekkefjord kommune og en av partene forlanger det, skal Vest-Agder elektrisitetsverks kraftledninger med tilhørende nødvendige anlegg for forsyning av de i byen innlemmete strøk med elektrisitet overtas av Flekkefjord kommune etter takst

26 mars. av den i § 12 omhandlede skjønnsnemnd. Skjønnsnemnda av-
 Nr. 2. gjør dessuten mulig tvist om overtakelsens omfang. Krav om
 overtakelse som nevnt må fremsettes for fylkesmannen i Vest-
 Agder innen 1 januar 1943.

§ 12. Avgjørelse om det økonomiske oppgjør i anledning
 av byutvidelsen treffes ved skjønn, avgitt av tre personer, opp-
 nevnt av Innenriksdepartementet.

For så vidt noen av partene innen 3 — tre — måneder
 etter avgivelsen av skjønnet forlanger overskjønn, blir dette
 å avgi av fem personer, oppnevnt av Innenriksdepartementet.

Skjønnets og i tilfelle overskjønnets medlemmer skal alle
 være bosatt utenfor de to interesserte kommuner.

Skjønnets og i tilfelle overskjønnets avgjørelse treffes ved
 begrunnet kjennelse, hvori også bestemmes terminene for be-
 talingen av det eventuelle skjønnsbeløp.

Innenriksdepartementet gir de nærmere regler for av-
 holdelse av skjønnet.

Omkostningene som fastsettes av Innenriksdepartemen-
 tet, bæres ved skjønnet av Flekkefjord kommune og ved over-
 skjønnet av den part som forlanger overskjønn. Forlanger
 begge parter overskjønn, deles omkostningene likt mellom
 dem.

Oslo 26 mars 1942.

Q u i s l i n g.

Ministerpresident.

Hagelin.

R. J. Fuglesang.

26 mars. Lov *) om endringer i og tillegg til lov
 Nr. 3. om legers rettigheter og plikter av 29 april
 1921 nr. 1.

I samsvar med § 3, annet ledd, i Ministerpresidentens
 kunngjøring av 5 februar 1942 fastsettes følgende som gjel-
 der uten hensyn til Grunnlovens bestemmelser:

I.

§ 2, tredje ledd, skal lyde:

Departementet kan ikke nekte autorisasjon, med mindre
 det foreligger de samme grunner, som kan medføre tap av
 meddelt autorisasjon.

§ 6 gis følgende tillegg:

Den som tar medisinsk embetseksamen etter denne lovs
 ikrafttreden, kan ikke begynne selvstendig praksis som lege
 uten departementets godkjenning av bosted og praksisområde.

*) Kunngj. 1 april i Lovtid. 1 nr. 20.

Lege må ikke opprette kontor eller flytte sitt kontor til 26 mars. annet legedistrikt uten samtykke fra departementet. Finner Nr. 3. dette, at det i et legedistrikt allerede er tilstrekkelig legehjelp, kan det for et bestemt tidsrom eller inntil videre forby leger å åpne praksis der.

II.

Innenriksdepartementet kan for en bestemt tid eller for alltid tilbakekalle en autorisasjon som lege, hvis legen har gjort seg skyldig i urettskaffent forhold eller i øvrig har vist grovt utilbørlig opptreden eller på annen måte gjort seg uverdigg til eller nedbrutt den tillit eller aktelse som er påkrevd for hans stilling. Legen kan kreve opplysning om grunnen til tilbakekallelsen.

Departementets avgjørelser etter denne lov kan ikke prøves av domstolene.

Oslo 26 mars 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Hagelin. Sverre Riisnæs.

R. J. Fuglesang.

Lov*) om endringer i og tillegg til lov 26 mars. om tannlegers rettigheter og plikter av Nr. 4. 29 april 1927 nr. 2.

I samsvar med § 3, annet ledd, i Ministerpresidentens kunngjøring av 5 februar 1942 fastsettes følgende som gjelder uten hensyn til Grunnlovens bestemmelser:

I.

§ 1, siste ledd, skal lyde:

Den som godtgjør at han det siste år før 1 januar 1935, som selvstendig erverv, lovlig har drevet en virksomhet som går inn under foregående ledd, uten ellers å ha rett til det etter denne lov, skal uten hinder av denne lov inntil 1 januar 1943 kunne fortsette den del av virksomheten som går ut på å innsette og tilpasse kunstige tenner på plate som ikke støttes til eller festes på gjenstående tenner. Slik virksomhet må bare utøves i samme kommune som før og med det antall medhjelpere som vedkommende hadde i sin tjeneste 1 januar 1935. Innenriksdepartementet kan sette nærmere vilkår for adgangen til å drive slik virksomhet og kan gi nærmere forskrifter for den.

*) Kunngj. 1 april i Lovtid. 1 nr. 20.

26 mars. § 2, tredje ledd, skal lyde:

Nr. 4. Departementet kan ikke nekte autorisasjon, med mindre det foreligger de samme grunner, som kan medføre tap av meddelt autorisasjon.

§ 6 gis følgende tillegg:

Den som tar tannlegeeksamen etter denne lovs ikrafttreden, kan ikke begynne selvstendig praksis som tannlege uten departementets godkjenning av bosted og praksisområde.

Tannlege må ikke opprette kontor eller flytte sitt kontor til annet legedistrikt uten samtykke fra departementet. Finnes dette, at det i et legedistrikt allerede er tilstrekkelig tannlegehjelp, kan det for et bestemt tidsrom eller inntil videre forby tannleger å åpne praksis der.

II.

Innenriksdepartementet kan for en bestemt tid eller for alltid tilbakekalle en autorisasjon som tannlege, hvis tannlegen har gjort seg skyldig i urettskaffent forhold eller i øvrig har vist grovt utilbørlig opptreden eller på annen måte gjort seg uverdigg til eller nedbrutt den tillit eller aktelse som er påkrevd for hans stilling. Tannlegen kan kreve opplysning om grunnen til tilbakekallelsen.

Departementets avgjørelser etter denne lov kan ikke prøves av domstolene.

Oslo 26 mars 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Hagelin. Sverre Riisnæs.

R. J. Fuglesang.

26 mars. Lov *) om tillegg til lov om behandling, tilvirkning og transport av fisk og fiskeprodukter av 16 juni 1933 nr. 4 § 2.

Nr. 5.

Lov om behandling, tilvirkning og transport av fisk og fiskeprodukter av 16 juni 1933 nr. 4 § 2 gis følgende tillegg:

Tilvirker eller pakker som gjentatte ganger og tross advarsler har gjort seg skyldig i overtredelse av de forskrifter som er fastsatt i medhold av denne lov, kan fradømmes retten til å utøve vedkommende virksomhet for en tid av inntil 4 måneder.

Oslo 26 mars 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Hagelin.

R. J. Fuglesang.

*) Kunngj. 1 april i Lovtid. 1 nr. 20.

26 mars.
rende. Nr. 6.

§ 1. Det opprettes et Lånefond for sjømenns pårørende. Fondet bestyres av Sjøfartsdepartementet. Dets midler skal forvaltes av Finansdepartementet som også fører fondets hovedregnskap.

Staten innestår for at fondets forpliktelser blir oppfylt.

§ 2. Fondet har til formål å yte lån til nødvendig underhold av sjømenns pårørende.

Den som etter gjeldende lovgivning har rett til forsørgelse av norsk sjømann på norsk skip som ikke er under rederiets kontroll, har rett til lån av fondet når han godtgjør at han har vært underholdt eller har fått bidrag til nødvendig underhold av forsørgeren, såfremt denne 9 april 1940 var i tjeneste ombord eller senere er påmønstret uten at tjenesteforholdet er opphørt. Med samtykke av Finansdepartementet kan lån ytes til pårørende av andre norske sjømenn.

Den som har eller kan skaffe seg annen inntekt, eller som har midler som uten vesentlig tap eller vanskelighet kan nyttes til nødvendig underhold, kan ikke få lån av fondet.

Enhver låntaker plikter å melde fra til Sjøfartsdepartementet om de endringer i forsørgerens hyreforhold som han blir kjent med.

§ 3. Sjøfartsdepartementet avgjør med endelig virkning om en søknad om lån skal innvilges, og fastsetter lånets størrelse. Ved fastsettingen skal bl. a. tas hensyn til låntakerens forsørgelsesbyrde. Lånet er rente- og avdragsfritt inntil 3 måneder etter krigens opphør.

§ 4. Lån som fondet har ytet, plikter forsørgeren å betale tilbake med renter og omkostninger. Det kan drives inn etter de regler som til enhver tid gjelder for inndrivning av skatt til staten av formue og inntekt.

Forsørgerens tilbakebetalingsplikt overfor fondet faller bort når det ved erklæring fra rederen eller på annen måte godtgjøres at han har betalt til rederen hva denne har betalt inn til fondet i henhold til § 5.

Hvis lånet med renter og omkostninger ikke blir betalt av forsørgeren, eller forpliktelsen ikke faller bort etter annet ledd, plikter låntakeren å betale det tilbake.

§ 5. Enhver reder plikter etter oppgave fra fondet å betale inn til dette hva fondet har betalt ut i lån til pårørende av sjømenn som er forhyrt ombord i hans skip.

Dersom rederen ikke på annen måte kan skaffe midler til dekning av innbetalingene, kan fondet overta garanti for rik-

*) Kunngj. 1 april i Lovtid. 1 nr. 20.

26 mars. tig tilbakebetaling av et dertil nødvendig lån med renter og Nr. 6. omkostninger, på vilkår som fastsettes av Sjøfartsdepartementet med godkjennelse av Finansdepartementet.

§ 6. Hvis en reder ikke får dekket hos sjomannen hva han har betalt inn til fondet i henhold til § 5, kan han kreve det manglende dekket av fondet.

§ 7. Sjøfartsdepartementet kan gi nærmere bestemmelser til gjennomføring av denne lov.

§ 8. Den som forsettlig eller grovt uaktsomt gir uriktige eller mangelfulle opplysninger til bruk ved avgjørelsen av spørsmål om å yte lån etter denne lov, eller som medvirker hertil, straffes med bøter eller med fengsel inntil 1 år såfremt forholdet ikke rammes av en strengere straffebestemmelse.

På samme måte straffes den som forsettlig eller grovt uaktsomt unnlater å gi melding etter § 2, siste ledd, eller som medvirker hertil.

§ 9. Denne lov trer i kraft 2 april 1942. Fra samme tid oppheves Administrasjonsrådets bestemmelser om utbetaling av trekk for sjømenn av 15 juli 1940.

Oslo 26 mars 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Irgens.

R. J. Fuglesang.

26 mars. Lov*) om endringer i skattelov for lan-
Nr. 7. det av 18 august 1911.

I skattelov for landet av 18 august 1911 gjøres følgende endringer:

§ 24, siste ledd, oppheves med virkning fra og med ligningen for 1941—42.

§ 26, bokstav a, oppheves med virkning fra og med ligningen for 1941—42.

§ 102 skal lyde:

Skatteinspektøren og, hvis fylkesskattestyret bestemmer det, ett eller flere av dets andre medlemmer har adgang til å delta i ligningsarbeidet ved de underordnede ligningsinstanser og disses utvalg og i forhandlingene ved deres møter, dog uten stemme. Det samme gjelder sekretærer ved skatteinspektørens kontor og de i § 97, niende og tiende ledd, omhandlede regnskapskontrollører.

Skatteinspektøren og sekretærer ved skatteinspektørens kontor er berettiget til under nærvær ved et ligningsvesens kon-

*) Kunngj. 1 april i Lovtid. 1 nr. 20.

tor å foreta gjennomgåelse av foretatte ligninger og herunder 26 mars.
få seg forelagt alt ligningsmateriell. Styret kan også for- Nr. 7.
lange ligningsmateriellet innsendt til sitt kontor.

Oslo 26 mars 1942.

Quisling.
Ministerpresident.

Prytz. R. J. Fuglesang.

Lov *) om endringer i skattelov for byene 26 mars.
av 18 august 1911. Nr. 8.

I skattelov for byene av 18 august 1911 gjøres følgende endringer:

§ 19, siste ledd, oppheves med virkning fra og med ligningen for 1941—42.

§ 21, bokstav a, oppheves med virkning fra og med ligningen for 1941—42.

§ 94 skal lyde:

Skatteinspektøren, og hvis fylkesskattestyret bestemmer det, ett eller flere av dets andre medlemmer har adgang til å delta i ligningsarbeidet ved de underordnete ligningsinstanser og i forhandlingene ved deres møter, dog uten stemme. Det samme gjelder sekretærer ved skatteinspektørens kontor.

Skatteinspektøren og sekretærer ved skatteinspektørens kontor er berettiget til under nærvær ved et ligningsvesens kontor å foreta gjennomgåelse av foretatte ligninger og herunder få seg forelagt alt ligningsmateriell. Styret kan også forlange ligningsmateriellet innsendt til sitt kontor.

Oslo 26 mars 1942.

Quisling.
Ministerpresident.

Prytz. R. J. Fuglesang.

Lov *) om adgang for kommunene til å 26 mars.
ligne ut en tilleggsskatt på større inntek- Nr. 9.
ter for budsjettåret 1942—1943.

§ 1. For det kommunale budsjettår 1942—1943 skal kommunene, når den ordinære inntektsskatt utskrives med minst 10 pst., være berettiget til å ligne ut en tilleggsskatt på inntekter av sånn størrelse som i § 2 anført. Består et herred av flere sokn, er det tilstrekkelig at skatten i et av soknene utskrives med minst 10 pst. Sånn tilleggsskatt pålegges ikke

*) Kunngj. 1 april i Lovtid. 1 nr. 20.

26 mars. rederiselskaper. For selskaper som driver fangstvirksomhet
 Nr. 9. på havet eller bergningsvirksomhet beregnes tilleggsskatten
 av den del av selskapets inntekt som er skattepliktig til ved-
 kommende kommune, forutsatt at denne del når den fastsatte
 grense.

§ 2. Den i § 1 omhandlede tilleggsskatt utlignes på den
 måte, at de pågjeldende skattepliktiges inntekt etter fradrag
 av den skattefrie del, før den ordinære inntektsskatt utregnes,
 gis et prosentvis av inntekten beregnet tillegg. Beregningen
 av dette tillegg skjer etter nedenstående tabell:

Når den skattbare inntekt er						
over kr.	12 000	men ikke over kr.	20 000	tillegg	1	prosent
» »	20 000	» »	» »	30 000	»	1½ »
» »	30 000	» »	» »	40 000	»	2 »
» »	40 000	» »	» »	60 000	»	2½ »
» »	60 000	» »	» »	80 000	»	3 »
» »	80 000	» »	» »	100 000	»	3½ »
» »	100 000	» »	» »	125 000	»	4 »
» »	125 000	» »	» »	150 000	»	4½ »
» »	150 000	tillegg 5 prosent.				

Den økete skatt som er en følge av at den skattbare inn-
 tekt (uten tillegg) kommer over noen av de anførte mini-
 mumsgrenser, må dog ikke i noe tilfelle utgjøre mer enn halv-
 parten av det skattbare inntektsbeløp som ligger over grensen.

Tillegget kan — for alle inntekter under ett — forhøyes
 til det dobbelte, det 3-dobbelte, det 4-dobbelte eller det 5-
 dobbelte.

Oslo 26 mars 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Prytz.

R. J. Fuglesang.

26 mars. Lov*) om gjennomføring av den nasjo-
 Nr. 10. nale ungdomstjeneste.

§ 1. Rett og plikt til å tjenestgjøre i Nasjonal Samlings
 Ungdomsfylking (NSUF) etter lov om nasjonal ungdomstje-
 neste av 5 februar 1942 § 1 har bare norske statsborgere som
 har bopel eller varig opphold i riket. Oppholdet regnes som
 varig når det er ment å skulle strekke seg utover 1 år.

§ 2. Uverdig til og derfor utelukket fra den nasjonale
 ungdomstjeneste er den som

a. har forøvet noen straffbar eller annen handling som vit-
 ner om sedelig forderv eller vanvyrd,

*) Kunngj. 1 april i Lovtid. 1 nr. 20.

b. under tjenstgjøringen viser en slett oppførsel eller for- 26 mars.
øver noen handling som kan skade ungdomstjenesten eller Nr. 10.
dens anseelse,

c. før denne lovs ikrafttreden er utelukket fra medlemskap
i Nasjonal Samlings Ungdomsfylking (NSUF).
Sjefen for Departementet for arbeidstjeneste og idrett
kan gjøre unntak fra bestemmelsene i første ledd.

§ 3. Den som ifølge legeskjønn lider av slik åndelig eller
legemlig sykdom eller mangel at vedkommende må anses
uskikket til å delta i den nasjonale ungdomstjeneste, er ute-
lukket fra tjenstgjøring.

§ 4. Utsettelse av eller hel eller delvis fritakelse fra
tjenstgjøringen kan innvilges den som

a. ligger så langt tilbake i åndelig eller legemlig utvikling
at deltakelse i den nasjonale ungdomstjeneste ikke er for-
målstjenlig,

b. kan påvise slike velferdsgrunner at utsettelse eller fri-
takelse er berettiget,

c. tar midlertidig opphold i utlandet.

§ 5. Sjefen for Departementet for arbeidstjeneste og
idrett eller den han bemyndiger bestemmer fra hvilket tids-
punkt den nasjonale ungdomstjeneste skal gjennomføres i de
enkelte herreder og byer eller deler av disse. Han fastsetter
også hvilke tjenstpliktige årsklasser eller deler av årsklasser
av gutter og jenter som skal kalles inn.

§ 6. Til ungdomstjenesten hører:

a. medlemmer av NSUF, og

b. tjenstgjørende i NSUF.

Medlemskap i NSUF er frivillig.

§ 7. Foreldre eller andre som er i foreldres sted, plikter
etter nærmere kunngjøring fra NSUF å innmelde og la inn-
rullere ungdomstjenstpliktige barn på den måte og innen
den frist som kunngjøringen fastsetter. Likeså skal folke-
registrene, skolestyrene eller vedkommende skoles bestyrer på
anmodning av den stedlige ungdomsleder for NSUF, meddele
ham de opplysninger som måtte has og som er nødvendige for
å få barn i ungdomstjenstpliktig alder innrullert til ung-
domstjeneste.

§ 8. Den som forsettlig eller grovt uaktsomt unnlater å
foreta pliktig innmelding av ungdomstjenstpliktig barn eller
gir uriktige opplysninger eller fortier sånne om forhold som
er av betydning ved avgjørelsen av tjenesteplikten, eller som
medvirker hertil, straffes med bøter eller fengsel inntil 3 må-
neder.

§ 9. Når tjenstpliktige barn under 14 år uten fyldest-
gjørende grunn forsømmer ungdomstjenesten kan foreldre

26 mars. eller andre som er i foreldres sted, straffes med bøter, når det
Nr. 10. må antas at forsømmelsen skyldes mangel på tilbørlig tilsyn fra deres side.

§ 10. Gutt eller jente over 14 år som unndrar seg pliktig ungdomstjeneste eller som blir utelukket fra ungdomstjenesten etter bestemmelsene i § 2, pkt. b, kan av sjefen for Departementet for arbeidstjeneste og idrett i samråd med sjefen for Kirke- og undervisningsdepartementet for et nærmere bestemt tidsrom eller for alltid, utelukkes fra deltakelse i undervisningen ved landets private og offentlige skoler og læreanstalter og fra adgangen til å framstille seg til eksamen ved noen slik skole eller anstalt.

§ 11. Den som bevirker eller søker å bevirke at noen ikke avtjener pliktig ungdomstjeneste eller medvirker hertil, straffes med bøter eller med fengsel inntil 3 måneder. Under særdeles skjerpene omstendigheter kan fengsel inntil 6 måneder anvendes.

Oslo 26 mars 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Axel Stang.

R. J. Fuglesang.

26 mars. Lov*) om sivil tjeneste for leger og
Nr. 11. tannleger.

I samsvar med § 3, annet ledd, i Ministerpresidentens kunngjøring av 5 februar 1942 fastsettes følgende som gjelder uten hensyn til Grunnlovens bestemmelser.

§ 1. Når legehjelp til arbeidstjeneste eller til distrikt, sykehus, anlegg eller annet sted er påtrengende nødvendig og ikke kan skaffes på vanlig måte, kan Innenriksdepartementet pålegge norske leger å utføre legetjeneste eller overta legestilling som blir anvist. Slik tjeneste kan pålegges for inntil 2 år, unntaksvis for lengre tid.

Departementet kan pålegge Norges legeforbund å utarbeide oppgaver over leger som kan pålegges tjeneste etter denne lov, og å gi forslag til gjennomføring av pålegg i det enkelte tilfelle. Til å utføre slike oppdrag kan legeforbundet oppnevne et utvalg av leger, som plikter å tjenstgjøre i utvalget for en tid av inntil 2 år.

§ 2. Innenriksdepartementet fastsetter godtgjørelsen og vilkårene for øvrig for tjeneste etter § 1, første ledd.

Departementet kan pålegge en lege selv å sørge for det utstyr som er nødvendig for tjenesten, om nødvendig mot lån av staten.

*) Kunngj. 18 april i Lovtid. 1 nr. 22.

§ 3. Departementet kan gi leger pålegg om mot godtgjørelse som departementet fastsetter å foreta nærmere bestemte Nr. 11. legeundersøkelser eller behandlinger.

§ 4. Lege som ved denne lovs ikrafttreden er ansatt i eller godkjent til legestilling for det offentlige (herunder kommunale institusjoner og institusjoner med bidrag fra stat eller kommune) har plikt til å overta og gjøre tjeneste i stillingen minst 1 år, hvis ikke Innenriksdepartementet fritar ham for plikten.

Lege som ved denne lovs ikrafttreden utfører legetjeneste for det offentlige, kan ikke uten departementets samtykke fra tre tjenesten før 1 år etter nevnte tidspunkt.

§ 5. Den som på grunn av tjeneste etter denne lov blir hindret i å utføre arbeid han har påtatt seg, plikter ikke av den grunn å betale erstatning. Han har rett til å få igjen sin tidligere stilling, med mindre departementet bestemmer noe annet.

§ 6. Tvist om plikt til å gjøre tjeneste etter denne lov avgjøres med endelig virkning av Innenriksdepartementet. På samme måte avgjør det tvist om lønns- og arbeidsvilkår mellom lege som er pålagt tjenesteplikt, og den som han er pålagt tjeneste hos.

§ 7. Sjefen for Innenriksdepartementet gir nærmere forskrifter til gjennomføring av denne lov.

§ 8. Overtredelse av bestemmelser i denne lov eller i forskrifter gitt i henhold til den straffes med bøter inntil kr. 50 000 eller med fengsel inntil 1 år eller med begge deler. Under særlig skjerpene omstendigheter kan den skyldige fradømmes retten til å utøve legeyrke for en tid av inntil 5 år.

§ 9. Bestemmelsene i denne lov får tilsvarende anvendelse på tannleger og Norges tannlegeforbund.

Oslo 26 mars 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Hagelin. Sverre Riisnæs.

R. J. Fuglesang.

Ministerpresidentens beslutning *) om omsetning av 26 mars. levende sei.

I medhold av midlertidig lov av 18 juni 1938 om omsetning av råfisk bestemmes:

1. Det er forbudt å omsette levende sei som er fisket på kysten fra og med Nord-Trøndelag fylke til og med Romsdal med mindre den er kjøpt gjennom Norges Levendefisklag S/L.

*) Kunngj. 1 april i Lovtid. 1 nr. 20.

- 26 mars. 2. Fiskeridirektøren og/eller Norges Levendefisklag S/L kan dispensere fra forbudet.
3. Overtredelse av denne beslutning eller medvirking til eller forsøk på overtredelse straffes med bøter.
4. Forordning av 12 juli 1941 om omsetning av levende sei oppheves.

Oslo 26 mars 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Hagelin.

R. J. Fuglesang.

- 26 mars. **Ministerpresidentens beslutning *)** om omsetning av sildetønner.

I medhold av lov om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornödenheter og andre varer av 14 mai 1917 nr. 5 § 1 bestemmes:

§ 1. Salg og levering av sildetønner fra produsent kan bare finne sted med samtykke av Handelsdepartementet eller den dette bemyndiger.

Tidligere inngåtte leveringsavtaler kan ikke oppfylles, hvis levering ikke har funnet sted ved denne beslutnings ikrafttredden.

§ 2. Overtredelse av bestemmelsene i § 1 er straffbar.

§ 3. Denne beslutning trer i kraft straks.

Oslo 26 mars 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Hagelin.

R. J. Fuglesang.

- 26 mars. **Ministerpresidentens beslutning *)** om endring av kongelig resolusjon av 22 desember 1939 med senere endringer om statens overtakelse av krigsrisikoen for fiske- og fangstflåten.

Punkt 3 i kongelig resolusjon av 22 desember 1939 om statens overtakelse av krigsrisikoen for fiske- og fangstflåten skal lyde:

3. A. Forsikringen omfatter:

I. Dekkete fartøyer når de:

- a) brukes til fiske eller fangst fra norsk havn;
- b) fører egen fangst;
- c) vanligvis brukes til fiske og fangst, men for en enkelt tur brukes til annen fart;

*) Kunngj. 1 april i Lovtid. 1 nr. 20.

d) ligger i opplag i norsk havn og i tiden før opplaget har vært brukt som nevnt under punkt a—c, dog ikke når opplaget har vart utover 10 måneder. 26 mars.

II. Apne motorbåter når de av personer som har fiske som erverv, brukes til fiske eller til føring av egen fangst.

III. Redningsskøyter tilhørende Norsk selskap til skipbrudnes redning, uansett hvor farten foregår, dog ikke så lenge de er bortleidde til private.

IV. Fartøyer som er i tjeneste for fiskerioppsynene, fiskeriundersøkelser og fiskeforsøk samt kontroll og hjelpetjeneste anordnet av fiskeridministrasjonen, så lenge de er i denne tjeneste, uansett hvor farten foregår.

B. Forsikringen omfatter ikke:

I. Fartøyer som utelukkende brukes til storhvalfangst.

II. Fartøyer som har forsømt å innhente eller som ikke har fulgt gitte seilingsanvisninger, eller har gitt seg inn på forbudt eller sperret område eller på områder hvor Handelsdepartementet har bestemt at forsikringen ikke skal gjelde.

Denne beslutning trer i kraft 15 april 1942.

Oslo 26 mars 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Hagelin.

R. J. Fuglesang.

Ministerpresidentens beslutning.

26 mars.

Rentene av det fond (Mulktfondet) som i henhold til kongelig resolusjon av 21 juli 1894 oppsamles av tilbakeholdte hyrebøløp i henhold til sjømannslovens § 62, jfr. § 69, tillates fra og med året 1941 inntil videre anvendt til fordel for «Det nasjonale gamle hjem for sjømenn i Stavern» etter fradrag av et av Sjøfartsdepartementet fastsatt beløp inntil kr. 2 000, som tillates anvendt til vandrebiblioteker for sjømenn.

Kongelig resolusjon av 9 februar 1917 oppheves.

Oslo 26 mars 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Irgens.

R. J. Fuglesang.

26 mars. **Ministerpresidentens beslutning *)** om endring i de gjeldende bestemmelser om tollavgifter.

Tolltariffens post «Øl etc.» skal lyde:

Øl, alle slags 1 liter kr. 0,25

Forandringen trer i kraft straks.

Oslo 26 mars 1942.

Qvisling.

Ministerpresident.

Prytz.

R. J. Fuglesang.

26 mars. **Forordning **)** (Landbruksdepartementet) om endring i regler for omsetningen av matpoteter av 9 oktober 1940.

Det skal inntil videre være tillatt å selge usorterte poteter til mat, men ved salg av usortert vare må det merke (merkelapp) som etter punkt 2 i reglene skal finnes på hvert kolli, være påført ordet «Usortert» med tydelige bokstaver. For øvrig blir bestemmelsene i punkt 2 fortsatt gjeldende.

26 mars. **Skrivelse *)** fra Sosialdepartementet om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Flekkefjord; jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

26 mars. **Skrivelse *)** fra Sosialdepartementet om at den som i Bruvik herred, Hordaland fylke, gjør seg næring av å drive herberge, derunder gjestgiveri, pensjonatvirksomhet og annen utleie av enkeltrom, eller bevertning med mat og drikke, fra 1 mai d. å. skal ha bevilling.

27 mars. **Forordning **)** (Landbruksdepartementet) om årsfredinga for sjøaure i sjøen i Hordaland fylke.

1. I Hordaland fylke er det frå og med 15 september til og med 25 mai forbodi til fiske av sjøaure i sjøen i større avstand enn 400 meter frå utlaup av elv der laks eller sjøaure gjeng opp, å bruka kastenot (vad) — her og medrekna såkalla slyegarn — og vanlege setjegarn av all storleik.

2. Brot på denne forordninga vert straffa på den måten som er fastsett i kapittel 6 i lov om laks- og sjørøttfiskerierne m. v. frå 27 februar 1930.

3. Denne forordningen tek til å gjelda 15 april 1942 og gjeld til vidare. Frå same tid vert kongeleg resolusjon frå 16 februar 1940 om årsfredinga for sjøaure i sjøen i Hardanger fiskeridistrikt sett heilt ut or kraft og kongeleg resolusjon frå

*) Kunngj. 1 april i Lovtid. 1 nr. 20.

**) Kunngj. 11 april i Lovtid. 1 nr. 21.

15 august 1913 om sjøarefisket i Granvinsfjorden og Eid- 27 mars.
fjorden i Hardanger fiskeridistrikt sett ut or kraft for det som
vedkjem årsfredinga.

Skrivelse *) fra Innenriksdepartementet om at Rog- 27 mars.
na n brannkommune, Nordland fylke, oppheves.

Forordning. *) (Forsyningsdepartementet.) 28 mars.

I medhold av midlertidig lov av 19 mars 1942 om sikring
av landets forsyning med livsfornödenheter og andre varer
gjøres følgende endringer i forordning av 8
mars 1941 om salg av skotøy til forhandler,
jfr. forordning av 24 september 1941:

§ 1 skal lyde slik:

Det er forbudt å selge eller på annen måte overdra ra-
sjonert skotøy av alle slag, herunder stoffsko og gummifot-
tøy, til forhandler, (detaljist og grossist) uten at kjøperen
leverer selgeren (importør, innenlandsk produsent eller gross-
ist) slik kjøpetillatelse som bestemt i §§ 2 og 3.

Produsent eller grossist som har egen detaljavdeling, kan
bare levere rasjonert skotøy til detaljavdelingen mot kjøpe-
tillatelse som omhandlet i første ledd.

§ 2, første ledd, skal lyde slik:

Forhandler som selger skotøy i detalj, får kjøpetilla-
telse for skotøy mot å avgi brukte skotøy-anvisninger. De av-
gitte anvisninger skal være forsynt med firmastempel eller
innehaverens underskrift.

§ 4 skal lyde slik:

Importør skal ved innførsel av skotøy sende oppgave til
Direktoratet for industriforsyning over størrelsen av det parti
som innføres, angitt i par og spesifisert etter de forskjellige
gjenkjøpsgrupper. Omfatter innførselen skotøy som kan sel-
ges videre til forhandler uten at denne avgir kjøpetillatelse
eller anvisning, skal oppgaven inneholde tydelig angivelse av
skotøyets art.

Med oppgaven skal følge faktura i original eller bekreftet
avskrift. Varene kan først bli tollbehandlet når importøren
fremviser faktura påført tollbehandlingstillatelse fra Direkto-
ratet for industriforsyning.

Kjøp av skotøy fra utenlansk leverandør kan finne sted
uten at det blir avgitt kjøpetillatelse eller anvisning. Dette
gjelder også når kjøpet blir avsluttet gjennom innenlandsk
agent eller representant for den utenlandske leverandør.

Innen utgangen av den 3 måned etter at innførselen har

*) Kunngj. 1 april i Lovtid. 1 nr. 20.

28 mars. funnet sted, skal kjøpetillatelser eller, i de grupper hvor det ikke blir gitt kjøpetillatelser, anvisninger sendes inn til Direktoratet for industriforsyning for det antall par skotøy som er innført. Kjøpetillatelser eller anvisninger skal ikke leveres for skotøy som går inn under første ledd, 2 punktum.

§ 5 oppheves.

28 mars. **Skrivelse *)** fra Innenriksdepartementet om at brannloven av 15 august 1908 gjøres gjeldende for strøket ved **Vinstra** jernbanestasjon i Nord-Fron herred, Opland fylke, innenfor nærmere angitte grenser.

29 mars. **Ministerpresidentens beslutning.**)**
Justisdepartementet bemyndiges til å treffe bestemmelse om ikrafttredelse av lov om enkelte bestemmelser angående underfogder av 19 mars 1937.

Oslo 30 mars 1942.

Quisling.
Ministerpresident.

Sverre Riisnæs.

R. J. Fuglesang.

30 mars. **Forordning **)** (Justisdepartementet) om ikrafttredelse og gjennomføring av lov om enkelte bestemmelser angående underfogder av 19 mars 1937.

I samsvar med lov om enkelte bestemmelser angående underfogder av 19 mars 1937 §§ 4 og 5 fastsettes:

I.

Lov om enkelte bestemmelser angående underfogder av 19 mars 1937 trer i kraft 1 juli 1942.

II.

A. Underfogders sikkerhetsstillelse.

1. Underfogder skal stille sikkerhet i form av forsikring eller bankgaranti etter polise eller garantierklæring utferdiget i samsvar med skjema som fastsettes av Justisdepartementet.

2. Sikkerheten skal svare til minst 20 prosent av det samlede årlige beløp av de innfordringer som er lagt til stillingen, men må dog ikke være lavere enn kr. 2 000. Inntrer det endring i forhold som er av betydning for fastsetting av sikkerheten, skal den reguleres tilsvarende.

*) Kunngj. 11 april i Lovtid. 1 nr. 21.

**) Kunngj. 18 april i Lovtid. 1 nr. 22.

Sikkerheten skal godkjennes av Justisdepartementet som 30 mars. kan bestemme at reglene foran skal fravikes hvor særlige forhold foreligger. Polisen eller garantierklæringen sendes vedkommende skifterett til oppbevaring.

De utgifter som er forbundet med sikkerhetsstillelsen dekkes av underfogden eller vedkommende kommune.

3. Sikkerheten opphører å hefte når et år er gått fra den tid underfogden har fratrådt sin stilling uten at noe krav er anmeldt, men ellers først når de anmeldte krav er fyldestgjort eller er falt bort av annen grunn. Når fristen er utløpet, gjelder sikkerheten bare det beløp som trenges til å dekke de krav som er anmeldt.

4. Begjæring om dekning av sikkerheten settes fram for vedkommende skifterett. Det må godtgjøres at kravet er forfalt, misligholdt og fastslått overfor underfogden på bindende måte.

Når disse betingelser foreligger, skal skifteretten snarest mulig gi underfogden skriftlig varsel om begjæringen og anmode ham om innen tre uker å godtgjøre for retten at han har dekket kravet eller at dette på annen måte er falt bort. Er anmodningen ikke etterkommet innen utløpet av fristen, skal skifteretten gå fram på den måte som er foreskrevet i lov om domstolene § 224.

Når skifteretten har satt frist etter foregående ledd, skal den straks sende melding herom til ordføreren, til Justisdepartementet gjennom fylkesmannen og til vedkommende forsikringsselskap eller bank. På samme måte skal den sende melding når en anmodning etter foregående ledd er etterkommet, eller når retten går fram som nevnt i domstollovens § 224.

5. Trer den sikkerhet som er stilt ut av kraft, skal ordføreren straks suspendere underfogden. Når retten går fram som nevnt i punkt 4, annet ledds siste punktum, skal underfogden ikke suspenderes dersom ordføreren etter de opplysninger som foreligger, finner at kravet ikke er oppstått ved forsettlig eller grovt uaktsom atferd fra underfogdens side, og denne straks stiller ny sikkerhet. Melding om suspensjon sendes Justisdepartementet gjennom fylkesmannen.

B. Regnskapsordning og forretningsføring.

1. Underfogdene skal føre disse bøker:

- a. Brevjournal; her skal alle ankomne brev straks føres inn i kronologisk orden, og ekspedisjonen av den enkelte sak noteres.
- b. Kopibok hvor utgående skriv kopieres. Kopiboken kan føres ved at gjennomslag av skriv heftes inn i en perm.

30 mars. c. Kassebok etter rubrikksystemet. Boken skal inneholde disse konti:

- Kassekonto,
- bankkonto,
- konto for administrasjonsinntekter og -utgifter (eventuelt delt opp i flere konti),
- konto for bidragssaker,
- konto for innfordringer for fremmede kommuner,
- konto for namsforretninger, stevnevitneforretninger m. v. og
- de konti som for øvrig er nødvendige eller formålstjenlige etter underfogdkontorets forretningskrets.

I kasseboken skal alle inn- og utbetalinger føres inn etter hvert som de finner sted.

d. Kontobok for:

- Bidragssaker,
- fremmede kommuner,
- og for øvrig i den utstrekning det etter kontorets forretningskrets er nødvendig eller hensiktsmessig å nytte særskilte kontobøker.

Er underfogden i noen egenskap pålagt å holde særskilt kasse, skal kontoføringen innrettes etter de særlige regler som gjelder herfor.

I kontobøkene skal konto åpnes så snart det kommer inn krav om innfordring. Oppdraget skal anføres på vedkommende konto. Kontoføringen skal til enhver tid holdes à jour.

e. Kasseopptellingsbok; her føres daglig inn resultatet av kasseopptellingen. Finnes det uoverensstemmelser ved kasseopptelling eller kontoopptak som ikke straks lar seg oppklare, skal revisjonen underrettes.

f. Kontobalansebok som gjøres opp og avstemmes med kontorubrikkene i kasseboken minst en gang hver måned. For øvrig skal underfogden føre de bøker som til enhver tid er bestemt for de særlige forretninger som tilligger ham. Når ikke annet er bestemt, skal utgiftene til anskaffelse av regnskapsbøker dekkes av kommunen.

Hvor særlige forhold foreligger, kan det i instruksen fastsettes avvikelser fra reglene i det foregående.

2. Underfogden skal bare ha én kasse med mindre det er truffet annen særlig bestemmelse. Når kassebeholdningen overskrider det som er nødvendig til bestridelse av de daglige uttelling, skal det overstigende beløp settes inn i en autorisert sparebank. Bankkontoen må ikke lyde på underfogden personlig.

3. Hvor det ikke er avtalt noe annet, skal underfogden 30 mars. omgående gi oppgjør for bidrag som er betalt inn til ham og senest innen 10 i den følgende måned for alle andre innfordringer som er betalt inn i måneden før.

4. Innen utgangen av januar måned skal underfogdene sende inn til Justisdepartementet en beretning om virksomheten ved kontoret i det år som er gått. Beretningen skal vedlegges de statistiske oppgaver som til enhver tid blir krevd, herunder en oversikt over de inntekter og utgifter som er forbundet med stillingen etter skjema som Justisdepartementet fastsetter. En avskrift av innberetningen sendes ordføreren.

5. Underfogden har ikke høve til å overta annet lønt arbeid uten samtykke fra ordføreren og Justisdepartementet.

C. Revisjon og kasseettersyn.

1. Revisjonen ved underfogedkontorene påhviler de revisorer som forestår den kommunale revisjon.

For revisjon- og kasseettersyn gjelder den instruks som til enhver tid er fastsatt for den kommunale revisjon og bestemmelsene i det følgende.

2. Revisjonen kan kreve seg forelagt alle bøker og dokumenter som den anser påkrevd ved gjennomgåelsen av regnskapene og kan kreve opplysninger av underfogden og hans underordnede.

Underfogden plikter straks å svare på revisjonsantegnelser.

3. Revisjonen skal i alminnelighet foregå på underfogdens kontor.

4. Revisjonen skal påse at underfogdens sikkerhetsstillelse til enhver tid er i samsvar med gjeldende bestemmelser. Likeledes skal den ha sin oppmerksomhet henvendt på at underfogden inndriver de fordringer han har fått i oppdrag å innføre, med tilbørlig hurtighet og at han gir oppdragsgiveren oppgjør etter de fastsatte regler.

5. Ved kasseettersyn skal i tilfelle alle underfogdens kasser gjøres opp under ett. Står underfogden i mellomregnskapsforhold til andre myndigheter, skal utskrift av kontobalansen sendes til disse.

Det skal påses at reskontroregistret til enhver tid er à jour.

6. Hvis revisjonen oppdager uregelmessigheter skal den straks sende melding om dette til ordføreren, til Justisdepartementet gjennom fylkesmannen og til andre offentlige myndigheter som underfogden har innfordringer for.

30 mars. 7. Revisjonsboken, årlige antegnelser og forslag til desisjon underskrives av revisjonen og skal snarest etter regnskapsårets avslutning sendes inn til kommunen. Samtidig skal revisjonen utarbeide en rapport om revisjonen hvori alle viktigere antegnelser tas med. Rapporten sendes Justisdepartementet gjennom ordføreren og fylkesmannen.

8. Revisorene har taushetsplikt med omsyn til hva de i sin stilling får vite om underfogden, hans oppdragsgivere og de forpliktete, når de ikke etter gjeldende bestemmelser har plikt til å gi opplysninger.

D. Ikraftttredelse.

Bestemmelsene under avsnitt II trer i kraft 1 juli 1942, dog skal bestemmelsene under avsnitt II A om sikkerhetsstillelse ikke gjelde overfor de underfogder som allerede har stilt sikkerhet, før fra den tid denne sikkerhet utløper eller tidligst kan bringes til opphør.

30 mars. **Forordning *)** (Forsyningsdepartementet) om opphevelse av forordning av 13 januar 1941 om fettinnholdet i fløte og ost, jfr. forordning av 22 juli 1941.

I medhold av midlertidig lov av 19 mars 1942 om sikring av landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer bestemmes:

Forordning av 13 januar 1941 om fettinnholdet i fløte og ost oppheves.

30 mars. **Skrivelse *)** fra Innenriksdepartementet om regulering av og byggevedtekter for strøket mellom Bergjelandsgata og Kongsgata fra Hetlandsgata til bru over jernbanen i Stavanger.

30 mars. **Skrivelse *)** fra Innenriksdepartementet om regulering av og byggevedtekter for Dusavigveien m. v. i Stavanger.

31 mars. **Forordning *)** (Arbeidsdepartementet) om særlige lys- og lydsignaler for visse motorvogner.

I medhold av lov om motorvogner av 20 februar 1926 § 5 fastsettes:

§ 1. Under utrykning i mørke eller usiktbart vær skal sykebiler og motorvogner som nyttes av politiet, det sivile

*) Kunngj. 11 april i Lovtid. 1 nr. 21.

luftvern eller brannvesenet føre blått kjenningslys. Ut- 31 mars.
rykkingsvogn som nevnt skal være utstyrt med tretonig signalhorn.

Veidirektøren kan i samråd med Politidepartementet gi nærmere forskrifter om beskaffenhet, anbringelse og bruk av de lys- og lydsignaler som er nevnt i første ledd.

§ 2. Det er forbudt å føre blått kjenningslys på andre motorvogner enn dem som er nevnt i § 1.

§ 3. § 1 trer først i kraft fra den tid Arbeidsdepartementet bestemmer. Inntil dette tidspunkt skal de motorvogner som er nevnt i § 1, nytte de signalhorn, fløyter eller lignende som nå er i bruk og under uttrykking føre hvitt flagg (30 cm bredt og 50 cm langt) med mindre de allerede er utstyrt som nevnt i § 1.

Forordning *) (Handelsdepartementet) om forskrif- 31 mars.
ter for behandling, tilvirking, føring, pakking og transport av fersk og frossen fisk, fiskefilet og rogn.

I henhold til lov av 16 juni 1933 nr. 4, jfr. tilleggslov av 26 mars 1942, fastsettes følgende:

Kap. 1. Alminnelige bestemmelser.

§ 1. Til omsetning innenlands og ved utførsel av fersk eller frossen fisk, fiskefilet og rogn, må bare benyttes fisk og rogn behandlet og pakket i samsvar med disse forskrifter.

§ 2. Bestemmelsene i disse forskrifter gjelder alle sorter saltvannsfisk som skal omsettes til forbruk i fersk eller frossen tilstand, herunder også laks og sjøaure. Unntatt er dog ål, sild og brisling.

§ 3. De som akter å pakke, tilvirke, omsette til handlende innenlands eller utføre fersk, iset eller frossen fisk, fiskefilet og rogn, skal anmelde sin virksomhet til Statens ferskfiskkontroll på anordnet skjema. Statens ferskfiskkontroll fører register over de anmeldte deltagere som tildeles et registreringsnummer.

De som er anmeldt, skal føre en dagbok over virksomheten etter anordnet skjema.

§ 4. Fiskere og enhver som skal pakke fersk eller frossen fisk (rogn) eller tilberede og/eller pakke fersk eller frossen fiskefilet for salg som handelsvare, er pliktige til å rette seg etter de anvisninger og pålegg som gis av Statens ferskfiskkontroll.

*) Kunngj. 18 april i Lovtid. 1 nr. 22.

31 mars. Kap. 2. Behandlingen av fisken ombord i fiskebåten.

§ 5. Fiskerom (lasterom) og kasser som føres med på sjøen for oppbevaring av fisken, skal holdes omhyggelig reine og frie for luft.

Kasser som skal brukes mer enn en gang, skal være av høvlet materiale.

§ 6. Fisken skal bløgges med kniv straks etter at den er kommet over rekken. Bløgging utføres hensiktsmessigst på den måte at kniven stikkes under kverken så nær hodet som mulig for ikke å skade fisken ved ørebenene, og føres helt inn mot ryggenet, dog uten å skjære dette over. Etter at fisken er bløgget, må den ligge mest mulig fritt og utsatt for minst mulig press til blodet er rent av den.

Under de fiskerier og for de distrikter som Fiskeridirektøren bestemmer, skal fiskeren ved salg av fisken avgi skriftlig erklæring om at fisken er bløgget og kjøperen skal forvise seg herom ved undersøkelse av fiskepartiet. Kjøperen skal avgi skriftlig erklæring om at undersøkelse er foretatt. Erklæringene gis på fiskeseddelen etter en av Fiskeridirektøren fastsatt formular. Kjøperen skal oppbevare gjenpart av fiskeseddelen med påførte erklæringer, som på forlangende skal forevises for kontrollen.

Unntatt fra bestemmelsen om bløgging er makrell, laks, sjøaure og pigghå.

§ 7. Fisk som skal omsettes i fersk eller frossen tilstand, skal sløyes snarest mulig etter at den har blødd ut, helst innen 1 time etter at den er fisket. I varmere vær enn 10° C må fisken ikke holdes usløyd over 4 timer. Det samme gjelder fisk som er fullspist av lodde, sild eller annen åte.

Skulde usedvanlige forhold (uvær eller lignende) umuliggjøre sløyning som nevnt ovenfor, må fisken sløyes straks fartøyet er kommet i havn.

Pigghå som ises i kasser umiddelbart etter at den er kommet over rekken, kan oppbevares usløyd.

Rund fisk (torsk, sei, hyse e. l.) sløyes ved et snitt fra brystfinnen til og med gattboret.

Kveite sløyes ved et langt snitt etter kanten fra brystfinnen til og med gattboret.

Flyndre sløyes ved et skråsnitt på den mørke side fra den lille finnen bak hjellelokket til og med gattboret.

All lever, rogn og slo må fjernes omhyggelig fra fisken. Rogn og lever må ikke rispes under sløyningen. Hodet må ikke fjernes før fisken kommer på land.

Unntatt fra bestemmelsen om sløyning er makrell, laks og sjøaure. I tiden 1 september—30 april er fra bestemmelsen om

sløyning også unntatt nyfanget fisk bestemt til fortæring 31 mars. samme dag på ilandbringelsesstedet eller i de nærmeste distrikter og levende torsk skåret umiddelbart før avsendelsen når transporttiden ikke overstiger 15 timer.

§ 8. Fisken skal vaskes omhyggelig og grundig umiddelbart etter sløyningen og hvis mulig has ren is i vannet. Er fartøyet utstyrt med pumpeanlegg, skal vaskingen så vidt mulig skje i rinnende vann.

Det må spesielt påses at buken blir grundig vasket og alle rester av innvoller omhyggelig fjernet. Også makrell som er unntatt fra sløyning, skal vaskes. Så snart vannet etter vaskingen er rent av fisken, legges den med buken ned i reine føringskasser, som så vidt mulig skal stues i lasterom, eller eventuelt i lave binger. Usløyd fisk legges dog med buken opp. Hvis fisken oppbevares i fiskebåten utover 12 timer og temperaturen er over 8° C, må det benyttes rein is, særlig under fisken. Det må i sterk kulde påses at fisken ikke fryser stiv.

Rogn oppbevares i særskilte reine kasser, små baljer eller kurver, hvis innvendige sider må være glatte forat rognen ikke skal rispes.

§ 9. Fisken må alltid håndteres med den største varsomhet, den må ikke hopes opp i dynger og må ikke utsettes for støt eller slag. Enhver art av beskadigelse av fisken må unngås. Klepp eller hytt må brukes med varsomhet og fisken må ikke hugges andre steder enn i hodet. Klepp eller hytt må således ikke benyttes på fisken etterat hodet er kappet av. All tråkk i fisken må unngås. Fisken må beskyttes mot enhver forurensning, like ens mot sol, varme, regn og lignende.

Fisken må så vidt mulig losses i kasser.

Kap. 3. Føring av råfisk fra fiskevær til paknings- eller produksjonssted.

§ 10. Med føring av råfisk og rogn forstås i disse forskrifter sending av disse varer med ethvert befordringsmiddel fra fiskevær til paknings- eller produksjonssted.

§ 11. All føring av fersk fisk skal foregå på sånn måte at fisken ikke utsettes for å bli skadet ved tråkk, lemping, slitasje, for stort trykk, varme, overvann eller regn.

§ 12. Stor kveite, håbrann og størje kan føres i hensiktsmessige binger. Alle andre sorter fersk fisk, unntatt laks, skal føres i kasser hvis rominnhold ikke er over 105 liter og hvis høyde ikke er over 25 cm innvendig mål. Føres fisken i kasser uten lokk, skal kassen være forsynt med karmbord. Føringskasser som brukes mer enn en gang, skal være av

31 mars. høvlet materiale. De må gjøres omhyggelig reine etter bruken og skal være luktfrie.

Binger for føring av stor kveite, håbrann og størje skal være hensiktsmessig innredd og av passende dybde og lengde for øyemedet. Alt materiale for innredning i rom skal være høvlet og bør hvitmales.

Fersk rogn må ikke føres i større kasser enn den standardiserte halvkasse for sild.

§ 13. Fisken skal legges jevnt med buken ned i bingen eller kassen (usløydt fisk med buken opp). Kassene må ikke fylles så meget at fisken tar skade, når den ene kasse settes opp på den annen. Kasser uten lokk må settes nøyaktig over hverandre.

§ 14. Når føringstiden strekker seg ut over 10 timer i tiden 15 september—15 april eller ut over 4 timer i tiden 16 april—14 september, regnet fra fisken tas ombord til den utlosses, må det nyttes rein is i bunnen av kassen. Strekker føringstiden seg ut over 30 timer, bør det, hvis ikke transportrommet avkjøles mekanisk eller med kullsyreis, også fylles ren is omkring og over kassene. Når fisken står på kai eller føres med åpne transportmidler eller er plasert på dekk, skal den være godt dekket med presenninger til beskyttelse mot sol, regn og frost. (Det må påses at fisken i sterk kulde ikke fryser stiv). Etter lossing skal rommet og all innredning i rommet spyles grundig reint.

§ 15. For å unngå at fisken må vaskes på nytt når den skal pakkes i eksportkassen eller legges på filetbordet, må det påses at fisken under føringen ikke tilsmusses.

§ 16. Lasting eller lossing må ikke skje ved bruk av slings eller losswire rundt føringskassene.

Kap. 4. Arbeidslokaler m. v.

§ 17. Til pakking og tilvirking av fersk og frossen fisk, fiskefilet og rogn må bare brukes arbeidsrom som er sanitære, forsynt med tilstrekkelig lys og med innlagt ferskvann eller som har tilgang til reint sjøvann ved bruk av pumpe eller ved annen godkjent anordning. Ved anlegg hvor tilvirking av frossen fiskefilet foregår, må ferskvann være innlagt.

For at anlegg skal kunne anses som sanitære må gulv, vegger og tak i arbeidsrommene være av slikt materiale og rommene i det hele være slik utstyrt at de er lette å holde reine og frie for dårlig lukt. Det samme gjelder vaskekar, kjølekar og arbeidsredskaper.

Under alt arbeid med fisken må gjennomføres den strengeste reinslighet. Arbeidsrom og redskaper skal omhyggelig

reingjøres hver dag etter endt arbeid. Avfall og skrap skal 31 mars, øyeblikkelig fjernes fra alle steder hvor fisk tilvirkes, pakkes eller lagres. Personer som er beskjeftiget med tilvirking og pakking av fisk skal utvise den største renslighet med omsyn til seg selv og sine klær.

Kap. 5. Om tilvirking og pakking av fersk fisk.

§ 18. Fisken skal ved mottak, veing og sortering behandles forsiktig, slik at den ikke utsettes for kvalitetsforringelse. Ved lossing og videre arbeid med fisken brukes så vidt mulig kasser.

Fisken må aldri hogges andre steder enn i hodet med klepp eller hytt. Klepp eller hytt må ikke brukes på hodeløs fisk.

§ 19. Sløyes fisken i land skal sløyingen foregå på dertil innredde bord utenfor pakkingsrommet, helst i eget rom eller skur. Fisken vaskes og kjøles ved å ha rein is i vannet. Den sløyde fisk må ikke komme i berøring med gulvet.

Den sløyde og vaskete fisk legges på rister eller i kasser med åpning mellom bunnbordene med buken ned inntil vannet er rent av.

Fisken pakkes deretter i sendingskassen med buken ned, mens den har dødsstivheten i behold, helst før denne er inntrådt. Fisk som er unntatt fra sløyingspåbudet (jfr. § 7), pakkes med buken opp.

§ 20. Til pakking av fersk fisk skal nyttes reine, lyse kasser forsynt med hanker av tre, tau eller lignende.

Brukte kasser skal vaskes så snart de er tømt. Til eksport må bare brukes nye kasser. Kassen skal så vidt mulig fores med pergaloid, særlig under lokket. I kassen brukes finknust rein is, fordelt med ca. 40 % sammenbanket bunnis, ca. 30 % mellom lagene og ca. 30 % på toppen.

§ 21. Til sending for omsetning innenlands og til utførsel av alle slags saltvannsfisk (unntatt stor kveite, håbrann, størje, makrell, laks og sjøaure) skal nyttes følgende kassestørrelser:

1. Standard $1/1$ kasse (samme kasse som standard $1/1$ kasse for sild).
2. Standard $1/2$ kasse (samme kasse som standard $1/2$ kasse for sild).
3. Spesialkassen for fisk (med samme innvendige lengde og bredde som standard $1/1$ kasse for sild, men 22 cm innvendig høyde).

Ved innenlands omsetning og eksport til Sverige og Finland kan det også nyttes kasser som er mindre enn standard $1/2$ kassen.

31 mars.

§ 22. Ved innenlands omsetning og eksport til Sverige, Finland og Danmark skal pakkes følgende nettovekt i de i § 21 under 1—3 nevnte kassetyper:

Vinterpakking (gjelder for sendinger i tiden 15 september—15 april).

1/1 kassen 70 kg netto med tilstrekkelig overvekt for svinn

1/2 kassen	40	»	»	»	»	»	»
------------	----	---	---	---	---	---	---

Spezialkassen 50 kg

Sommerpakking (gjelder for sendinger i tiden 16 april — 14 september).

1/1 kassen 65 kg netto med tilstrekkelig overvekt for svinn

1/2 kassen 35 » » » » » » » » » »

[illegible]

Ved eksport til andre land enn Sverige, Finland og Danmark skal det pakkes følgende nettovekt:

1/1 kassen 65 kg netto med tilstrækkelig overvekt for svin

1/2 kassen	35	»	»	»	»	»	»	»
------------	----	---	---	---	---	---	---	---

Spezialkassen 45 kg	»	»	»	»	»	»
---------------------	---	---	---	---	---	---

Sommerpakking (gjelder for sendinger i tiden 16 april—14 september).

1/1 kassen 60 kg netto med tilstrekkelig overvekt for svin

1/2 kassen	30	»	»	»	»	»	»
------------	----	---	---	---	---	---	---

Spesialkassen 40 kg	»	»	»	»	»	»
---------------------	---	---	---	---	---	---

§ 23. Stor kveite, håbrann, størje, makrell, laks og sjø-
aure skal ved utførsel pakkes i nye solide kasser av hensikts-
messig størrelse. Lange til Sverige beregnet for fremstilling
av spillange og håbrann og størje, kan når det gjelder hele
laster pakkes løs i jernbanevogner eller i hensiktsmessige
binger i transportfartøyer. Ved «sommerpakking» av nevnte
fiskesorter må det nyttes minst 1 liter rein is pr. kg fisk og
ved «vinterpakking» minst 1/2 liter rein is pr. kg fisk.

§ 24. Hvis kassene ikke sendes med det samme de er pakket, må de enten oppbevares på et så kjølig sted at isen i kassene ikke smelter eller det må ved pakkingen nyttes ekstra bunnis og kassene påfylles rein is straks før avsendelsen. Det må påses at fisken under lagring ved lav temperatur ikke fryser stiv.

Kap. 6. Om tilvirking og pakking av fersk fiskefilet.

§ 25. Med fiskefilet forstås i disse forskrifter fiskesidene fraskåret:

A. Ryggben og finner.

B. Ryggben, øreben, finner og skinn.

C. Ryggben, finner, skinn og alle ben.

§ 26. Fileten må skjæres fagmessig av forskriftsmessig 31 mars.
behandlet kvalitetsfisk som skal være skåret til filet, helst før
dødsstivheten er inntrådt eller senest innen denne er tapt.
Fisken skal være rein når den legges på bordet for å fileteres.

§ 27. I anlegg med tilgang på ferskvann, vaskes fileten
i rinnende vann eller i to sett reint vann. Det brukes rein is i
vannet for at fileten skal bli avkjølt. Den ferdig skårne filet
må ikke vaskes i sjøvann. Hvor det ikke er tilgang på fersk
vann, må den sløyde fisken være ekstra godt vasket i reint
sjøvann, når den legges på filetbordet. (Fisken skal så vidt
mulig avkjøles under vaskingen.) Filetbordet og arbeidsred-
skaper må stadig holdes reine, slik at fileten ikke tilsmusses.

§ 28. Etter at fileten er vasket og avkjølet, legges den på
rist eller i kurv. Når vannet er rent av, pakkes den i kassen
på følgende måte:

Et lag treull legges først i bunnen av kassen og så et tykt
lag rein is (ca. 60 % bunnis og ca. 40 % toppis). Bunnisen
bankes godt sammen (med isskuffel) eller et spesielt tillaget
plankestykke. Over isen legges et pergaloïdark. Kassen
fores med et ark pergaloïd på hver side og et mot hver ende
(om ønskes kan det nyttes en tverrgavl i midten av kassen,
som i så tilfelle dekkes med pergaloïd). Filetene pakkes der-
etter i kassen enten innpakket i standardpakker eller løs. Inn-
holdet deles i to lag, som atskilles med et ark pergaloïd. Per-
galoïdarkene brettes fra sidene og endene over øverste filet-
lag. På toppen fylles så rein is og over denne legges et lag
treull. Det bør også brukes treull mot ender og sider.

Ved pakking av filet bestemt for kortere transporttid enn
2 døgn i vintertiden (15 september—15 april) kan dog treull
sløyfes, under forutsetning av at toppisen i kassen dekkes med
pergaloïd.

§ 29. Hvis kassene ikke sendes med det samme de er
pakket, må de enten oppbevares på et så kjølig sted at isen i
kassene ikke smelter, eller det må ved pakkingen nyttes ekstra
bunnis og kassene påfylles rein is straks før avsendelsen.

§ 30. Ved pakking av fersk fiskefilet skal det brukes nye,
lyse, reine kasser av følgende størrelse (forsynt med hanker
av tau eller tre):

1. 1/2 kassen (samme kasse som standard 1/2 kasse for sild).
2. Spesialkassen for fisk (med samme innvendige lengde og
bredde som standard 1/1 kasse for sild, men 22 cm inn-
vendig høyde).

§ 31. Ved innenlands omsetning og eksport til Sverige,
Finnland og Danmark skal pakkes følgende nettovekt:

Vinterpakking (gjelder for sendinger i tiden 15 september—
15 april):

31 mars. 1/2 kassen 40 kg netto med tilstrekkelig overvekt for svin
Spesialkassen 50 kg » » » » » » » »

Sommerpakking (gjelder for sendinger i tiden 16 april—14 september):

1/2 kassen 35 kg netto med tilstrekkelig overvekt for svinn
Spesialkassen 45 kg » » » » » »

Ved eksport til andre land enn Sverige, Finland og Danmark skal det pakkes følgende nettovekt:

Vinterpakking (gjelder for sendinger i tiden 15 september—15 april):

1/2 kassen 35 kg netto med tilstrekkelig overvekt for svinn
Spesialkassen 45 kg » » » » » »

Sommerpakking (gjelder for sendinger i tiden 16 april—14 september):

$\frac{1}{2}$ kassen 30 kg netto med tilstrekkelig overvekt for svinn
Spesialkassen 40 kg » » » » » » » »

Ved kortere sendinger under kjølige værforhold til forbruksmarkeder innenlands og Sverige og Finnland kan det til pakking av nyskåret fersk avkjølt filet nyttes tre-esker foret med pergaloid med 5 til 10 kg nettoinnhold.

Kap. 7. Om tilvirking og pakking av frossen fisk.

§ 32. Til frysing må bare nyttes kvalitetsfisk behandlet i samsvar med disse forskrifter. Fisken skal fryses snarest mulig etter fangsten og mens den ennå har dødsstivheten, helst før denne er inntrådt.

§ 33. Frysing av fisk skal foregå i hensiktsmessige anlegg. Fisken skal være gjennomfrossen i løpet av maksimum 8 timer — enten ved hjelp av rein fryselake direkte på fisken på samme måte som ved sildefrysing, eller indirekte (uten fryselake på selve fisken). Frysemetoden skal være godkjent av Statens ferskfiskkontroll etter innstilling fra Statens fiskeriforsøksstasjon.

§ 34. Fisk (unntatt laks, stor kveite, håbrann og størje) skal fryses i vanlige sildefrysekasser (halvkasser) med 50 kg nettoinnhold og med tilstrekkelig overvekt for svinn. Kassene skal være nye, lyse og reine.

(6) Fiskeridirektøren kan tillate brukt annen hensiktsmessig emballasje og kan også fastsette bestemmelser om emballasje for frossen laks, kveite, håbrann og størje. Kassene skal være nye, lyse og reine.

Etter at fisken er frossen, skal den enten gis et isbelegg (glaseres ved overrisling eller neddypping i ferskvann) eller være innpakket i vanddamp tett papir før eller etter frysing. («Glasuren» må under lagring holdes ved like.)

§ 35. Frossen fisk må lagres under så lav temperatur at den ikke tar skade. Ved lagringstid inntil 3 måneder må temperaturen holdes under minus 16° C og ved lengre lagringstid enn 3 måneder under minus 20° C. 31 mars.

Kap. 8. Om tilvirking og pakking av frossen fiskefilet.

§ 36. Filet bestemt for frysing skal være tilvirket av kvalitetsfisk som er behandlet etter bestemmelsene i disse forskrifter (se kap. 6).

§ 37. Fileten skal straks etter skjæringen vaskes i rinnende vann eller i minst 2 sett reint ferskvann med fritt avløp fra vaskekaret og helst avkjøles med rein is i vannet under vaskingen.

Etter at fileten er vasket og avkjølt, legges den på rist eller i kurv. Når vannet er rent av, skal den pakkes i vokset papir av godkjent kvalitet, vanndamptett cellofan, voksete kartongesker eller annet godkjent innpakkingsmateriale. Ved innpakkingen skal det innveies tilstrekkelig overvekt for svinn, således at pakkingen ved salg holder den oppgitte vekt.

§ 38. Så snart fileten er innpakket, skal den fryses på en så hurtig måte som mulig og således at fryselaken ikke kommer i direkte berøring med fileten. Den skal være gjenfrossen i løpet av maksimum 6 timer. Frysemetoden skal være godkjent av Statens ferskfiskkontroll etter innstilling av Statens fiskeriforsøksstasjon.

§ 39. Umiddelbart etter at fileten er frossen, skal den pakkes i ny, hensiktsmessig emballasje av kartong eller tre, passende for vedkommende marked, og straks anbringes i kjølerom med tilstrekkelig lav temperatur. Fiskeridirektøren kan fastsette bestemmelser om den emballasje som skal brukes.

§ 40. Frossen fiskefilet må lagres under så lav temperatur at den ikke tar skade. Ved lagringstid inntil 3 måneder må temperaturen holdes under minus 16° C. og ved lengre lagringstid enn 3 måneder under minus 20° C.

Kap. 9. Om pakking av fersk og frossen rogn.

§ 41. Rogn som skal nyttes til forbruk i fersk stand eller som hermetikk må ved pakkingen være hel, sunn og frisk og ikke overmoden.

Rognen må snarest mulig pakkes i sendingskassen.

Ved pakking av rogn i is må det nyttes rein og ekstra finknust is. Det må sørges for at isvann og fuktighet fra rognen får fritt avløp. (Mest ideelt er det å pakke rognen i gasposer.)

31 mars. § 42. Til sending for omsetning innenlands og ved utførsel av rogn skal med det unntak som er nevnt i denne paragrafs 2 ledd, nyttes den standardiserte halvkasse (sildkassen). Dessuten kan nyttes en spesiell rognkasse med følgende innvendige mål: Lengde 70 cm, bredde 45 cm, høyde 14 cm. Begge kassetyper skal være inndelt i minst 2 rom.

Ved omsetning innenlands og eksport til Sverige og Finland kan også nyttes tre-esker foret med pergamentpapir eller pergaloïd. Til avkjøling av rognen nyttes rein is i selve esken eller omkring, hvis eskene pakkes i kasse. Ved mindre transporttid enn ca. 18 timer kan eskene i kjølig vær sendes uten is. Fiskeridirektøren kan fastsette nærmere bestemmelser om størrelse av og vektinnhold i sånn emballasje og kan også fastsette andre kassetyper.

§ 43. I halvkassen skal det ved omsetning innenlands og ved eksport pakkes 40 kg netto pluss tilstrekkelig overvekt for svinn og i den spesielle rognkasse 25 kg netto pluss tilstrekkelig overvekt for svinn.

§ 44. Til frysing må bare nyttes sånn rogn som er nevnt i § 41, første ledd.

Rognen må fryses slik at den ikke kommer i direkte berøring med fryselaken. Den skal før frysingen innpakkes i pergamentpapir, pergaloïd eller cellofan. Straks etter frysingen må rognen anbringes i hensiktsmessig emballasje.

Fiskeridirektøren kan fastsette nærmere bestemmelser om emballasje og vektinnhold for frossen rogn.

§ 45. For lagring og transport av fersk og frossen rogn gjelder samme bestemmelser som for lagring og transport av fersk og frossen fisk og fiskefilet.

Kap. 10. Om merking av emballasje.

§ 46. Emballasje som brukes til fersk og frossen fisk, fiskefilet og rogn skal merkes med:

1. Pakkerens registreringsnummer.
2. Eksportørens og eventuelt mottakerens navn eller varemerke.
3. Fiskesort og nettovekt.

Emballasje med frossen vare skal merkes slik at det går fram at innholdet er frosne fiskevarer.

Fiskeridirektøren kan gi ytterligere forskrifter for merking av emballasje.

Kap. 11. Om transport og behandling av ferdigpakket vare.

§ 47. Med transport forstås i det følgende all sending av ferdigpakket fersk og frossen fisk, fiskefilet og rogn.

§ 48. Transport av ferske fiskevarer skal så vidt mulig foregå i forsvarlig avkjølte rom med en temperatur mellom minus 2 og pluss 3° C. Hvis ikke rommet avkjøles mekanisk eller med kullsyreis, må ved lengre transporttid enn 2 døgn nyttes rein is omkring og på toppen av kassene. Hvis ikke rommet er tilfredsstillende isolert eller helt fylt med fiskekasser, skal toppisen dekkes med presenning. Ved sendinger i åpne transportmidler må alltid brukes presenning.

Det må ved innlastingen påses at emballasjen ikke blir tilsmusset ved blodvann eller ammoniakkluftende fuktighet.

§ 49. Frossen fisk, fiskefilet og rogn må transporteres under så lav temperatur at den ikke tar skade. Ved transport inntil 4 døgn må temperaturen i rommet holdes under 0 grader, helst under minus 5° C og ved lengre transport enn 4 døgn under minus 6° C, helst under minus 15° C. Ved omloading av frosne fiskevarer må overføring fra kjølerom til kjølerom skje uten opphold.

§ 50. Ferdigpakkete fiskekasser skal være forsynt med lokk. Det er dog tillatt å sende ferdigpakkete fiskekasser forsynt med karmbord uten lokk når det gjelder hele laster, slik at det i rommet bare er ferske fiskevarer, og når sendingen skjer med kjølevogn, kjølebil eller særskilte transportbåter med kjølerom. Kassene skal da settes nøyaktig over hverandre og øverste kasselag tildekkes med lokk eller presenning.

§ 51. Fisk- og rognkasser og fisk i annen tillatt emballasje må alltid håndteres med den største aktsomhet. Kassene må ikke settes på ende og ikke bikkes eller styrtes ned fra vogn, tralle eller fra oppstuet lag. Lokket skal alltid vende opp.

§ 52. Hvor det er fare for at fisken kan påføres skade, mens den står på kai, rampe eller lignende, skal fisken så vidt mulig alltid oppbevares i forsvarlig avkjølt rom. Er forholdene slik at kassene ikke kan anbringes i kjølerom, skal de alltid være godt dekket med presenninger og om nødvendig med rein is mellom og over kassene.

Lasting og lossing av fiskekasser skal skje ved dertil egnete bretter eller stropper. Slings eller lossewire rundt kassene må ikke brukes med mindre frost eller sterk sjøgang gjør dette absolutt påkrevd.

§ 53. Avskiperen eller hans representant (speditør) skal på Ferskfiskkontrollens anmodning avgi en oppgave over antall kasser, merke, fiskesort og mottaker og skal etter anmodning stille nødvendig arbeidshjelp til disposisjon for kontrollens utøvelse. Alle omkostninger i forbindelse hermed er det offentlige uvedkommende.

Er det på lossestedet etablert ferskfiskkontroll, skal denne så vidt mulig varsles før lossingen påbegynnes.

31 mars. *Kap. 12. Forbud mot omsetning av mindreverdig fisk.*

§ 54. Det er forbudt å utføre eller omsette innenlands til menneskeføde fersk eller frossen fisk, fiskefilet og rogn, som ikke kan anses for å være sunn og frisk vare.

§ 55. Fersk eller frossen fisk, fiskefilet og rogn som skal brukes til menneskeføde må ved avsendelsen ikke være slik at den ikke kan påregnes å komme fram til bestemmelsesstedet i sånn forfatning at den er skikket til menneskeføde.

Kap. 13. Om kontroll.

§ 56. Kontrollen med overholdelsen av disse forskrifter ledes av Fiskeridirektøren og utøves av Statens ferskfiskkontroll. Instruks for Ferskfiskkontrollen utferdiges av Fiskeridirektøren.

§ 57. Ferskfiskkontrollen har under sitt arbeid adgang til alle steder hvor det pakkes, oppbevares, sendes eller fryses fisk, fiskefilet og rogn. Kontrollen har rett til å åpne emballasje, som inneholder nevnte varesorter og utta kontrollprøver.

§ 58. Sending av fisk, filet eller rogn som ikke er behandlet, pakket eller transportert på forskriftsmessig måte, kan stoppes av kontrollen når kontrolløren anser mangelen for vesentlig.

Sending som inneholder varer av sånn kvalitet som nevnt i kap. 12, skal stoppes av kontrollen.

§ 59. Fisk, fiskefilet eller rogn, som er omhandlet i § 54 må leveres til fiskemelfabrikk dersom den er brukbart råstoff. Hvis ikke skal den så vidt mulig søkes nyttiggjort på annen måte.

§ 60. Den som får fisk, fiskefilet eller rogn stoppet av Statens ferskfiskkontroll, skal underrettes av denne og gis en passende frist til å fjerne partiet eller til å uthedre manglene hvis dette er gjørlig. Hvis han ikke innen denne frist disponerer over varen, kan Ferskfiskkontrollen for vedkommendes regning besørge varen solgt til inntekt for statskassen.

Kap. 14. Dispensasjonsbestemmelser m. v.

§ 61. I spesielle tilfelle kan Fiskeridirektøren dispensere fra bestemmelsene i disse forskrifter.

§ 62. Et avtrykk av disse forskrifter skal være lagt fram på et iøynefallende sted i ethvert rom hvor fisk, fiskefilet eller rogn tilvirkes eller pakkes.

§ 63. Disse forskrifter trer i kraft fra den tid Handelsdepartementet bestemmer.

Samtidig oppheves følgende tidligere fastsatte bestemmelser angående behandling, pakking og transport av ferske og frosne fiskeprodukter.

1. Alle bestemmelser som angår behandling, pakking og transport av ferskfisk i «Forskrifter for behandling, tilvirking og transport av fisk og fiskeprodukter som skal være gjenstand for omsetning (sild unntatt)». (Fastsatt ved resolusjon av 20 desember 1933 i medhold av lov nr. 4 av 16 juni 1933 med senere endringer.) 31 mars.
2. Resolusjon av 10 februar 1939 angående forskrifter for tilvirking, pakking og transport av frossen fiskefilet til Sveits.
3. Resolusjon av 23 februar 1940 om forbud mot utførsel av fersk, iset eller frossen fisk, fiskefilet og rogn som ikke er sunn og frisk vare.

Skrivelse *) fra Handelsdepartementet, hvori bestemmes at foranstående forordnnig, jfr. dens § 63, settes i kraft fra 31 mars 1942. 31 mars.

Forordning *) (Landbruksdepartementet) om stallrom for hester under skogsarbeid. 31 mars.

Med hjemmel i lov om stallrom for hester under skogsarbeid av 12 mars 1942 bestemmes:

§ 1. Hvor skogsarbeid foregår i tiden 1 oktober til 15 mai på så avsedes steder at hestene ikke kan føres i hus hver natt, skal skogeieren sørge for stallrom til hestene i samsvar med disse forskrifter. Bestemmelsen i første ledd gjelder ikke arbeid av kort varighet med mindre det vil være i strid med lov om dyrevern av 7 juni 1935 å unnlate å sørge for stallrom.

§ 2. Stallen skal være:

- a. oppført på tørr tomt,
- b. anbrakt på undermur av stein eller betong eller være forsynt med torv- eller jordbenk rundt veggene utvendig, slik at det ikke blir golvtrekk,
- c. oppført med tette og gode vegger, dryppfritt og godt isolert tak, tregolv, tette dører og vindu og med avtrekksluke som kan lukkes.

Stallen skal ha en innvendig høyde av minst 2 m fra golv til himling. Spilltauene skal være minst 1,5 brede og 2,5 m lange, krybben iberegnet, og være forsynt med plankegolv, opplagt ca. 10 cm høyere enn golvet for øvrig. Hvor transportforholdene gjør det vanskelig å skaffe planker, kan til golv og spilltau istedenfor planker benyttes teljet tømmer. Større stall enn til 2 hester skal avdeles med tett skillevegg

*) Kunngj. 18 april i Lovtid. 1 nr. 22.

81 mars. såfremt det bare blir 1 hest i stallen i driftssesongen. Slik avdeling skal også foretas selv om det blir 2 eller flere hester i stallen, når stallrommet ellers vilde være uforholdsmessig stort for de hester som skal være der. Stallen skal være innrettet slik at det bak hestene er god plass for opphenging av seletøyet. Det bør i samme bygning være særskilt fôrrom anbrakt slik at fôringen kan foregå derfra gjennom fôrluker til hver hest eller ved dør til fôrgang foran krybbene.

§ 3. Eldre stallrom kan uten hinder av denne forordnings bestemmelse benyttes i inntil 5 år fra ikrafttreddelsen. Men forskriftene skal følges når stallen blir undergitt en så omfattende reparasjon at den må sidestilles med nybygg.

§ 4. Overtredelse av denne forordning er straffbar etter lov av 12 mars 1942 om stallrom for hester under skogsarbeid.

31 mars. **Forordning*)** (Forsyningsdepartementet) om endring i forordning av 7 februar 1941 om forbud mot omsetning og bruk av bygningsmaterialer og bygningsartikler.

I medhold av midlertidig lov av 19 mars 1942 om sikring av landets forsyning med livsfornödenheter og andre varer bestemmes:

I.

Forordningens overskrift skal heretter være:
«Forordning om forbud mot omsetning og bruk av visse bygningsmaterialer og bygningsartikler.»

II.

§ 2, 2net ledd, bokstav d, skal lyde:

arbeider av alle slag når verdien av materialer og bygningsartikler som omfattes av denne forordning, jfr. § 5, og som er nødvendige for at arbeidet skal gjøres ferdig, ikke overskrider kr. 200.

III.

§ 5 skal lyde:

Med bygningsmaterialer og bygningsartikler forstås i denne forordning alle slags materialer og artikler som brukes til byggearbeider, så som til beboelseshus, hytter, kontorbygninger, fabrikkbygninger, verkstedsbygninger, lagerhus, garasjer, uthus, skur m. v. og videre damanlegg, elektrisitetsverk, bruer, kraner, transportinnretninger og andre industrianlegg.

Bestemmelsene i denne forordning gjelder dog ikke byg-

*) Kunngj. 11 april i Lovtid. 1 nr. 21.

ningsmaterialer som omfattes av Landbruksdepartementets 31 mars. forordning av 16 mai 1941 om rasjonering av trelast, jfr. endringslov av 12 mars 1942 nr. 10.

Skrivelse *) fra Innenriksdepartementet om regler for 31 mars. brannvernet i Sortland bygningskommune, Nordland fylke.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om vedtekt om 31 mars. gjennomføring av husleieloven i Fredrikstad, jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet, hvorved det med 31 mars. hjemmel i lov om tvungen avståelse av bruksrett til husrom av 25 mai 1917 nr. 2 § 8, jfr. § 1 og § 2, jfr. lov av 12 juni 1920 nr. 1, fastsettes at Råde herred, Østfold fylke, skal kunne kreve avstått mot erstatning bruken av forenings- og forsamlingslokaler og av ledige leiligheter til beboelse eller annen bruk innen kommunens grenser.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om vedtekt om 31 mars. gjennomføring av husleieloven i Furnes herred, Hedmark fylke, jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om vedtekt om 31 mars. gjennomføring av husleieloven i Sør-Vågsøy herred, Sogn og Fjordane fylke, jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om vedtekt om 31 mars. gjennomføring av husleieloven i Hadsel herred, Nordland fylke, jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

*) Kunngj. 11 april i Lovtid. 1 nr. 21.

Herredstyret
Søgne

Henrik W. Aalset

Norsk lovtidend 1942. 2nen avdeling. 1ste hefte.